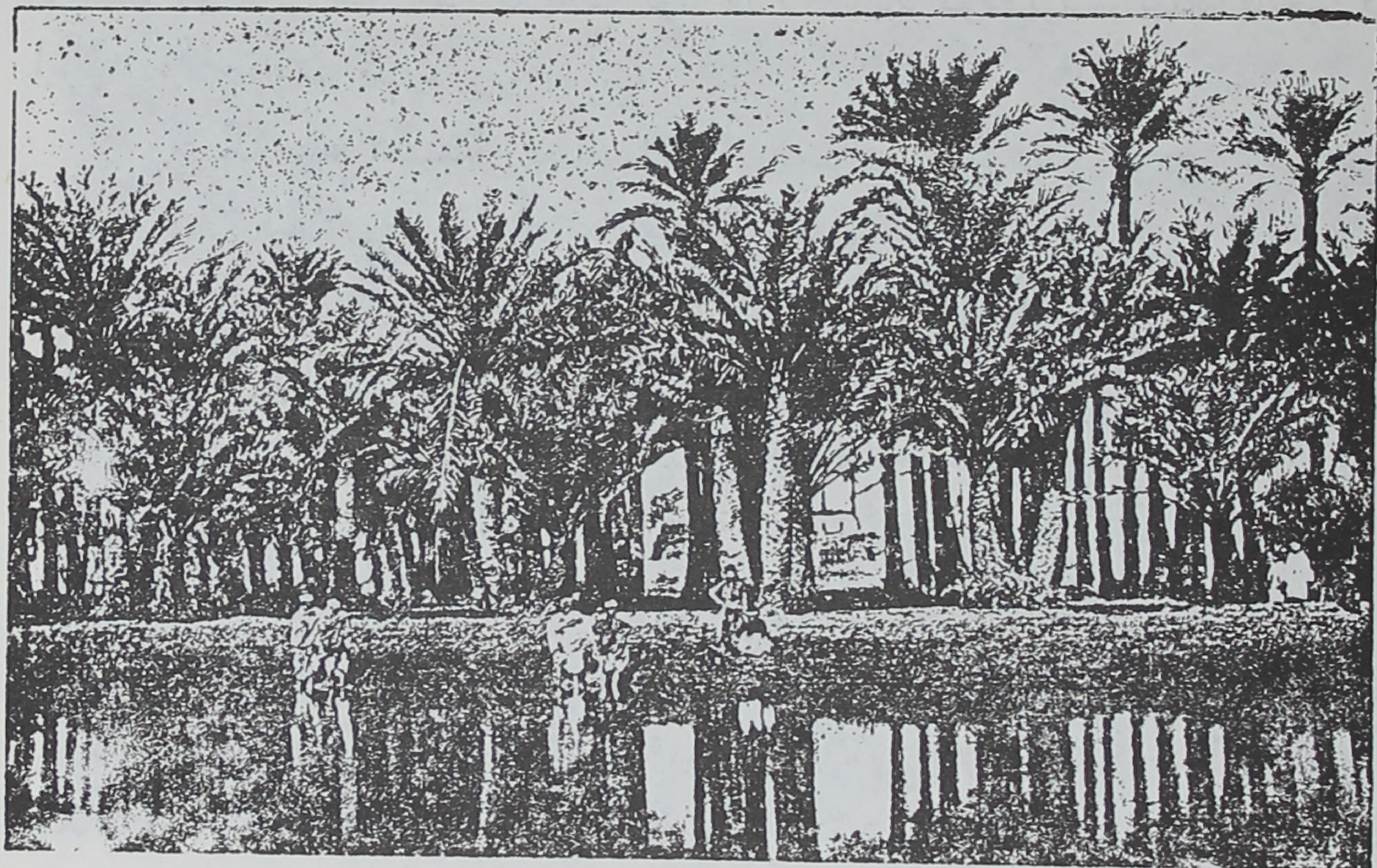

که در سواحل بحر متوسط بر پا بود و از همین تمدن که قرن‌ها در سواحل نیل وجود داشت یونانیان عقاید مذهبی و صنایع خود را اخذ نموده بودند.

قبل از شروع بتحقیق و بازرسی یادگارهای قدیم مصر ما همچو تصور میکردیم که تمدن این قوم در هر عصری يك نهج باقیمانده تغییر و تبدیلی در آن روی نداده است، لیکن وقتی که آثار متعلقه باعصار مختلفه آن تحت دقت نظر گرفته شد معلوم گردید که تمدن مصر هم پای بند همان قانون طبیعت است که برای هر چیز صعود و نزول را لازم دانسته ولی با تمامی این احوال این همان تمدنی است که در آن تغییر و تبدیل خیلی بتدریج صورت گرفته است. ماهر وقت معابد معظمه دروازه دار و اهرام مصر را که در مقابل حوادث و انقلابات روزگار پایداری نموده یا آن مومیائی‌هایی را که تا امروز تازه و سالم مانده بلکه روابط و علائق تمدنی آنها را تحت مطالعه میگیریم چنین بر میآید که از ابتدا تا کنون هیچگونه تغییری در آن رخ نداده است.

اینمطلب نزدیک به عقل است که قومی که اعلى درجه تمدن را حائز بوده البته از تمدن فاتحین اجنبی باسانی متأثر نخواهد گردید، فی الحقیقه در مصر هم همینطور واقع شده، چه فاتحین و حکمرانان مختلف یکی بعد از دیگری اینجا را تسخیر نموده، ولی تمدن مصری در جای خود محکم ایستاده و ورود و خروج این فاتحین را تماشا مینمود. یونان و روم مصر را فتح نمودند، ولی خود این اقوام در تحت تأثیر این تمدن باستانی رفتند، عماراتیرا که مصریان از قدیم بنا نموده بودند از زمان سلاطین بطالسه تا زمان قیاصره طرز معماری آن بدون هیچ تغییر و تبدیلی جاری و باقیماند و از همینجا معلوم میشود که این تمدن باستان در طول زمان تاچه اندازه محکم و ثابت باقیمانده است.

زمانیکه اعراب قدم بعرضه ظهور گذاشتند سالیان دراز بود که مصر طعمه جهان گیران مختلف واقع بوده. سال ۳۳۲ قبل از میلاد اسکندر کبیر بمصر حمله برده ایرانیان را خارج ساخت و شهر اسکندریه را بنانهاد و در ۳۰۶ قبل از میلاد بطلمیوس - سوتر (۱) یکی از سرداران اسکندر پادشاه مصر گردید و خاندانی بنام خاندان بطالسه

(۹۰) - نخلستان در غزه

تأسیس نمود که تا مدت دو بیست و هفتاد و چهار سال حکمرانی نمودند. حکمران اخیر این خاندان ملکه معروف به **کلئوپاتر** (۱) بوده که در سال ۳۰ قبل از میلاد بعد از جنگ **آکتیوم** (۲) که در آن **کلئوپاتر و آنتوان** (۳) بدست **اکتاو** (۴) شکست یافتند مصر جزء متصرفات روم قرار گرفت و در سال ۳۹۵ میلادی بعد از وفات **تئودوز** (۵) کشور روم تجزیه شده مصر بتصرف روم شرقی درآمده و تا زمان فتح مسلمین یعنی سال ۶۴۰ میلادی بهمین حال باقی بوده است.

در عصر خاندان **بطلمیوس** تمدن باستان مصر بحال خود باقی و کشور در نهایت درجه عمران و آبادی بود. اسکندریه مرکز علم و تجارت شمرده میشد و بسیاری از عمارات مطابق طرز معماری عهد فراغنه بنا شده که بعضی از آنها مثل عمارات جزیره فیلی تاکنون باقی است و از همینجا میتوان عقیده‌ای را که در بالا اظهار داشتیم تصدیق نمود که تمام فاتحین مصر وضعیت این کشور را پسندیده و در آن تغییری ندادند و

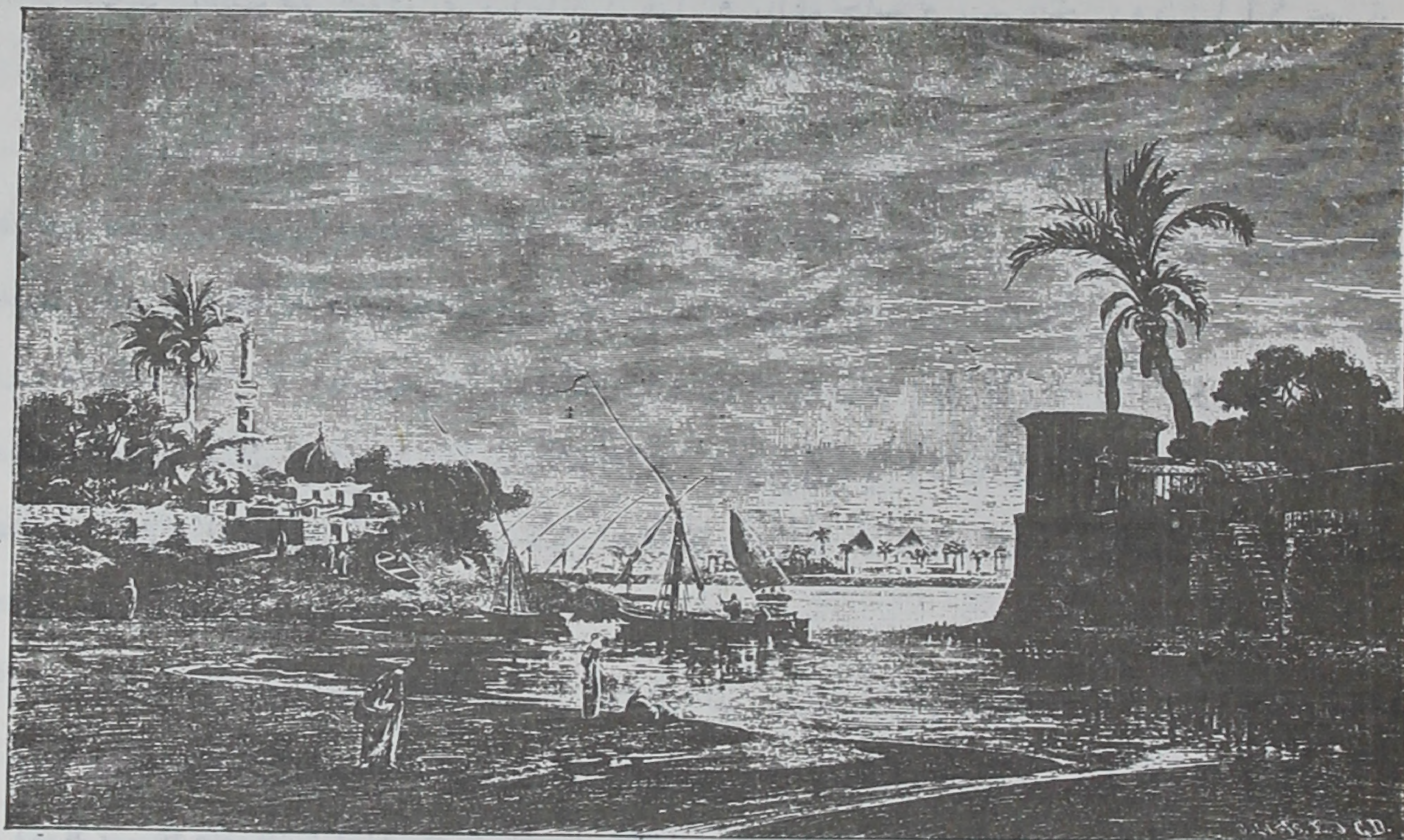
۱ - Cléopatre. ۲ - Actium. ۳ - Aniotne. ۴ - Octave. ۵ - Thécdose.

باستثناء شهرهایی مثل اسکندریه که یونان و روم آباد کرده بودند تمدن فاتحین در ایالات خارج خیلی کم تاثیر بخشید.

وقتیکه مذهب مسیحی در قسطنطنیه مذهب رسمی گردید، **تئودوز** امپراتور در سال ۳۸۹ میلادی حکم کرد تمام معابد و مجسمه های ارباب انواع را شکسته نابود کنند و عماراتی که بواسطه کثرت استحکام تخریب آنان باسانی ممکن نبود حکم داد تمام کتیبه ها و صوری که بودند همه را **حک** و محو نمودند.

علائم و آثار این قبیل ابنیه و عماراتی که در نتیجه تعصبات مذهبی منهدم گردیده تاکنون در تمام مصر باقی است و آن نتیجه **یک** تعصب و حشیانه ایست که نظیر آن دیده نشده و جای بسی تأسف است که برای اشاعت **یک** مذهب تازه که میخواهد جانشین خدایان قدیم یونان و روم بشود اولین قدمیکه برداشته شده این است ابنیه و آثار قدیمه ای را که از پنجهزار سال قبل چندین خاندان از کشور گیران قدیم احترام آنها را نگاهداشته اند بکلی برباد داده با **خاک** یکسان کنند. نتیجه این شد که تمدن قدیم مصر در نهایت سرعت بنای انحطاط را گذاشته، علم رسم الخط حروف مصری قدیم که بشکل حیوانات نوشته میشد بکلی نابود گردید، ولی امروز دوباره معمول شده است. کشور مصر را بزور شمشیر مسیحی نمودند، ولی از حیث تمدن تنزل فاحشی در آن پیدا شد که تا زمان عرب روزانه بر شدت آن میافزود. وقتیکه امیر لشکر خلیفه اراده فتح مصر نمود اوضاع این کشور زیر حکومت **هرقل** امپراتور قسطنطنیه در نهایت خرابی بوده است. مصر بیچاره، آنوقت میدان جنگ **فرق** مختلفه مسیحی واقع گردیده که عدّه آنان در آنوقت زیاد شده و **هریک** بکفر دیگری فتوی میداده و متصل بزد و خورد مشغول بودند.

مصر از مناقشات مذهبی خسته شده و از تعدیات و مظالم حکام و عمال دولت رو بخرابی و تباهی نهاده از حکمرانان خود در نتیجه بکلی نفرت پیدا کرده بود و وقتی که مسلمین وی را از پنجه تعدی و فشار امپراتوران روم شرقی نجات دادند اهالی ایشان را منجی و محیی خود میشمردند و واقعا هم اینگونه صفات و القاب بر آنها صدق میکرد

(۹۱) - جزیره روده در قاهره

این بود حالات مصر در زمان حمله لشکر اسلام . حال بیان وسائل و منابع خاص زندگی که در این کشور آنوقت موجود بود باقیمانده که اینک خامه را بطرف آن معطوف میداریم .

برای اطلاع ازین وسایل و منابع و آگاهی از خصوصیات اینقوم که در کشور فراغنه سکنی داشتند لازم است که ما قدمی بسواحل نیل بگذاریم .

این خود یکی از خصائص سر زمین مصر است که وسائل زندگی آن از قرون متمادیه بیک حالت باقیمانده و طرز معیشت آن را گوئی در یک قالب معینی ریخته که بهیچوجه ممکن نیست در آن تغییر و تبدلی پیدا شود . اگر ما تصویر امروز مصر و اقوام آنوقت نیل را نمایش دهیم صورت حاصله بعینه همان صورت زمان فتوحات عرب خواهد بود .

این مطلب بر احدی پوشیده نیست که رودخانه نیل دره طولانی کم عرضی را تشکیل داده و از سر چشمه اول یعنی از حدود نوبه تا دریا، اینقطعه که نهایت درجه

حاصلخیز است در طول تقریباً پانصد میل و باعوجاج و پیچ و خم رود نیل اگر حساب شود زیاده از هفتصد میل میباشد.

قسمت علیای این منطقه بقدری تنگ و کم وسعت است که عرض آن بیشتر از سه میل نمیشود، ولی وسعت قسمت وسطای آن بدوازده تا پانزده میل بالغ میباشد، اما وقتی که بدهانه رودخانه میرسد يك میدان خیلی وسیعی تشکیل مییابد. در اینجا رودخانه بدو شعبه منقسم میشود که شبیه است به واو (V) لاتینی، در وسط این دو شعبه جدید مثلثی واقع شده است که آن را دلتا (Δ) یا (دال) یونانی مینامند. حداکثر طول این مثلث قریب به یکصد میل و عرض آن که طرف دریا واقع است تقریباً یکصد و پنجاه میل می شود.

اراضی مصر بواسطه مسلط بودن آب نیل بر آن نهایت درجه ثروت خیز میباشد و برای استفاده زراعتی غیر از شیار مختصر و آبیاری چیز دیگری لازم نیست و آبیاریهم از طغیان نیل انجام میگردد و نقاط دور دستی که طغیان نیل بآنجاها نمیرسد بوسیله نهرهایی که از زمان فراغنه تا اینوقت معمول میباشد مشروب میشوند و این اراضی حیرت انگیز باندازه ای حاصلخیز است که بیشتر از مواضع آن سالی سه مرتبه محصول میدهد و این محصول هم بدون مشقت و رنج زیاد بدست میآید، چه قبل از بذر کاری، دادن کوت باراضی لازم نمیباشد. اینست که محصول فلاحتی و زراعتی مصر از تمام دنیا زیاد تر است. مثلاً زراعت گندم اینجا هر تخمی پانزده تخم حاصل میدهد در صورتیکه در بلوک فرانسه از هر تخمی چهارالی ده بیشتر نمیتوان بهره برداشت (۱). آب و هوای مصر چون گرمسیر (۲) میباشد نه غذای زیاد لازم است نه البسه و منازل

۱ - من در مصر از تجار آنجا در این باب پرسش نموده معلوم شد که بعد از وضع تمام مخارج حد وسط منافع زراعتی صدی دوازده میباشد. ظاهراً معلوم میشود که قیمت غله خیلی ارزان است، زیرا با اینکه مخارج حمل و نقل آن از صدی سی بیشتر میشود معیناً حمل آن برای انگلستان هم صرف میکند. (مصنف).

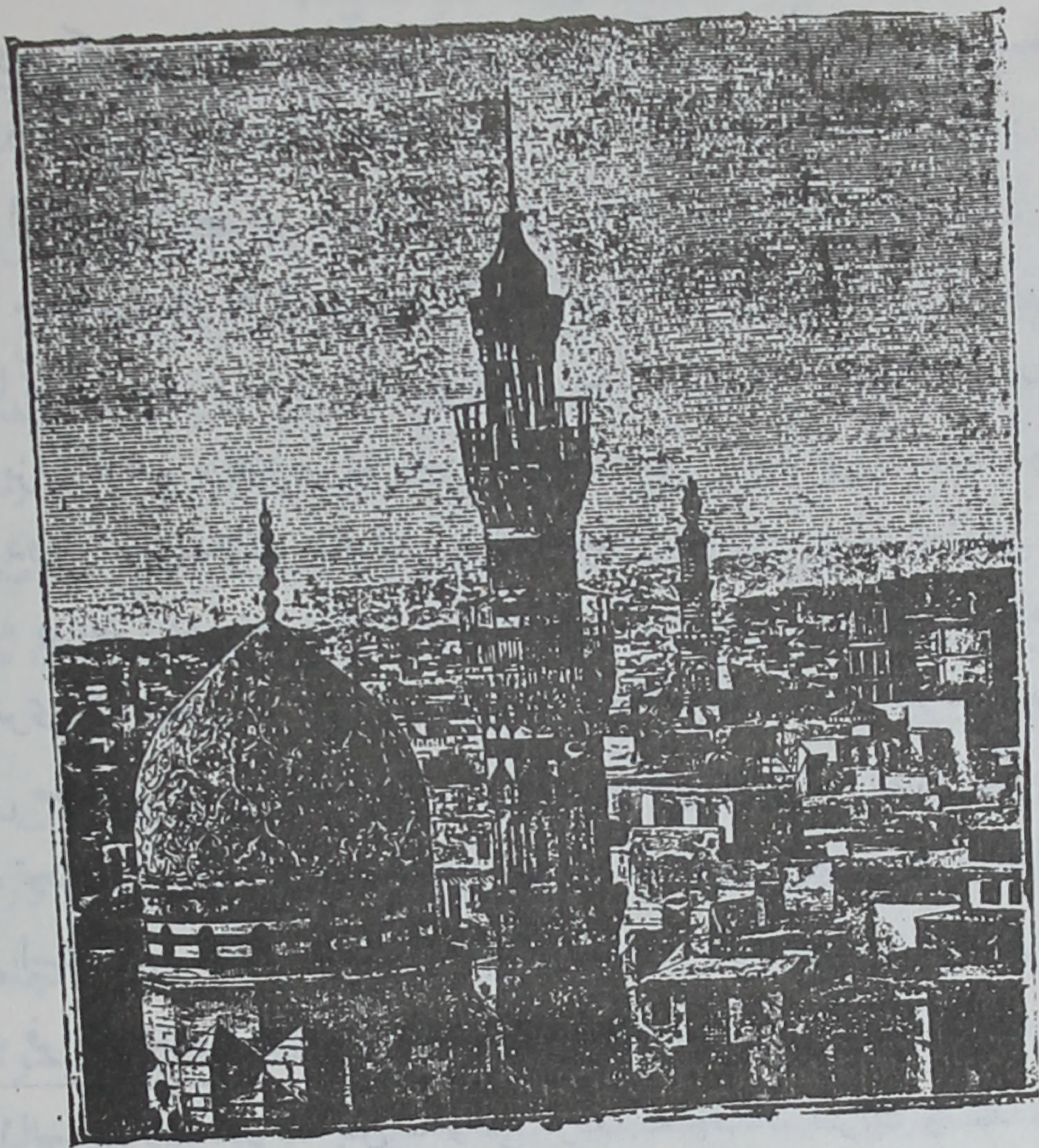
۲ - در مصر سعید گویا هیچوقت باران نیامده باشد. در زمستان هوا خیلی گرم است، سال ۱۸۸۳ در ماه نوامبر و دسامبر من در خود سیوط و وسط تب وقت ظهر از مقیاس الحراره میزان گرما را در سایه نگاه کردم حداقل نوزده درجه سانتی گراد و اکثر آن بیست و هفت درجه بوده است. (مصنف).

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

زمستانی و هر کسی بر احوال در آنجا میتواند زندگی کند (۱). مردم صحرا و زراعت- پیشه با چند قرص نان خشك و مقداری میوه و سبزی آلات بسر میبرند و مساکن آنها عبارت از اطاقهای کوچکی است که از گل ولای رود نیل به-رای خود بنا کرده اند. لباس آنها منحصر است به يك پیراهن کبود بلندی و برای اطفال این راهم لازم نمیدانند بلکه آنها تا سن چهارده و پانزده سالگی بکلی برهنه حرکت میکنند و بعضی اوقات آدمهای بزرگ هم برهنه بیرون میآیند. در مصر صعيد بویژه در حدود نوبه بارها عمه و مزدور را میدیدم که تمام لباس آنها منحصر به پارچه خیلی کوتاهی بود که بکمر خود بسته بودند. در این عصر که زندگی خیلی گران شده تمام مخارج سالیانه یک نفر زارع مصری که لباس هم جزو آن میباشد با ملاحظه اختلاف درجه و مقام در حدود هفتاد الی صد و بیست فرانك است. اجرت یک نفر عمه از روزی یک ریال و نیم الی دو ریال تجاوز نمیکند، چنانکه مترجم راهنمای من احمد که در واقع از خانواده محترمی است بمن اظهار داشت که او بازنش و چهار بیچه در لکسار باسالی تقریباً چهار صد فرانك در نهایت خوبی زندگی میکند.

۱ - این راحت و آسایش تا وقتی بوده که چنگال اترک و بعد هم انگلیسها باین فلاح بند نشده بود، ولی بعد از مداخله آنها ابتدا برای فلاح از نتیجه دسترنج او همانقدر باقی گذاشته میشد که بتواند سد رمق کند و اکنون آن راهم شروع بتقلیل کرده بیچاره فلاح با بقولات زندگی میکند. بله در عوض این فلاکت و مصیبت، لذائذ و نعمتهائی از تمدن فراهم شده ولی برای او از این لذائذ و نعمتها همینقدر است که از آبادی وی بفاصله خیلی زیاد شهر بسیار بزرگی میباشد که نام آن قاهره است و در آنجا خیابانهای قشنگ و عالی موجود و متمولین زیادی مسکن دارند !!

اگرچه ساکنین سواحل نیل بقدری خوشبخت و قائل بقسمت و تقدیرند که از حد و وصف خارجست، ولی با اینحال آنها بایک حرارت و جوش زیادی در بلوی و شورش کنونی نهضت اعرابی پاشا که مقصود این بود تمام اجانب را از مصر بیرون کنند شرکت نمودند. فلاحین مصر که آنها را باسر نیزه مجبور کرده اند که برای متمول ساختن سوداگران بد کردار ترك و انگلیس شب و روز کار کنند با خود میگویند که اقوام متمدنه امروز اروپا در جلب منافع و استفاده از اقوام مغلوبه تا اینقدر ورزیده هستند که سلاطین جبار از مننه قدیمه که در تاریخ چقدر از آنها شکایت و بدگویی شده این اشخاص را بنظر رشك نگاه میکنند. (مصنف).

(۹۲) - منظره شهر قاهره

طریقه شیار و کاشت در مصر، حالیه هم بدانگونه است که در زمان فراغه قدیم معمول بوده و ظاهراً ترمیم و اصلاح آن چندان مفید هم نیست، آری دریك همچو سرزمینی که نیل بزمین کود رسانیده و آفتاب عهده دار رنج و زحمت آن باشد البته بهترین طرز و طریقه فلاحتی هم در آنجا عاطل و باطل خواهد بود اگر اصلاحی ممکن باشد باید آنرا در خصوص مجاری میاه و زیاد کردن انهار بعمل آورد و همین اقدام است که برای این کشور میتواند مفید هم واقع بشود، چه تا آنقدر از اراضی که آب نیل را بتوان بر آن سوار کرد از حد ریگستان خارج شده شاداب و زرخیز خواهد گردید.

طبیعی است یکچنین کشور سبز و خرم دریك قومی مانند عرب که از ریگستان

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

سوزانی بیرون آمده چه تأثیراتی خواهد بخشید. چنانکه از مضمون دو نامه که یکی از طرف عمر بعنوان عمر وعاص و دیگری جواب عمر وعاص است میتوان فهمید که آنها این کشور مغلوب جدید خود را تا چه اندازه اهمیت داده و از آن قدردانی مینمودند.

از جانب خلیفه جانشین ابوبکر بنام عمر و امیر لشکر

مکتوب عمر

«ای عمر و از تو میخواهم که بر رسیدن این نامه، مصر را طوری

برای من وصف کنی که گوئی آنرا من بچشم خود میبینم».

«ای امیر مؤمنان تصور کن يك ريگزار خشك و يك سرزمین»

جواب عمر وعاص

«نهایت حاصلخیز را که میان دو کوه واقع شده که شکل»

«یکی از آنها تپه‌ای از يك و دیگری بشکل شكم يك اسب لاغر یا پشت شتری باشد».

«اینست وضع مصر و صورت ظاهر آن، تمام نعمت و ثروت این کشور از»

«اسوان گرفته تا حدود غزه از برکت رودی است که بانهایت عظمت و ابهت از وسط»

«آن میگردد و اوقات جزر و مد آن مانند حرکت آفتاب و ماهتاب در نهایت درجه نظم»

«و ترتیب است».

«در یکوقت معینی چشمه‌های تمام دنیا باج و خراجی که دست طبیعت آنها»

«را محکوم کرده باین رود خانه که پادشاه تمام رودخانه‌ها و شطوط است میگردانند».

«و در همان وقت آب آن طغیان کرده از دو طرف سرازیر شده اراضی مصر را فرا میگیرد»

«و از لای خود کود و مایه بزمین میدهد».

«آنوقت غیر از قایقهای کوچکی که عده آنها مانند برگهای درخت خرما زیاد»

«است وسیله دیگری برای عبور و مرور در دهات و قصبات نیست».

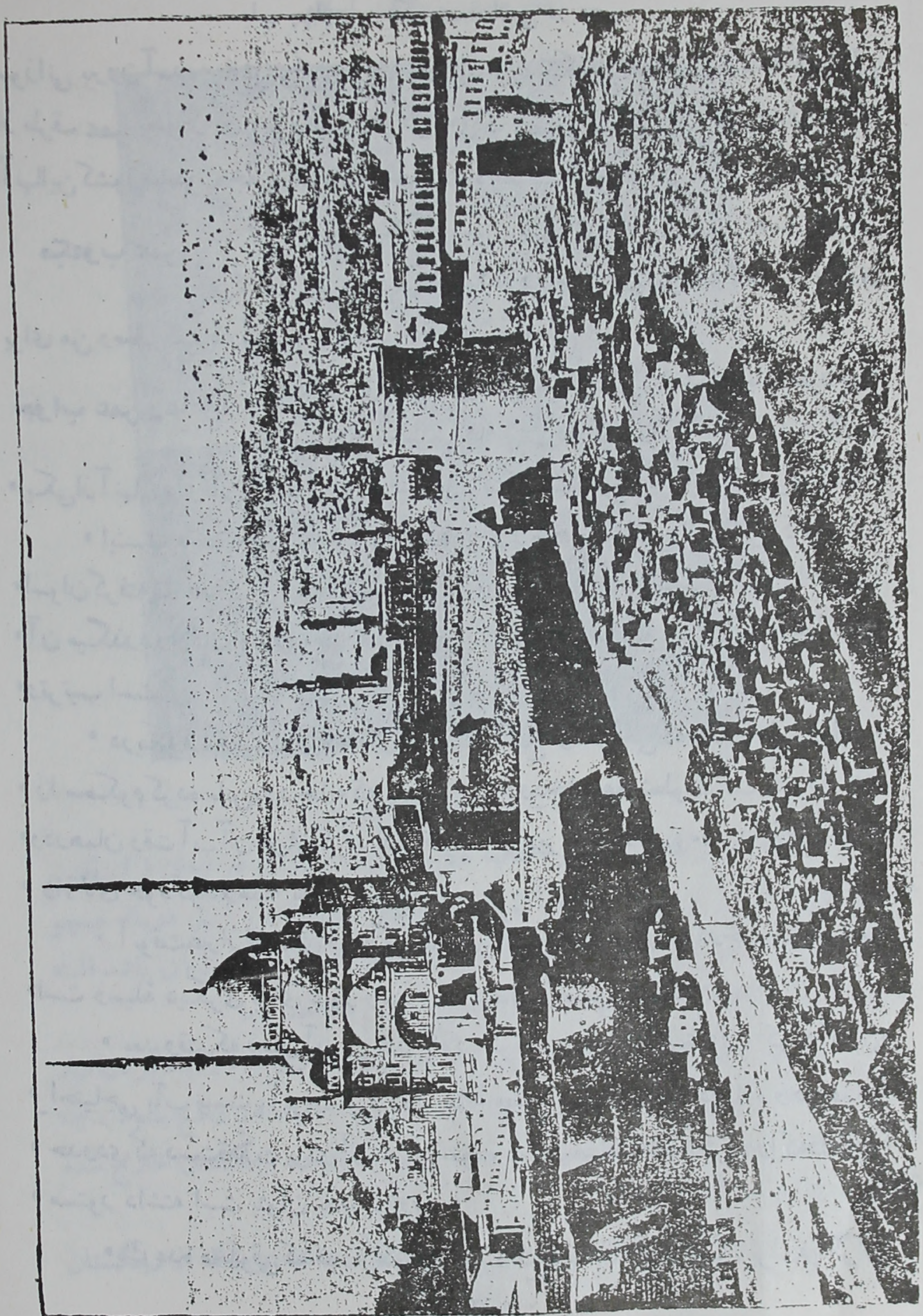
«بعد وقتی که زمان آن میرسد که دیگر بهیچوجه برای شاداب کردن زمین»

«احتیاجی بآب نیست، آنوقت این رود خانه مطیع و فرمانبردار دوباره و در همان»

«حدودی که دست قدرت برای آن تعیین نموده عودت میکند تا ذخائری را که در زمین»

«مستور داشته است بتوان بدست آورد».

«يك عده مخلوقی که مورد عنایات الهی واقع و مانند زنبور عسل برای دیگران»

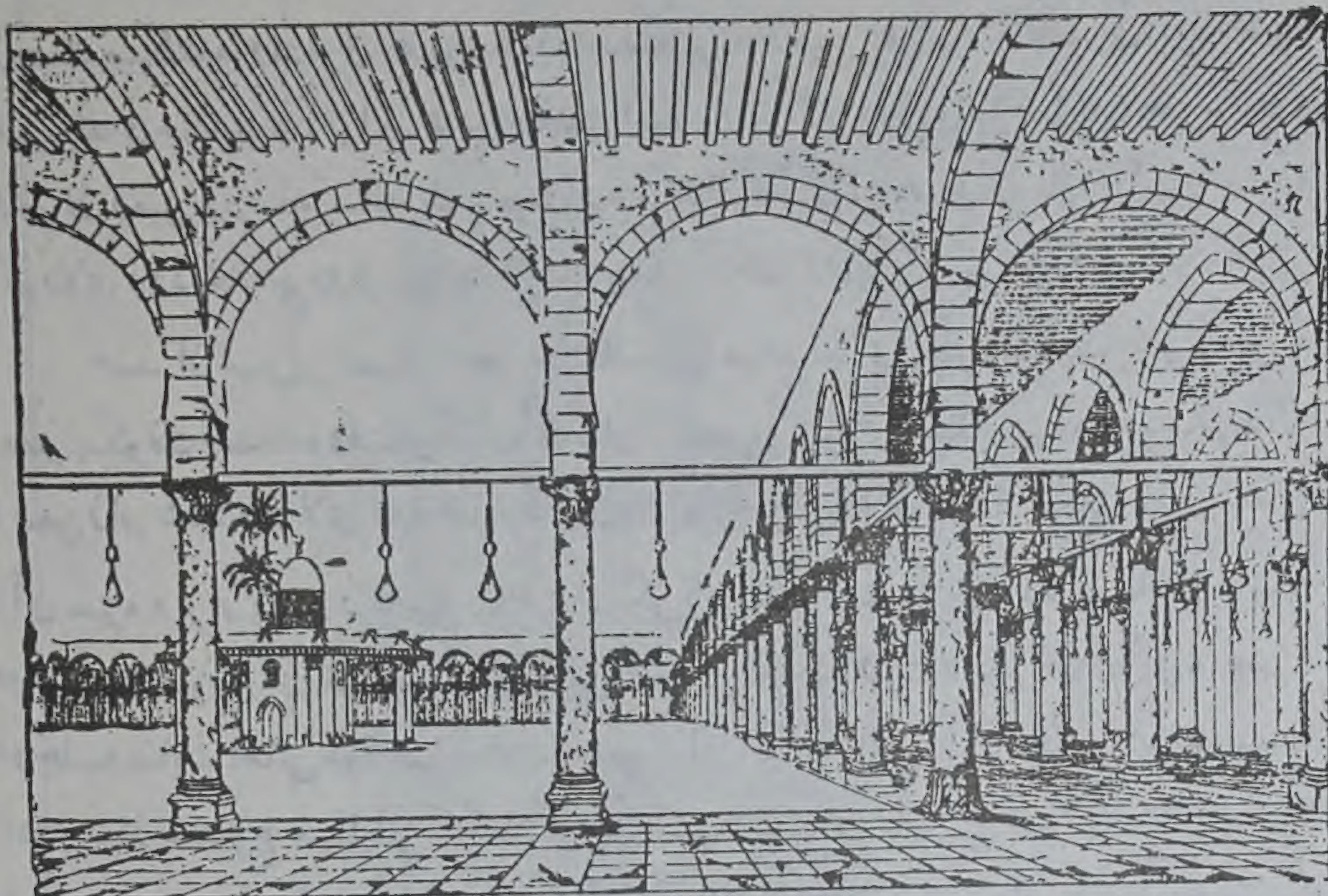
(۹۳) - منظره عمومی قاهره

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

«زحمت میکشند و از عرق جبین خود فایده نمیبهرند زمین را شیار مختصری نموده تخم»
«میریزند و سرسبزی آنرا از قادر مطلق امیدوارند که غله را میرویانند و میرسانند»
«تخم از زمین روئیده ساقه بلند میشود و بكمك شبنم که در حکم باران است و نیز»
«کودلای رودخانه پرورش یافته خوشه پیدا میکند تا اینکه میرسد».

«بعد از بهترین فصول دفعة خشکسالی میشود. ای امیر المؤمنین سر زمین»
«مصر یکوقت خشك و وقت دیگر ریگستان و صحرای عریانی بنظر میرسد، در یکزمان»
«لجن زار شده و از لای رودخانه گلپای سیاه لزجی پیدا میشود و زمان دیگر تمام»
«آن سبزه و پراز گل و ریاحین و وقت دیگر کشتزار وسیعی پراز محصول است. ثناء»
«و حمد مخصوص آن خدائست که چنین عجایبی آفریده است، عمران و آبادی مصر»
«و جلب رضایت اهالی موقوف است بسه امر: اول - بر مالیات آنها چیزی اضافه نشود»
«دوم - از مجموع مالیاتی که فعلاً گرفته میشود ثلث آن باصلاح مجاری میاه و بستن»
«سدود و تعمیر پلها و عمران جدید تخصیص داده شود. سوم - مالیات مأخوذی از»
«نوع همان غلهای باشد که کشت شده است. والسلام».

همین رودخانه که منبع دولت و ثروت مصر است گاهی هم اتفاق میافتد که سبب خرابی و تباهی آن میگردد، چنانکه اگر فیضان رود تا بارتفاع معینی نرسد در کشور قحطی پیدا شده و اگر آن تا چند سالی دوام پیدا کند اغلب رعایا جز مردن راه دیگری برای آنها نیست. مورخین اسلام راجع بیک قحط سالیکه در دوره عرب سال ۴۶۲ هجری (مطابق ۱۰۶۹ میلادی) رویداده چنین مینویسند: «مدت پنجسال طغیان رود باندازه کفایت نبود و بواسطه جنگهای متعدد از خارج هم نتوانستند غله وارد کنند، لذا قحط و غلا بدرجهای شدت نمود که قیمت يك تخم مرغ تقریباً پیا نزده فرانك و گربه چهل و پنج فرانك رسید. معادل ده هزار اسب و شتر خلیفه در این قحطی خورده شد. روزی یکی از وزراء که سوار بر الاغ به مسجد میرفت بین راه مردم او را پیاده نموده مقابل چشمش الاغ را کشته خوردند، اگرچه این مقصرین را اعدام کردند، ولی لاشهای آنها را هم مردم خوردند و این قحطی آنقدر طول کشید که مردم شروع بخوردن

(۹۴) - قسمت داخلی مسجد عمرو

همدیگر نمودند . زنان و اطفال که اتفاقاً بیرون میآمدند مردم آنها را باوجود فریاد و شیونیکه میکردند گرفته زنده زنده میخوردند ، یکنفر زن که مردم گوشت بعضی عضوهای بدنش را خورده و بعد نجات یافته بود تا آخر مدت حیات خود اسباب عبرت مردم بوده است .

فصل دوم

فتح مصر بدست مسلمین

عمر و عاص امیر لشکر عمر در سال ۱۸ هجری (مطابق ۶۳۹ میلادی) وارد مصر گردید . ما در سابق گفتیم که او با اهالی مصر تاجه اندازه از روی عقل و حسن سیاست رفتار نمود . در مذهب ، قانون ، عادات و رسوم ، بآنها آزادی کامل داده و نیز حفاظت جان و مال و امنیت و رفاهیت شان را بعهده گرفته در مقابل قرار شد از هرتنی سالیانه بحساب امروز پانزده فرانک جزیه (حق الحمایه) گرفته شود . مردم این قرارداد

را با پیشانی باز قبول نموده فقط عده‌ای از ایشان که اصلاً یونانی و جزو لشکر و کارکنان دولت و یاکشیش بودند شروط نامبرده را رد کرده با سکندریه پناه بردند که تا چهارده ماه در محاصره اعراب بوده و بیست و سه هزار نفر عرب هم در این مدت بقتل رسیدند.

عمر و نسبت باهل شهر با وجود آنهمه خسارات و تلفات زیاد با کمال ملایمت پیش آمده با آنهاییکه پرچم خود سری و آشوب برافراشته بودند عفو عمومی داد و عذرهای هر يك را بحسن قبول پذیرفته در استمالت و دلجوئی از آنها بذل مساعی نمود. سدود و انهار را اصلاح نموده و مبلغ هنگفتی هم بمصرف ابنیه و عمارات رسانید. راجع بسوزاندن کتابخانه اسکندریه که عمر را با آن متهم ساخته‌اند همینقدر مینویسم که يك همچو حرکت و حشیانه تا اینقدر مخالف با وضع و عادات این فاتحین بوده که واقعاً جای بسی تعجب است که يك همچو افسانه مهملی چگونه درین مدت متمادی بشهرت خود باقیمانده و آنرا تلقی بقبول نموده‌اند، لیکن در عصر حاضر بطلان این عقیده بدرجه‌ای ثابت و محقق شده که دیگر محتاج به تحقیق و بررسی زایدی نیست. این مطلب بطور کلی معلوم و مبرهن گردیده که قبل از اسلام خود نصاری همانطور که همه معابد و خدایان اسکندریه را با نهایت اهتمام منهدم نمودند کتابخانه نامبرده را هم سوزانیده برباد دادند و از کتب نامبرده در زمان مسلمین چیزی باقیمانده بود تا آنرا بسوزانند.

برای اعراب فتح اسکندریه هم مانند فتح بیت المقدس یکی از فتوحات مهمه شمرده شده و ایشان از فتح مزبور بفتح تمام مصر اطمینان حاصل کرده و برای آنها این شهر يك منبع بزرگ ثروت و وسیله فتوحات تازه گردید. برای دست آوردن درجه اهمیت فتح شهر نامبرده و شهرتی را که مسلمین از این راه حاصل نمودند اینک ما شرحی برسبیل اجمال از این شهر ذکر نموده و اوضاع آنرا در زمان فتح مسلمین از نظر خوانندگان میگذرانیم. شهر اسکندریه از زمان بنای آن که در ۳۳۲ قبل از مسیح انجام گرفته تا

زمان **عمر و عاص** یعنی تا مدت هزار سال یکی از شهرهای بزرگ و مهم دنیا بشمار میرفت. چون این شهر مرکز تجارتی تمام بحر متوسط بوده میتوان گفت که آن در قلمرو سلطنت روم شرقی در درجه دوم واقع شده و تنها قسطنطنیه بوده که بر آن تفوق داشته است. در عصر ملوک بطالسه تمام حکماء و فلاسفه دنیا در این شهر جمع شده آموزشگاهها و کتابخانه های مهمی تأسیس کرده بودند، ولی این ترقیات علمی چندان طول نکشیده و در سال ۴۸ قبل از مسیح که رومیان تحت سرکردگی ژولس سزار (۱) با سکندریه حمله بردند لطمه زیادی بحیات علمی آن وارد ساختند. اگرچه در سلطنت رومیان دوباره این شهر ترقی کرده در میان ممالک رومیان مقام دوم را احراز نمود، لیکن این ترقی موقتی بوده است، زیرا دراهالی جنون مناقشات مذهبی پیدا شده و باوجود جلو گیریهای سفاکانه امپراطوران روم؛ هر روز بر شدت آن میافزود. زمانیکه دیانت مسیح مذهب رسمی کشور گردید آنوقت **تئودور** امپراطور مسیحی نه عمر،

۱ - Jueles Cesar، (امپراطور روم) از مردان نامی و جنگجویان و خطباء و سیاستمندان بزرگ روم قدیم، یکی از افراد قبیله معروف ژانس ژولیه * داماد سینا بود که خود را از نسل زهره میدانست: دارای هوش تند و نافذ؛ جاذبه ای بس جالب و فریبنده، فصاحت و بیانی روشن و اقناع کننده، ظاهری ملایم و آرام، متانت و قدرتی شکست ناپذیر داشت و برای رسیدن بدرجه ارتقاء و بزرگی تمام وسائل لازمه را بکار انداخته عاقبت الامراز طرف مقام سنا بدیکتاتوری دائمی روم برقرار گردید.

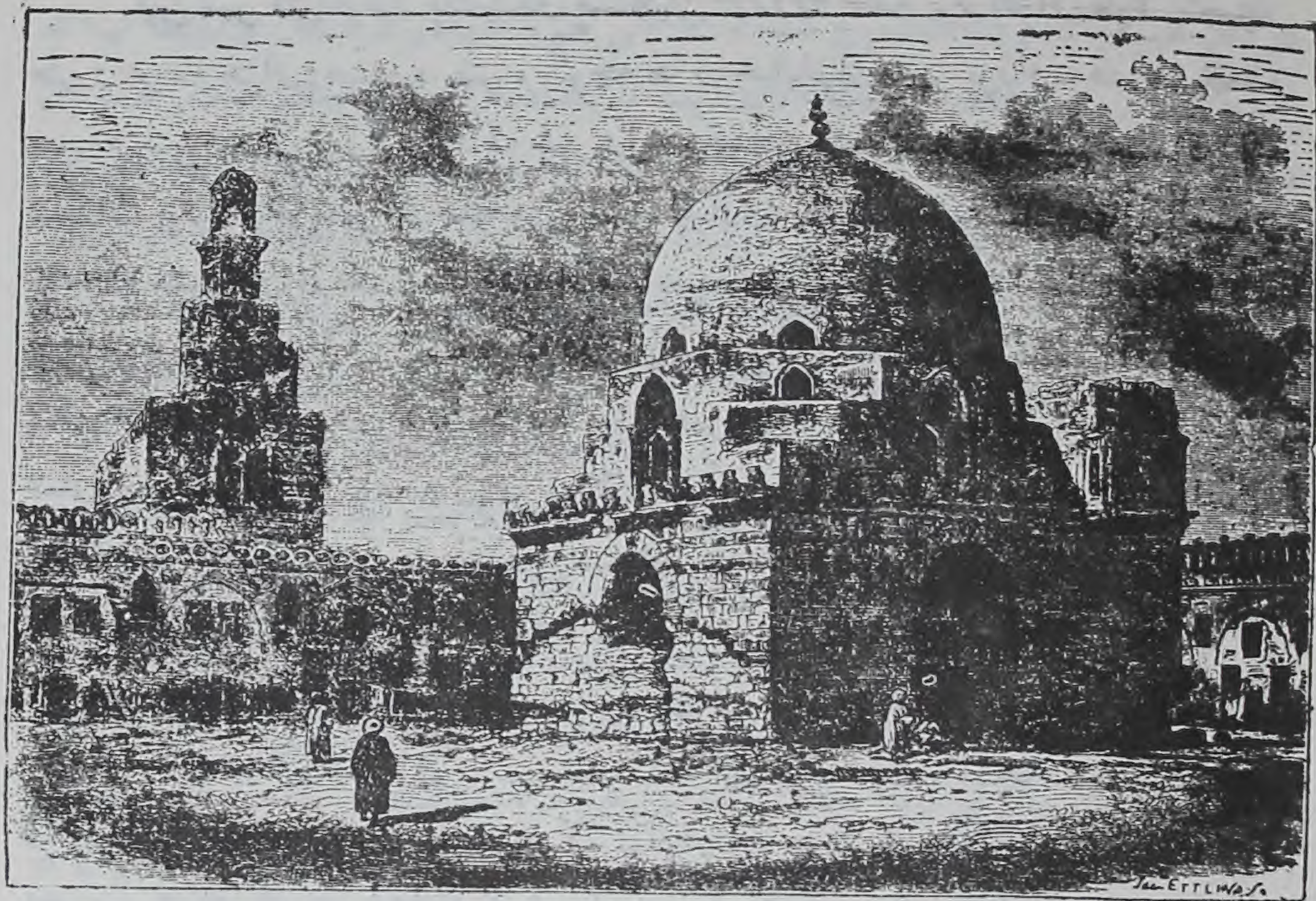
گویند روزیکه مشغول مطالعه شرح احوال اسکندر بود گریه میکرد، نزدیکانش علت را از او سؤال کردند چنین اظهار نمود: «من هنوز کوچکترین کاری نکرده ام، در صورتیکه اسکندر در سن و سال من عالم را مسخر کرد».

بالاخره جمهوری طلبان بر اثر توطئه و مواضع و معاهده ای که بریاست کاسیوس** (معاون کراسوس*** و بروتوس****) فراهم کرده بودند در روز عید مریخ (۱۵ مارس ۴۴) سزار را در مجلس سنا بقتل رساندند.

پلوتارک***** که شرح زندگانی قیصر را نوشته میگوید: «تمام متعاهدین با شمشیرهای برهنه حلقه وار اطراف او را گرفتند. سزار بهر سوی که نگاه کرد جز برق شمشیر چیزی ندید. همینکه در این میانه چشمش به بروتوس افتاد و او را شمشیر بدست دید، شنش را بسر کشیده و جان خود را بضربت شمشیر دشمنان تسلیم کرد.

سال ولادتش ۱۵ ژویه ۱۰۱ و وفات او ۱۵ مارس ۴۴ قبل از میلاد میباشد. (س).

*Julia, **Cassius, *** Crassus, **** Brutus, *****Plutarque.

(۹۵) - صحن داخلی و مخزن آب و مناره مسجد طولون
چنانکه گفتیم حکم کرد تمام معابد و مجسمه‌های خدایان و کتابخانه‌های بت پرستان را
با خاک یکسان نمودند .
در عصر امپراطوران قسطنطنیه اسکندریه بحالت انحطاط بوده و معدلك تجارت
آن پیشرفت کامل داشته است ، چنانکه از بقیه یادگارهای قدیمه يك چنین یادگارهایی
در آنجا موجود بود که عمرو عاص سردار سپاه خلیفه شیفته آنها شده بود .
مسلمین هیچوقت یکچنین شهر حیرت انگیزی را ندیده بودند . اگرچه از تفصیل
حالات آنوقت این شهر اطلاع درستی در دست نیست ، ولی کاملاً میدانیم که اوضاع
آن در قرن دوم میلادی چه بوده و اگر در اینمیان از عمارات آن دستخوش حوادث
هم شده باشد لااقل نقشه شهر بطور کلی محفوظ مانده و نباید تغییری در آن روی داده باشد .

این شهر در آنوقت يك شكل مستطیلی بوده که ضلع بزرگ آن طولا پنجهزار متر و عرضاً هزار و هشتصد متر، کوچه ها و خیابانهای شهر بر زاویه قائمه تقاطع مینمودند و خیابان بزرگی بود که شهر را بدو قسمت متساوی تقسیم مینمود. از جمله عمارات بزرگ این شهر کارخانه مهم اسلحه سازی، يك قصر قشنگ و عالی، معبد نپتون بوده که ستون آن از سمت دریا از مسافت بعیده نظر واردین را جلب مینمود، بعلاوه عمارت تیمونیوم (۱) بود که در آن آنتوان (۲) بعد از شکست از آکتیوم (۳) یکی از امرای روم در نظر گرفته بود بقیه عمرش را در آنجا بسر برد. از جمله یکی عمارت سراپوم (۴) بود که سزار اوقات محاصره در همانجا اقامت داشته است. غیر از عمارات نامبرده دو ستون و چندین عمارات و آثار بزرگ دیگری هم وجود داشت در کنار دریا بازاری بود که کالاهای تجارتی تمام دنیا در آنجا وارد شده بفروش میرسیدند و در همین نقطه یک عمارت موزه ای هم وجود داشت و کتابخانه مشهوری که آنوقت در تمام دنیا نظیر آن یافت نمیشد در آنجا بوده است، اینجا در دوره انحطاط و تنزاع فقط علمائی باقیمانده بودند که تمام اوقات عزیز خود را در شعبده، صرف و نحو، موشکافیهای علم اشتقاق، باریکیهای علم فقه مصروف میداشتند. روی تپه ای که حالیه ستون پمپه (۵) در آنجاست بتخانه مشهور سراپوم دارای ستونهای بسیار معظم و عالی بنا شده و در اندرون آن مجسمه هایی از سنگ سماق موجود بوده است. در مقابل شهر اسکندریه جزیره فاروس (۶) بوده و در آنجا مناره مشهوری از سنگ مرمر سفید وجود داشت و دارای چراغی بود که از دوازده فرسخ روشنی آن بنظر میرسید و یکی از عجایب سبعة دنیا شمرده میشد. بین جزیره مذکور و ساحل راهی بنا شده بود که طول آن هزار و دوست متر بوده است.

بعد از فتح اسکندریه عمرو قسمتی از سپاه خود را در آنجا گذارده بقیه را بداخله مصر روانه داشت و آنها در ساحل نیل محلی را که سرا پرده عمر و عاصی در آنجا پیاپی شده بود برای اقامت اختیار کرده منازل چندی بطور موقت در آنجا بنا نمودند، ولی

۱- Timonium · ۲- Antoine · ۳- Actium · ۴- Serapeum ·

۵- Pompée · ۶- Pharos ·

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

در آخر همینجا اردوگاه مسلمین شده و عماراتی هم برای سرکردگان بزرگ بنا نهادند و سنگ بنیان شهر قاهره که يك روز در آینده با بغداد دارالخلافة معظم اسلامی همسری مینمود از همینجا گذاشته شد. نام آن در ابتدا بواسطه پیا شدن خيام، فسطاط بوده است. موقع فسطاط تا اینقدر عالی بود که عمرو عازم گردید دارالحکومه خود را در آنجا بنا نماید و لذا حکم کرد حصارى در اطراف آن کشیدند و برای سکونت شخصی خودش هم عمارتی در آنجا بنا نمود و این دارالحکومه که عمرو بانی آن بود تا کنون که زیاده از هزار و دویست سال است از آن تاریخ میگذرد پایتخت مصر میباشد.

انتظامات عمرو برای اداره کردن امور این کشور مفتوحه حاکی از حسن تدبیر او میباشد. او با رعایا و زارعین بعدل و انصاف رفتار نموده که از سالیان دراز از آن محروم بودند و نیز دادگاههای مستقل و منظم و همچنین محاکمی برای استیناف تشکیل داد، لیکن این محاکم حق داشتند فقط بدعاوى مسلمین رسیدگی کنند و اگر یکی از طرفین دعوى مصرى بود آنوقت بمحاکم قبطی مراجعه میشد. او تمام آئین و رسوم و آداب و عقاید مذهبی این کشور را بحال سابق باقی گذاشت. فقط يك رسم را از میان برداشت و آن این بوده که يك دختر جوان خوبصورت باکره را هر سال از والدینش بجزر گرفته بدین نیت در رود نیل میانداختند که آب آن موقع طغیان تا بارتفاعی که معین است برسد و قرار شد که عوض آن دختر مجسمه‌ای از گل بنام عروس ساخته شود چنانکه تا کنون مرسوم است که آنرا در روز معینی میان آب میاندازند. ازین رسم باستان که غالباً از شش هزار سال قبل در مصر معمول بود معلوم میشود که قربانی کردن جنس آدمی جزو مذهب دیرین مصر بوده است.

نظیر عمر در بیت المقدس عمرو هم درینجا نسبت به مسیحیان با نهایت مروت و تساهل مذهبی رفتار نمود. قبطیان برای تعیین اسقف اعظم جدید که از دیرباز میان آنها معمول بوده رخصت خواستند عمرو فوراً آنرا پذیرفته و اجازه داد. او با مذهب عیسوی تا ایندرجه حس همدردی نشان داد که اجازه داد در شهر اسلامی هم که خود بانی آن بود کلیساهاى جدید بنا نمایند.

چون تا آنوقت مسجدی برای نماز مسلمین بنان نشده و بر عده تازه مسلمان عیسوی روزانه میافزود این بود که او مطابق نقشه مسجد مکه جامع بزرگی در اینجا بنیاد و این مسجد با وجودیکه حکومت مصر آنرا ابداً حفاظت نکرده معهداً تا امروز باقی میباید.

عمر و عاص نه تنها مصر سفلی را گرفت بلکه عساکر خود را به نوبه یعنی کشور باستان حبشی رومی و تاجیش برده و بایست هزار نفر وارد آنجا گردید، لیکن فتح مزبور فتحی بود فقط نظامی و بعد از فتح در انتظام امور کشور هیچ اقدامی بعمل نیامد. اعراب هیچوقت در نوبه نفوذ کامل حاصل نکردند و در اوقات مختلفه فقط با عزام سپاه مختصر اکتفا مینمودند، لیکن سکنه آنجا هم مثل مصریان مذهب اسلام و زبان عرب را اختیار کردند. امروزه در آن نقطه اقوام مختلطه زیادی مسکن دارند و از هر شکل و رنگ مردمی یعنی از سفید گرفته که غالباً از نسل اعراب حجازند تا رنگ سیاه در اینجا دیده میشوند. بعضی سکنه اینجا خیلی خوب صورت هم هستند و در میان آنها برای من اتفاق افتاد که توانستم عکس بعضی را که خوب صورت بودند بردارم، حتی از میان آنان عکس زنانی هم درج شده که در شکل و صورت با مصریان زمان فراعنه خیلی شباهت دارند.

مسلمین بعد از حملات زیاد حبش را نیز یا لا اقل قسمت مجاور با بحر احمر را فتح نمودند، ولی نفوذشان در آنجا از نوبه هم کمتر بوده است. اهالی از قرن چهارم میلادی مسیحی بوده و بمذهب سابق خود باقیماندند و معذک زبان عربی درین حدود خیالی شایع است. درین اقوام، بسیاری از اقوام دیگر اختلاط و امتزاج پیدا کرده اند. از ابتدای فتح اعراب (۶۳۹ میلادی) تا وقتی که اترک این کشور را تصرف نمودند (۱۵۱۷ میلادی) نهصد سال میشود و در ظرف این مدت خاندانهای جدیدی یکی بعد از دیگری در آنجا سلطنت نموده اند و آن در ابتدا یعنی از سال ۶۳۹ تا ۸۷۰ میلادی تحت حکومت خلفای مشرق بوده و بعد حکمران مصر علم استقلال بر افراشته خاندانی باسم طولونیه تأسیس گردید (۷۷۰ تا ۹۰۵ میلادی). بعد از آن یعنی از سال ۹۰۵

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

تا ۹۳۴ میلادی جزو حکومت خلفای بغداد محسوب و بعد تا مدتی یعنی از سال ۹۳۴ تا سال ۹۷۲ میلادی خاندان **اخشیدیه** (۱) در آنجا سلطنت نموده تا آنکه بدست فاطمیه افتاد (سال ۹۷۲-۱۱۷۱ میلادی). خلفای نامبرده تمام شمال افریقا، الجزایر، سردانیه، صقلیه، (سیسیل) و تمام جزائر بحر متوسط و شام را هم متصرف شده و همه اینها جزو حکومت آنان بوده و مصر در دوره این خلفا در منتهای درجه ترقی و عمران و آبادی بوده است.

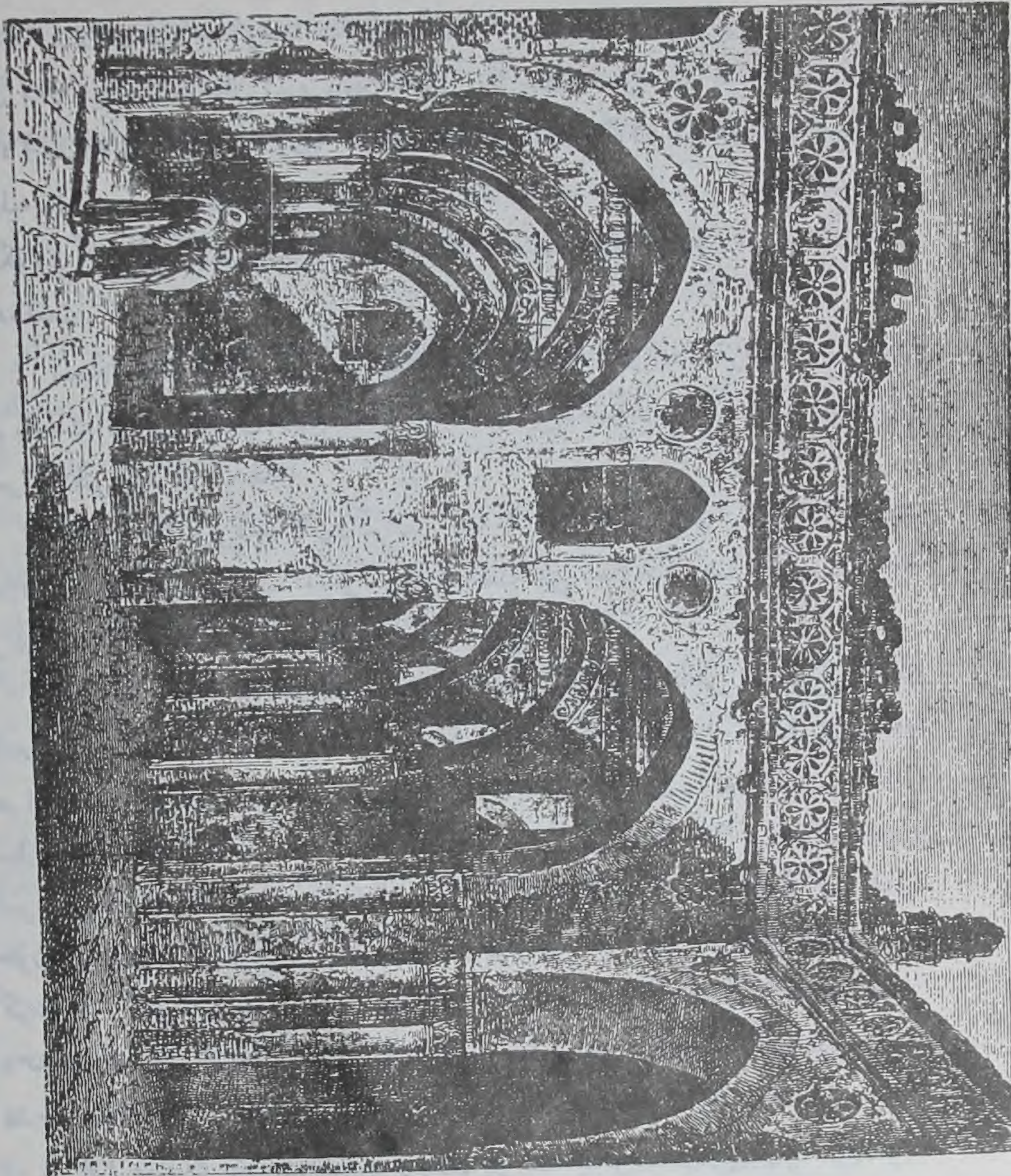
انجام خلفای فاطمی در مصر بعینه همان انجام خلفای بغداد گردید، یعنی اینان هم بادست افواجی مغلوب شدند که آنها را مملو کین نامیده و جزو قراولان و پاسداران قصر خلافتی شمرده میشدند.

بدایت حال این مملو کین و گزارش آنها بابدایت حال و گزارش قراولان دربار خلافت بغداد یکی میباشد. مملو کین بعد از مدت کمی زمام حکومت را بدست گرفته برای خلیفه از سلطنت جزا اسم چیزی باقی نماند.

در سال ۱۲۵۰ میلادی کشور مصر را بکلی گرفته خاندانی تأسیس کردند که تادویست و شصت و هفت سال سلطنت نمودند. از مماليك مذکوره دو خاندان که با هم اصلاً اختلاف دارند در مصر حکومت نموده، خاندان اول را که از سال ۱۲۵۰ تا سال ۱۳۸۱ میلادی سلطنت نمودند مماليك ترکمان مینامند که مثل ترکان بغداد جزو اسراء جنگ و از قفقاز و بحر خزر آنها را اسیر گرفته غلام کرده بودند و آنها نهایت خوب صورت و دیگر هیچکس آنها که درشت و قوی بود جزو قراولان قصر خلافتی تعیین گردیدند. لباس آنها نهایت نفیس و قشنگ و حربهای که با خود داشتند لامع و درخشان و نشانی که روی حرب آنها کنده شده نشانی بود که افواج صلیب از آن تقلید کرده در حربهای خود کنده بودند.

این مماليك بانهایت شکوه و جلال حرکت میکردند و تا ایندرجه مورد توجه

۱ - مؤسس خاندان اخشیدیه محمد بن طعج بن حف الاخشید میباشد. لفظ اخشید در اصل اقشید و معنی آن در ترکی شمس بیضا است و آنها از خاندان سلطنتی فرغانه هستند. (مترجم).

خلیفه واقع شده که سردار آنها متدرجاً بدرجۀ خیلی بلند رسیده در نتیجه تمام کشور را بتصرف خود در آوردند.

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

خاندان دیگر که از سال ۱۳۸۲ تا ۱۵۱۶ میلادی سلطنت نموده مورخین آنها را مملوکین چرکس مینامند زیرا که ایشان از محل مزبور آمده نه آنکه جزو اترک آسیای وسطی باشند.

سلاطین اخیر خاندان اول مماليك متوجه این نکته شده بودند که به دست مملوکین چرکس ممکن است روزی لطمه‌ای باقتدارات آنان وارد شود زیرا همانطور که خود آنها نسبت باعراب خطرناک ثابت شده چرکس ها هم نسبت بانان مضر و خطرناک بنظر میرسیدند، لیکن مراقبت تامه که در حفظ موازنه قوای آنها تاملتی لازم بود بعمل نیاید نیامد بالاخره مملوکین جدید بر مماليك قدیم فایق و غالب آمده حکومت را از دست آنها خارج ساختند.

مملوکین چرکس تا سال ۱۵۱۶ میلادی در مصر سلطنت نموده تا آنکه سلطان سلیم اول ایشانرا شکست داده و مصر جزو حکومت ترکان قرار گرفت و از همانوقت هم دوره خرابی این کشور شروع گردید. اکنون (۱) مصر صاف و آشکار تحت نفوذ ملل اروپا واقع شده و مراحل انحطاط را روزانه طی میکند.

ابتدا که مصر جزو حکومت ترکیه قرار گرفت مملوکین بنای اطاعت و تمکین را گذاشتند، لیکن در آخر، بنای خود سری را گذارده اقتداراتی بدست آوردند و همانها بودند که در مقابل ناپولیون ایستادگی نموده تا وقتی که محمد علی شدید البأس ولی بسیار مدبر و عاقل مملوکین را قتل عام نموده بود کشور مصر هیچوقت آسوده و آرام نبوده است.

مملوکین مصر بدون اینکه از سرزمین خود اشخاص تازه‌ای را بیاورند نمیتوانستند عده خود را محفوظ نگاهدارند. در آب و هوای مصر که برای یکقوم اجنبی سمی است قاتل تکثیر نسل برای آنها ممکن نبوده و لذا برای تعادل عده خود همیشه از موطن

(۱) - مقصود زمان تألیف کتاب یعنی پنجاه و دوسه سال قبل است ولی خوشبختانه

از مدتی است که مصر استقلال پیدا کرده و دست اجانب بکلی از آن کشور کوتاه گردیده است و امروز این کشور باستان از کشورهای مستقله اسلامی و کانون علم و ادب شمرده میشود. (مترجم).

خویش غلامانی را طلب مینمودند. این غلامان را بصاحبمنصبان معرفی نموده و آنها را مباحثات مینمودند که برای سپاه خود جوانهای خوبصورت را انتخاب کنند.

فصل سوم

تمدن اسلامی در مصر

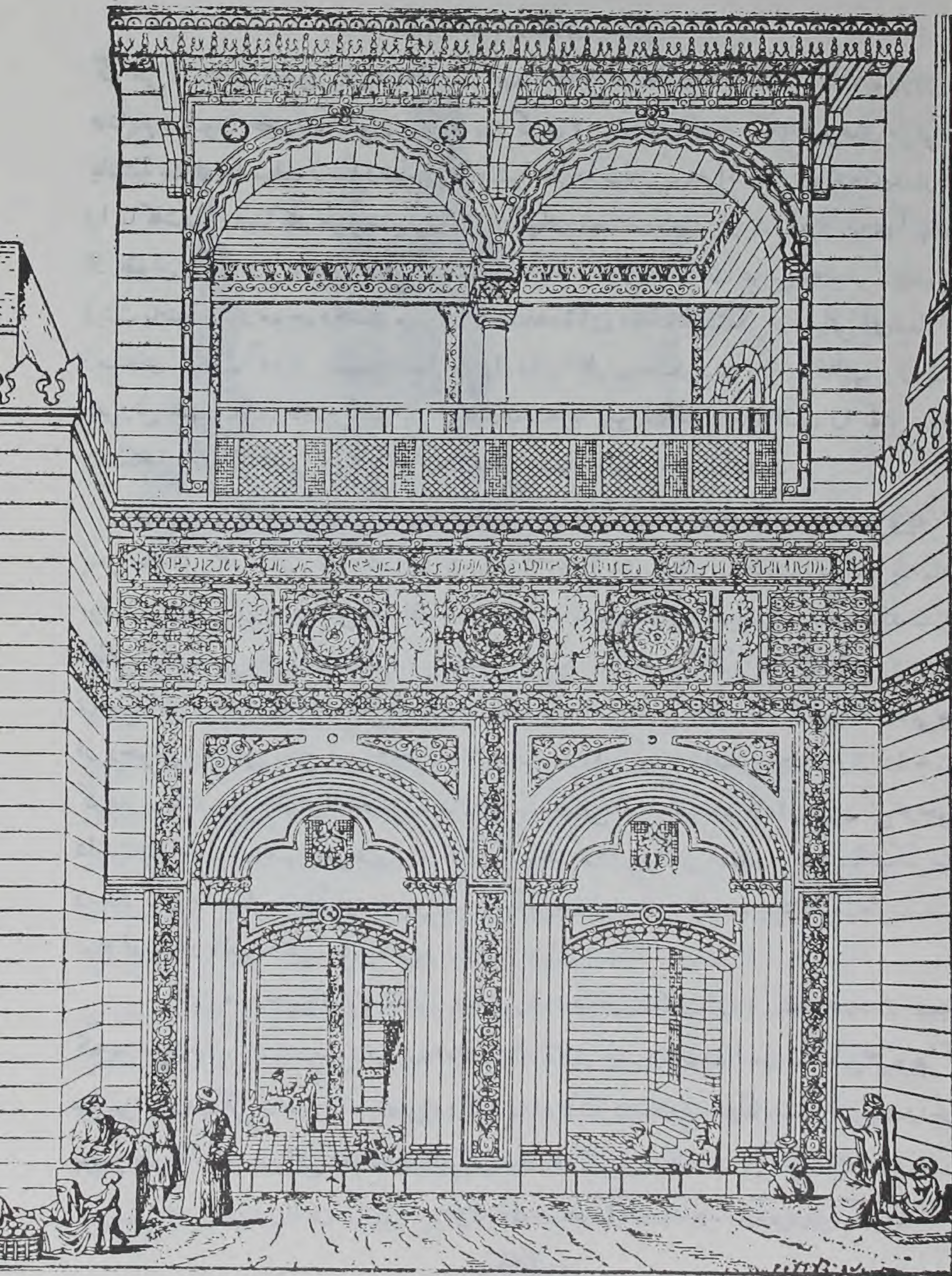
در مصر هم این تمدن مانند همان تمدنی بوده که در شام و بغداد تأسیس گردید. یعنی اعراب در آنجا هم از تمدن روم شرقی بنای اقتباس را گذاشتند، چنانکه عمارات اولیه مصر شاهی است بر اینمعنی، اگرچه از یادگارهای بعد معلوم میشود که آنها خیلی زود از این تقلید خود را آزاد ساختند.

عروج تمدن مزبور در مصر زمان خلفای فاطمی بوده و در آن زمان صنعت و حرفت در نهایت درجه ترقی بوده و در اندک زمانی قاهره در ردیف بغداد قرار گرفت، لیکن این ارتقاء و اعتلاء بیشتر در صنعت و حرفت بوده نه در علوم و فنون، چه دانشگاه بغداد همیشه بر مدارس قاهره تفوق داشته است. مادر یکی از ابواب کتاب که قسمت دماغی و عقلانی تمدن اسلامی را بیان میکنیم این بحث را تجدید خواهیم نمود و در اینجا مقصود ما فقط بیان حالت و وضعیت مادی این تمدن میباشد.

عایدات خلفای مصر بواسطه حاصلخیزی اراضی و نیز از برکت بسط و توسعه تجارت که در آینده ذکر خواهیم نمود بیشتر از عواید خلفای بغداد بوده و قسمت عمده این عواید را خلفا صرف اسباب تجمل و لوازم عشرت و بنای قصور و عمارات عالیه مینمودند. زمان قدیم در سواحل نیل مخارج بنائی و ساختمان گویا خیلی ارزان بوده است، زیرا در اوایل قرن جاری در قاهره اجرت یک کنفر بناء روزی تقریباً هشتاد سانتیم و عمله پانزده سانتیم و قیمت سنگ باکندن و مصارف حمل در هر بیست متر مکعب تقریباً یک فرانک بوده است.

مقریزی (۱) یکی از مورخین اسلام مینویسد: «مشاهده عمارات آن عصر هم

۱ - تقی الدین مقریزی از مشاهیر مورخین اسلام است و او کتابی در تاریخ مصر و سلطان صلاح الدین تألیف نموده است. سال ولادت ۱۳۶۰، وفاتش ۱۴۴۳ میلادی است. (س).

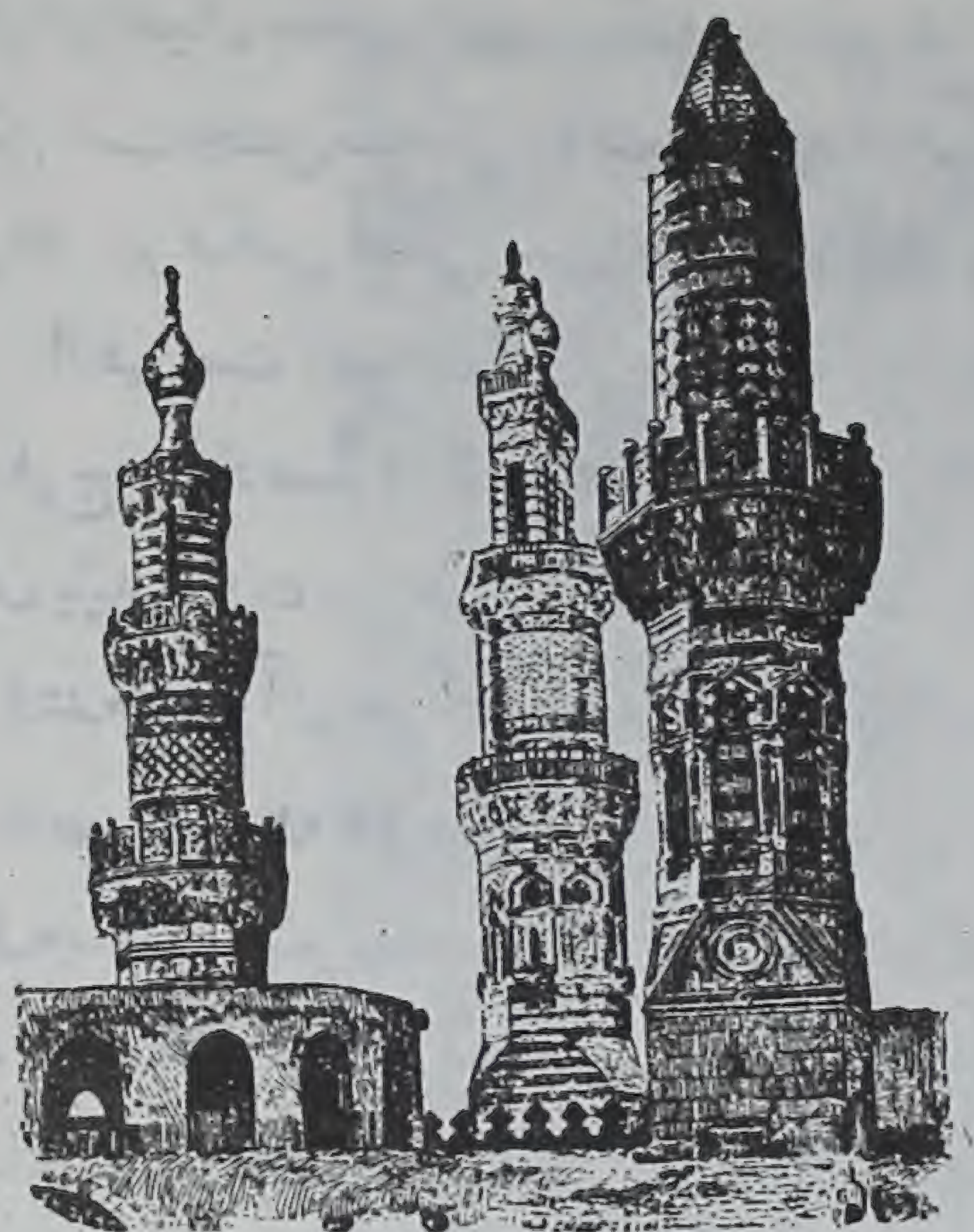

گواهی است بر صدق بیان او « که در عهد خلفای فاطمیه (۹۷۲ - ۱۱۷۱ میلادی) صنایع و فنون خصوصاً فنون متعلقه بزرگری و پارچه بافی و تمام چیزهای مربوطه باثاثیه منزل و اسباب زینت و تجمل در مهنتها درجه ترقی بوده است . دیوارهای عمارات را با کاشیهای مینا کار میپوشانیدند و بر رنگهای مختلف گچ بری نموده و روی آنها را از نقوش و گل و بوته‌های درهم زینت میدادند . بعضی عمارات عربی که بطرز نامبرده زینت یافته و هنوز موجود است میتوان از مشاهده آن راجع بقشنگی و زیبائی آن عمارات زمینه‌ای بدست آورد . صحن عمارات را خاتم کاری میکردند و یا با قالبهای زربفت مفروش مینمودند . در روپوشهای سریر و مخده ها صورت اقسام حیوانات را نقش نموده و متکاهها و توشکها را با پارچه‌های ارغوانی بسیار نفیس میپوشانیدند .

مورخین از میان عمارات باستان عربی مصر قصری را ذکر میکنند که **خمرویه (۱)** پسر **طولون** در سال ۲۷۱ هجری (۸۸۴ میلادی) یعنی قبل از خلفای فاطمی بنانهاده بود و بر طبق بیان مورخین اطراف این قصر باغهای عالی تربیت کرده بودند که از قطار گل‌های این باغها آیات قرآنی تنظیم و تشکیل میشد . تالارها از لاجورد و زر زینت یافته و در آنها مجسمه شاه و ملکه را با لباس خیلی فاخر نصب نموده و باغی هم از وحوش ، متعلق باین قصر وجود داشت که در آن انواع و اقسام جانوران را جمع کرده بودند . در جلو یک مقصوره دارای ستونهایی از مرمر سنگ آب بزرگی وجود داشت که طول آن سی متر و پربود از زیبی که در روز عکس آفتاب و در شب عکس ماه و ستارگان را مثل شعله نور باطراف منعکس مینمود . غرفه‌ای هم بود که مناظر دلکش تمام قصور و باغها و نیز منظره رود نیل را نشان میداد .

بیانات مورخین اسلام بقدری مختصر و درهم است که از آن نمیشود درست فهمید که در هزار سال پیش ؛ وضع و ترتیب عمارات اسلامی مصر چه بوده است ، لکن **گیوم (۲)** ساکن صور ؛ یکی از مورخین اروپا در کتاب خود که در تاریخ جنگ صلیب نوشته راجع بمصر هم از قول سفرائی که از فلسطین نزد خلیفه گسیل شده اند شرحی ذکر نموده است

۱-Khoumorouyah. ۲-Guillaume de Tyr.

که میتوان بیان ناقص مورخین اسلام را تا حدی از آن تکمیل نمود .

گیوم صوری - چنین مینویسد:
« چون عظمت و جلال این پادشاه بحدی است که نظیر آن را ما در زمان خود هیچ ندیده‌ایم، لهذا من این شکوه و جلال عظیم‌النظیر و این دولت و ثروت بی پایان را از زبان کسانی که آن را بچشم خود دیده‌اند؛ قدری مفصل و مشروح بیان میکنم : » پس از گذشتن از

(۹۸) - قسمت علیای مناره‌های جامع ازهر

دالانها و حیاط‌های زیادی؛ سفرای فلسطین بسر درهائی که از آنجا داخل محل سیر و تفرج پادشاه میشدند رسیدند، این سردرها بر روی ستونهای ازسنگ مرمر قرار گرفته و سقفهای آن زرنگار و منقوش بانواع نقوش دره‌م و نیز صحن آن ازسنگهای الوان زینت یافته بود. مصالح و مواد و نیز شاهکارهای صنعتی که در آن بکار برده شده؛ بقدری عالی و قشنگ بود که این سفرای طوری مات و مبهوت تماشای آنها شده که میل نمیکردند چشم از آنها بردارند و از دیدن چیزهای حیرت‌انگیزیکه قبلاً نظیر آن را ندیده بودند هیچ سیر نمیشدند. درینجا بر که‌هائی از سنگ مرمر مملو از آب صاف و شفاف وجود داشت، که در آن انواع و اقسام ماهیها در سیر و حرکت بودند و نیز طیور خوش الحانی که نظیر آن در اروپا یافت نمیشدند موجود بودند. غرض مکان مزبور بنظر این فرانسویها طلسم پنداشته میشد. بعد خواجه سرایان؛ ایشان را از آنجا بایوانهای دیگری بردند قشنگتر و عالتر از تمام آنهایکه قبلاً از نظرشان گذشته بود. آنها در قصر سلطنتی صورت حیوانات عجیب الخلقه زیادیرا دیدند که قلم خودسر هیچ مصور

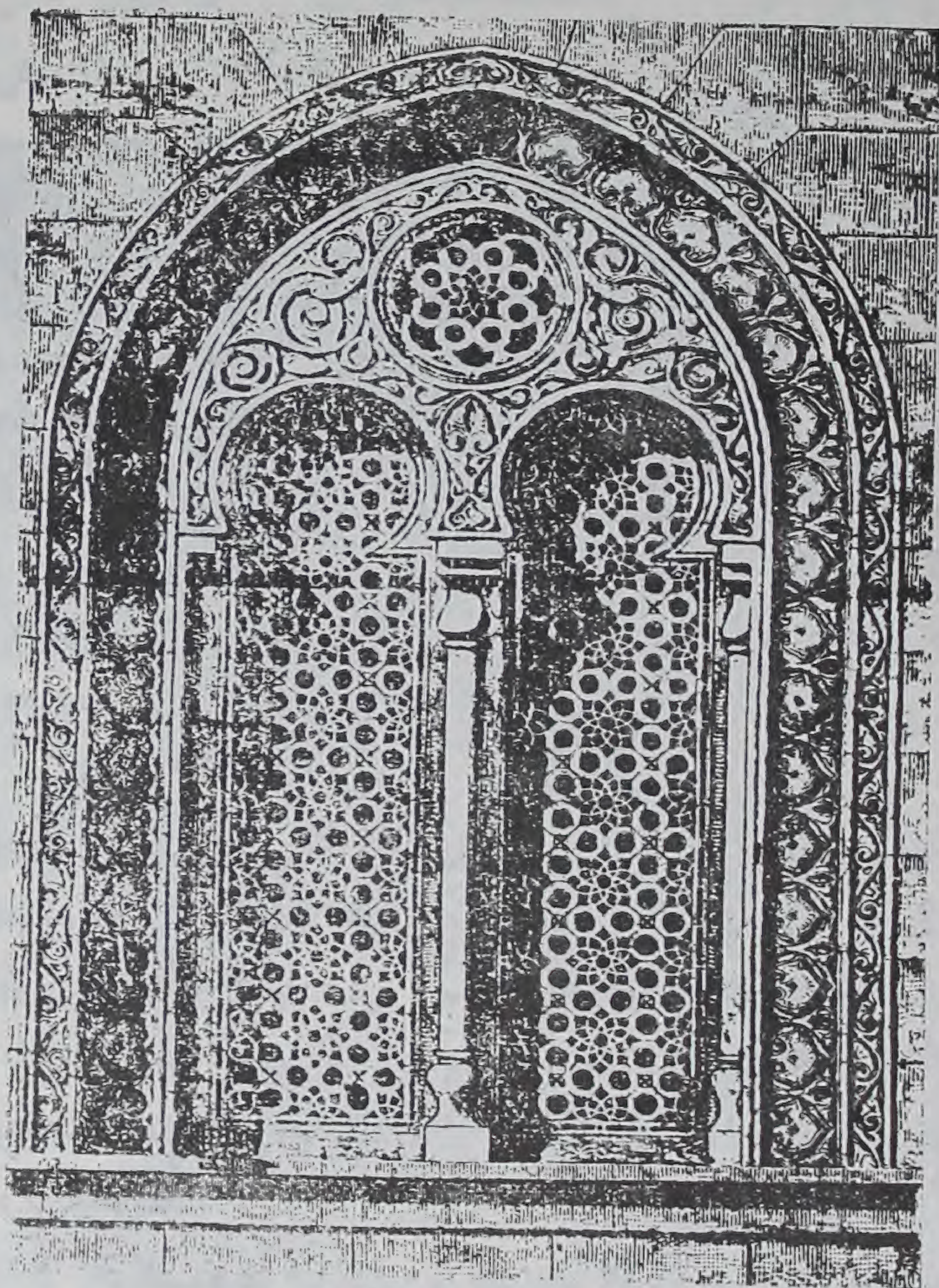
و نقاش؛ یا خیال مطابق العنان یکنفر شاعر و یا خواب پریشان یکنفر خوابیده، چگونه ممکن است چنین صورتی را ایجاد کنند. اینگونه حیوانات فقط در مشرق زمین یافت میشوند، برعکس اهالی مغرب، گاهی در افسانه ها اسمی از آنها میشوند.

از فهرست اشیائیکه **مستنصر** خلیفه، در سال ۴۲۷ هجری مطابق ۱۰۳۷ میلادی برای فوج سوار مملوک خود که اقتدارشان زیاد شده بود بمصرف فروش رسانید، بخوبی میتوان پایه ثروت سلاطین فاطمیه را بدست آورد. فهرست نامبرده از مقریزی گرفته شده و در صحت آن هم جای هیچ تردید نیست، چه آن مأخوذ است از اعلانی که از طرف **ناصرالدوله** وزیر بطور عموم اشاعت یافته بود. **مسیو مارسل** (۱) که ما اینرا از او نقل میکنیم مینویسد - و این قول او درست است - هم هست که از دیدن فهرست مزبور بر میآید که تمام ثروتهای دنیا در همین يك نقطه زمین جمع شده و آن سالیان دراز هم باقی مانده، تا آنکه بدست يك سپاه نااهل و نابکاری افتاد.

«در این فهرست عجیب، از زمرد و یاقوت و مروارید و عقیق و دیگر جواهرات کیل - کیل، پیمانه - پیمانه، نوشته شده».

«بعلاوه هیجده هزار گلدان از بلور معدنی که بعضی تا هزار دینار» (۱۵ هزار فرانک «نرخ آن روز») قیمت داشت و از اوانی و ظروف دیگر؛ از جنس مزبور، بالغ بر سی و شش هزار پارچه، فرش بود که از مفتول زر خالص بافته شده و وزن آن پنجاه و چهار مارك میشد. (۲) چهار صد قفس بزرگ طلا و بیست و دو هزار عدد از اشیاء ریز و کوچکی نیز که از کهر با ساخته شده بود و يك عمامه جواهر نشان که قیمت آن یکصد و سی هزار دینار (يك میلیون و پنجاه هزار فرانک) بوده است، از جمله مجسمه طاوس و خروس و غزال بود؛ که باندازه طبیعی آنها، با زر ریخته و با مروارید و یاقوت مکرر نموده بودند. میزهای مرصع، نخلی از زر روی صندوقی از زر، که گلها و میوه های آن از مروارید و یاقوت بودند.

«باغی که زمین آن؛ از نقره مطلا و خاك آن از عنبر، درخت از نقره و برگ و میوه آن از طلا و جواهرات، خیمه ای که عرض آن ۶۲۵ پا و ارتفاع آن نود پا، که از مخمل

(۹۹) - پنجره مسجد کالوم «قلاوون»

زربفت بنا شده و یکصد شتر آنرا حمل مینمودند، خیمه دیگر که باتارهای زر بافته شده و بر روی شش ستون بسیار بزرگی از نقره استوار بود، جامهای نقره چندین من، دو هزار قالی زربفت که قیمت یکی از آنها بیست و دو هزار دینار و قیمت کوچکترین آنها؛ هزار دینار بوده است و پنجاه هزار طاقه زربفت دمشقی و بسیاری از اشیاء

«ابن عبدالعزیز - ناظم خزانه در گزارش خود مینویسد که «یکصد هزار از اشیاء نفیسه و دویست هزار اشیاء متعلقه به اسلحه و آلات حرب را جلو چشم او بمصرف فروش رسانیدند».

سوالیکه در اینجا پیش میآید این است که، این ثروت از کجا آمده و خلفای مصر از چه منبعی اینهمه مال و دولت بدست آوردند، تا بتوانند يك همچو اسباب تجملی فراهم کنند، که برای هیچیک از سلاطین اروپا فراهم نشده است.

در جواب میگوئیم که آن از دو منبع بوده: یکی زراعت و دیگر تجارت. کشور مصر واقعاً آنوقت بین اروپا و هندوستان و عربستان یکی از مراکز مهمه تجارتی شمرده شده و تمام اموال تجارتی که از مشرق بمغرب حمل میشدند؛ عبور آنها از اسکندریه بوده است.

فرسکوبالدی (۱) ساکن فلورانس مینویسد که - «در زمان او یعنی سال ۱۳۸۴ میلادی، آمدورفت کشتیها دربندرگاه قاهره از ونیز (۲) و ژن (۳) بیشتر بوده است» در رود نیل - سی و شش هزار قایق بحمل و نقل اموال تجارتی مشغول بودند. یکی از رفقای **واسکودو گاما** (۴) که در سفر؛ مصاحب وی بوده است، يك بارنامه تجارتی را در کتاب خود درج کرده که از مطالعه آن معلوم میشود که عایدات و درآمد گمرکی خلفای فاطمیه چقدر زیاد بود و بواسطه همین محصولات قیمت ادویه جات در قاهره؛ پنج مقابل کلکته بوده است.

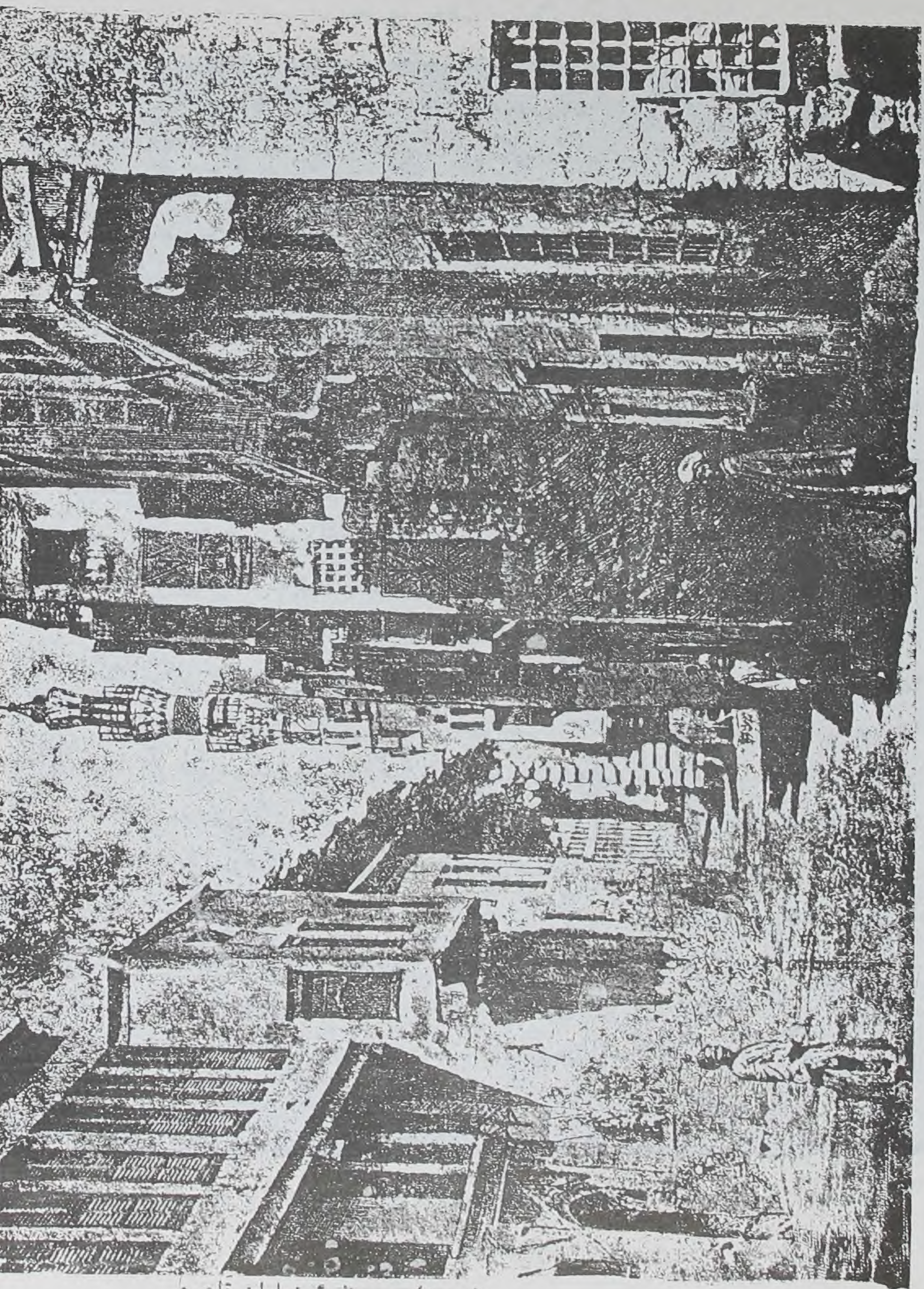
تا آن زمان که **واسکودو گاما** (یعنی در سال ۱۴۹۷ میلادی) از دماغه امید نیک گذشته بساحل مالابار رسید که قبلاً احدی از اروپائیا بآنجا مسافرت نکرده و فقط محل آمدورفت اعراب بود، این درآمد بحال خود باقی و برقرار بوده است.

۱ - Frescobaldi. ۲ - Venis. ۳ - Gênes.

۴ - Vasco de Gama، یکنفر ملوان [ملاح] پرتغالی است، که در سال ۱۴۹۷ میلادی برای هندوستان راهی از کاپ دو بن اسپرانس* پیدا نمود و او بعد از وفات آلبو کرک**

نایب السلطنه هندوستان گردید سال وفاتش ۱۵۲۵ میلادیست. (س).

*Cap de Bonne Espérance. **Albuquerque.

(۱۰۰) - منظره خیابان قاهره

این راه تازه به مسلمین مصر خسارت زیاد وارد ساخت. اگرچه آنها کشتیهای زیادی روانه نمودند، لیکن نتوانستند بر تقالیهارا از ریشه دواندن بهند جلوگیری کنند و این اقامت آنها درهند، لطمه زیادی بتجارت شرقی مسلمین وارد ساخته و در نتیجه قسمت مهم منابع تجارتی خلفای مصر ازین رفت.

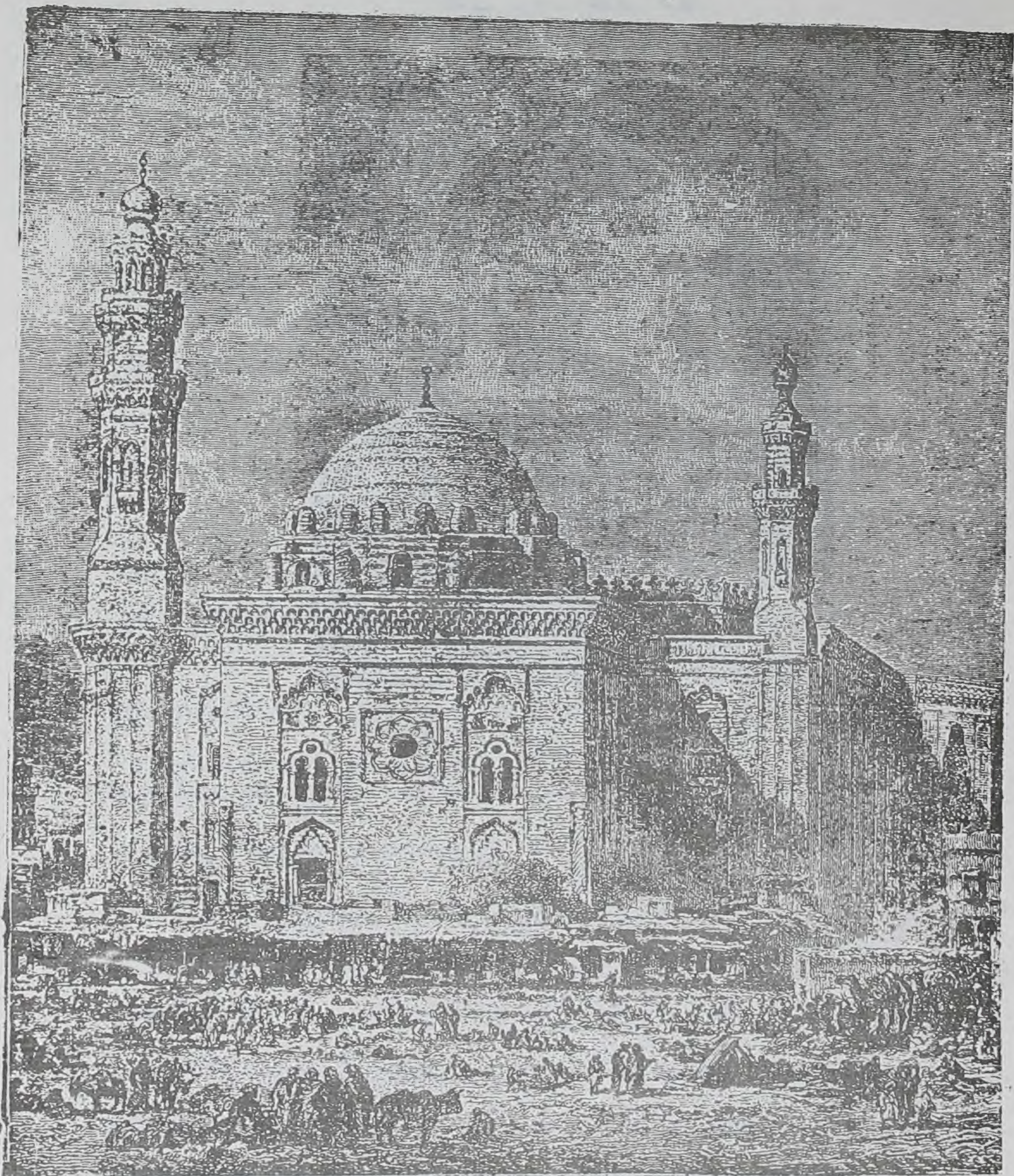
فصل چهارم

آثار باقیه اسلامی در مصر

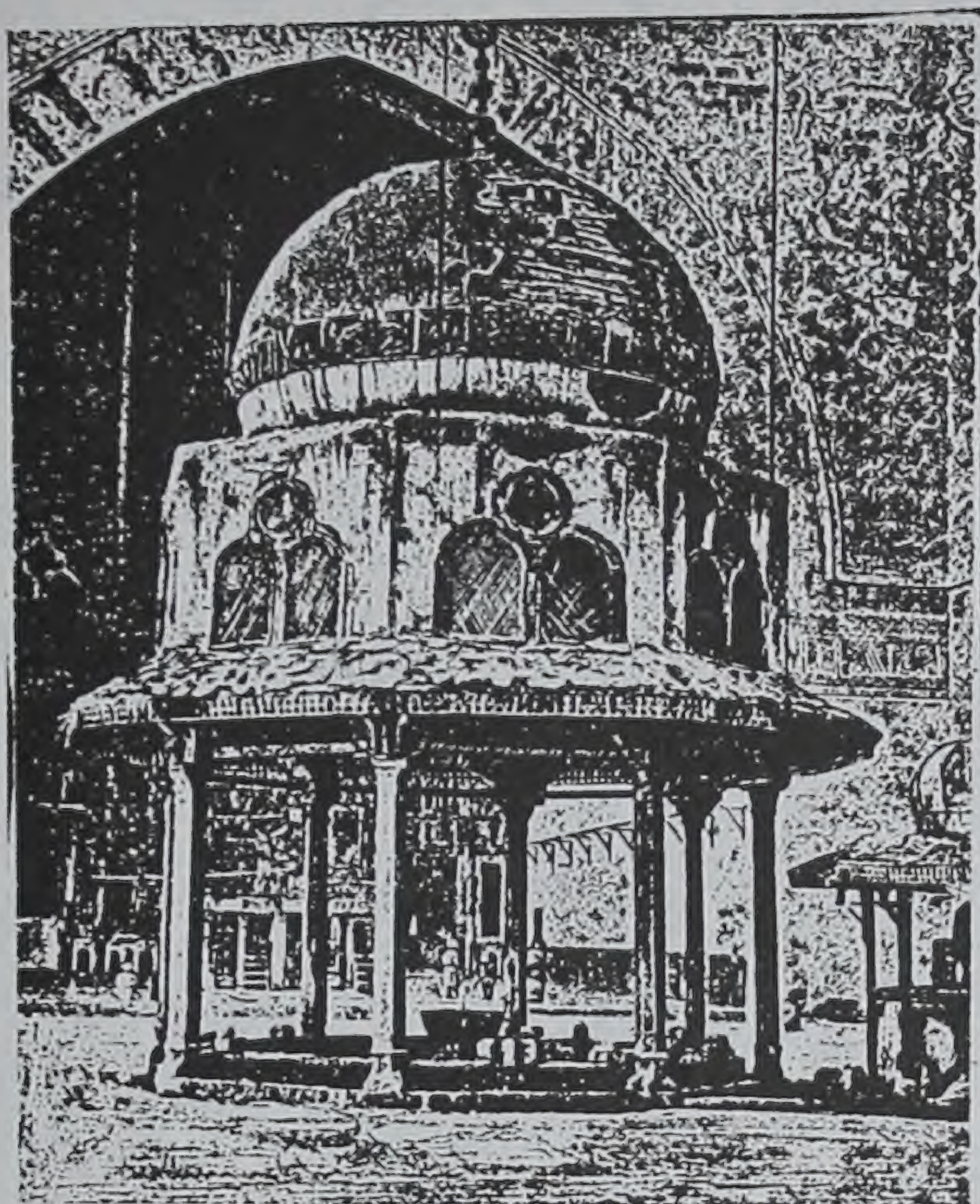
مصر اول کشوری است که در آنجا ابنیه و عمارات هریک از ادوار عرب موجود میباشد، چنانکه از مشاهده آنها تغییراتی را که بمرور زمان در فن معماری رویداده است میتوان معلوم داشت و چون تقریباً تمام ابنیه باستانی عرب که هنوز در آنجا برپاست مساجد بوده و از میان آنها مساجدی هم که مقام شهرت را حائز میباشدند در قاهره واقعند، لذا درینجا بحث از آنها برای ما خیلی سهل و آسان خواهد بود.

خود شهر قاهره یا لا اقل آن بخش از شهر که از تهاجم اروپائیان محفوظ مانده است، بکلی مستثنی واقع شده و از مشاهده آن از وضعیت این شهر که در زمان خلفا چه بوده خوب میتوان مطلع گردید. شهر نامبرده از دور تا ایندرجه شرقی بنظر میآید؛ که گوئی شهر دیگری از این حیث در ردیف وی نیست و آن مجموعه ایست از ابنیه و مساکن سفیدی که بامهای آنها مسطح میباشد. از داخل این مساکن و منازل جابجا مناره های بلندی دیده میشوند که از میان درختان خرما سر در کرده و منظر آن از بالای قلعه درست مانند شهر پریان بنظر میآید، حتی من درسیاحت های خودم هیچ شهری را ندیدم که منظره آن تا اینحد فریبنده باشد.

کوچه های قاهره - مثل سایر شهرهای مشرق پر پیچ و خم و تنگ و بی ترتیب است و در بعضی محله ها خصوصاً در شهر قدیم؛ پنجره های مساکن تقریباً بهم متصل میباشد. فائده این کوچه های تنگ این است که، عابرین را از حرارت آفتاب محفوظ داشته و در تمام روز يك نوع خنکی و تازگی محسوس میباشد اکنون در قاهره خیابانهائی بزرگ و وسیع و نیز تفرج گاههائی بوضع اروپا نباشده، اما یکنفر که بخواهد در آفتاب مصران

(۱۰۱) - منظره مسجد حسن

(۱۰۲) - حوض مسجد حسن

این خیابانها پیاده‌برر کند؛ خواهد دانست که آن کوچه‌های تنگ و تاریک چقدر راحت تر و بهتر از این خیابانهای وسیع است.

گردش خیابانهای قاهره هر سیاحی را بشگفت میاندازد، حتی کسانی هم که دمشق را دیده باشند از مناظر اینجا لذت میبرند و من در سیاحت آنجا بعضی اوقات اتفاق افتاده که چندین ساعت بتماشا و سیر آن مشغول بوده‌ام.

دکتر ایزامبر^(۱) چنین مینویسد: «درین هیاهو و ازدحام خلایق یک طرف فلاح بیچاره از نظر میگذرد و طرف دیگر بدوی صحرایی دیده میشود که فرزند حرکت میکند، یکجا قبطی یا یهودی با قیافه عبوس و گرفته میروند و جای دیگر یونانی چست

۱- Dr. Isambert.

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

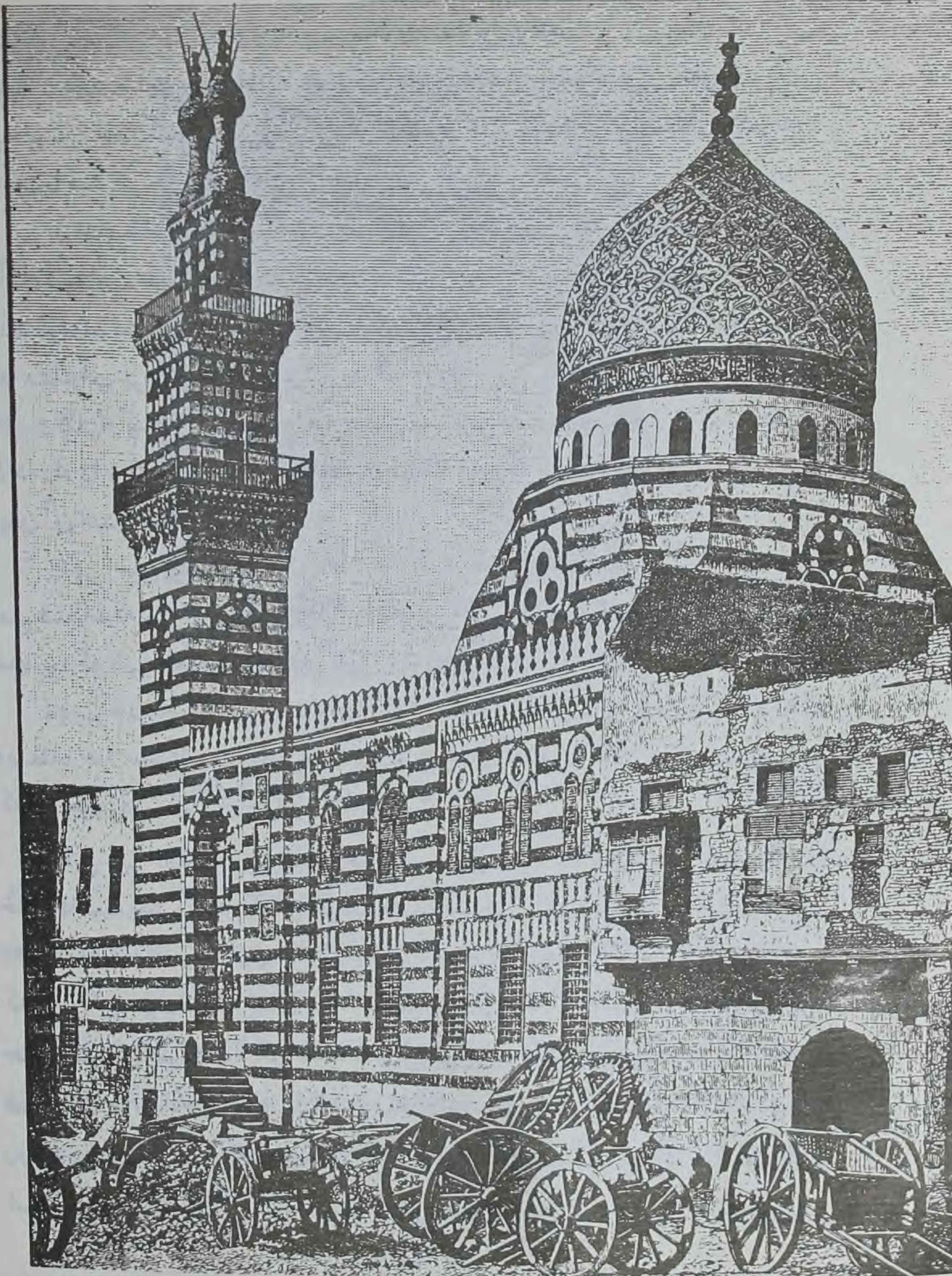
وچالاک دارد میآید. اعضاء و مستخدمین قنسولخانه ها خاموش ولی مغرور، جنس سیاه پوست از رنگ آبنوسی سودانی گرفته تا بربرهای سفید؛ هر نوع مخلوق رامی شود در اینجا دید.

از تمام نقاط افریقا و عربستان کاروان وارد میشود، یکجا شتران با باربی صدا و آرام ایستاده، طرف دیگر الاغ های تند و تیز که تجار مشرقی یا زنان برقعدار بر آنها سوارند بسرعت میروند، از يك سمت پاشائی بالباس نظام سوار بر اسب میگذرد، سقا مشك آب بردوش گرفته میبرد، حمالها جور بجور، آژان ها مشغول داد و فریاد (عقب و کنار) و کسانی را که از راه رفتن سستی میکنند حتی زنان را با چوب دست یکطرف کرده راه را برای عابرین باز میکنند و این يك منظره ایست که همیشه تازه است و از دیدن آن انسان سیر نمیشود.

• شهر اصلی قاهره در سال ۳۵۹ هجری (مطابق ۹۷۰ میلادی) بنا شده و قصبه قدیم فسطاط که عمر و عاص آنرا بنا نهاده در داخل حصار شهر در همان محلی واقع شده بود که شهر جدید بعدها در آنجا بنا شده است.

نام شهر جدید، القاهره یعنی غالب، گذارده شده که اروپائیان آنرا «کایرو» مینامند و فسطاط فعلاً محله ایست از قاهره و آنرا شهر باستان نامیدن خطای صرف میباشد، زیرا که آن هیچوقت باین نام خوانده نشده است.

این شهر تازه از آغاز بنیاد تا روزیکه بانجام رسید سه سال بیشتر طول نکشید. خلفای فاطمیه بخش زیاد عایدی خود را همیشه صرف آرایش و تزئین این شهر میکردند و هر خلیفه ای مخصوصاً میل داشت در این خصوص بر خلفای پیش تقدم جوید تا اینحد که مملو کین هم وقتیکه بجای خلفا حکمران مصر شدند آراسته کردن شهر را جزو مفاخر خود میشمردند، مگر حالیه که این شهر جزو متصرفات عثمانی قرار گرفته، نه فقط تزئینات آن موقوف شده، بلکه روزانه در انحطاط و خرابی است و عمارات عالیه آن روز بروز منهدم میگرددند و چون در آنها هیچ قسم مرمت هم نمیشود، ظن قوی این- است که در آتیۀ نزدیکی تماماً نیست و نابود خواهند گردید. یکی از محترمین مصر

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

بمن گفت «چقدر بموقع شد که برای دیدن این عمارات باینجا آمدید والا بعد از چندی چیزی که قابل دیدن باشد باقی نخواهد ماند».

ما اینک بانهایت اختصار شرح ابنیه و عمارات مهمه مصر را از روی ترتیب تاریخی آنها ذیلاً از نظر خوانندگان میگذرانیم و یاد آور میشویم که ازین چهار صدالی پانصد مسجدی که در این شهر موجود است، ما آن مساجد را انتخاب میکنیم که بوسیله آنها فن معماری هر عصری را از ابتدای بنیاد قاهره تا اینوقت بتوان معلوم داشت.

(۱) (سال ۲۱ هجری، ۶۴۲ میلادی) این مسجد گذشته از اینکه

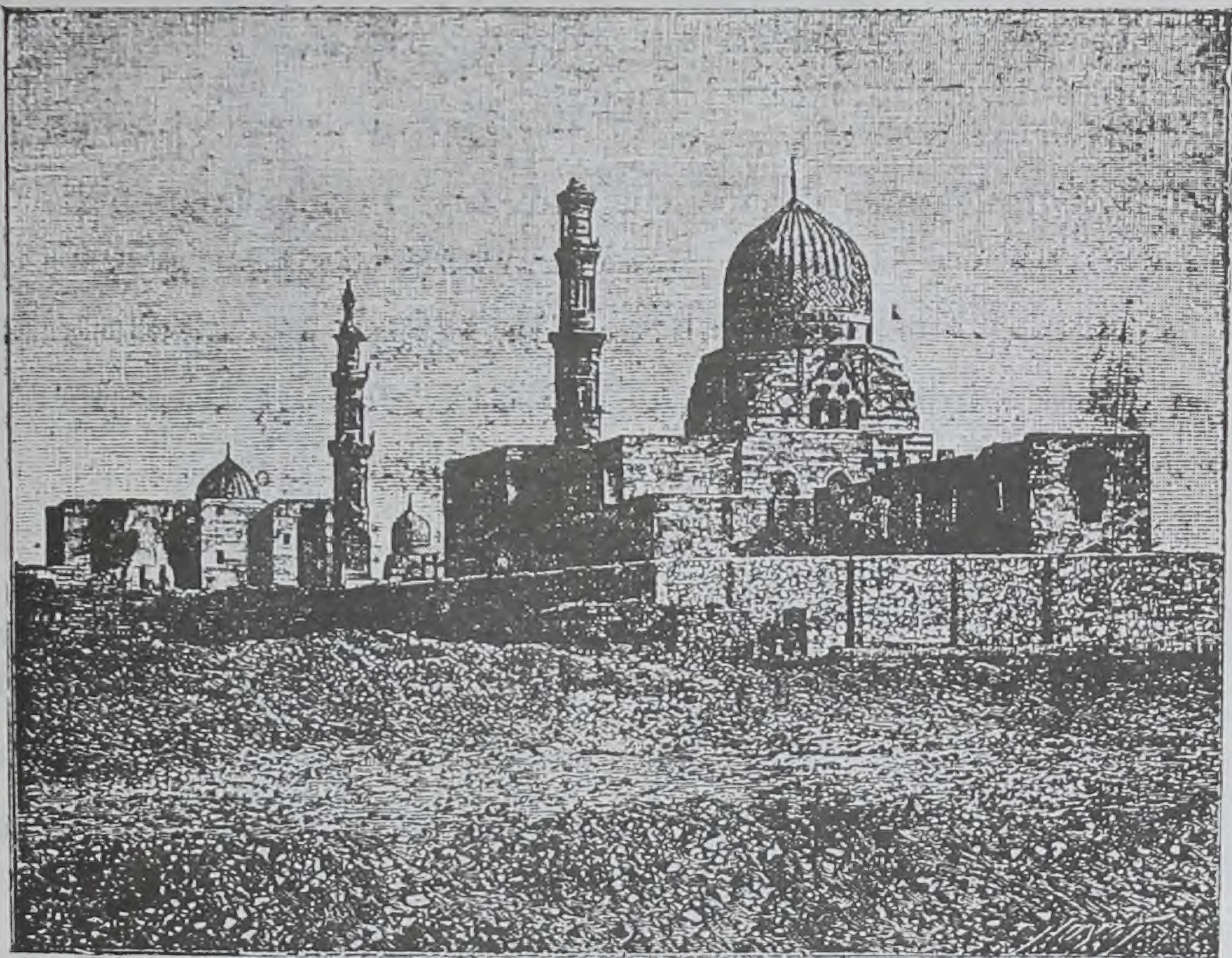
مسجد عمرو

خیلی قدیم است، چون بنیاد آن به دست هشتاد نفر از صحابه

پیغمبر نهاده شده، نهایت هم مقدس شمرده میشود و بملاحظه اینکه عمرو فاتح مصر بانی آن بوده، لذا تاکنون بنام وی مشهور است. تا آخر دوره خلفای راشدین، بلکه تا آخر خلفای بنی امیه، مساجد قاهره منحصر بهمین یک مسجد بوده و چون آن، مطابق نقشه مسجد مکّه بنا شده، لذا تاهمتی مساجد قاهره را از روی نقشه آن بنا مینمودند. نقشه مسجد نامبرده خیلی ساده است و ما وقتیکه یکی از مساجد باستان را درست مشاهده کنیم، از نقشه باقی مساجد باسانی اطلاع خواهیم یافت و آن عبارتست از یک صحن بزرگ مستطیلی که در سه ضلع آن شبستانها و دالانهای است دراز، که روی ستونها قرار گرفته و در ضلع چهارم آن بنائی است بسیار وسیع و محکم که جای خواندن نماز میباشد. در وسط صحن هر مسجد حوضی است بزرگ برای رشو و در زوایای آن برجهای چندی است موسوم بمناره که کم و بیش بلند و کوتاه بنا شده اند.

در جلو خان اغلب مساجد قدیمه، صحنی است که در اطراف آن برای غربا و مسافرین حجراتی و نیز طویله ای برای مالهای سواری آنها بنا نموده اند و نیز حوض آبی برای آب دادن حیوانات نامبرده و حمامی هم موجود میباشد، مساجد قدیمه علاوه بر نماز و عبادت برای مسافرین و غربا هم جزو مسافر خانه محسوب بودند.

در ستونهای مسجد عمرو از عمارات مختلفه روم و یونان تقلید شده است. بالای

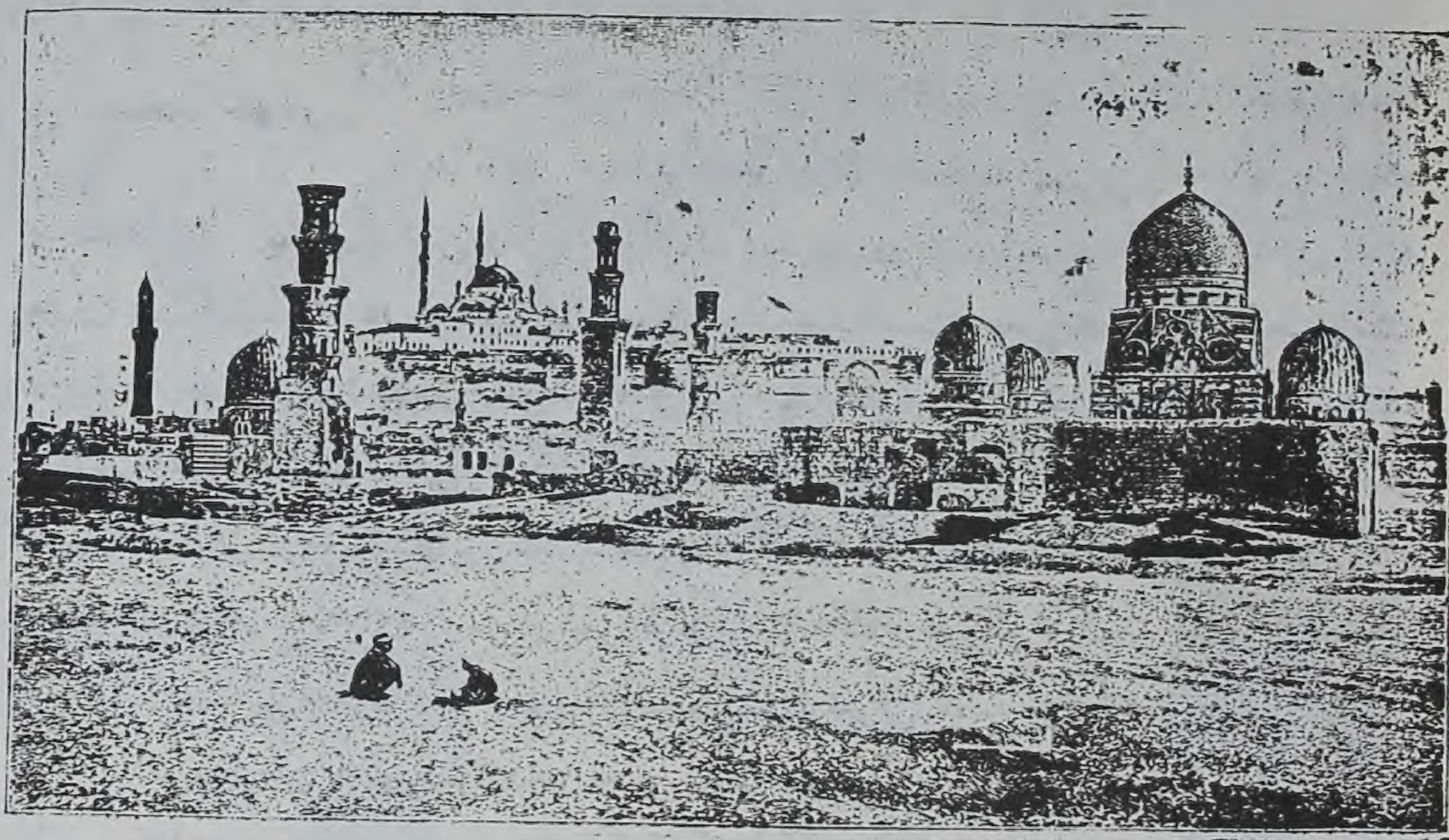

(۱۰۴) - مسجد برقوق که مدفن خلفا بوده است

این ستونها طاقهائی بنا نموده اند که باطاقهای قدیم فرقی که دارند فقط اینست که قلل آنها جناغی شکل وقواعد آنها نعلی بنا شده اند.

شکل جناغی مزبور بمرور زمان بدرجۀ کمال رسیده است و آن اختصاص دارد بطرز معماری عرب و سوار شدن این طاقها روی نیمرخ قواعد نعلی شکل؛ خود يك شکل ظریف و زیبائی باین طاقها داده است که خیلی عالیتتر و باشکوه تر از طاقهای مستدیر توسی خورده روم شرقی میباشد.

درمسجد عمرو، فقط دوطرف آن که مقابل هم واقع شده اند این ستونها باقی مانده که یکی از این دوطرف دارای يك صف ستون میباشد ولی طرف دیگر که مصلی- است فقط شش ستون باقی است و چون دراین شبستانها بیست و يك طاق موجود میباشد

(۱۰۵) - منظره يك قبرستان در قاهره که در پای قلمه و مسجد محمد علی واقع است .

لذا تعداد تمام این ستونها بالغ میشود بر ۱۲۶ ستون ، لیکن در قطار اول که ستونها جفت جفت بنا شده اند بنابرین تعداد این ستونها ۱۴۷ میباشد .

در میان مصلی - مانند سایر مساجد محراب است و بالای آن طاقی بنا شده که روی آن سمت مکه که قبله مسلمین است میباشد ، جنب همین محراب منبر واقع است و در مسجد عمرو محراب و منبر خیلی ساده بنا شده اند .

مناره های آن بسیار ساده و ارتفاع آنها خیلی کم و وسط آن فقط يك ایوانچه است که منتهی میشود بنقطه (نوك) .

در تمام این مسجد از کتیبه طرز عرب و آیات قرآنی که نقل مینمودند و نیز از گل و بوته هائیکه اعراب اخیراً اختراع کرده بودند اثری موجود نیست ، با وجود سادگی مساجد ستونها و طاقهای آن بنظر من خیلی مجلل و باشکوه آمد ، ولی افسوس

که این بناء قدیم هم مثل سایر آثار باستان مصر رو بانهدام می‌رود (۱).

(۲) این مسجد در سال ۲۴۳ هجری (مطابق با سال ۸۷۶ میلادی) **مسجد طولون**

بنا شده. مسجد نامبرده مانند مسجد عمرو نهایت درجه ساده بنا شده است، لیکن آرایش و تزیینات آن از مسجد عمرو بیشتر است. نقشه آن بعینه همان نقشه ایست که در مسجد عمرو بکار برده شده است، یعنی وسط آن صحنی است مربع و از چهار طرف، شکل طاق نماهایی ساخته شده است که قسمت علیای آنها بشیوه پیکانی کامل و قسمت سفلی بشکل نعلی بنا شده بطوریکه از مسجد عمرو این شکل نعلی محسوس تر می‌باشد و این طاقنماها بجای اینکه روی ستونهای معمولی قرار گرفته باشند، در روی جرزه‌های مربع محکمی قرار داده‌اند که در هر يك از گوشه‌های آن جرزه‌ها، ستونهای سنگی مطرز بسر ستونهای شیوه روم شرقی نصب بوده‌اند.

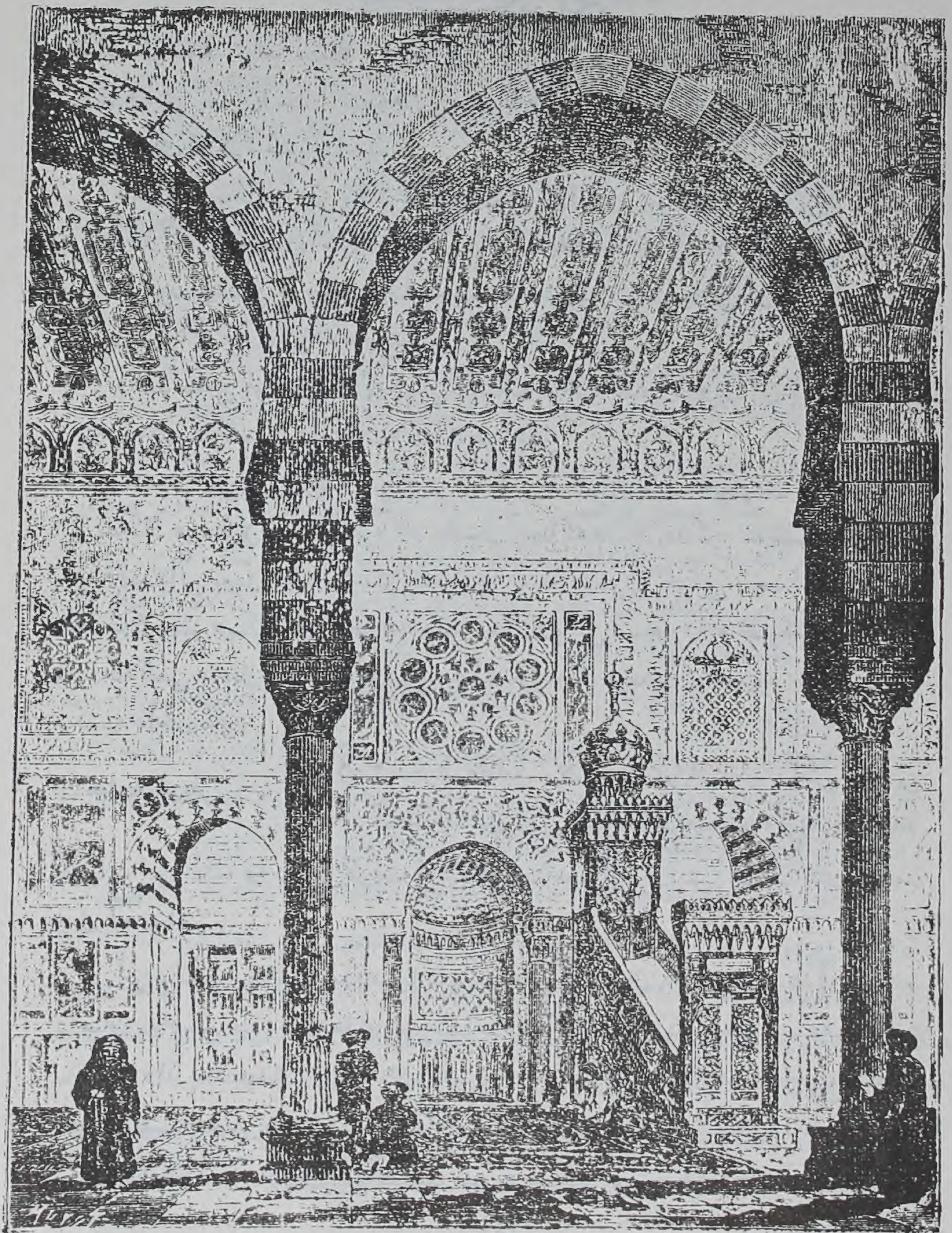
این نوع جرزه‌های ستون‌دار؛ چنین بنظر می‌رسد که سرمشق و نمونه اصلی باشند که معماران مغربی در طرز معماری گوتیک (۳) در کلیساهای اروپا بکار برده‌اند، چنانکه در مسجد عمرو گذشت. سقفی که روی این طاقها را پوشیده؛ از چوب ساخته‌اند، سقف مقرنس کاری و قطار سازی کتیبه و حاشیه‌ها در مسجد **طولون** مانند مسجد عمرو تا آنوقت معمول نبوده است و نقوشی که درین مسجد دور کتیبه‌ها و بالای پنجره‌ها

۱ - نویسندگان که راجع بقاهره چیز نوشته‌اند؛ مطابق اقوال مورخین اسلام مینویسند که «در این مسجد هر شب هیجده هزار چراغ روشن میشد، در این میانه پانزده هزار و چهارصد من روغن هر شب بمصرف روشنائی میرسید». محققین نامی که مسیو باتیسی ^{*} هم در آن داخل است، مطلب فوقرا نوشته‌اند ولی وقتیکه بخواهیم آنرا بحساب در بیاوریم قسمت هر چراغی شصت و هشت پوند و یک‌قسمت از شانزده قسمت پوند روغن خواهد شد و این بکلی مخالف قیاس است، گذشته ازین پانزده هزار و چهارصد من روغن هر روز تهیه نمودن و بمسجد دادن چندین قطار شتر برای حمل آن لازمست. (مصنف).

۲ - بگراورهای شماره «۹۵ و ۹۶» رجوع شود. (مترجم).

۳ - Gotiques.

*Batissier

کتاب سوم - خلافت اسلام

استعمال کرده‌اند تماماً بسبك روم شرقی است ولی در بعضی جاها آثار نفوذ سبك عرب کم و بیش نمایان است. کتیبه‌هایی بخط کوفی روی چوب نقش شده و دیوار خارج مسجد دارای کنگره مشبك است.

مسجد مزبور از آجر بنا شده و روی آن گچکاری نموده‌اند. تمام تزیینات و نقش و نگار آن با گچ بعمل آمده است. از میان تمام مناره‌های آن يك مناره باقی می‌باشد و مناره مزبور بچندین درجه بنا شده است باین معنی که قسمت پائین آن مربع و وسط مدور و بالای آن هشت گوشه می‌باشد.

وسط صحن فواره ایست که خیلی قشنگ ساخته شده و دروازه آن مشتمل است بر پنجره‌هایی که قسمت علیای آنها مثلث می‌باشد.

مسجد **طولون** یکسره بحالت ویرانی است. از طرف حکومت مصر نسبت باین یادگار عهد عتیق هم مثل سایر آثار باستان آنجا که در بالا مذکور داشتیم هیچگونه توجه و قدردانی بعمل نیامده است. دیوارها تماماً در شرف خرابی و بعد از مدتی جز توده خاکی چیز دیگر باقی نخواهد ماند. دروازه این مسجد را مخصوصاً قفل کرده بودند که کسی داخل آن نشود، این بود که من برای دیدن آن مجبور شدم قفل را شکسته داخل شوم.

(سال ۳۵۹ هجری مطابق ۹۷۰ میلادی) از نظر آرایش و تزیین

جامع ازهر

بمراتب از مسجد **طولون** بهتر و بالاتر می‌باشد ولی در مشاهده

آن باید این نکته را در نظر گرفت که یک قسمت مهم این آرایش بعد از بنای مسجد بعمل آمده است.

این مسجد بملاحظه مدرسه یا دانشکده‌ای که در سال ۳۷۸ هجری در آن بنا شده در میان تمام مساجد اسلام مقام شهرت را حائز گردیده و تا کنون هم بمعروفیت خود باقیست و از بلاد بعیده اسلام طلاب و دانش جویان برای تحصیل درینجا جمع میشوند و در حقیقت مسجد مزبور در شرق آخرین موطنی است برای تکمیل علوم عربیه. اساتیدی که از محل اوقاف این مسجد شهریه میگیرند طبیعیات و هندسه و تاریخ را

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

تدریس مینمایند: عده طلاب این مدرسه در قدیم بالغ بر دوازده هزار نفر بوده است و این وقت هم از این عده چندان کاسته نشده است. طلاب بی بضاعت درینجا بخوبی اوقات بسر برده و تمام احتیاجات زندگانی آنها از محل اوقاف تأمین میشود. نقشه این مسجد هم مطابق نقشه مساجد فوق بنا شده فقط فرق آن با سایر مساجد اینست که اطراف آن حجراتی نباشده و بدینجهت در اصل نقشه آن تاحدی تغییر پیدا شده است.

برای بدست آوردن میزان واقعی طرز معماری ابتدائی این مسجد باید صحن بزرگ مسجد را تماشا کرد. طاقهای آن بر روی ۳۸۰ ستون از سنگ سماق و مرمر و غیره قرار گرفته اند که سرستون و پایه های آنها را از عمارات قدیمه اخذ و استعمال نموده اند، در این مسجد هلال قوسها از مساجد سابق تیز تر میباشد. مناره مسجد خیلی بدیع ولی بعد از چندی از تعمیر مسجد آنرا بنا نموده اند، من تصاویر عکسی این مناره ها را که از صحن مسجد برداشته شده و برای نمونه در کتاب درج کرده ام میتوان بخوبی سیر و تماشا نمود و این محراب در یک اطاقی است که مقبره یکی از مشاهیر در آنجا واقع شده است.

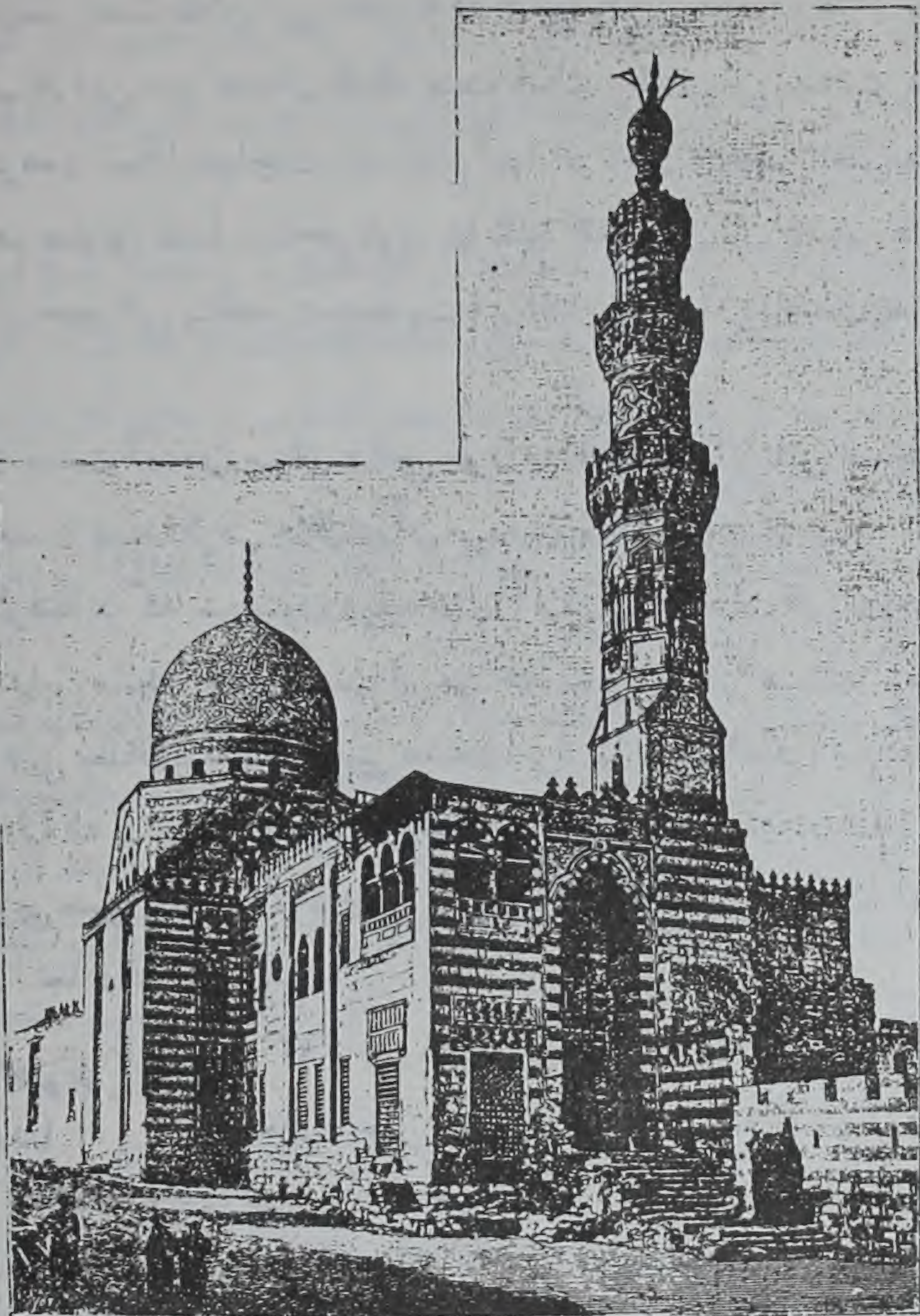
(سال ۶۸۳ ه. مطابق ۱۲۸۳ میلادی) این مسجد نمونه ایست

مسجد کالوم (قلاوون)

از معماری عصر طلایی عرب ولی متأسفانه تعمیر و مرمت کاری که در آن بعمل آمده است در نتیجه عدم مهارت و بی سلیقه گی نقاشان آن بعضی دیوارها و رنگ سقفهای آن تماماً خراب شده و از میان رفته است.

وضع بیرونی این مسجد طرز معماری گوتیک را بخاطر ما میآورد، از کت (۱) گرفته تا ابرس (۲) تمام سیاحان متوجه این نکته شده و مشابهت مذکور را یاد آور شده اند. ابرس مینویسد: «در نمای این مسجد و نیز حجره ای که در آن قبر کالوم واقع است چیزی که زیاده اسباب تعجب میباشد اینست که صورت ظاهری آن کاملاً مشابه با طرز کلیساهای گوتیک میباشد.

در جرز مسجد يك سلسله طاقنما که ضمناً آنرا بمنزله پشت بند مسجد میشود

(۱۰۷) - مسجد قایت بای

حساب نمود ساخته‌اند باین ترتیب که فیما بین هردو طاقنمای بزرگ يك طاقنمای کوچک روی ستونهای سنگی قرار داده‌اند. در تمام بنای مسجد چون در ابنیه دیگر هیچ نوع لبه و پیش آمدگی بکار نرفته ستونهای مسجد نیز همه ثابت و عاری از سرستون و کتیبه است. در جلو درب مدخل مسجد برای زینت و شکوه کریاس معظم مرکب

از چندین طاقنماهای مطبق متداخل که پایه آنها روی ستونهای مختلف الشکل قرار گرفته بر آورده اند و منظر این بناها رویهمرفته که هیچ نوع اسلوب و قرینه بر آنها منظور نشده نهایت شباهت را بسبک معماری غربی که در همان عصر در فرانسه و آلمان و شمال ایتالیا معمول بوده است پیدا کرده .

« در واقع اگر در این عمارت عربی چیزهایی را که در مناطق بارده و بارش خیز لازمند اضافه نمائیم و نیز اموری را علاوه کنیم که از روی اصول مدنی و همچنین آن چیزهایی را ضمیمه کنیم که مناسب با فن حجاری است از قبیل سقفهای بلند، سردری نوکدار، ناودانهای خیلی دراز، برج ناقوس و اصنام و تصاویر برجسته، بدون تردید عمارت فوق آنوقت با عمارات نصاری که در سمت شمال بنا شده اند تبدیل خواهد شد. « آری طرز عمارت مذکوره مسلماً طرز همان عمارتی خواهد بود که ما آنرا گوتیک مینامیم و نمونه عالی است از طرز عمارت سن شاپل (۱) که در پاریس موجود و این معماری طرزی است که در قرن سیزدهم معمول بوده است » .

مسجد کالوم مشتمل است بر یک رواق گنبدی که قبریانی مسجد در آنجا واقع میباشد و خیلی قشنگ ساخته شده است و طاقهای آن روی ستونهای پایه داری بنا شده اند که بر روی هر یک از گوشه های آن پایه ها ستون سنگی نصب کرده اند ، دریچه های پیکانی طرز معماری گوتیک را بخاطر ما می آورد . این مسجد در یک عصری دارای بیمارستان هم بوده است . اگرچه راجع بآن در یکی از سفرنامه های معاصر مشرق شرحی ذکر شده ولی آثاری از آن فعلاً موجود نیست .

(۲) (سال ۷۵۷ هجری مطابق ۱۳۵۶ میلادی) چون در این عصر

مسجد حسن معماری اسلامی باعلی درجه ترقی رسیده بود اینست که مسجد

حسن که یکی از بناهای مشهور و معروف مصر است طرز معماری آن در نهایت درجه قشنگی و زیبائی است .

۱ - Sainte- Chapelle ، از عمارات مشهوره قرون وسطی است و سن لوئی

پادشاه فرانسه در سال ۱۲۴۸ میلادی آنرا بنا نمود . (س) .

۲ - بگراورهای شماره « ۱۰۱ » و « ۱۰۲ » رجوع شود . (مترجم) .

(۱۰۸) - دروازه باب الفتوح

وسعت مسجد مزبور کلیساهای بزرگ مارا بخاطر میآورد و آن حتی از نوتر-
دام پاریس هم بزرگتر میباشد ارتفاع گنبد بزرگ آن ۵۵ ذرع و بلندترین مناره آن
۸۶ ذرع که دو مقابل ارتفاع مناره و اندوم میباشد، طول عمارت ۱۴۰ متر و عرض آن
۸۵ متر و آثار دیوارها هشت متر. این مسجد مثل سایر مساجد از آجر و سنگ مرمر
بناشده بلکه از سنگهای حجاری شده آن را بنا نموده اند.

عمارت نامبرده رویه مرفته عظمت و مقامی را که داراست نظیر همان عظمت و
مقامی است که مساجد عالیة هندوستان دارا میباشد. نقشه این مسجد با نقشه های

هر کدام مربوط است بیک
شبستان عظیمی و بزرگترین
آن شبستانها مصلی است و
سقف آن بیست و یک کذرع
ارتفاع دارد. در انتهای

معموله تاحدی مخالف
میباشد. عوض اینکه
مربع یا مستطیل باشد
ساخت آن مشابه با
صلیب یونانی است و
بجای شبستانهای طاقی
پیکانی شکل در دو
طرف حیاط داخلی
مسجد دو درگاه بزرگ
دیده میشود که -

(۱۰۹) - محراب و منبر مسجد قایت بای

شبهستان محراب و منبر نباشده که در تمام مساجد معمول است. روی دیوارها آرایش و تزیینات مقرنسی و کتیبه های خطی، وسط صحن فواره ایست مجلل و باشکوه ولی متأسفانه بحالت خرابی افتاده است، قبربانی مسجد هم در همین جا واقع است و آن دریک رواق گنبدی واقع شده که قطر آن ۲۱ متر میباشد و زیر گنبد منظره برجسته قرار داده اند که پایه آن را با قطار سازی زینت کرده اند و در چهار طرف این رواق کتیبه های خیلی قشنگی که روی چوبی نقش شده و پهنای آن زیاده از یک ذرع میباشد نصب نموده اند. مثل مساجد سابق الذکر درین مسجد هم طاقها از پائین اندکی فرورفتگی دارد، حقیقت امر این است که عرب طاقهای فعلی تمام را درجا های دیگر غیر از اندلس استعمال ننموده است.

جلو مسجد حسن دروازه ایست که ارتفاع آن ۲۱ ذرع و یشکل نیم دایره ای نباشده است و بالای آن نیم گنبدی که هست روی ستونهای از سنک حجاری شده بشکل قطار سازی قرار گرفته است و روی دیوارهای آن نقش و نگارهای مقرنسی خیلی قشنگ بعمل آمده است.

وضعیت و حالت فعلی مسجد حسن مثل سایر مساجد قاهره میباشد، یعنی نسبت باین مسجد هم هیچگونه مراقبتی بعمل نیامده است. خاتمکاری، نقش و نگار و مثبت کاری آن تماماً از میان رفته و ظن غالب اینست در عرض چند سالی از این بنای مجلل و باشکوه غیر از همان دیوار، باقی هر چه هست برباد خواهد رفت.

حقیقت امر اینست که تمام مساجد عصر مزبور در نهایت درجه قشنگی نباشده و مسجد مذکوره فوق با آن عماراتی که در قرن بعد بنا شده اند تمام آنها برای معماری عربی مصر یک نمونه خیلی عالی میباشد و در میان عمارات آن عصر اینک مسجد **امیر آخور** (۱) را که گنبد آن خیلی قشنگ ساخته شده است در این مقام ذکر مینمائیم، علاوه بر این مسجد عمارات دیگری را هم که در پائین اسم خواهیم برد تمام آنها در همان زمان بنا شده اند.

(سال ۷۸۴ هجری مطابق ۱۳۸۴ میلادی) است این مقبره با

مقبره برقوق

سنگهای سفید و قرمز یک در میان بنا شده است.

۱ - بگراور شماره (۱۰۳) رجوع شود. (مترجم).

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

بنای مزبور جزو همان یادگارهایی است که ما آنها را تحت عنوان مقابر خلفا مذکور داشتیم. مناره آن و نیز مسجد **قایت بای** (۱) برای اینگونه عمارات يك نمونه عالی میباشند و فن معماری عرب را در آنجا کاملاً میتوان تماشا نمود. منظر اندرونی گنبد مقبره **برقوق** (۲) در نهایت درجه زیبایی و بایک طرز جالب توجه و حیرت انگیزی زوایای چهارگانه مقبره برای اینکه باشکله گنبد متناسب باشند با سبك قطار سازی انباشته شده است و درین مسجد منبری از مرمر بنا شده که خیلی جالب توجه میباشد. صنعت مليله کاری که در آن بعمل آمده يك نمونه ایست از اعلی درجه صنایع نفیسه عربی و چنین بنای عالی مجللی را خراب گذاشتن و بادست هر کسی از اهمیت و احترام آن کاستن حقیقه جزء جنایت و از حرکات وحشیانه باید شمرد.

(۳) (سال ۸۱۸ هجری مطابق ۱۴۱۵ میلادی) صورت مجموعی این مسجد **المؤید**

بنا از مسلجد فوق از حیث درجه و رتبه پست تر میباشد، چه در تزیینات و آرایش اندرونی آن افراط بعمل آمده است لیکن بملاحظه زیبایی و قشنگی آنرا بهترین مساجد مصر میتوان قرار داد. اینوقت بنای مزبور هم منهدم شده و عنقریب مثل سایر عمارات مصر این بنا هم تلی از خاک خواهد شد. در این مسجد سقفهای خیلی قشنگ چوبی منبت کاری پر از نقش و نگار و تذهیباتی که نظیر آن در قاهره نمیتوان پیدا کرد از نظر نگارنده گذشته است. و نیز کریاسهای برجسته که

۱ - بگراور شماره «۱۰۷» رجوع شود. قایت بای ملك الاشرف یکی از سلاطین خاندان چرکس است و چنین معلوم میشود که او غلام چقمق بوده و از سال ۸۷۲ تا سال ۹۰۱ در مصر سلطنت میکرده که پس از اندک مدتی بعد از او سلطنت چرکسها انقراض یافته. (س).

۲ - الملك الظاهر ابوسعید برقوق اولین پادشاه خاندان چرکسها که در اصل غلام بوده و در سال ۷۸۴ هجری بسلطنت رسیده و در سال ۷۹۱ هجری هم از سلطنت خلع و عبد الملك الصالح بجای او بسلطنت منصوب گردید، لیکن در ظرف مدت یکسال برقوق دوباره بر تخت نشست و تا سال ۸۰۱ هجری سلطنت نمود. (س).

۳ - الملك المؤید ابونصر شیخ المحمودی از خاندان چراکسه و غلام ملك الظاهر برقوق بوده. در سال ۸۱۵ بسلطنت رسیده و تا سال ۸۷۲ سلطنت او ادامه داشته و در همین سال وفات کرده است. (س).

طاق آنها بشکل پیکانی و نعلی که روی ستونهای سنگی قرار گرفته و دیگر پنجره‌های قشنگ پیکانی با حاشیه‌های قشنگ و کف مسجد هم مفروش است با سنگهای الوان. (۱) (سال ۸۷۲ هجری مطابق ۱۴۶۸ میلادی) چیزیکه درین مقبره

مقبره قایت بای

بیشتر قابل تماشاست همان گنبد مقبره است که حصه اندرونی آن با گل و بوته‌های مقرنسی خیلی عمده و قشنگ منقوش و منبت کاری مشبك خیلی عالی بعمل آمده است. دیگر منارست مشتمل بر سه درجه. در این مناره کنده کاری زیادی شده است و چنین معلوم میشود که آن آخرین درجه ترقی معماری عرب میباشد. ازدیدن این مناره معلوم میشود اعراب باچه مهارت و استادی خروجی بکار میبردند، یعنی ساختمان‌های برجسته از سنگ که بشکل طاقچه و گیلویی و ایوانچه و غیره که از سطح اصلی دیوار خارج شده و بشکل مناره هاقشنگی مخصوصی میدادند که در مناره‌های ساده استوانه ای مربع آن ظرافت و قشنگی دیده نمیشود.

مقره قایت بای و مقبره برقوق (۲) هر دو از جمله عماراتی هستند که عموماً

بمقابر خلفا نامیده میشوند و اغلب آنها مال زمان مملو کین چر کس و تملماً در یکمیدانی جلو قاهره بنا شده‌اند و صورت مجموعی آن منظره‌ای را که تشکیل میدهد بتدری قشنگ و جالب توجه است. که من مقامی را در قاهره بدان زیبائی ندیده‌ام. در طرف دیگر شهر زیر دیوارهای قلعه میدان دیگری است که تمام آن مقبره میباشد، خلاصه درینجا از هر قبیل مناره، مسجد و گنبد بنظر میآید که درازمنه مختلفه بنا شده و نهایت درجه هم قابل توجه میباشد، لیکن محض احتراز از اطناب از شرح آنها خودداری مینمائیم. گراور قبرستان مزبور را در این کتاب درج نموده‌ایم.

از جمله مساجد و عماراتی که در قرن سیزدهم بنا شده‌اند

مسجد ترك

هستند که در دوره حکومت عثمانی در مصر بنا شده‌اند که من

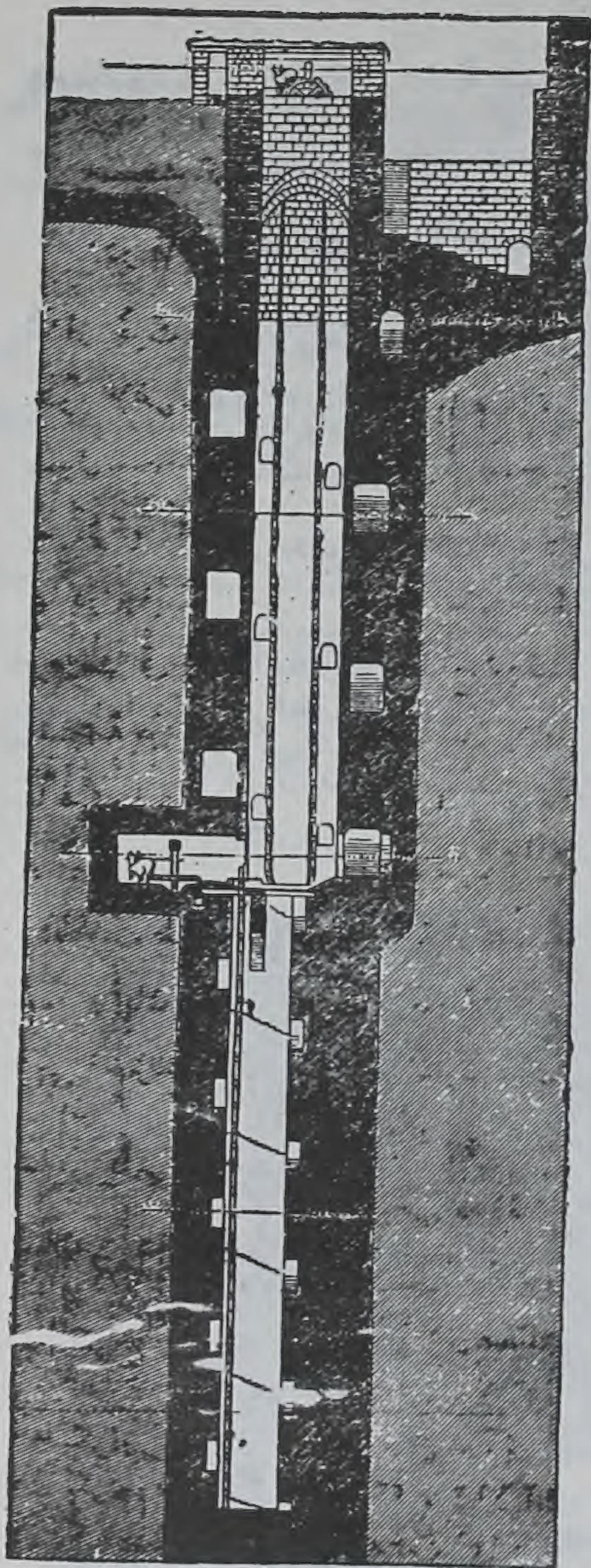
در قاهره

هیچیک را قابل ذکر نمیدانم، من جمله مسجد محمد علی (۳)

۱ - بگراور شماره «۱۰۷» و شماره «۱۰۸» رجوع شود. (مترجم)

۲ - بگراور شماره «۱۰۴» رجوع شود. (مترجم).

۳ - بگراور شماره «۱۰۵» رجوع شود. (مترجم).

(۱۱۰) چاه یوسف در قاهره که بدست اعراب ساخته شده

که از حیث وسعت یکی از بناهای خیلی مشهور بشمار می آید. گنبد شکسته و مناره مدور لاغر و باریک که مثل نیزه سر تیز می باشد ثابت می دارد تفاوت و فرقی که بین عرب با ترک در اصول معماری وجود دارد تاچه اندازه است. اعراب وقتی که وارد مصر گردیدند البته آشنا با اصول معماری نبودند ولی قریحه فنی و جوهره و استعداد معماری آنها در نهایت درجه کمال بوده است. این بود که از اجزاء و عناصری که معماری روم شرقی را تشکیل میداد طرح جدید و طرز نوینی ایجاد نمودند. برای ترکها استاد و نمونه هر دو موجود بوده است و با این صورت نتوانستند از آن استفاده نموده طرز خاصی را در معماری اختراع نمایند چنانکه در قاهره خواستند مسجدی را بنا کنند غیر از طرز نامطلوب مسجد ایا صوفیه (۱) که در حقیقت يك کلیسای قدیم عیسویان مشرق بوده است طرز دیگری را اختیار نمودند در صورتیکه این طرز نمونه ایست از طرز معماری يك عصریکه عرب از مدتی آن را ترك گفته بود ولی ترکها علاوه بر آنکه طرز نوینی اختراع نکردند

طرز معماری باستان را هم نتوانستند تکمیل نمایند.

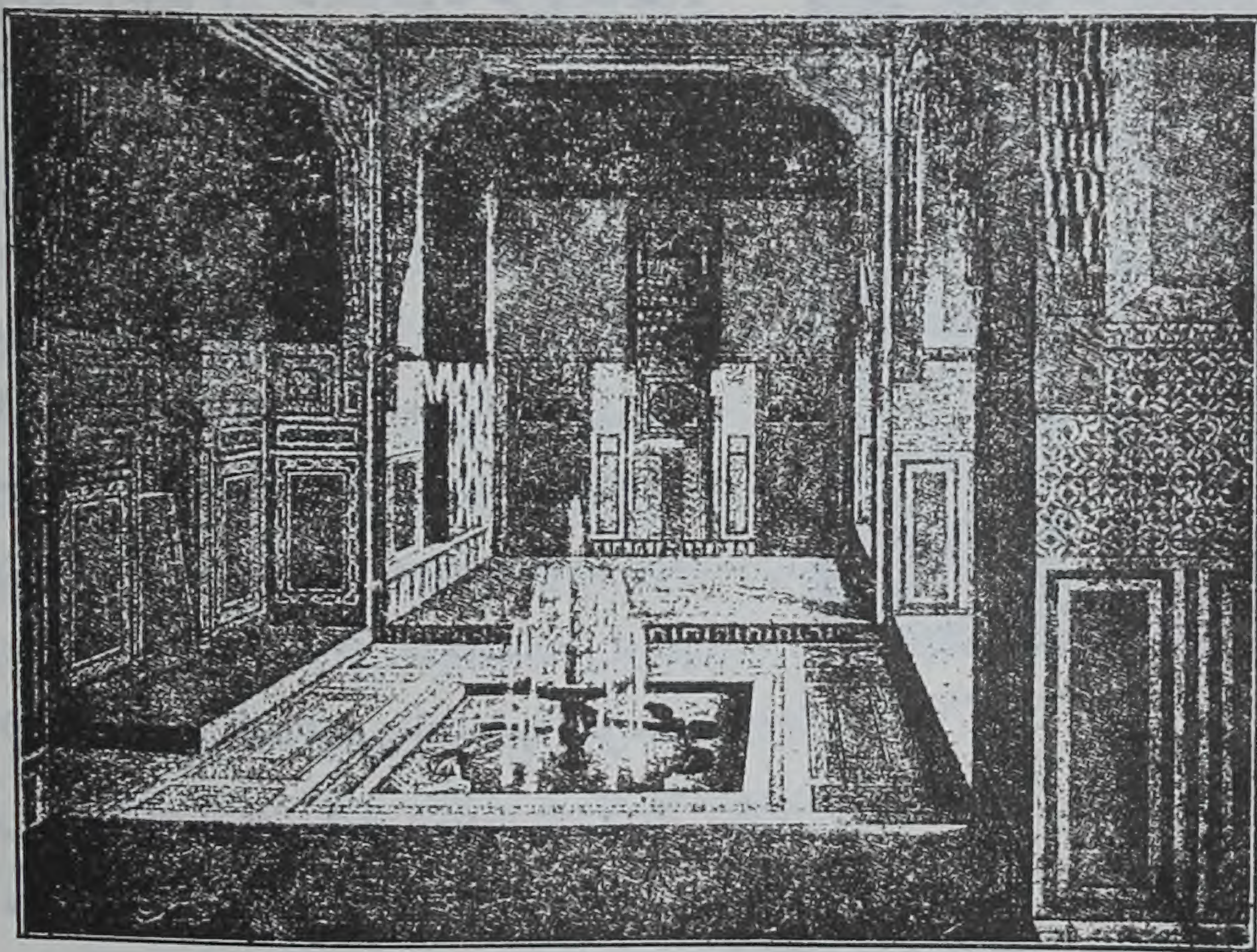
سایر یادگارهای دروازه شهر، قلعه چاه یوسف (۲) و غیره از جمله بناهایی است عربی در قاهره مخصوص دوره خلفا و يك نمونه عالی برجسته ای هستند از فن

۱ - بگراور های شماره « ۳۶۰ » و « ۳۶۱ » رجوع شود. (مترجم).

۲ - بگراور شماره « ۱۱۰ » رجوع شود. (مترجم).

معماری عرب و دو دروازه شهر که یکی باب النصر و دیگری باب الفتوح (۱) است هر دوی آنها را مستنصر خلیفه در قرن یازدهم بنا نموده است. قلعه قاهره هم که سلطان صلاح الدین ایوبی آن را در قرن دوازدهم بنا نموده است از جمله بناهای خیلی عالی شمرده میشود.

اهالی شهر مصر آب مشروب خود را از چاهی میکشند که بانهایت استادی و مهارت از سنگ بیرون آورده اند. این چاه ۸۸ متر عمق دارد و ۸ متر قطر دهانه آنست و ترتیبی که در حفر و ساختمان این چاه بکار رفته الحق گواه بی نظیری از بدایع علمی و هنرمندی مهندسين آن عصر است. طول چاه بدو طبقه قسمت شده و از طبقه ای بطبقه دیگر برای بالا آوردن آب چرخهای مخصوصی تعبیه کرده اند که دور آنها طنابی حلقه مانند در گردش است و بر آن طناب کوزه های سفالین، مانند دانه تسبیح بفاصله ای

(۱۱۱) - يك تالار پذیرائی عرب در قاهره

۱- بگراور شماره «۱۰۹» رجوع شود. (مترجم)

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

بسته‌اند و دهنه آن ظروف را طوری قرار داده‌اند که در ضمن گردش چرخ و طناب ظروف متدرجاً در آب فرو رفته و لبریز شده محتوی خود را بطبقه دوم و از آنجا بطبقه فوقانی بالا برده و در منبع و حوضی فرو میریزند .

برای رفتن از سطح زمین بطبقه تحتانی چاه را کم شیب مارپیچی و متدرجی در دور چاه ساخته‌اند که بآسانی انسان و گاوهاییکه چرخ‌ها را بقوت آنها میگردانند میتوانند از آن آمد و شد نمایند .

علائم و آثار تمدن اسلام در مصر از هر قبیل مانند عمارات و مساکن و اسلحه و دیگر مصنوعات بسیار دیده میشود که مادر فصول دیگر در جای خود بذکر و تفصیل آنها میپردازیم و چون آن معلومات را با تفصیل ابنیه عمده که ذکر آنها در این فصل گذشت توأم کنیم خوانندگان بخوبی احاطه کافی از اصل تمدنی که بتوسط پیروان قرآن در مصر بجای مانده بدست میآورند .

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

فصل اول

افریقای شمالی قبل از عرب و اسلام

مراد از افریقای شمالی مراکش، الجزیره، تونس و طرابلس میباشد و آن از اوقیانوس اطلس شروع شده منتهی بسرحد غربی مصر میشود که عموماً جزو مشرق محسوب است. حد شمالی آن بحر متوسط و جنوبی آن ریگستانی است که بسودان اتصال پیدا میکند.

رومیان - افریقای شمالی را به پنج ایالت تقسیم کرده بودند: اول سیرنائیک (۱) یعنی بخش غربی، دوم ایالت افریقا یعنی طرابلس و تونس، سوم نومی دی (۲) چهارم مورتانی قیسری (۳) که حالیه قسمتی است از الجزیره، پنجم موری تانی تنزیتان (۴) یعنی مراکش و هریک از این ایالات پنجگانه تحت نظر یک نفر والی و یا قائم مقام اداره میشدند.

اعراب - در ابتدای فتوحات، افریقای شمالی و اندلس را مغرب مینامیدند، لکن بعد از آنکه قیروان و تونس را تحت تسلط خود درآوردند نقاطی را که حالیه تونس و طرابلس مینامند افریقیه نام گذاشتند و بالاخره اطلاق لفظ مغرب فقط بر افریقای شمالی باقیماند. اکنون الجزایر را بنام المغرب الاوسط و مراکش را المغرب الاقصی مینامند.

اقوام چندی افریقای شمالی را در ازمنه مختلفه فتح نموده و آثار فتوحات آنان هم؛ کم و بیش در آنجا موجود میباشد و این اقوام عبارتند از کارتاژ، رومی، واندال، ویزیگت و روم شرقی که پیش از مسلمین در اینجا حکومت نموده اند لیکن با این حال

۱ - Cyrénaïque . ۲ - Numidi . ۳ - Mauritanie Cesarienne .

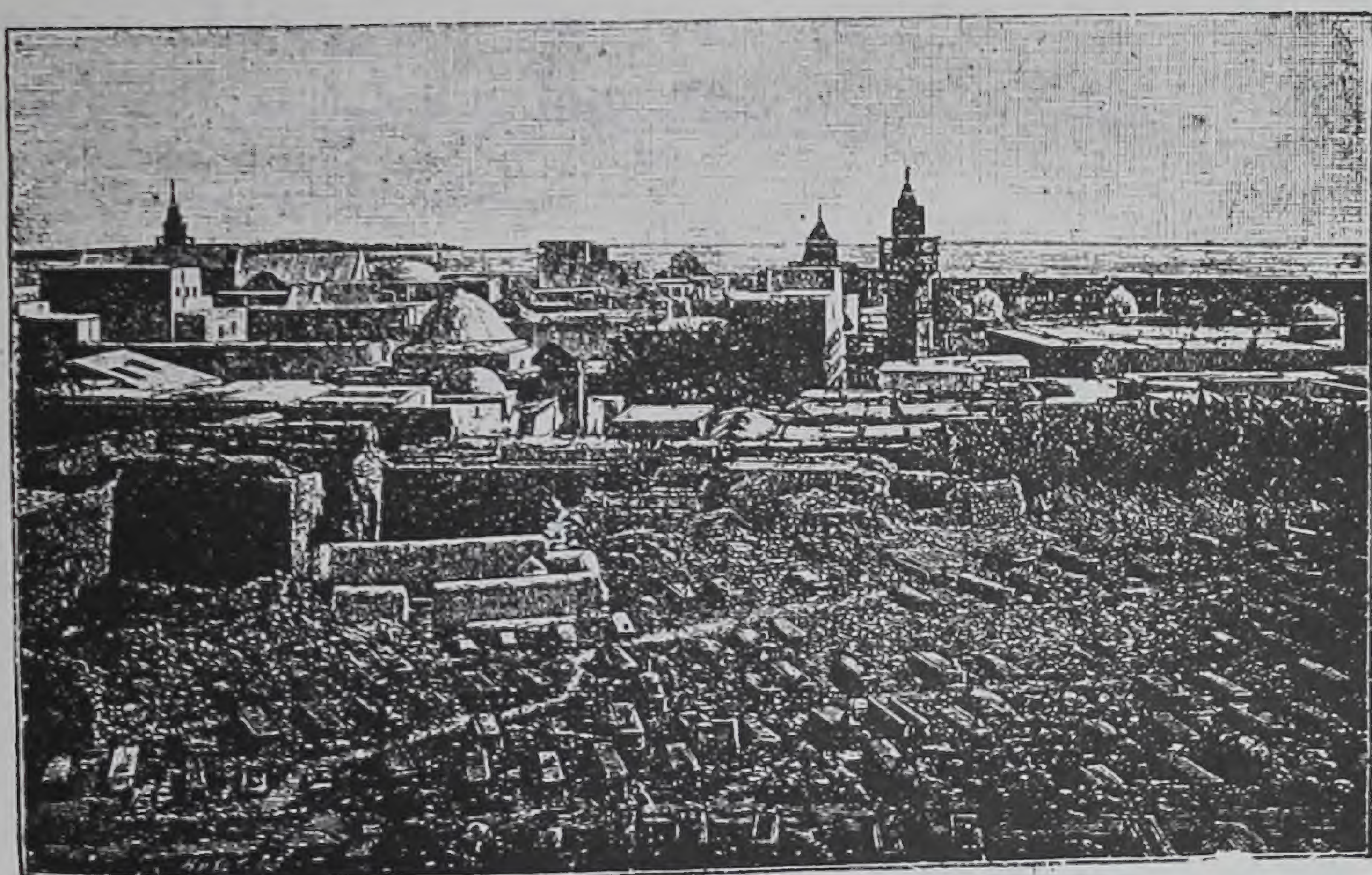
۴ - Mauritanie Tingitane .

تغییری در سکنه اصلی آن راه نیافته، پایه و اساس قومی آنها در مقابل تمام این حوادث محفوظ و تا آن زمان تمام افراد یا لا اقل ساکنین خارج شهرها بهمان زبان و مذهب و رسوم و عادات خود باقی بودند.

تاریخ استیلای عرب بر افریقه عبارت است از يك رشته جنگهای طولانی که با برابره واقع شده و در تاریخ اندلس و افریقه واقعاً سهم برابر بقدری زیاد است که قبل از آنکه از بربرذکری بعمل آید نمیتوان از تاریخ فتوحات مسلمین چیزی بدست آورد، خاصه چون نویسندگان تاریخ الجزایر نسبت به بربر عقاید بی اساسی اظهار داشته اند لذا برای کشف حقیقت و حل این قضیه هم باشد ناچار از ذکر حالات بربر میباشیم. اقوام شمالی افریقه مثل رومی، نومی دی، لیبی، افریقائی، مورو کتول تماماً از بربر منشعب شده حتی پیش از اعراب هرچقدر طوائف و اقوامی غیر از حبش در این کشور سکنی داشته در حقیقت میتوان گفت همه آنها بربر بوده اند.

ما همانطور که از اصلیت سایر اقوام درست باخبر نیستیم، اصل بربر هم بر ما مجهول مانده و از آن کاملاً واقف نمیباشیم، لیکن این مسئله یعنی اصلیت بربر در سواحل افریقای شمالی که سکنه اصلی آن سیاه فامند این خاطره را در ما ایجاد میکند که آنها دریکی از اعصار باستان مرکب از اقوام مختلفه ای بودند که از کشورهای دیگر آمده و در اینجا سکونت اختیار کرده اند و اینکه گفتیم دریکی از اعصار باستان جهتش اینست که، راجع باین مهاجرت نه از تاریخ و نه از روایات زبانی نشانی در دست نیست و اما انتساب آنها با اقوام مختلفه از اینجا ناشی شده که در میان قومی که موی وی سیاه است؛ بربرهای موی بور چشم آبی موجود میباشند.

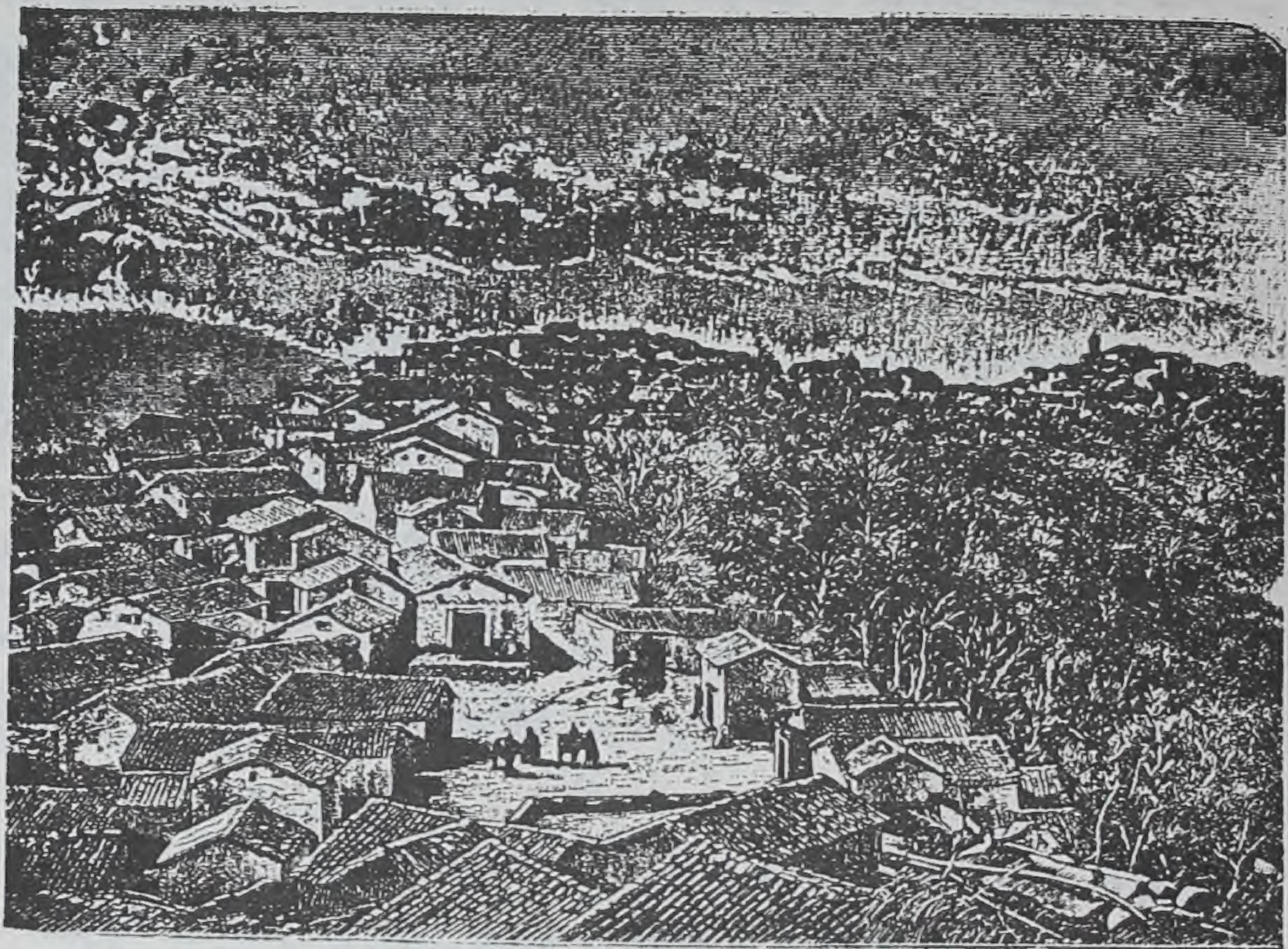
اما تعیین نقطه مهاجرت مزبور و اینکه این اقوام مختلفه از کجا آمده اند غیر از قیاس راه دیگری برای آن در دست نیست و اینقدر مسلم است که از سمت جنوب نیامده اند، زیرا باشندگان آنجا تماماً حبشی بودند و همچنین از سمت شمال هم نباید آمده باشند، چه بواسطه فاصله بودن دریای بزرگ عبور از آن در قدیم برای اقوام ممکن نبوده است، پس غیر از این راهی نیست که بگوئیم ایشان از سمت مشرق یعنی از بالای دماغه ای که

(۱۱۲) - منظره تونس

وسط افریقا و آسیا واقع است حرکت نموده و یا از سمت مغرب یعنی از همان دماغه ای که حد فاصل بین اروپا و افریقا است باین حدود آمده اند. جای تردید نیست که اقوام مشکین- مویی از مشرق یعنی از سواحل فرات بدینطرف مهاجرت نموده اند و آنها ممکن است از حدود شمالی عربستان یا از نقاط خیلی دور دست آمده باشند و اما آنهایی که دارای موی بور و چشمهای آبی میباشند غالباً از نژاد اروپائی و از طرف مغرب باین سمت آمده اند و این اقوام پر معلوم است که از شمال اروپا وارد شده اند، چه ابنیه ای از احجار عظیمه که از آنها در افریقیه بیادگار مانده؛ بعینه همان ابنیه ای است که در شمال اروپا موجود میباشد و این یادگارها بکلی مغایر و متباین با آن یادگارهایی است که اقوام واندال در افریقیه بعد ازین بفاصله زیادی از خود باقی گذاشته اند.

بعضی اسناد موجوده تاریخی مهاجرت باستانی این اقوام بوردی رنگ را تأیید مینماید، چنانکه در مصر از آثار هزار و چهارصد الی پانصد سال قبل از مسیح که در آنها صورت اقوام دارای موی بور و چشمان آبی افریقیه نقل شده است حالیه موجود

(۱۱۳) - قریه بربری

میباشند. علاوه بر این در جغرافی قدیم سیلاکسی^(۱) تألیف دویست سال قبل از مسیح و نیز در سفرنامه‌ای که اوراجع بسواحل بحر متوسط ترتیب داده است حالات قومی ذکر شده است که دارای موی بوز و در تونس فعلی مسکن داشته‌اند و این قوم دارای موهای بور، حالیه از عدّه‌وی کاسته شده و در افریقیه فقط در اماکن و نقاطی مخصوص بنظر میرسند. لیکن این امکانه و نقاط هم در تمام کشور متفرق حتی در اقوام طوارق هم که صحرا نشین هستند این قبیل اشخاص دیده میشوند

اینکه در میان بربرها اشخاصی دارای موی سیاه بکثرت دیده میشوند برای اینست که آنها در این مهاجرت از آسیا یا از حیث شماره و یادر قدرت و نفوذ غالب بوده‌اند.

این بربرها را اعراب از سواحل کوچ دادند لیکن آنها قبل از عرب آن قسمت

۱ - Scylax

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

از افریقای شمالی را متصرف بودند که از بحر متوسط تا سودان وسعت داشته است و بظاهر چنین معلوم میشود که آنها در این خطه استوائی باقیماندند، چه حالیه هم در این کشور اختلاط و امتزاج زیادی از اقوام سیاه فام و بربر بنظر میرسد، حتی از این اختلاط و امتزاج طوایف و اقوام رنگارنگی که پیدا شده اند در تمام شهرهای بزرگ افریقیه خصوصاً در مراکش، اکنون دیده میشوند.

بربرها از نظر سیاسی بچندین قسمت عمده تقسیم شده اند: قبایل الجزایر، طوارق صحارا و شلوح مراکش، لیکن این قبایل همیشه از افراد يك نژاد خاصی تشکیل یافته اند.

نوشتن تاریخ ملی بربر را بعضیها کار آسانی خیال میکنند، ولی اینطور نیست. بربرهای خالص فقط در سرزمینهای کوهستانی باقی مانده اما سکنه شهرها و سواحل تغییرات مهمی در آنها بواسطه اختلاط خون روی داده و آنها نه فقط با رومیان و یونانیان و واندال امتزاج پیدا کرده بلکه با اعراب نیز چنانکه در آتیه معلوم خواهد شد که در شماره با بربر مساوی بوده اند اختلاط و امتزاج حاصل شده است.

معلوم است که از میان این نسلهای مختلط بربرهای اصلی را تمیز دادن بسی مشکل میباشد و همینقدر میتوان گفت که بین عرب و بربر صورتاً فرقی که نمایان است اینکه دست و پای بربرها خیلی درشت و زمخت، صورت بالا آمده، رخساره پهن، زنج پائین رفته و من میتوانم بگویم که در بربر اشخاص زیادی یافت میشوند که آنها را از عرب خیلی خوب میتوان تمیز داد، ولی هیچ جای تردید نیست که این قوم با بسیاری از اقوام دیگر اختلاط و امتزاج حاصل نموده اند.

زبان عمومی و ملی بربر بسیار قدیم و ظاهراً اصل زبان نامبرده زباق فینیقی-

است. ژوگورتا^(۱) در همین زبان لشکر خود را برضد ماریوس ترغیب و تشجیع نموده

۱ - Jugurtha پادشاه نومی دی بوده است. او در دامن عمش پرورش یافته و ابتدا با دو پسر عموی خود بامور جهانبانی اشتغال داشته و بعد آنها را مقتول و خود مستقلاً پادشاه شد. او چندین دفعه با رومیان مصاف داده تا در آخر یعنی در سال ۱۰۴ قبل از میلاد ماریوس* یکی از سرداران روم وی را مغلوب و اسیر نموده بروم برد و او در زندان بود تا مرد، سال ولادتش ۱۵۴ و فاته ۱۰۴ قبل از میلاد است. (س).

*Marius

ژتولها (۱) باهم در همین زبان تکلم مینمودند.
باستثنای زبانهای اروپا زبان عربی و بربر
تنها زبانی است که در تمام شمال افریقا رایج و
از میان این دو زبان هم عربی بیشتر شایع و
زبان بربر فقط در دهات و قصبات یا اماکن و
نقاط کوهستانی معمول است که بآن تکلم
مینمایند.

این زبان دارای شعب چندی است که
تفاوت بین آنها همان تفاوتی است که بین زبان
فرانسه و اسپانیولی و ایتالیائی موجود میباشد.

(۱۱۴) - بربر الجزایر

همانطور که قوم بربر با عرب امتزاج یافته زبانش نیز با زبان عرب مخلوط و در
حقیقت معرب گردیده است، چنانکه زبان امروزه که اهالی بدان تکلم مینمایند خاصه
زبان عشائر که يك ثلث آن عربی است و اینهم يك دليل روشنی است بر کمال نفوذ عرب
و با آنکه روم و یونان هم در آنجا بقدر آنها مدت حکومتشان طول کشید معذلك در
زبان بربر نتوانستند تأثیر بخشند.

متوطنین بربر در دهاتی که بیشتر در دامنه های جبال واقع است بسر میبرند و
این دهات از دور خیلی مشابه با دهات اروپا میباشد. بربرها فوق العاده زحمت کش و
از هیچ کاری شانه خالی نمیکند. منبع زندگانی شان فلاحت و زراعت است و آنها نظر
به کمی احتیاجات از محصولات که بدست میآورند بخوبی زندگی میکنند. این قوم
تا اینقدر کاری و زحمت کشند که تمام مایحتاج زندگانی خود را از قبیل: ابزار، ملبوس،
آلات دفاعیه، زیور آلات و غیره بارنج دست خود تهیه مینمایند و مخصوصاً از نتایج
دست رنج خود مقداری را هم بعد از رفع احتیاج زیاد آورده با آن تجارت میکنند

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

ومن حقيقة بعضی از زیور آلات آنجا را دیدم که با بهترین زیور آلات ساخت پاریس همسری مینمود (۱)

تعجب در این است که رسوم و عادات این قبایل با وجود اختلاط آنها با ملل مختلفه تا کنون بحال خود باقیمانده و تغییری نکرده است. هر دهکده مرکب از چندین خانواده است و خانواده ها عبارت از افرادی هستند که دارای خون واحد میباشند و یا کسانی هستند که تقاضای عضویت و دخول در يك خانواده معینی را نموده اند، هر يك از این جماعات و دستجات که (خروبه) (۲) خوانده میشوند و با تقسیم خاندانی روم قدیم مشابه میباشند بین خود تشکیل يك وحدت سیاسی و قضائی داده و صلاحیت بیع و شری و مالکیت در هر يك موجود میباشد.

اجتماع چندین قریه تشکیل يك قبیله را میدهد، ولی باید دانست که قبایل در قوم بربر مانند قوم عرب تشکیل واحد سیاسی نمیدهد؛ بلکه قریه واحد سیاسی میباشد. زیرا هر قریه عبارت از يك جمهوری كوچك مستقلی میباشد که در تحت نظر یک رئیس انتخابی موسوم به امیر اداره میشود. این قائد کشوری و لشگری موظف است ریاست (جماعة) یعنی اجتماع کلیه افراد ذکور و بالغ قریه را عهده دار باشد. اختیارات و اقتدارات تقنینیه و قضائیه و همچنین حقوق اعلان جنك و انعقاد صلح بکلی مربوط باین انجمن میباشد ولی حقوق و اختیارات امیر در حقیقت خیلی محدود است. به علاوه شخص امیر در تحت تفتیش و نظارت شخص دیگری میباشد ملقب بوکیل و این شخص موظف است کلیه عملیات خلاف امیر را بجماعة عرضه دارد. استقلال قراء که فرقه سوسیالیست ها خیلی از آن بحث میکنند در نزد قوم بربر بسرحد کمال است و حتی این اصل به اندازه ای در این قوم رسوخ دارد که آنها را از تشکیل يك ملت واقعی باز داشته است.

۱ - مسیو دواو جفالوی از آسیای وسطی اشیاء خرد و ریزی که با خود آورده بود از میانه آنها بعضی که بنظر من رسید بعینه ساخت عشایر معلوم میشد و ممکن است این اشیاء در آن سرزمینها بمنظور تجارتی که در زمان حکومت اعراب بین افریقا و هندوستان برقرار بود رفته باشند. (مصنف).

۲ - Kharouba.

(۱۱۵) - يك زن بربر كه بساختن
كسكو (نوعی از اغذیه)
مشغول است

اصول مالکیت در قوم بربر مبنی
بر مالکیت فردی است ولی (خروبه)
مانند قریه دارای املاك مشاعی
میباشد که بی شباهت با اموال مشترك
قراء فرانسه نمیباشد. بهمین جهت
اموال اشخاص بلا وارث یا کسانی که
اقوام خیلی دور دارند حقایقه (خروبه)
یعنی قریه میرسد.

حقوق جنائی قوم بربر خیلی

ساده است. عقوبات بیشتر جنبه ترذیلی دارند، محبس وجود خارجی ندارد. جنایت
و مخصوصاً دزدی بندرت اتفاق میافتد، زیرا افراد چندان از یکدیگر دور نیستند و
بیم سیاست و تعقیب، آنها را از مبادرت بخطایا و جنایات باز میدارد و در این جماهیر
کوچك كه همه يكديگر را میشناسند تأثیر افکار عمومی دخالت کلی در قضایا دارد.
اکنون تمام طوایف و قبایل بربر مذهباً مسلمانند، لیکن چندان متعصب نیستند
و آنها قبل از اسلام خدایان قرطاجنه **گورزیل ماستیمان** (۱) و غیر ذلك راستایش
مینمودند و بنا بقول **ترتولی ین** (۲) آنها اطفال خود را برای زحل قربانی نموده و
آتش را پرستش میکردند. در زمان تسلط نصاری بسیاری از قبایل مجاور نصرانی شده
بودند، بربرها پیش از یکزن اختیار نمیکند. زنان آنها اگرچه آزادیشان از آزادی
زنان عیسوی بیشتر میباشد ولی حقوق شان کمتر از حقوق زنان عیسائی است. زنان

۱ - Gurzil Mastimane.

۲ - Tertullien، در میان فرق مسیحی شخص اول میباشد، اودر قرطاجنه
متولد شده و تحصیلات خود را هم همانجا بپایان رسانید، سال ولادتش ۱۵۰ میلادی و
وفات او ۲۳۰ میلادی میباشد. (س)

(۱۱۶) - یکی از درهای مسجد بزرگ سید عقبه در قیروان

بربر بسیار با کفایت و لیاقت در آمده و بعضی اوقات اتفاق میافتد که در جنگ هم شرکت نموده باشوهران خود همقدم میباشند و راجع بشجاعت و دلاوری آنان داستانی که نقل شده داستانی است که هم نقل کرده که آمازونها (۱) یعنی زنان جنگی لیبی يك قسمت آسیای صغیر را فتح نمودند.

در بربر زنان زیادی بودند که سلطنت نموده اند چنانکه از يك واقعه ای که در عرب جزو نوادر محسوب است معلوم میشود که در بعضی مسائل افکار و خیالات این دو قوم تا چقدر باهم مغایر و مخالف میباشد.

۱- Amazones.

(۱۱۷) - منظره مناره مسجد بزرگ سدی عقبه

سخت ترین مواقع عرب در اثنای فتوحات موقعی بوده است که با **کاهنه** نام
مقابل شدند، این زن بر چندین قبیله حکومت داشته و یکدفعه بر عرب حمله نمود. او
ابتدای امر اعراب را شکست داده تمام شمال افریقا را تصرف نمود. وقتی که دو باره
اعراب با سپاه فراوانی با او مقابل شدند ملکه محض اینکه کشور را از چنگال عرب
نجات دهد مصلحت چنین دید که سرتاسر کشورش را خراب کند و لذا از طرابلس تا
طنجه آنچه آبادی بود همه را ویران نمود. این زن فوق العاده یونانیان را هم مانند
عرب مرعوب ساخته بود و اگر دریکی از جنگها بقتل نمیرسید شاید مجرای سیر-
تاریخ این کشور را بکلی تغییر میداد.

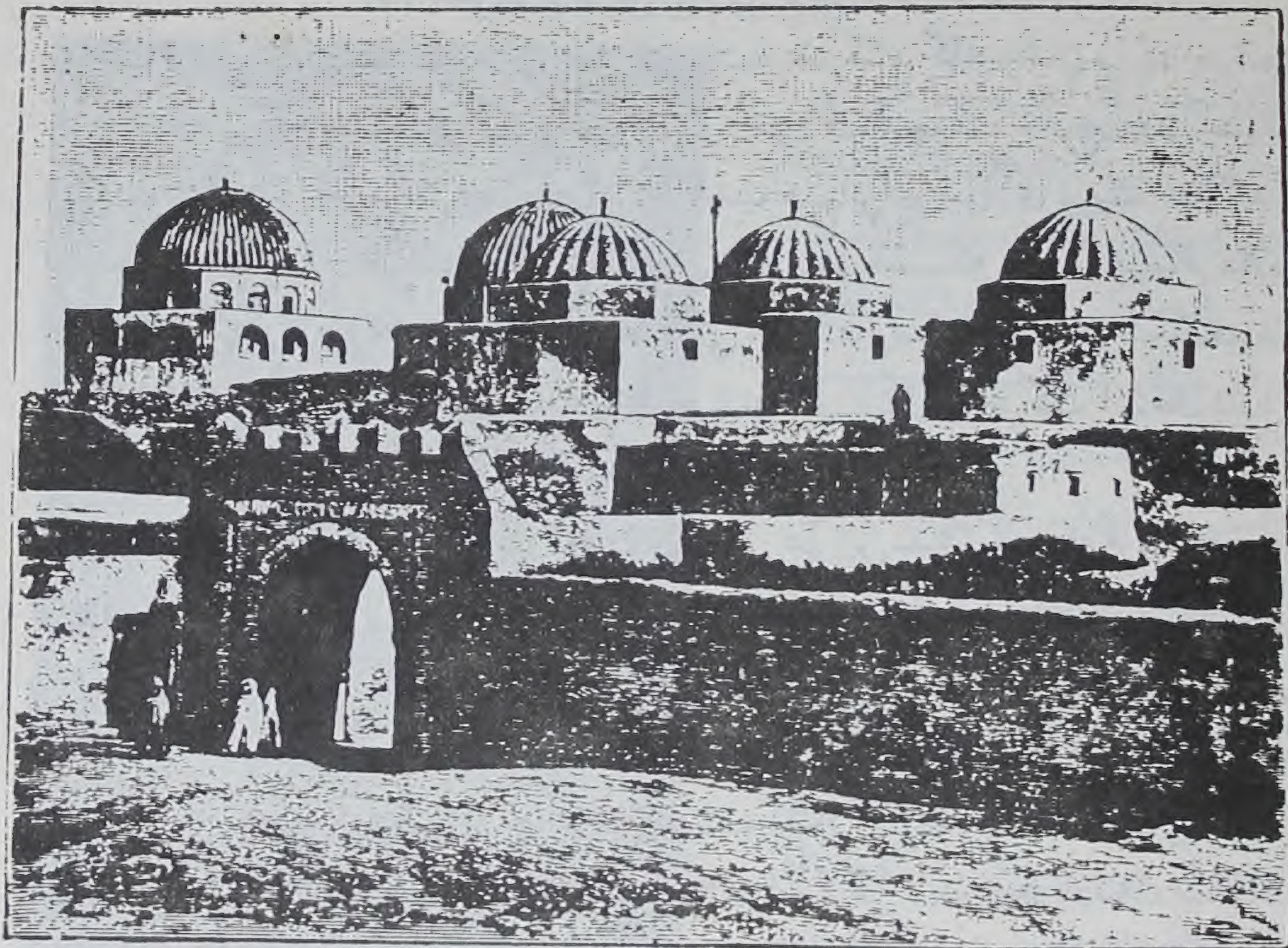
مورخین در شرح حال برابره و بیان وضع و رفتار آنان عقایدی اظهار کرده اند

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

که با هم فرق و اختلاف دارند، لکن اگر ما اموری را که در موضوع اعراب ذکر نمودیم در نظر بگیریم رفع این اختلاف شده میتوان آن عقاید و اقوال را باسانی با هم جمع نمود. یعنی از نظر اختلاف مرز و بوم در حالات و طرز معاشرت و اجتماع برابره هم حتماً باید فرق نمایانی موجود باشد. راجع به بربر چیزهایی که ذکر شده در باره قسمتی از آنها صادق بوده لکن بین شعب و قبایل مختلفه‌ای که هستند بقدری تفاوت و فرق موجود میباشد که ممکن نیست يك چیز بهمه آنها یکسان صدق کند، مثلاً طوارق که بصحرا نوردی و غارتگری، غدر و خیانت موصوفند در طوایف کوهستانی هیچوقت این صفات یافت نمیشود.

اوضاع و حالات برابره خیلی با عرب مشابهت دارد، یعنی همچنانکه در میان اعراب، متوطن و بدوی هر دو وجود دارند دربرابره نیز عین آن موجود میباشد. برای پیدا شدن خصایص در یکقوم اسباب و وسایل زندگی عامل قوی بشمار میآید، چنانکه این وسایل در همه جا یکسان باشد خاطرات و عوائد و اوضاع هم وحدت پیدا خواهد نمود. متوطن بربر هم مانند متوطن عرب در کارها بغایت قوی، استوار و بردبار، مستعد و فرز، زحمت کش میباشد و همچنین بدوی بربر نظیر بدوی عرب خود-سر، جنگجو، ساده، عادی بزحمت و رنج و مثل عرب همیشه مایل بنقل و حرکت و در مقابل دشمن سخت غدار و خائن هستند و اگر بین آنها باعرب فرقی باشد همینقدر است که بربر بسیار کینه جو و بیرحم و نیز کودن میباشد. در بدو فتوحات عرب آنها خیانت و غدرشان را بشبوت رسانیدند. وقتی که خلیفه دمشق از موسی فاتح اندلس استفسار ازبرابره نمود او در جواب شرحی که نوشته بعقیده من هنوز بر آنها صدق مینماید. موسی مینویسد: «برابره در سلحشوری و جدال و جنگ شباهت زیادی باعرب دارند و مانند اعراب میهمان نواز، بردبار، در احتیاجات زندگی ناچیز و کم خرجند، لکن در تمام دنیا قومی یافت نمیشود که مثل ایشان غدار و خیانت کار باشند. آنها نه بقسم احترامی میگذازند و نه بعهد و پیمان اهمیتی میدهند».

این قوم مدتها پیش از اسلام بغدر و خیانت معرفی شده و معلوم شده بود که

(۱۱۸) - يك مسجد قديم در قيروان

اعتباری بقول وعهد آنها نیست. در لشکر قرطاجنه برابرہ زیاد بودند و اینکه دولت مزبور بنقض عهد و شکستن پیمان معروف شده بود هیچ جای تعجب نیست که سبب آن برابرہ بوده اند.

همانطور که گفته شد، برابرہ مانند عرب به متوطن و بدوی هر دو تقسیم میشوند؛ چنانکه ابن خلدون در قرن چهاردهم میلادی در تاریخ خودش چنین مینویسد:

«از ازمئه خیلی قدیم این قوم (برابرہ) در مغرب مسکن دارند و ایشان در کوهستانها، دامنه های جبال، صحراها وادیها، قصبات و دهات و بالاخره در تمام نقاط کشور منتشر میباشند؛ آنها برای سکونت خود از سنگ و گل و یا از خس و خاشاک منازلی برای خود ترتیب میدهند و یا زیر چادرهایی از پشم شتر بسر میبرند، از میان ایشان کسانی که

باب پنجم - حکومت اسلامی در آفریقای شمالی

صاحب قوت و حکومتند و زندگی صحرائی اختیار میکنند گله هاشان را در مراتع و چراگاهای قرب و جوار میچرانند و از نقاط سبز و خرم هم هیچوقت خارج و دور نمیشوند معیشتشان از پرورش مواشی و اغنام است. اسب هم برای سواری تربیت میکنند، از میانه آنها طایفه‌ای هم هستند که شغلشان پرورش شتر است که بعرب اختصاص دارد. فقرا بوسیله پرورش مواشی و نیز زراعت زندگی میکنند، لکن بدوی خوشحال همیشه نیزه‌اش را دست گرفته باشران خود به صحرا نوردی و نقل و حرکت اشتغال دارد. او، هم بتربیت مواشی میپردازد و هم مسافرین را لخت میکند.

از این بیان ظاهر میشود که بعضی مورخین در این عقیده خود که فرق عمده بین بربر و عرب اینست که بربر در یک نقطه مقیم و بزراعت مشغول، برخلاف عرب که بکلی بدوی است تاچه درجه بخطارفته‌اند. آنها از این حرف نتیجه‌ای که گرفته‌اند در الجزایر از آن استفاده نموده مینویسند که بربر قابل تربیت و تمدن است برخلاف عرب که قبول تربیت و تمدن نمیکند. ولی این نتیجه مبنی است بر یک رشته مقدمات غلط و بی اساس، چه در عرب و بربر هر دو به ملاحظه محیط و آب و هوا متوطن و بدوی هر دو یافت میشوند، و این تقسیم و تفریق هم مبنی است بر اختلاف در طرز معیشت و وسائل زندگی و هیچ مربوط باختلاف در ملیت و قومیت هم نیست. عرب در نقاط خرم و حاصلخیز مصر، الجزایر و عربستان توطن اختیار نموده اما در صحرا ها و ریگستانهای آن بلاد همیشه بشکل بدوی بسر میبرد و غیر از اینهم چاره ندارد، آنهائیکه در صحرا بسر میبرند اعم از عرب یا بربر همیشه بدوی خواهند بود. قوم طوارق که در ریگستان بسر میبرند و نیز اقوام و طوایف نومی دی که در نسل آنها بربرهای خالص یافت میشوند تماماً بدوی بوده و مانند اعراب صحرائی از طریق قتل و غارت زندگی میکنند، اما کوهستانیها که بواسطه امتداد سرما طرز زندگی بدوی غیر ممکن است، در اینجا بربرها بوسیله زراعت امرار معاش مینمایند.

پس معلوم گردید که پیش از فتوحات عرب وضعی که بربر دارا بوده؛ حالیه هم بهمان وضع باقی مییابد. اقوامیکه طرز معیشت صحرائی در آنها بوسیله وراثت طبیعت

(۱۱۹) تزیینات کاشی کاری مینائی دریکی از مساجد قیروان

ثانوی شده آنرا در یکجا متوطن ساختن و بزراعت و فلاحات عادت دادن همانقدر صعب و مشکل است که يك سگ شکاری را از عقب کردن شکار بازدارند. ممکنست با کوششهای زیاد پی در پی این مقصود حاصل شود، ولی اینگونه تغییرات کار هفته و ماه نیست بلکه صدها سال وقت لازم دارد. حال اگر ما فرضاً بربرهای متوطن را با اعراب متوطن مقایسه کنیم معلوم نیست که استعداد بربر متوطن برای قبول تمدن از چه جهت بیش از عرب متوطن است؟ در صورتیکه بتاریخ مراجعه میکنیم عکس آن بنظر میرسد، چه میبینیم عرب (در دوره

اسلام) اعلی درجه تمدن و تربیت را حاصل نموده، ولی بربرها تا کنون دیده نشده تمدن قابلی از خود به یادگار گذاشته باشند. حقیقت امر اینست که عرب و بربر هر دو یکسان از قبول طرز زندگی و افکار و خیالات امروز اروپا خود را معذور می شمارند، چه اکثر اروپائیان معنی تمدن را چنین تصور میکنند که انسان قسمت بیشتر اوقات عزیزش را در کارخانه ها و یا ادارات دولتی بسر ببرد و یسار روزی ده دوازده ساعت مشغول شیار باشد تا بتواند حیات خود را حقاً ادامه بدهد. تمدن آنان (عکس تمدن ما) تولید احتیاجات مصنوعی در آنها ننموده و هیچ حاضر هم نیستند يك چنین احتیاجاتی مثل ما برای خود ایجاد کنند.

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

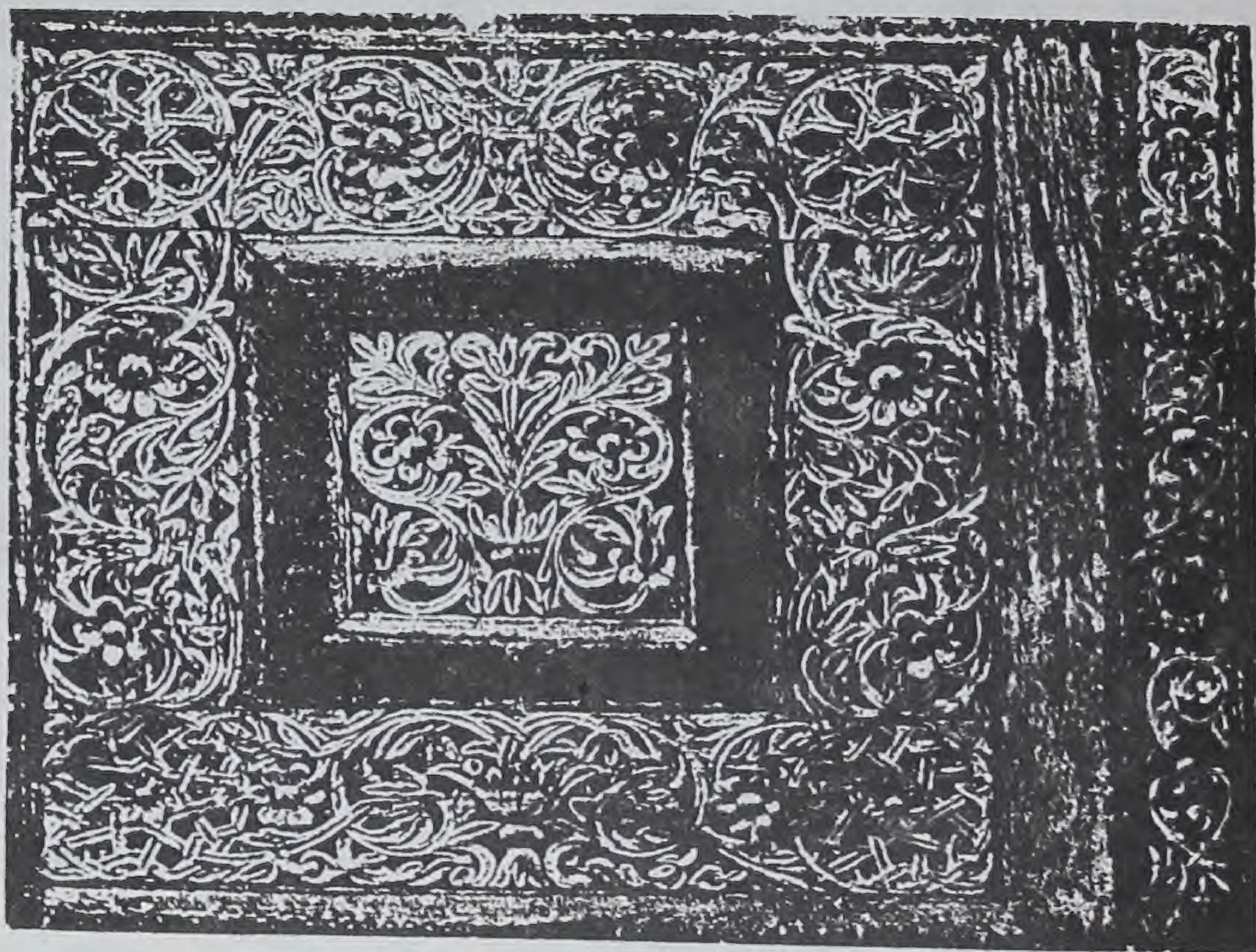
اروپائیان در نظر عرب و بربر هر دو حکامی هستند که اطاعت آنها را تا وقتی که ناگزیرند لازم میدانند ولی اگر فرصت پیدا کند شانه خالی کردن از این بار سنگین را جزو فرایض خود می‌شمارند.

فصل دوم

استیلای مسلمین بر افریقه

افریقه را اعراب نسبت بمصر علاوه بر مجاهدت های زیاد بعد از یکمدت طولانی توانستند تصرف نموده و بر آن استیلا یابند، چه بربرها در مقابل آنها ایستادگی نموده و بعد از کوشش های چندی دوباره آزادی خود را بدست آوردند.

افریقای شمالی بعد از چندین قرن که جزو حکومت رومیان بوده متجاوز از يك قرن تحت سلطنت واندالهای اسپانیول اداره میشد (یعنی از سال ۴۲۹ تا ۵۴۵ میلادی) **ژوستی نین (۱)**، **بلیزر (۲)** سردار خود را بجنک واندالها اعزام داشته و بعد از اخراج آنها کشور را بتصرف خود در آورد و بعد ویزیکت های اسپانیول به این کشور بنای هجوم و حمله را گذاشتند حتی وقتیکه اعراب با آنجا حمله بردند يك قسمت از کشور همدست ایشان بوده است. ما اینقدر میدانیم زمانیکه **هرقل امپراطور** از حملات اعراب بتنگ آمده بود افریقیه تاحدی امن و آرام بوده است، زیرا که او برای خلاصی از شداید و صدمات قسطنطنیه عازم شده بود که کار تاژ را پایتخت خود قرار دهد، لکن باید دانست که این امنیت موقتی بوده است. علاوه بر حملات خارجی و یورشهای پی در پی مجادلات و جنگهای مذهبی اوضاع کشور را بکلی واژگون ساخته بود. آری در افریقیه هم مانند مصر دیانت **مسیح** اشاعت یافته ولی برای اینکار نهر-هائی از خون جاری گردید. چنانکه **قسطنطین** وقتیکه بر تخت نشست هر يك از این فرق مختلفه را تا این درجه تشنه خون دیگری یافت که برای فرو نشانیدن این هنگامه ناچار لشکری بدانجا روانه داشت.

(۱۲۰) - حجاری قسمتی از ازاره دیوار یکی از مساجد قیروان

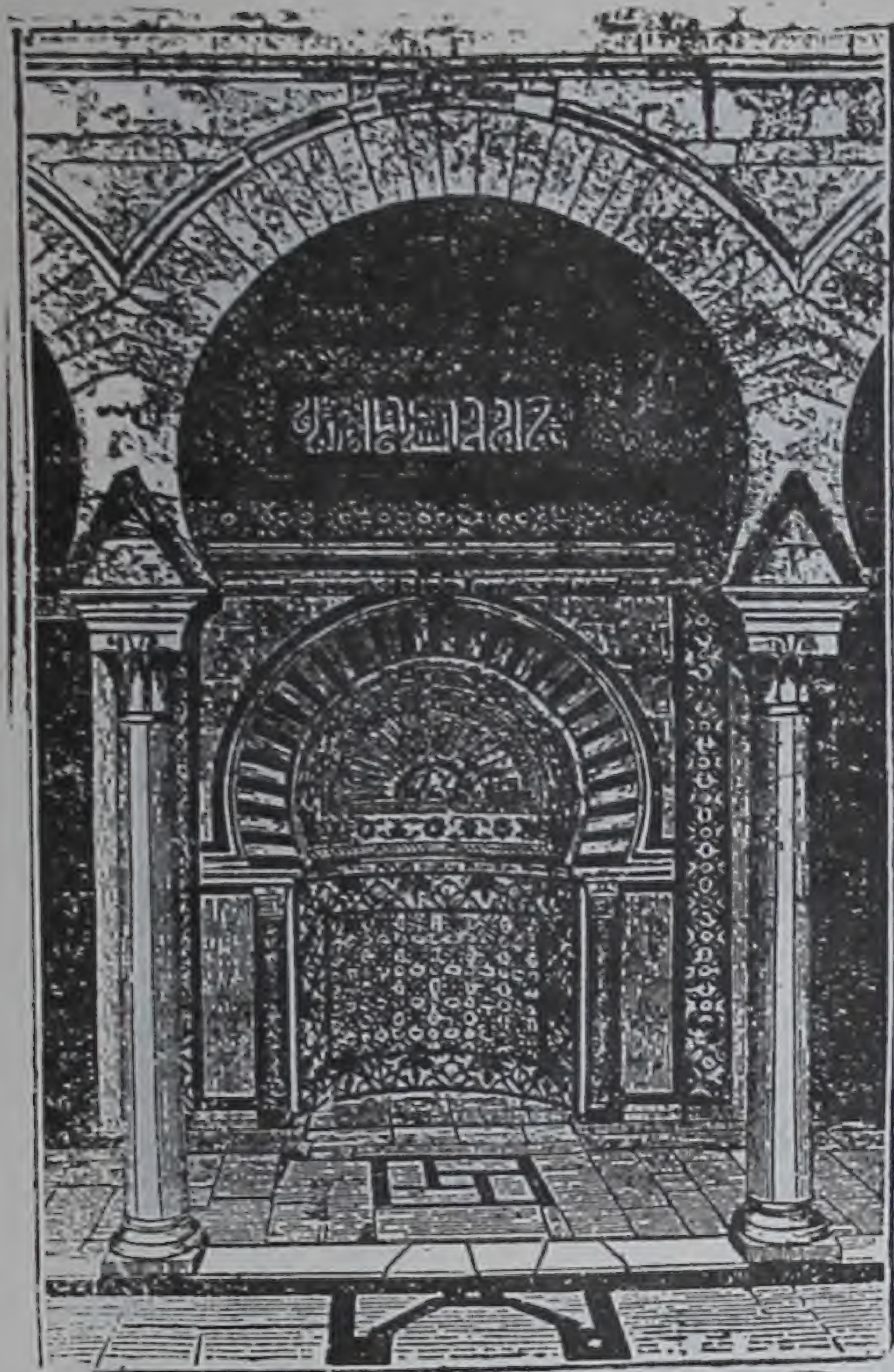
رومیان و نیز روم شرقی در افریقیه شهرهای بزرگ و عالی آباد کردند و عمارات و ابنیه بنا نهادند که خرابه‌های آن هنوز موجود میباشد و با اینهمه نفوذ و اقتدارشان هیچوقت در کشور بسط و توسعه نداشت. راست است کشور بدست آنها فتح شده بود، لیکن نمیتوانستند بر تمام کشور استیلا یابند.

در افریقیه هم مثل مصر مقاومت و پافشاری روم شرقی در مقابل اعراب خیلی کم بوده است و اگر بربرها نبودند اعراب خیلی زودتر اینجا را فتح مینمودند، ولی بربرها مقابل عرب بدرجه‌ای استقامت ورزیدند که برای استیلای کامل قسمت شمالی کشور پنج مرتبه لشکرکشی بعمل آمده و مدت پنجاه سال تمام هم طول کشید.

اولین حمله اعراب حمله به سیره نائیک^(۱) بوده که در سال ۲۳ هجری (۶۴۴ میلادی)

اتفاق افتاد و بعد در سال ۶۳۶ میلادی بطرابلس حمله برده و بسیاری از شهرهای

۱- Cyrénaïque.

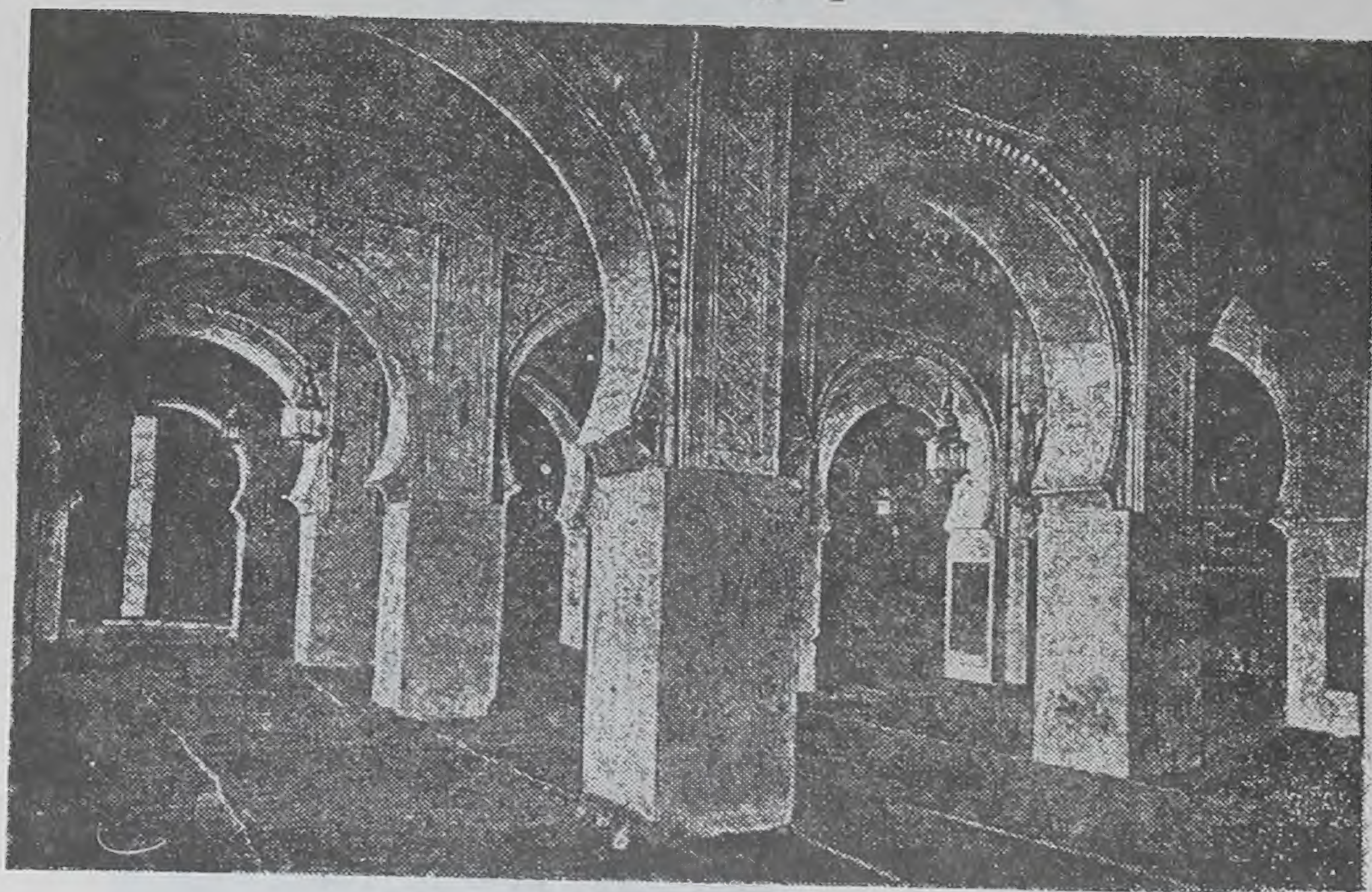

آنجا را تصرف نمودند ولی در آخر مبلغی بعنوان خسارت جنگ گرفته اما کنی را که در تصرف داشتند تخلیه نمودند. مدت ۲۰ سال که از این واقعه گذشت مسلمین دوباره حمله برده و سر بازان خود را بسرحد دوم افریقا یعنی تا اقیانوس اطلس رسانیدند. در سال ۶۷۵ میلادی آنها قیروان را که در آینده پایتخت اسلامی قرار گرفت بنا نهادند. در سال ۶۹ هجری (۶۹۱ میلادی) کارتاژ را گرفته و یک لشکر بزرگ بربر را که **گاهنه** ملکه جمع کرده بود شکست دادند و در سال ۷۱۱ میلادی نیروشان تا بدین پایه رسید که به اندلس حمله بردند.

(۱۲۱) - محراب مسجد الحبيب در قیروان

تا ابتدای قرن نهم میلادی حکومت افریقیه دست امرائی بود که از طرف خلفا معین میشدند، ولی بعد از **هارون الرشید** از حکومت خلفا در این کشور فقط نامی باقی ماند و از همان وقت هم حکومت افریقیه بدست سلاطین مستقله ای افتاد که پایتخت آنها قیروان بوده است.

از سال ۸۰۰ تا ۹۰۹ میلادی یازده نفر از خاندان **اغابی** سلطنت نمودند و در عصر آنها افریقیه در نهایت درجه امنیت و آرامی بوده و تمام مساعی آنها مصروف این امر بود که اتحادی بین اعراب باسکنه ایجاد کنند، لیکن بربرها این خاندان را بر انداخته یکی از شاهزادگان فاطمی را که اصلاً از بربر بود بخلافت و پادشاهی منصوب

(۱۲۲) - قسمت داخلی مسجد سید ابومدین (تلمسان)

نمودند و کشور را از چنگ خلفای مشرق که حکومت آنها از مدتی صرف نام بوده است بکلی خارج ساختند.

افریقیه تا قرن سیزدهم که اترک با آنجا حمله برده اند بدست خلفای بربر اداره میشد ولی از آنوقت آزادی و استقلال آنها خاتمه پیدا نمود. پابندی و تبعیت از خصائص موروثی که بربرها را از وحدت ملی باز میداشت ایشان را از هم متفرق ساخته و کشور بحکومت‌های کوچکی تقسیم گردید و بدینجهت آنها همیشه بچنگ داخلی مشغول و شمع فروزان تمدن و ترقی در آنان همیشه در حال ضعف و خاموشی بوده است.

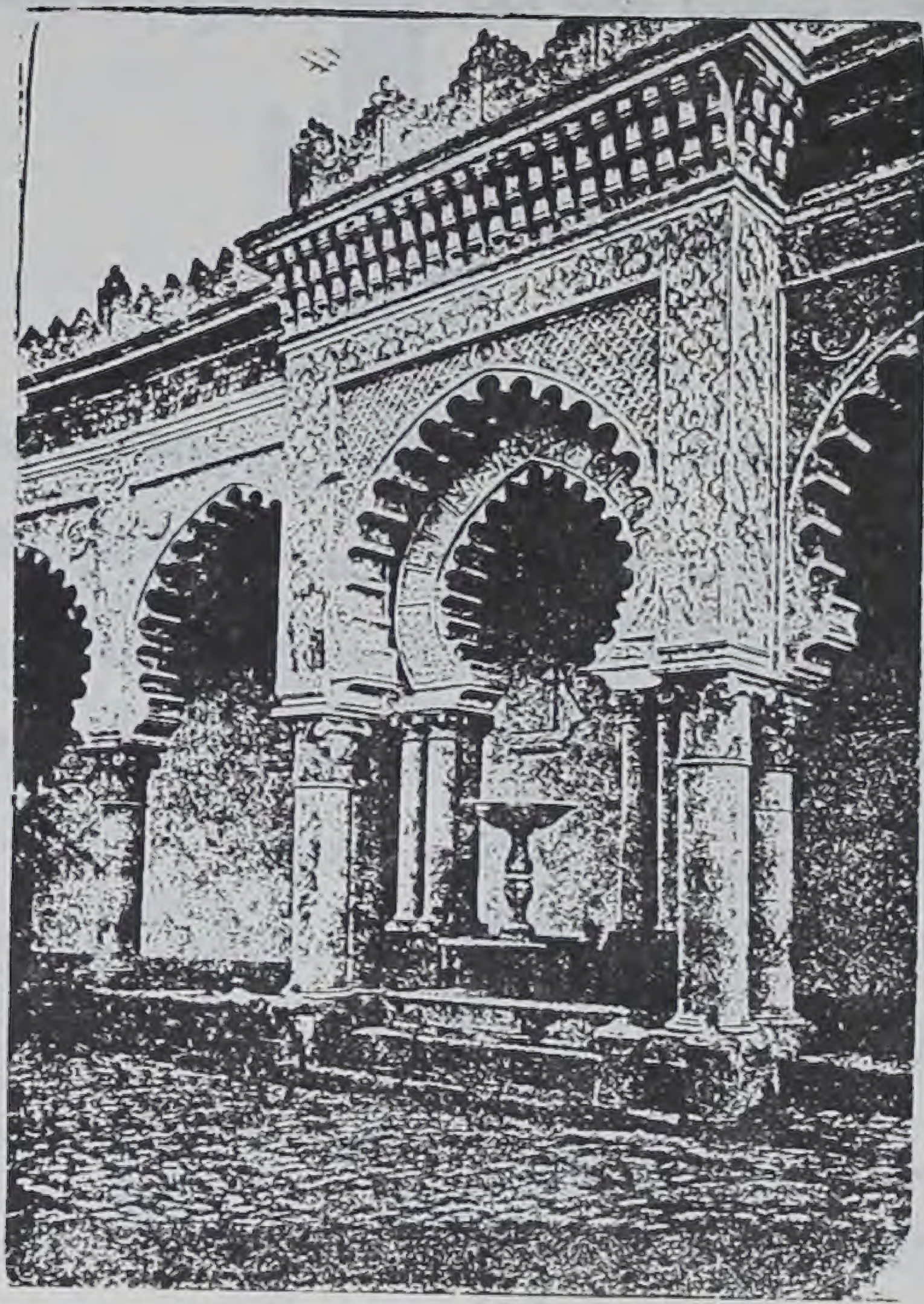
در تعیین درجه استیلای اعراب بر افریقیه باید در نظر داشت که فتوحات آن در این کشور در دو عصر مختلف واقع شده که اثرات و نتایج قومی هر یک از دیگری بکلی مغایر بوده است.

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

اما عصر اول و آن عبارت از لشکر کشی ابتدائی است که در قرن هفتم میلادی رویداد. در این عصر فتحی توی کار نبود بلکه تصرف نظامی و لشکری صرف و بکلی محدود بوده است و اگر اعراب بهمین تصرف ابتدائی اکتفا میکردند همان نتیجه حاصل میشد که در مصر حاصل شد. نتیجه‌ای که همیشه در اینگونه مواقع حاصل میشود یعنی اعراب افریقه بعد از چند پستی بواسطه اختلاط و امتزاج با بربر ملت خون آنها بکلی تغییر کرده اثری از آن باقی نمی ماند، لکن در لشکر کشی دوم که اهمیت آن بمراتب بیشتر بود آنها سپاهیان خود را در تمام سواحل متفرق و مقیم ساخته و نتیجه‌ای که حاصل گردید با اول خیلی تفاوت پیدا کرد، چه در لشکر کشی اخیر عده اعراب بقدری زیاد بود که قسمتی از قوم بربر را در خود تحلیل برده و همه را عرب نمودند. این لشکر کشی که بر اثر آن اعراب در افریقای شمالی مستقر و بربرها طرف جنوب و بجزال تل منهزم و متفرق گردیدند در نیمه قرن یازدهم میلادی واقع گردید که تقریباً تمام کشور آنوقت دست خود بربرها بوده است. در سپاه عرب اغلب قبایلی بودند که از حجاز حرکت کرده و در مصر صعيد زمان خلفای فاطمی سکونت پذیر شدند. کثرت تعدیات و تجاوزات آن ها محلی را که مسکن آنها بود بخرابی و ویرانی سوق داده و بالاخره آنها را مستنصر بقصد کوچاندن از آنجا بجنگ بربرها روانه داشت و این در واقع نه فرستادن لشکر بلکه حرکت دادن تمام افراد يك قوم و ملت بوده است، چه با ایشان زن و بچه و مواشی همه همراه بوده اند و عده آنها بنا بر قول بعضی مورخین اسلام بالغ بر یک میلیون بوده است و بعضی دیگر دوست و پنجاه هزار نوشته اند و ظاهراً همچو معلوم میشود که بعد از لشکر کشی اول چندین لشکر کشی دیگر هم بوقوع پیوسته است.

این مهاجرت خیلی بطیئی و کند بوده و اعراب بتدریج در شمال افریقا منتشر شدند و تا مدت دو سال بعد از اینهم آنها از طرابلس جلو تر نتوانستند بروند. اعراب نواحی ثروت خیز را تصرف نموده و بتدریج با سکنه کشور بنای اختلاط و امتزاج را گذاشتند و بالاخره شماره آنها زیاد شده و بعد از چند پستی بواسطه اکثریت تامه ای که

باب پنجم - حکومت اسلامی در آفریقای شمالی

داشتند رسوم و عادات و مذهب و زبان خود را بر بربرها تحمیل کرده و حکومت ظاهرری تنهارا بدست حکمرانان خود باقی گذاشتند و فقط قبایلی که بسمت جبال تل حرکت کرده و نقاط کوهستانی رامسکن خود قرار داده بودند ازین اثر خارجی محفوظ ماندند.

بافتوحات مذکوره هیچ تمدنی وارد کشور نشد زیرا که در طرز معیشت بدوی که همیشه بحالت نیم وحشی است گنجایش هیچگونه ترقی نیست و ازاین رو آنها بعد از مهاجرت بافریقا هم بهمان حالت و طرز زندگانی سابق مانده تمدنی

(۱۲۳) - جلوخان مسجد جامع الکبیر در الجزیر

هم که شروع شده بود و بزوال گذاشت. جنگهای داخلی قبایلی و منازعات و محاربات جاریه بین حکومتهای ملوک الطوائفی، کشور را بکلی سوق بویرانی داد، چنانکه در قرن سیزدهم میلادی که اترک وارد الجزایر گردیدند آنها در نهایت آسانی و با کمال سرعت کلیه شمال آفریقا را تصرف نمودند. فقط مراکش بحالت استقلال باقی مانده و تا اینوقت هم بهمان حالت باقی میباشد ولی آنها از تنزل و انحطاط نتوانست محفوظ ماند. شهر فاس که در قرن دهم میلادی در ردیف بغداد بشمار میآمد و آن بنا بر اقوال مورخین دارای یک کرور نفوس و هشتصد مسجد و یک کتابخانه مهم مشتمل بر تمام کتب خطی نفیس گرانبهای یونانی و لاتینی بوده الحال بحال خرابی باقی میباشد. عده نفوس مراکش که بشش یا هفت میلیون تخمین شده بربرهایی هستند که از امتزاج

واختلاط باعرب و حبش پیدا شده و نهایت درجه مبتذل میباشند.

فصل سوم

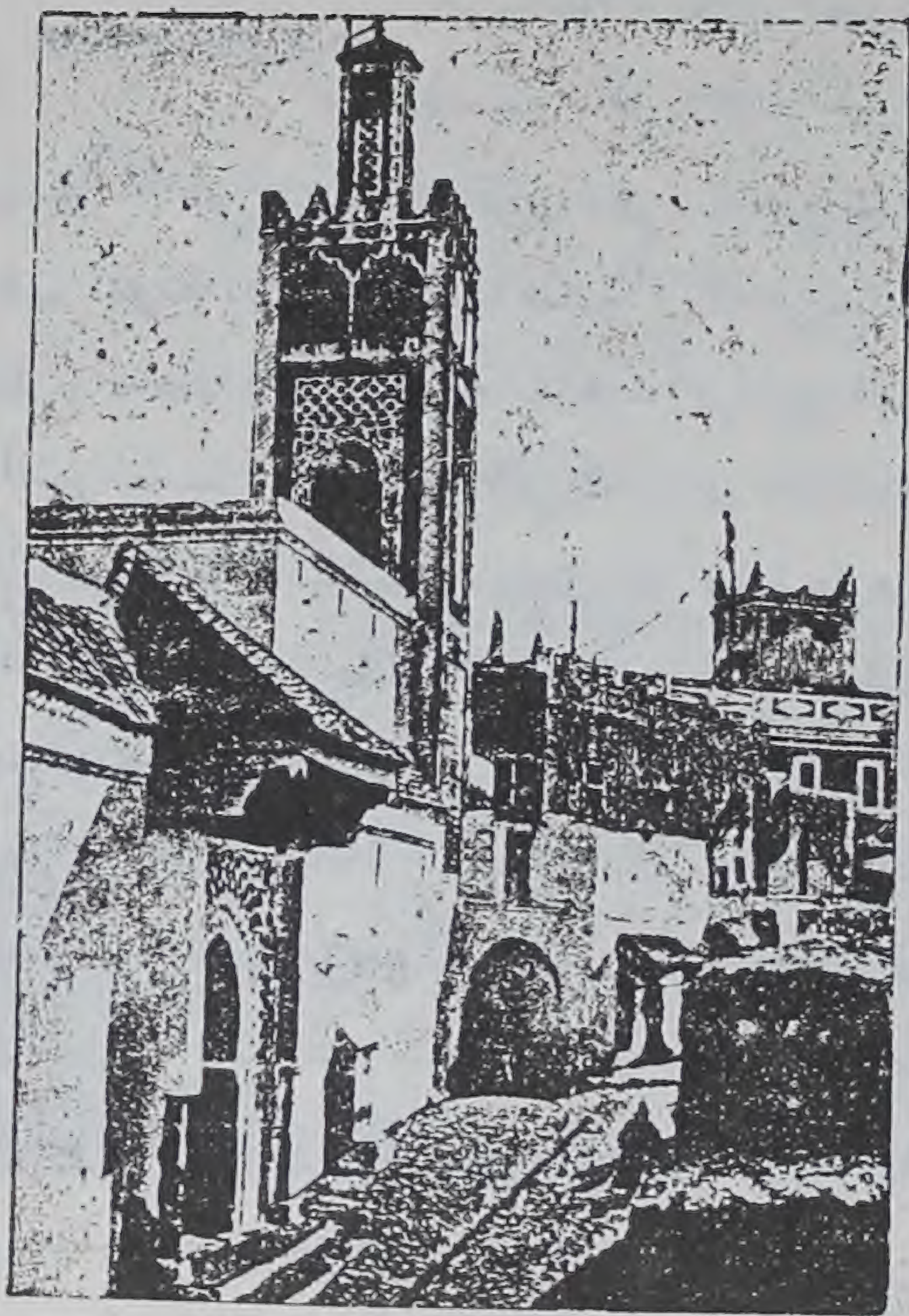
یادگارهای عرب در شمال افریقا

اگر چه ترقیاتی که در مصر و اندلس برای تمدن اسلامی حاصل گردید البته در افریقیه هیچوقت بآن پایه نبوده است معذک شهرهای بزرگ و آباد و عمارات عالیه در افریقیه موجود بوده علی الخصوص در دوره اغلیبون، این فاتحین شهرهایی را مثل قیروان و تونس و الجزایر و فاس که آنوقت موجود بودند ترقی داده و بر رونق آنها افزودند، یابعضی را مثل تلمسان و الجزیره و باجه که هر یک قریه ای بیش نبود شهر بنا نمودند، ولی متاسفانه تمام حسن شهرتیکه برای آنها پیدا شد موقتی بوده، چه رقابت داخلی بربرها وضعف استعدادشان در قبول تمدن و نبودن يك مرکز تمدنی مثل بغداد و قاهره تماماً سد راه ترقی و تعالی این کشور شده و لذا در افریقای شمالی آن ابنیه و عمارات قشنگ و حیرت انگیزی را که در مصر و اندلس یافت میشوند نباید انتظار داشت، چنانکه در باب معماری عرب اینمطلب را ثابت خواهیم نمود که اعراب در افریقیه نتوانستند خود را از قید طرز معماری روم شرقی آزاد سازند. علیهذا ما در اینجا فقط بذکر اسامی این عمارات اکتفا خواهیم نمود. از میانه آن عمارات چنانکه تا اینجا معمول داشته ایم بذکر ابنیه مذهبی مبادرت مینمائیم که هنوز تا درجهای باقیمانده اند.

مسجد قیروان بانی این مسجد شخصیست عقبه^(۱) نام که افریقیه را فتح نمود و او در سال ۵۵ هجری - ۶۷۵ میلادی مسجد معظمی بنانهاد و آن بعدها چندین دفعه از نو تعمیر شده است، علی الخصوص در سال ۲۰۵ هجری (۸۲۰ میلادی).

گنبد مسجد از پائین توسی خورده و ساخت آن مستطیل و گرداگردش دیواری است که در محاذی آن مناره برجمانندی بنا نموده اند. شکل حصه سفلی مکعب و علیای آن بسه طبقه تقسیم میشود که هر يك کوچکتر از دیگری میباشد. بجای مناره

۱ - این شخص عقبه بن نافع القریشی است. (س).

اینقسم برج مکعب در شمال افریقا بکثرت یافت میشود و شاید در اندلس هم نظیر آن موجود باشد. باینکه مسجد قیروان و سایر ابنیه مذهبی اینشهر را چندین مرتبه مرمت نموده اند معذک در آنها هم چنانکه در باب دیگر بیان خواهیم نمود لطفی که مخصوص قدمت است ظاهر و هویدا میباشد و با اینهمه تا چندی قبل احدی از سیاحان اروپا بسیاحت آنجا نرفته و عکس هیچیک از این عمارات برداشته نشده بود.

مدفن عقبه که بانی قیروان است قریب به بسکرة (۱) واقع است

(۱۲۴) - مناره بزرگ مسجد طنجه

و مسجدی که قبر عقبه در آن واقع است مسجد سید عقبه مینامند و در حقیقت از قدیمترین ابنیه اسلامی در افریقا میباشد و یک برج مربعی هم در آن بنا شده است.

تلمسان در زمان قدیم پایتخت مغرب وسطی بوده است و این

مسجد سید بو مدین

مسجد در سال ۷۳۹ هجری بنا شده است و مدرسه ای هم در

در نزدیکی تلمسان

آنجا واقع است که در سال ۷۴۷ میلادی آن را از محل اوقاف

مسجد بنا نموده اند و آن یکی از بناهای معروف افریقه شمرده میشود و در عصر اعتلاء

اسلام فلسفه و تاریخ و حدیث را در آن جاتدریس مینمودند و راجع بمعماري آن از

گراور کتاب میتوان زمینه صحیحی بدست آورد (۲).

مسجد الجزیره

تقریباً تمام مساجد الجزیره جدیداً بنا شده و چندان قابل اهمیت نیست مگر جامع کبیر از جمله ابنیه ایست که شایسته ذکر

میباشد (۱) این مسجد در قرن دهم مسیحی بنا شده لیکن درازمنه مختلفه آنرا قدری مرمت نموده اند و مخصوصاً مناره آن که مربع میباشد در قرن چهاردهم میلادی بنا شده است. قسمت داخل بنا که با آهک آنرا پوشانیده اند ساده و دارای هیچگونه تزیین و آرایش نیست، سقفهای هلالی که روی ستونهای مربع قرار گرفته نعلی و بالای آنها متمایل پیکانی میباشد و بسیاری از آنها را هم مضرس (یعنی دنداندار) بنا نموده اند. در اطراف سایبان مسجد شبستان قشنگی است که طاقهای آن پیکانی دنداندار و نعلی میباشد و ستونهای آن از مرمر و این شبستان که بعد از مدتی از تاریخ ساختمان مسجد بنا شده است آن طاقها را بخاطر مامیآورد که در صحن اندرونی القصر اشبیلیه موجود میباشند. در الجزائر علاوه بر مسجد مذکور عماراتی که قابل ذکر باشد مقبره کوچک عبدالرحمن است که در آنجا واقع شده. طرز معماری آن بطرز معماری قرن پانزدهم میلادی اختصاص دارد و آن اگرچه خیلی قشنگ ساخته شده است لیکن چیز تازه ای که قابل ذکر باشد در آن موجود نیست.

مسجد مراکش در مراکش مساجد باشکوهی وجود دارد علی الخصوص مسجد

مولی ادریس و مسجد القارون را که هر دو در فاس واقع

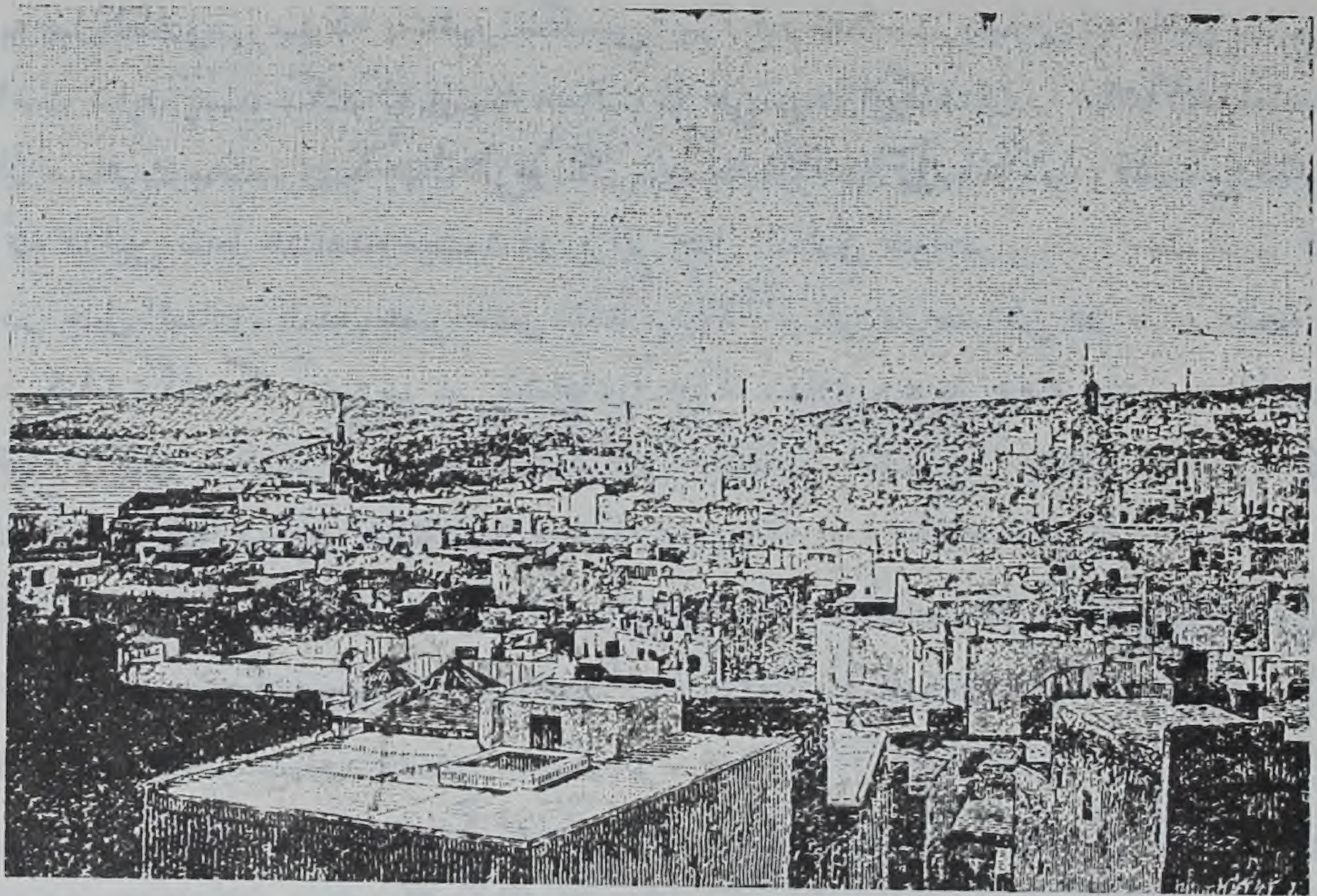
شده نهایت عالی و خوب صورت بنا نموده اند. مسجد اخیر الذکر در تمام افریقیه مقام شهرت را حائز و آن دارای دویست و هفتاد ستون و سیزده شبستان میباشد که هر کدام ازین شبستانها مشتمل است بر بیست طاق. اروپائیان مطلقاً اجازه ندارند که داخل این مسجد بشوند.

نقشه اکثر مساجد مراکش بعینه همان نقشه مساجد شمال افریقا است و در آنها

هم مناره هایی است مکعب که در مصر بندرت یافت میشود. مناره مسجد جامع طنجه هم که گراور آنرا در این کتاب درج نموده ایم (۲) بسبک مزبور بنا شده و از تماشایش

۱ - بگراور شماره (۱۲۳) رجوع شود. (مترجم).

۲ - بگراور شماره (۱۲۴) رجوع شود. (مترجم).

(۱۲۵) - منظره عمومی شهر طنجه

میتوان زمینه خوبی از آن بدست آورد. در مراکش غیر از چند مسجد کوچک از عرب یادگار دیگری که مهم و معروف باشد نیست ولیکن یکنفر سیاح چیزهایی را که در اینجا تماشا میکند همانا رسوم و عادات و طرز لباس و بالاخره زندگانی اجتماعی مشرقی میباشد که در جای دیگر مشکل است بتوان نظیر آن را دید. از دیدن مراکش زندگی اجتماعی عرب را در دوره خلفا بخوبی میتوان کشف کرد. در شهرهای بزرگ الجزایر که در آنها تمدن اروپا تأثیر بخشیده (باستثنای دمشق) خیلی کم میتوان از زندگانی اجتماعی مسلمین آن عصر زمینه صحیحی بدست آورد. مسافرت مراکش برای ما خیلی سهل و آسان است و بکسانی که شوق سیاحت دارند میگوئیم مناسب است بدانجا مسافرت نمایند. یکنفر باماشین در ظرف یکی چند روز، تمام کشور فرانسه و اسپانیول را میتواند طی نموده و بعد در مالاگا (مالقه) سوار کشتی شده خیلی زود

به جبل الطارق میرسد که یک شهر انگلیسی و بی روح و خفه است. سیاحی که عاشق بدایع است شاید پسند نکند که اینهمه مسافت را طی نموده انگلستان را تماشا کند اما بعد از مسافرت مختصری باجهاز از مراکش تا طنجه سواحل را تماشا کند، قشنگی و لطفی که در این نقاط مشاهده میشود دو برابر جبل الطارق خواهد بود. راست است که در جبل الطارق تمدن عصر حاضر دیده میشود، لیکن در مساکن دو طبقه طنجه و سکنه رنگارنگ آن و نیز در پاشاهای آنجا که دعاوی و عرض و داد های مردم را فوراً قطع و فصل میکنند تصویر همان زندگانی اجتماعی مسلمین را بخاطر ما میآورد که هزار سال قبل وجود داشته است.

این شهر باستان که بنای آنرا به هرقل نسبت میدهند در زمان **هارون الرشید** معاصر **شارلمان** هم معروف بوده، و قتیکه داخل آن میشویم همان مناظر جالب توجه و شگفت انگیز مساجد و مناره های کنگره دار، بازار برده فروشی، زنان برقع پوش مسلمین با لباسهای الوان از جلو چشم گذشته و این مناظر داستانهای الف لیلة و لیل را بخاطر ما میآورد بلکه اگر راست گفته شود آن داستانها را در نظر ما مجسم میسازد.

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

فصل اول

حالات اندلس پیش از فتوحات عرب

بعد از اخراج یونانیان و سرکوبی بربرها و با هزاران مشکلات فتح آن قطعات کشور عظیم الشان افریقا که حملات مختلف کارتاژ و رومیان را دیده و مانند **ماسی نی‌ما (۱) و ژوگورتا (۲)** سرداران نامی در آن حملات شکست یافته بودند مسلمین عازم تسخیر اندلس گردیدند.

اعراب قصدشان از این لشکرکشی فقط کشورگیری نبود زیرا این کشور در آنوقت نهایت درجه وسیع و پهناور بوده و فتح آن کار آسانی بنظر نمیآمد بلکه علت اصلی آن این بود که از میان تمام اقوامی که اعراب با آنها مقابل شدند بربر تنها قومی بود که بعد از خسارت و تلفات خیلی زیاد توانستند وی را مغلوب سازند. آزادی فطری و دلاوری و شجاعت علاوه عادت بجداال و قتالی که در بربرها بود آنها را بعد از مغلوب شدن هم خطرناک نشان میداد و بنابراین اعراب بهتر چنین دیدند که آنها را از روی عادت جنگجویی و خاصه سلحشوری که دارا بودند در خارج بجداال و قتال مشغول دارند.

ابن خلدون مینویسد: اول لشکری که از تنگه جبل الطارق عبور نموده وارد اروپا گردید لشکری بود که از بربر تشکیل یافته و عده آنها بالغ بر دوازده هزار نفر بوده است.

قبل از بیان فتح اندلس لازم میدانیم از تاریخ این کشور پیش از لشکرکشی اعراب مختصری بیان نمائیم چه در تاریخ اقوام همیشه علل و موجبات وقایع موجوده

۱ - Massinissa. ۲ - Jugurtha.

کتاب سوم - خلافت اسلام

را از تاریخ قدیم میتوان سراغ گرفت اعراب چگونه توانستند بر این کشور استیلا یابند؟ باید در تاریخ گذشته علل و اسباب آنرا کاوش کرد و بدست آورد .
 سکنه قدیم این کشور از قوم سلت (۱) بوده که از فرانسه وارد آنجا شده ، علاوه اقوام دیگری هم بودند که اصل آنها درست بر ما معلوم نیست مانند ایبر (۲) ، لیگور (۳) و بعد از آن فینیقیها ، پشت سر آنها یونانی ، سپس کارتازیها وارد شدند . کارتازیها این کشور را تصرف نموده شهری بنام کارتاز (۴) در آنجا بنا نهادند . در ۲۰۰ سال قبل از مسیح جنگ دوم پونیک (۵) واقع گردید و کارتازیها شکست دیده رومیان بر این کشور استیلا یافتند .

رومیان تا قرن پنجم میلادی بر اندلس حکومت کرده و در دوره آنها این کشور دارای شهرهای آباد و در نهایت درجه نضارة و خرمی بوده است و نیز یکمده رجال نامی در آنجا پیدا شده که از مفاخر دولت و ملت شمرده میشدند مانند : سنک (۶) ، لوسین (۷) ، مارسیال (۸) و چهار نفر امپراطور ذیل : تراژان ، آدرین ، مارك اورل تئودوز (۹) و امثال آن .

این ترقیاتی که در دوره اعتلاء روم برای اندلس پیدا شد در انحطاط روم هم انحطاط آنجا امری بود ضروری چنانکه اقوام وحشی شمالی مانند واندال ، آلن ، سوئو (۱۰)

۱- Seltes ۲- Ibères ۳- Lgurs.

۴- این شهر را در عربی قرطاجنه خلفا مینامند . (س).

۵- Punique ، جنگ پونیک نام جنگی است که بین رومیان و قرطاجنه واقع شده است . جنگ اول آن از سال ۲۶۴ قبل از میلاد تا ۲۴۱ قبل از میلاد و جنگ دوم از سال ۲۱۸ تا ۲۰۲ قبل از میلاد و جنگ سوم که قرطاجنه بکلی برباد رفت از سال ۱۴۹ تا سال ۱۴۶ قبل از میلاد جریان داشته است .

۶- Sénèque ، یکی از فلاسفه مشهور و استاد نرون امپراطور روم بوده و نیز دارای تألیفات زیاد و در آن عصر از جمله اشخاصی است که افکار آنها بتوحید خیلی نزدیک بوده است ، سال ولادتش ۴ قبل از میلاد ، وفات او ۶۵ میلادی است . (س) .

۷- Lucien ، یکی از نویسندگان یونانی و افسانه هائی هم برشته تحریر در آورده است . (س) .

۸- Martial ، یکی از شعرای روم و مولدش اندلس بوده است . (س) .

۹- Théodose , Marc-Aurèle , Adrien , Trajan ، این چهار نفر از امپراطوران روم و مولدهم آنها اندلس میباشد . (س) .

۱۰- Suèves , Alaine , Vandales ، آلن و سوئو هم جزء اقوام وحشی ژرمن بوده که در دوره اخیر روم اقتداراتی بدست آورده بودند . (س) .

(۱۲۶) - بازوی طلائی يك صلیب مزین با حجاز کریمه متعلق به ویزیگت‌های تلد
و غیره بعد از اینکه فرانسه را نابود کردند باندلس حمله برده لیکن بعد از
چندی وحشیهای دیگری مانند ویزیگت آنها را مغلوب ساخته و دز قرن ششم اندلس
را بتصرف خود در آوردند و زمان فتح اعراب هم همین وحشیها اندلس را در دست داشتند.
بین این وحشیها با اقوام لاتینی که در اندلس مسکن داشتند امتزاج حاصل شده
زبان آنها لاتینی گردید و نیز خدایان خود را ترك گفته دیانت مسیح را قبول نمودند.
غرض تمدن لاتینی درین اقوام ریشه دو انیده مانند دیگر اقوام وحشی که دولت روم را
بر باد دادند ایشانهم باندازه وسعت فکر و خیال خود مایل شدند تمدن روم را اختیار
نمایند و از مدارك تاریخی ثابت میشود اقوام لاتینی که مدت طولانی در این کشور
توطن اختیار نموده بودند تأثیرات نمایانی در آنها بخشیده و تا قرن سیزدهم قانون
ایشان همان قانون اندلس بوده است. و قتی که مسلمین آنها را بجبال استوری (۱) متواری
ساختند در آنجا آنها به بسیاری از اقوام مسیحی ملحق شده و تا يك مدت طولانی لفظ
هیدالگو (۲) که معنی آن گت زاده است جزو القاب افتخاری شمرده میشد و موهای
بوری که در اندلس بنظر میرسد مخصوصاً از اثر همان ویزیگت‌ها است.

زمان لشگر کشی مسلمین اقوام گت ولاتین باهم در تحت يك حکومت اشرافی
تربیت یافته، در مردم روح بندگی و رقییت پیدا شده بود و چون اصل ثابتی در کار
نبود و پادشاه و حاکم هر که بود تفاوت و فرقی بحال آنها نمینمود لذا برای اطاعت و
انقیاد هر فاتح و کشورستانی حاضر بودند. بدابحال آن لشگری که حال افرادش این

۱ - Asturias ۲ - Hidalgo

کتاب سوم - خلافت اسلام

باشد و تأسف در این است که سرداران سپاه هم چون از امراء کشور بوده چندان محل اعتماد نبودند، زیرا که سلطنت در «کت» انتخابی بوده و هر يك از امرای سلطنت در سرداشت و بدینجهت همیشه بین آنها و طرفدارانی که داشتند نزاع و جدال در کار بوده و در نتیجه، کشوری کسره با انحطاط رفته بود.

مباینت در احکام اجتماعی، نفاق و شقاق داخلی، فقدان حس سلحشوری، عدم توجه بحال رعایا و پابند فلاح و زراعت شدن، این بود حالت کت ها زمانی که اعراب وارد این کشور شدند. رقابت و نفاق داخلی بعدی بود که دو نفر از امرای بزرگ اندلس یکی **کت زولی بن** (۱) و دیگر اسقف اعظم اشیلیه در لشکر کشی عرب همراهی و مساعدت نمودند.

فصل دوم

فتح اندلس بدست مسلمین

در سال ۷۱۱ میلادی زمانی که خلیفه دهم در دمشق بر تخت نشست اعراب با دوازده هزار نفر وارد اندلس گردیدند.

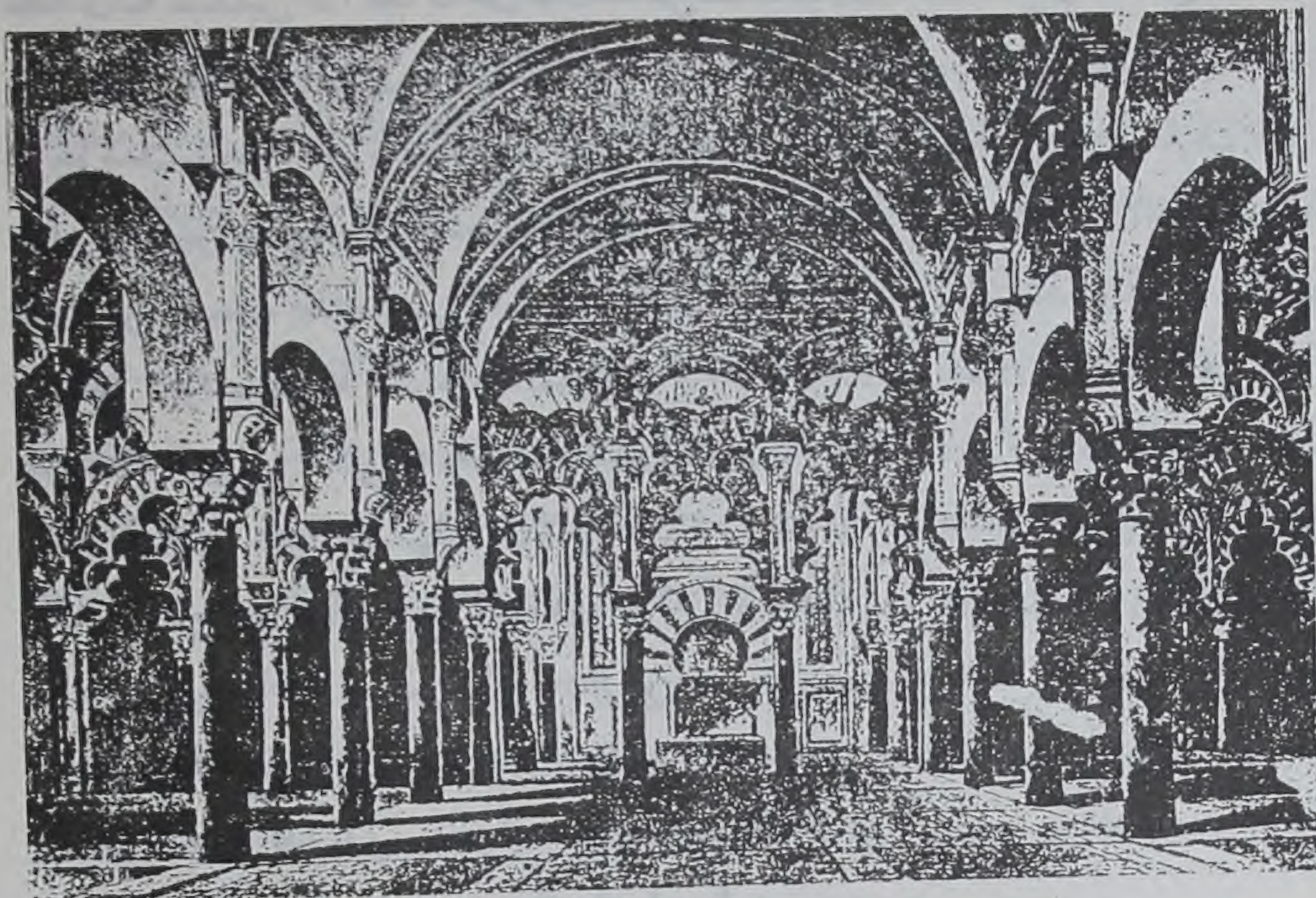
وقتی که ما اراضی ثروت خیز ایالات جنوبی این شبه جزیره را (غیر از ایالات جنوبی، دیگر جای آبادی هم آنوقت باقی نمانده بود) در نظر بگیریم، معلوم میشود موقعی که اعراب داخل این کشور شدند چه حال شعفی بآنها دست داده است. آب و هوا، اراضی پر نعمت، عمران و آبادیها، ابنیه باستان و بالاخره هر چیز در نظر آنها حیرت انگیز بود. چنانکه یکی از سرداران اسلام در نامه خود بعنوان خلیفه مینویسد که: «این کشور در قشنگی آسمان و زمین، شام - در لطافت آب و هوا، یمن - در گل و ریاحین و انواع عطریات، هند - در ثروت و حاصلخیزی مصر و در احجار کریمه چین میباشد».

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

نقطه‌ای که مسلمین از آنجا داخل خاک اندلس شدند عبارت است از جبل الطارق که هنوز بنام طارق قائم مقام موسی امیر لشکر اسلام معروف می‌باشد. مطیع نمودن بربرهای افریقا مدت پنجاه سال برای عرب طول کشید لیکن تمام اندلس را در ظرف چند ماهی مسلمین یعنی اعراب از دست نصاری خارج ساخته بتصرف خود در آوردند و مخصوصاً در اولین میدان جنگ مهم که اسقف اعظم اشبیلیه در آن شرکت کرده با مسلمین همراهی نمود سلطنت گت‌ها خاتمه یافت و در يك روز سلطان و کشور هر دو از بین رفت. موسی وقتی که خبر این فتح را شنید که باین آسانی صورت گرفته است زیاد متحیر گردید، زیرا جنگهای طولانی افریقا را که در نظر داشت چنین تصور میکرد که در اروپا هم همان حس استقلال خواهی و شجاعت و دلاوری وجود دارد که در برابر وجود داشته است، ولی بعد از این خبر دانست که بخطا رفته بود و از خوف آنکه مبادا فتح این کشور تنها بنام طارق قائم مقامش تمام شده و او بتنهائی این گوی افتخار را ببرد لذا با بیست هزار سپاه که هشت هزار نفر آن بربر بودند بقصد تکمیل فتح مزبور از دریا عبور نموده وارد اندلس گردید.

این فتح با نهایت سرعت انجام گرفت، تمام شهرهای بزرگ دروازه‌ها را بروی این سپاه فاتح گشودند و مانند قرطبه، مالقه، غرناطه، طلیطله شهرهائی بدون مزاحمت فتح شده بتصرف مسلمین در آمدند و در طلیطله که پایتخت مسیحیان بود بیست و پنج تاج از سلاطین گت بدست آنها افتاد و در همین جا عیال بیوه شاه رودريك^(۱) را اسیر گرفته و بالاخره پسر موسی او را بزنی گرفت.

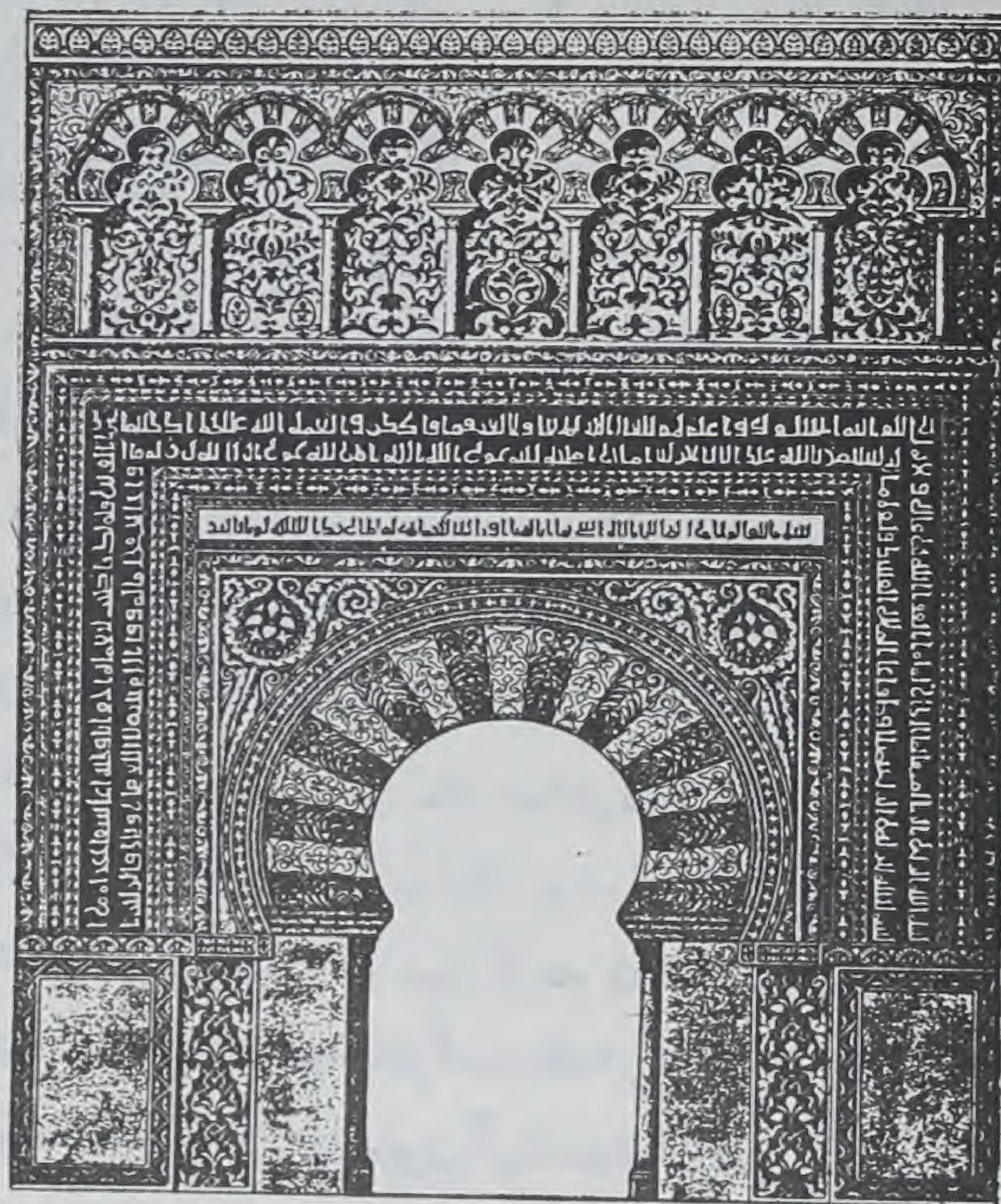
رفتار اعراب با اهل اندلس همان رفتاری بوده که با اهالی مصر و شام نموده بودند. اختیار اموال و معابد و قوانین آنها را بخودشان واگذار کرده و نیز آنها را مختار نمودند که زیر حکومت حکام و قضات همکیش خود باقیمانده، مطابق شروط چندی سالیانه جزیه ای بدهند که مقدار آن در امراء و اشراف يك دينار (پانزده فرانک) و در عامه نصف دينار بوده است و آن شروط هم بقدری سبک و سهل و ساده بود که

(۱۲۷) - قسمت داخلی مسجد قرطبه

مردم همه آنها را بدون درنگ قبول نموده و جز يك عده ارباب ثروت و ملاکین گردنکش دیگر برای مسلمین ضرورتی باقی نماند که با کسی مقابلی کنند. امازد و خورد با ارباب ملك هم آنقدر طول نکشید بلکه در ظرف دو سال تمام این کشمکشها خاتمه پیدا نمود. اعراب بر اینکشور کاملاً استیلا پیدا نمودند. راست است که این تسلط و استیلا برای همیشه نبود لکن برای نصاری در استرداد اینکشور از دست مسلمین مدت هشتصد سال طول کشید.

مورخین مینویسند که موسی بعد از فتح اندلس قصد داشت از فرانسه و آلمان عبور نموده قسطنطنیه را فتح نماید و بعد از فتح از همانجا خود را بشام برساند و تمام این خطه روی زمین را از یرتو اسلام روشنی بخشد، ولی در همان وقت خلیفه او را بدمشق احضار نمود و بدینجهت نتوانست مقصود خود را انجام دهد و شکی نیست که

(۱۲۸) - نمای محراب مسجد قرطبه

او تمام اروپا را بدین اسلام میآورد و دريك وحله بين تمام ملل متمدنه اتحاد مذهبي
ایجاد مینمود و اروپا را از چنگال عصر تاریکی نجات میبخشید که اندلس بپرکت
مسلمین از آن نجات یافت.

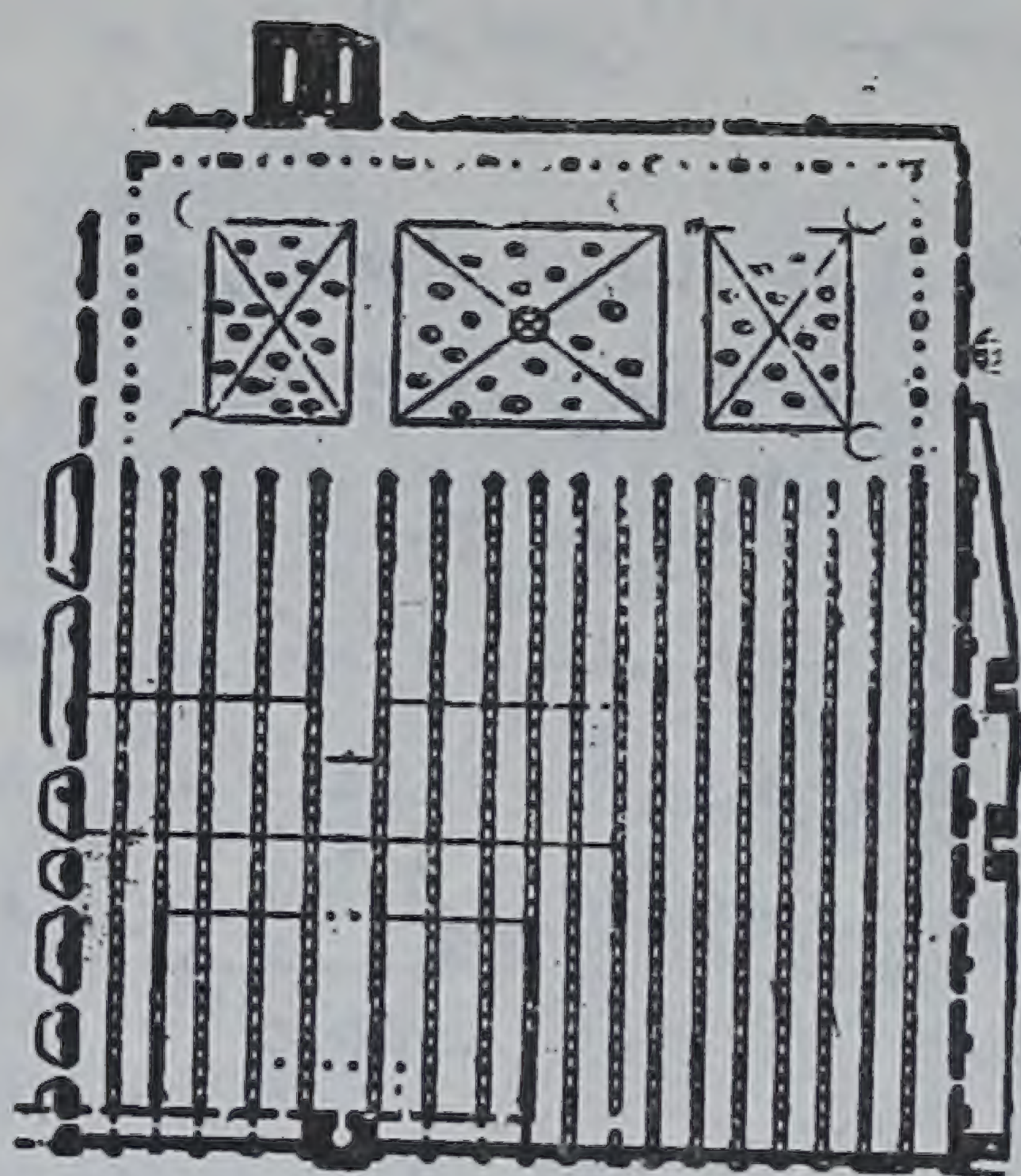
اعراب در اندلس عملیاتی که نمودند قبل از بیان آن مناسب میدانیم که راجع
باختلاط و ازدواج سکنه آنجا با فاتحین خود شرحی مذکور داریم.
سربازان اولیه اسلام که به اندلس حمله بردند از عرب و بربر تشکیل یافته ولی

مابین سپاهی که بعدها وارد گردید عددی خیلی هم از سپاهیان شام بوده که ابتدای امر آمده بودند، بنابراین سکنه اصلی اندلس آمیزش و اختلاطی که پیدانموده همانا با عرب و بربر هر دو بوده است.

از مطالعه تاریخ عصر اسلام اندلس معلوم میشود که قسمت ترقی و تمدن این کشور همیشه دست عرب بوده و بربرها در تحت او امرایشان قرار داشتند. عرب طبقه اول کشور محسوب برخلاف بربر که از متوسطین یا عامه ناس بشمار میآمدند. حتی وقتی که خلافت اندلس بخاندان بربر انتقال یافت باز هم عرب از نظر تمدنی و علمی بر بربرها مقدم بود و اما برای کشف این مطلب که زمان حکومت اعراب نسبت بربر و عرب باهم از حیث شماره نفوس چه بوده حالیه اسنادی در دست نیست، ولی همینقدر معلوم میشود که وقتی که اندلس از خلافت شرق مجزی گردید تعداد بربرها فزونی یافته خاصه از وقتی که آنها از مراکش بنای مهاجرت باندلس را گذاشتند. پس از مجزا شدن اندلس از شرق عنصر عرب فقط بوسیله توالد و تناسل باقیمانده لکن محل بربرها آنقدر نزدیک بود که آنها از یک تنگه عبور کرده در این کشور بتلاش معاش میتوانند آمد و شد نمایند. این مطلب هم ظاهر است که این اختلاط و آمیزش تنها بین عرب و بربر نبوده بلکه با سکنه اصلی هم خون آنها مخلوط شد. اعراب حرم خانه خود را از زنان مسیحی پر نموده و مورخین اسلام مینویسند در دوره فتوحات اولیه سی هزار زن مسیحی بتصرف مسلمین در آمده بود. در القصر اشبیله هنوز تا لاری موجود است که آنرا بیت الابرار مینامند و محل مزبور یادگار خراجی است که عیسویان مجبور بودند هر سال یکصد دختر باکره بمقام خلافت پیشکش کنند.

ما وقتی که این مطلب را در نظر بگیریم که در خود مسیحیان اندلس امتزاج و اختلاط زیاد بوده و خون ایبر، لاتینی، یونانی، ویزیگت در عروق و اعصاب آنها بشدت جریان داشت آنوقت بخوبی میتوانیم پی ببریم که از این آمیزش و اختلاط مسیحی و اعراب و بربر باهم قوم جدیدی تشکیل یافت که با قومیکه ابتدا باین کشور حمله برد بکلی متباین و متمایز نبوده است و این اقوام مختلفه که از اختلاط آنها باهم قوم جدیدی

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

(۱۲۹) - نقشه مسجد قرطبه مأخوذ از کتب
قدیمه اسلامی

بوجود آمد با همان محیط و اصول
احتیاجاتی سرو کار پیدا نمودند که
مادر باب گذشته نشان داده و همانها
نوعیت این قوم را تشکیل دادند.
سلاطینی که از عرب و بربر
متوالیا تا هشتصد سال در اندلس سلطنت
نموده اند ما مقام را مقتضی ذکر
حالات آنها نمیدانیم و اما برای بدست
آوردن منظور و مقصود از این باب
همینقدر کافی است که وقایع سیاسی
آن عصر را بطور اختصار بیان نمائیم.
از ابتدای فتح یعنی از ۷۱۱
میلادی تا ۷۵۶ میلادی اندلس تحت

حکومت خلفای دمشق باقی بود و حکومت آنجا از طرف خلافت مرکزی تعیین میشد.
در سال ۷۵۶ میلادی اندلس از خلافت شرقی مجزی شده و بنام خلافت قرطبه خلافتی
مستقل تأسیس گردید.

تمدن عربی در اندلس تا سیصد سال رو به ترقی و تعالی بوده و بعد اوضاع سیاسی
آن رو به انحطاط و تنزل نهاد و جنگهای داخلی مسلمین بمسیحیانی که بحدود شمالی
پناهنده شده بودند فرصت داد که شروع بحمله نمایند.

در سال ۱۰۸۵ میلادی برای مقابله با آلفونس (۱) ششم پادشاه قسطله (۲) و
لیون (۳) اعراب از بربرهای مراکش استمداد جسته و آنها ابتدا بطور دوستانه
آمدند، ولی در آخر دعوی تخت و تاج نموده بنای نزاع و جدال را گذاشتند. جنگهای

۱ - Alphonse VI. ۲ - Castille. ۳ - Léon.

داخلی این دو قوم باهم اندلس را بیست حکومت‌های کوچک تقسیم نمود و خاندانهای زیادی از بربر مثل المرابطین (۱) و الموحدین (۲) و غیرها یکی بعد از دیگری حکومت نمودند.

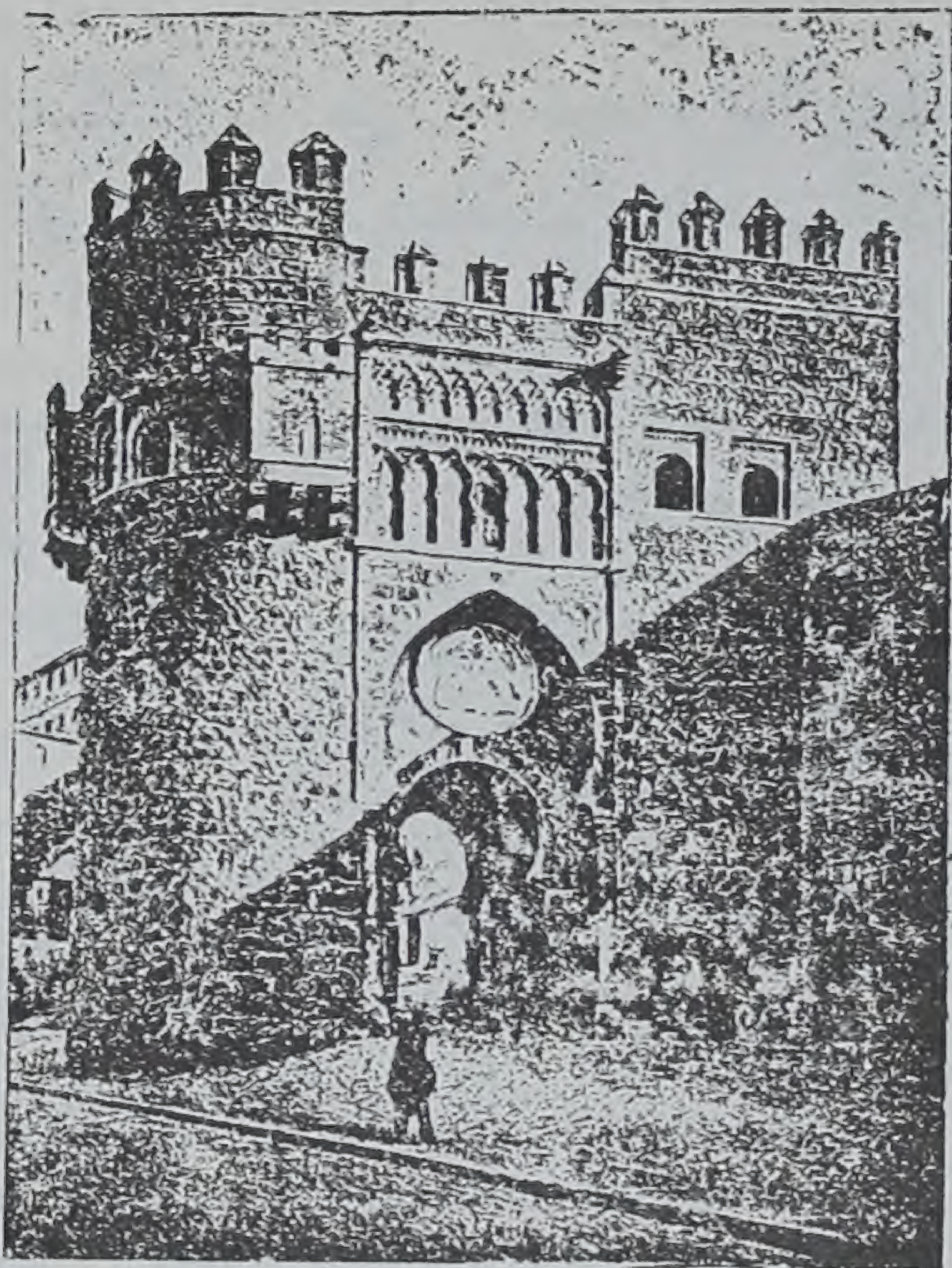
نفوذ بربر در اعراب زیاد شد و تمدن آنها روزانه به تنزل رفت، نصاری از ضعف حکومت استفاده نموده بر اقتدار خود افزودند و چندین حکومت‌های کوچکی مانند والنسن، (۳) قسطله، (۴) و مرسیه (۵) و غیره تشکیل دادند که هر یک متدرجاً بدیگری مربوط شده و بالاخره پرتغال، ارغون (آراگان)، نواره، قسطله، چهار حکومت متحده تأسیس گردید و در آخر قرن سیزدهم میلادی فقط غرناطه در دست عرب باقی بود. فردیناند (۶) پادشاه ارغون ملکه قسطلیه یعنی ایزابلا (۷) را تزویج نموده و این

۱ - المرابطین، آنها را ملثمین هم میگویند زیرا که آنها همیشه در تمام شب و روز لثام می بستند. ایشان از اعراب حمیر بودند و بعضی میگویند که برابره از قبیله صنهاجه بوده اند. سال ۴۴۸ هجری شخصی از آنها بمکه رفته و در مراجعت از قیروان فقیهی را برای تعلیم قبیله با خود آورد و آنها متدرجاً قوت گرفته و از میان قبیله شخصی را که اسمش ابوبکر بن عمر بود پیادشاهی برگزیدند و او را امیر المسلمین نام نهادند، سال ۴۶۲ هجری او وفات یافته برادرزاده وی یوسف بن تاشفین پیادشاهی منتخب گردید. اقتدار او زیاد شده تا اینکه بر تمام مغرب حکومت حاصل نمود و خلیفه مستظهر بالله بوی اجازه داد. و قتیکه مسلمانان اندلس از مظالم سلاطین نصاری به تنگ آمدند یوسف را بمدد خود خواندند و او در اول نصاری را شکست داده دوباره مملکت را گرفته و مغرب و اندلس هر دو زیر سلطنت او قرار گرفت. یوسف در سال ۵۰۰ هجری وفات یافت، مورخین فرنک اندلس این خاندان را الموراوید مینامند و بهمین نام آنها در تاریخ اروپا مشهور میباشند. (س).

۲ - الموحدین، در زمان یوسف بن تاشفین شخصی بود موسوم به محمد بن تومرت که میگویند سید بوده است، او علوم زیادی تحصیل نمود و اوقاتش را در تقوی و زهد و نصایح و وعظ بسر میبرد، پیروان زیادی دور او جمع و او را مهدی خواندند و عبدالؤمن بن علی خلیفه او گردید و جمعیت او زیاد شده و نام این فرقه را ابن تومرت، الموحدین گذاشت. یوسف بن تاشفین که فوت شد پسرش جای او امیر المسلمین مقرر گردید و فرقه موحدین با او بنای جنگ و جدال را گذاشته در اول شکست خورده و در آخر عبدالؤمن علی بن یوسف را در سال ۵۳۹ هجری و برادرش اسحق را در سال ۵۴۲ هجری بقتل رسانیده و سلطنت المرابطین بعد از هشتاد سال منقرض و الموحدین تمام مغرب را قبضه نمودند و در آخر بقیه سلطنت اسلامی اندلس را هم تصرف کردند و مورخین فرنک آنها را الموحد مینامند. (س).

۳ - Valence ۴ - Castille. ۵ - Murcie ۶ - Ferdinand ۷ - Isabelle.

باب ششم حکومت اسلامی در اندلس

دو حکومت را باهم متحد ساخت
و در سال ۱۴۹۲ میلادی غرناطه را
محاصره کرده سلطنت اخیر اسلامی
اندلس را قبضه نمود و بعد از آن
فردیناند نواره (۱) راهم تصرف
نموده و باستانی پرتغال سلطنت
تمام این شبه جزیره بدست یکنفر
افتاد .

حکومت اعراب در اندلس مانند
حکومت روم تقریباً هشتصد سال
طول کشیده و در انقراض آنها بقدری
که جنگهای داخلی عامل مؤثر
بوده حملات خارجی آنقدر مؤثر
نبود. آری حکومت و نفوذ سیاسی

(۱۳۰) - دروازه باب الشمس در تلد

اعراب رو بضعف گذاشته ولی حکومت تمدنی آنها درجه اول را حائز بود .

فردیناند مطابق معاهده ای که با مسلمین بسته بود در مذهب و زبان به آنها
آزادی داد ، لکن از سال ۱۴۹۹ میلادی بنای تعدی و جور را گذاشته بالاخره در
طول يك قرن با خراجشان منتهی گردید . در ابتدا آنها را به جبر و عنف مسیحی نموده
و بعد بیهانه اینکه مسیحی نیستند همه را بدیوان عدالت مقدس مذهبی (۲) سپردند و

۱ - دیوان مزبور یعنی محکمه تفتیش مذهبی دیوانی بود که برای مجازات اشخاص
بی عقیده ای که در یکی از مسائل مذهبی کاتولیک روم تردید میکردند تشکیل یافته بود ،
این اشخاص را خارجی مینامیدند و هر گونه ظلم و جوری را نسبت بآنها جایز میشمردند
و در آخر سزای این بدبختها سوزاندن در آتش مقرر شده بود ، ابتدا این دیوان در
اندلس در قسطنطینیه سنه ۱۲۹۰ تشکیل یافته لیکن در سنه ۱۴۸۰ فردیناند و ایزابل
دوباره آنرا برپا کردند و در سنه ۱۴۸۱ تقریباً سه هزار نفر طعمه حریق شده و سیزده
هزار نفر بمجازاتهای دیگر رسیدند . (س) .

۲ - Navarre.

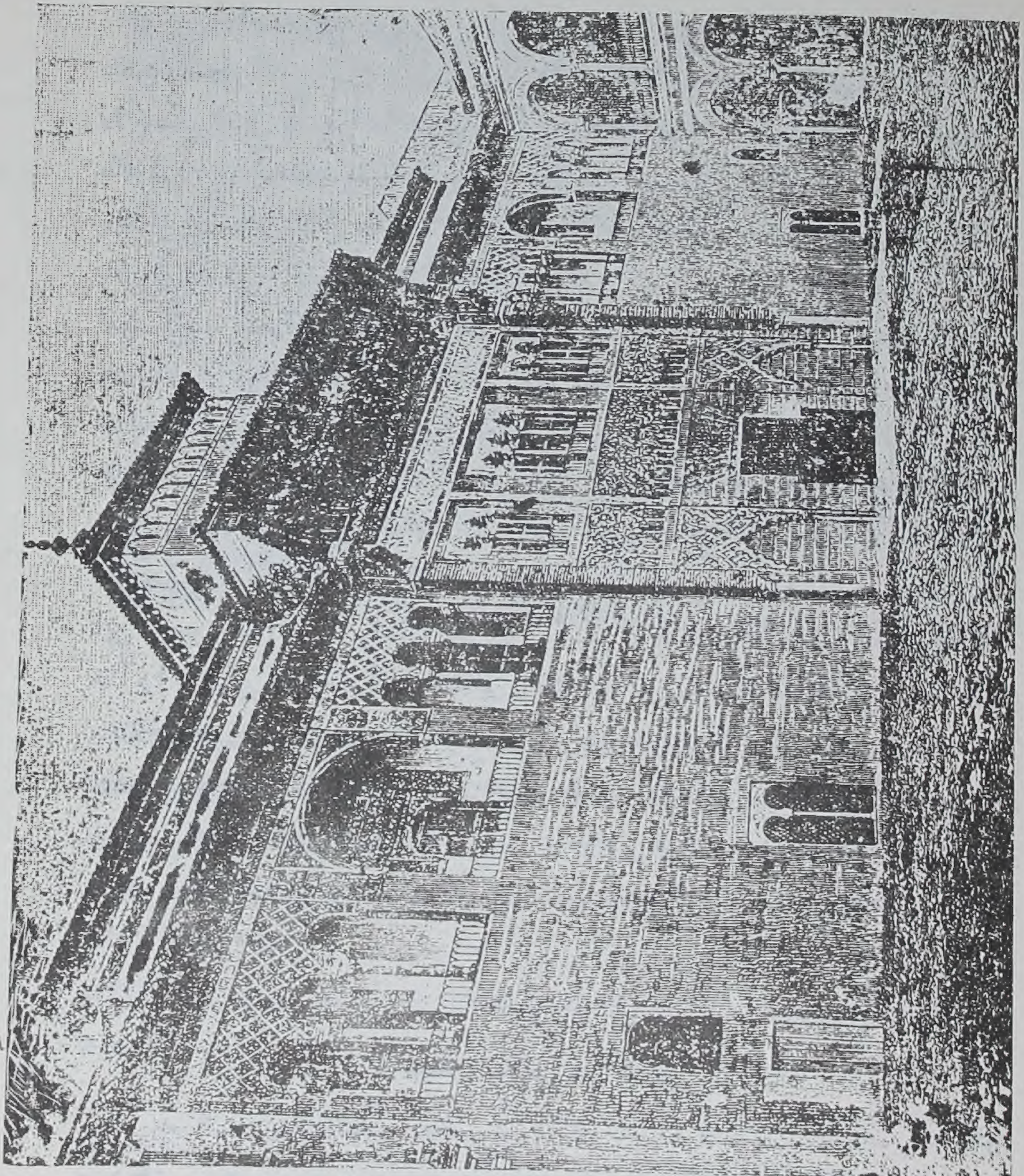
و محکمه مزبوره تا حدیکه ممکن بود ایشانرا در آتش انداخته سوزانید و چون این عمل بکندی پیش میرفت و صدها هزار اشخاص را سوزاندن کاری بس مشکل بود لذا شق دیگر که اخراج مسلمین از کشور باشد در نظر گرفته شد.

اسقف اعظم طلیطله که رئیس محکمه مقدس فوق بود رأی داد که تمام اعراب غیر مسیحی را بازن و بچه از دم شمشیر بگذرانند. راهبی **بلدا** (۱) نام از اسقف اعظم قدمی جلوتر گذاشت و از روی این اصل که چون یقین نیست این اعراب غیر مسیحی از روی حقیقت، مذهب اختیار نموده باشند و خدا خود در آخرت دوزخی و بهشتی را از هم تمیز خواهد داد لذا رأی داد که تمام اعراب را بلا استثناء (مسیحی و مسلمان) بقتل برسانند. اگر چه جمعی از کشیشها این رأی را پسندیده و تأیید نمودند، لکن حکومت با خوداندیشید که شاید ایشان با آسانی زیر بار این جنایت نروند لذا در سال ۱۶۱۰ میلادی اعلانی انتشار داد که تمام آنها یکمرتبه از کشور خارج گردند.

بلدا راهب مزبور با نهایت مسرت و خوشی ذکر میکند که سه قسمت این جمعیت در اثنای راه بقتل رسیدند و مخصوصاً دریکی از این مهاجرتها که در آن یکصد و چهل هزار نفر مسلمان بطرف افریقا میرفتند یکصد هزار نفر مقتول شدند، در ظرف چند ماهی زیاده از یک میلیون مسلمان از اندلس خارج گردیدند و مطابق تخمینی که درین باب از **سدیلو** (۲) و اکثر مورخین بعمل آمده است از ابتدای فتح فردیناندا تا زمان اخراج مسلمین از اندلس سه میلیون از عده رعایای کشور کاسته شده است و البته بعد از یکچنین قتل عامی واقعه **سن بار تلمی** (۳) را یکی از واقعات عادی و کوچک باید بشمار آورد و شاید تا کنون هیچیک از بیرحم ترین و وحشی ترین کشور گیران عالم دامن خود را آلوده به چنین لکه قتل عامی نکرده باشند.

۱ - Bléda ۲ - Sédillot

۳ - Saint-Barthélemy، یکی از مشاهیر اولیاء رومن کاتولیک میباشد و سالانه ای که برای او می گرفتند همیشه بیست و دوم اوت بوده است. در سال ۱۵۷۲ عیسوی در شب سال پیر مزبور حسب الامر شارل نهم پادشاه فرانسه تمام پروتستانهای کشور را قتل عام نمودند که تنها در پاریس پانصد نفر از خواص و ده هزار نفر عوام را از دم شمشیر گذرانیدند. (س).

(۱۳۱) - جلوخان القصر اشبیلیه

کتاب سوم - خلافت اسلام

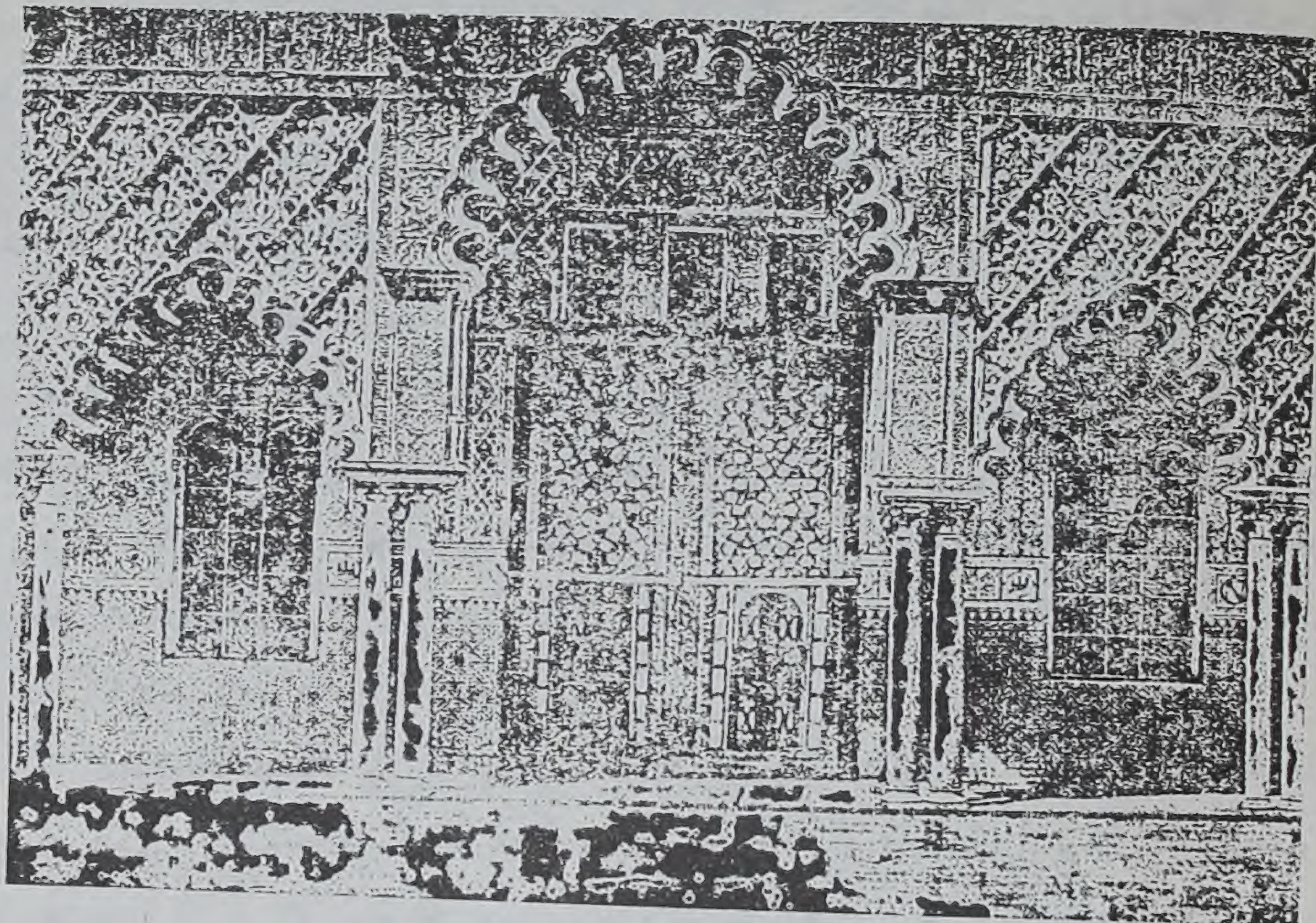
برای اندلس جای بسی تأسف است سه میلیون نفوسی که در حقیقت روح ترقیات علمی و صنعتی مملکت بودند از کشور اخراج شدند و محکمه مذهبی از یکطرف آنها را محکوم بنفی بلد نموده از طرف دیگر مسیحیانی هم که در طریق تربیت و تمدن سری بلند کرده بودند همه را نیست و نابود کرد، چنانکه این سفاکی و خونخواری وقتی که خاتمه یافت نتایج آن نمودار گردید و آن صریح و آشکار هم بوده است. همان اندلسی که در یک دوره باوج ارتقاء و اعتلاء رسیده بود دفعه بآخرین درجه مذلت و خواری سقوط نمود و شیرازه امور زراعت، حرفت، تجارت، علم و ادب، شماره نفوس بکلی از هم متلاشی گردید، چنانکه از آن زمان تا کنون که چندین قرن گذشته باوجود کوشش زیاد هنوز اندلس نتوانسته سر بلند کند. عده نفوس طلیطله که در دوره مسلمین بالغ بر دویست هزار نفر بود اکنون تمام آن زیاده از هفده هزار نفر نمیباشد و در قرطبه که یک میلیون نفوس بود فعلاً بچهل و دو هزار نفر تقلیل یافته است، منجمله از یکصد و پنجاه شهری که در قسمت سالامانکه (۱) آباد بود گمان نمیرود بیش از سیزده شهر باقیمانده باشد. این موضوع که اندلس بواسطه اخراج مسلمین روبه تنزل و انحطاط فاحش گذاشت ما آنرا در یکی از ابواب آینده متعلق بجان‌نشینان عرب مطرح بحث قرار داده تفصیلاً بیان خواهیم نمود و در اینجا بدینجهت آنرا ذکر نمودیم که برای تأثیر یکقوم فاتحی در قوم مفتوح یا تسلط یکقوم غالبی در قوم مغلوب شاهی در دنیا بهتر از اندلس یافت نمیشود. اندلس قبل از اسلام فاقد تمدن بوده ولی در دوره اعراب باعلی درجه ترقی رسیده و بعد از رفتن آنها هم دوباره روبه تنزل شدید گذاشت، پس چه مثالی میتواند از این کاملتر باشد.

فصل سوم

تمدن اسلامی در اندلس

عمران و آبادی اندلس در عصر ویزیگت محدود و تمدن آنان نظیر تمدن قوم

نیم وحشی بوده.

(۱۳۲) - قسمت داخلی یکی از حیاطهای القصر اشبیلیه

اعراب مخصوصاً در خاتمه فتوحات خود شروع بترقی نمودند و در طول یکصد سال اراضی بایر تماماً مزروع و آباد و ابنیه و عمارات عالیه بنانهاده و روابط تجارتنی خود را با اقوام دیگر برقرار نمودند و بعد بشاعت علوم و فنون همت گماشته کتب یونانی و لاتینی را ترجمه کرده ، آموزشگاهها و دانشکده‌هایی تأسیس نمودند که تا مدتی مدید مورد استفاده اروپائیان واقع و از پرتو آن بهره‌مند بودند .

از زمان **عبدالرحمن** ، یعنی از وقتی که اندلس از خلافت شرق مجزی و خلافت قرطبه برقرار گردید (سال ۷۵۶ میلادی) ، تمدن عربی باوج کمال رسیده و تا سیصد سال قرطبه از حیث علوم تاج افتخاری بر سر تمام شهرهای عالم بود .

عبدالرحمن از همان وقت که بر تخت خلافت نشست این نکته را در دماغ اعراب جامیداد که آنها اندلس را میهن مخصوص خود بشناسند و برای اینکه آنها را از خیال

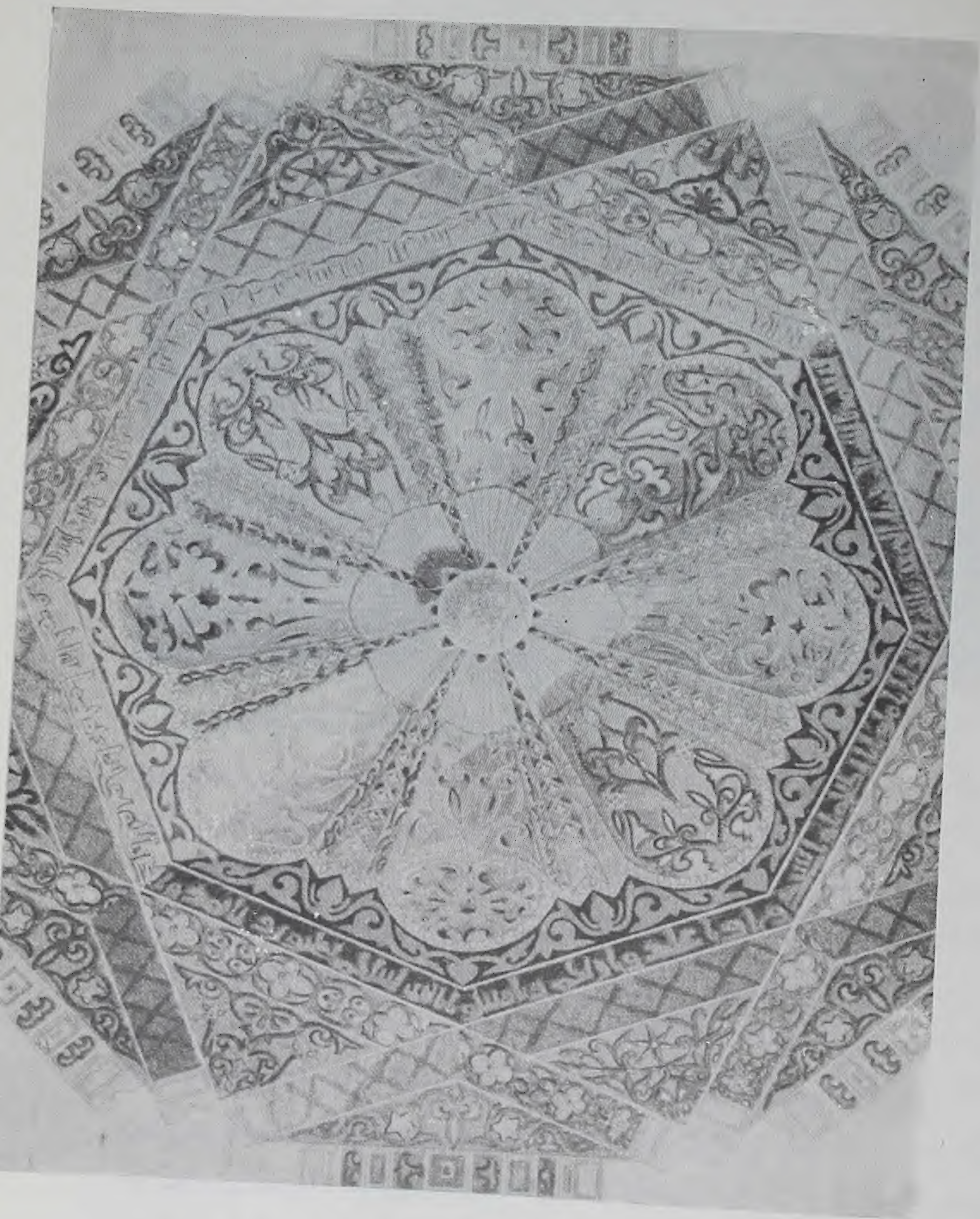
مکه معظمه منصرف سازد در قرطبه مسجدی بنا نمود که مقام شهرت را حائز و بسی حیرت انگیز بوده است و چون این خلیفه از مصارف جنگی آسوده بود لذا در آمد کشور را صرف ترقیات داخلی مینمود و خلفاء بعد از او هم تقلید و پیروی ویرا در این باب جزو افتخار خود میشمردند.

یکی از خصوصیات تمدن اسلامی در آنوقت همانا شوق مفرطی بوده است که در مسلمین علوم و فنون پیدا شده و در هر جا آموزش گاهها، کتابخانه ها و بنگاهها و مجامع علمی و ادبی تأسیس، کتب یونانی را ترجمه نموده، تحصیل هندسه، هیئت، طبیعیات، شیمی، طب بانهایت موفقیت جریان داشته و مامخصوصاً در محل خود معلوم خواهیم داشت که علمای اسلام در علوم و فنون ترقیات شایان و نمایانی نموده و موفق با کشفیات مهمه گردیدند.

تجارت و حرفت نیز در نهایت درجه ترقی بوده. معادن، اسلحه، پارچه های حریر و سایر منسوجات، چرمهای دبایغی شده و شکر تماماً در اینجا فراهم آمده و توسط یهود و بربر که تجار آن عصر بودند بافریقا و مشرق حمل میشدند.

در عرب استعداد فلاح و زراعت بیش از علوم و صنایع وجود داشت، چنانکه در اندلس برای آبیاری اسباب و وسائلی که حالیه موجودند غالباً همان اسباب و وسائلی هستند که بدست آنها نباشده و همانها بودند که در اراضی ثروتمند اندلس زراعت نیشکر، توت، پنبه، موز، برنج و غیره از روی قاعده دائر و تمام اندلس که اینوقت باستانیای قطعات جنوبی که اینک میرود صحرای خشک عربیانی میشود در آنوقت نمونه باغ ارم بوده است. مسلمین در تمام علوم و فنون استعداد و لیاقت خود را ثابت نموده و در امور عام المنفعه و تعمیرات عمومی در ردیف رومیان قرار گرفتند. هر طرف که ملاحظه میشد جاده ها، پل ها، کاروانسراها، مسافر خانه ها، بیمار خانه ها، و مساجد بکثرت موجود بودند. زمانیکه گزیمنس (۱) اسقف اعظم کتبی را که شماره آن بالغ بر هشتاد هزار

۱ - Ximénès در زمان فردیناند و ایزابلا در طلیطله مقام اسقف اعظمی را دارا بوده است، اینمرد نهایت درجه متعصب بود، چنانکه بعد از فتح غرناطه کتب مسلمین را طعمه حریق ساخت، ولادت او سال ۱۴۳۷ و وفاتش سال ۱۵۱۷ میلادی بوده است. (س).

سقف محراب مسجد جامع قدیم قرطبه

IQBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

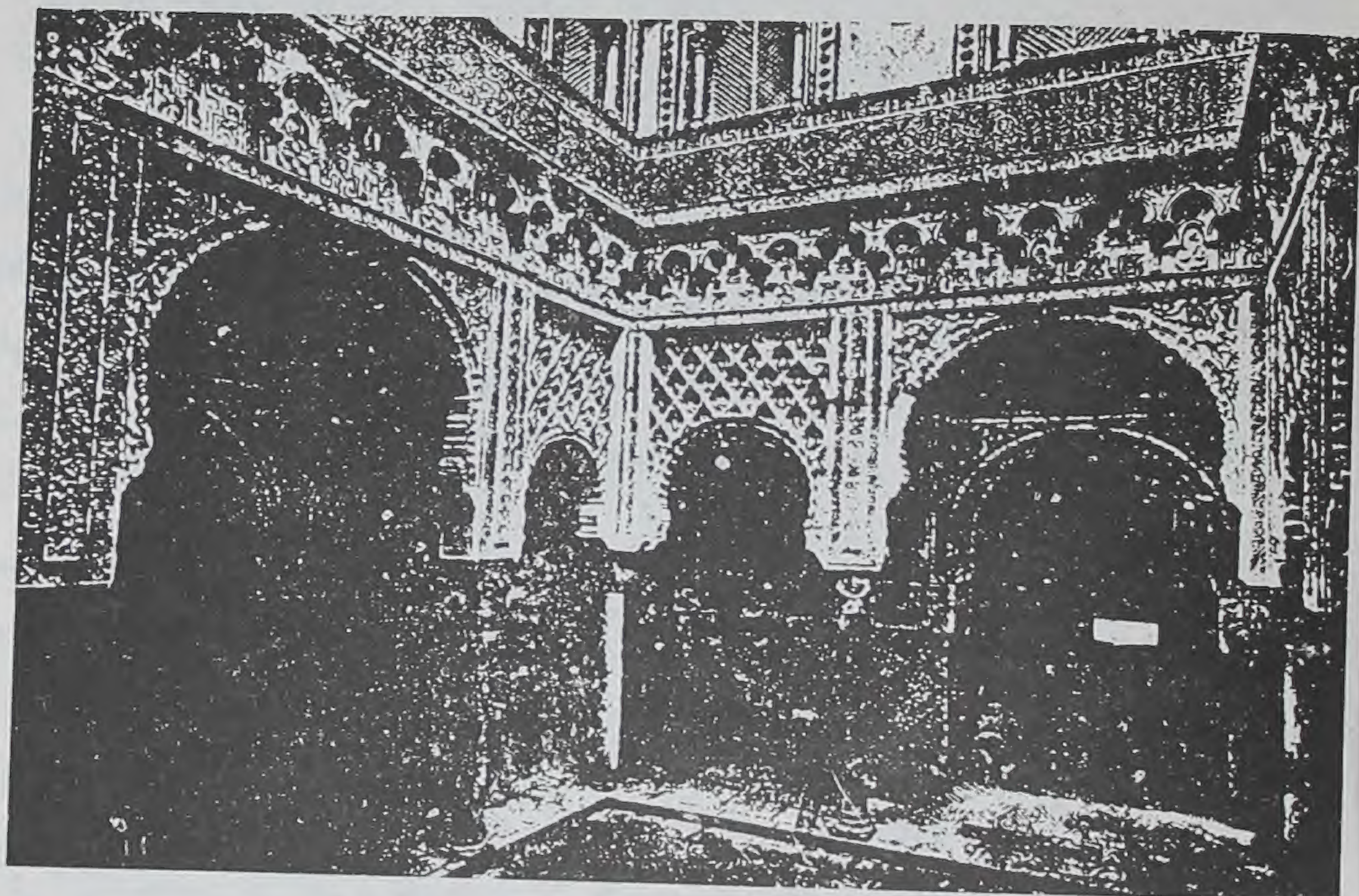
Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

88-11

(۱۳۳) - منظره دیگری از قسمت داخلی یکی از حیاطهای القصر اشبیلیه

بود طعمه حریق نمود باخود خیال میکرد که آثار دشمنان مذهب مسیح را تا ابد از صفحه روزگار محو نموده است ، لیکن او از این نکته غافل بود که آنها علاوه بر آثار تحریری آثار دیگری از خود بیادگار گذاشته اند که تا ابد برای بقای نام آنها کافست . دارالخلافه قرطبه در علوم و فنون و تجارت مرکز مهمی شمرده میشد که میتوان گفت بازرگترین پایتختهای امروزه اروپا همدوش بوده است . آری این شهر قدیم امروز هم برپا میباشد لکن در یک چنین حالتی که باید قبرستانش بنامید ، فراموش نمیکنم هنگامی که باین ویرانه معظم که وقتی دارای یک میلیون نفوس بود وارد شدم کوچه ها را طوری خلوت و خاموش دیدم که باید انسان چندین ساعت در آن کوچه ها گردش کند تا بیک نفر برخورد نماید که پای دیوار آهسته حرکت میکند . از این حالت واقعاً به درجه ای متأثر شدم که در تمام دوره زندگانی خیلی کم یاد دارم که چنین حال تأثیری

بمن دست داده باشد.

شکی نیست که نصاری در قرطبه بجای هلال اسلامی موفق شده بیرق و پرچم صلیب را برافراشتند، لکن آن شهریکه زیر سایه هلال بود معمورترین و قشنگترین شهرهای دنیا شمرده میشد برخلاف صایب مسیحی که حالیه بر فراز خرابه های تمدن عظیم الشانی سایه افکنده است که مسیحیان آن را بربساد داده ومع الاسف بجای آن نتوانستند تمدن جدیدی تأسیس نمایند.

طرز حکومت عرب در اندلس همان طرزی بوده است که در تمدن بغداد مذکور داشتیم. اختیارات مالی، مذهبی و نظامی تماماً دست شخص خلیفه بود که او را شاهنشاه و سایه یزدان میخواندند. علاوه مجلس شورائی هم وجود داشت که انتخاب اعضاء آن با شخص خلیفه بوده است.

در هر ایالتی یک نفر والی از جانب خلیفه معین میشد که دارای تمام اختیارات خلیفه بوده است. احکام و قوانین اجتماعی و کشوری چنانکه در آتیه ذکر مینمائیم از قرآن و تفاسیر قرآن مأخوذ و همین کتب دستور العمل داد گاهها بوده است و محاکم استینافی هم تأسیس یافته که حق داشتند احکام محکمه های ابتدائی را تجدید نظر نموده و در صورت نقض ترمیم نمایند.

مثل سایر سلاطین آن عصر خلفا هم غیر از قراولان و پاسبانان سلطنتی که شماره آنها بالغ بر ده یا دوازده هزار نفر میشدند دارای قشون دائمی نبودند ولی هنگام ضرورت میتوانستند تمام رعایای کشور را که بکار نظام میآمدند زیر سلاح بیاورند.

بحریه هم عالی و در نهایت درجه حسن انتظام بوده است و بدینجهت تجارتشان با اروپا و آسیا و آفریقا دایر و تا مدتی تمام بحر متوسط در قبضه آنها بوده است.

منابع عایدی و درآمد اندلس هم مثل بغداد از مالیات و معادن هر دو بوده است. درینجا معدن طلا و نقره و زینق را بکار انداخته و از آنها کاملاً بهره بر میداشتند و اما ترتیب و میزان اخذ مالیات، از مسلمان یکعشر از محصولات ارضی بوده ولی جنس مأخوذ میداشتند و از یهود و نصاری از هر نفری سالیانه مبلغی نقد بعنوان جزیه میگرفتند،

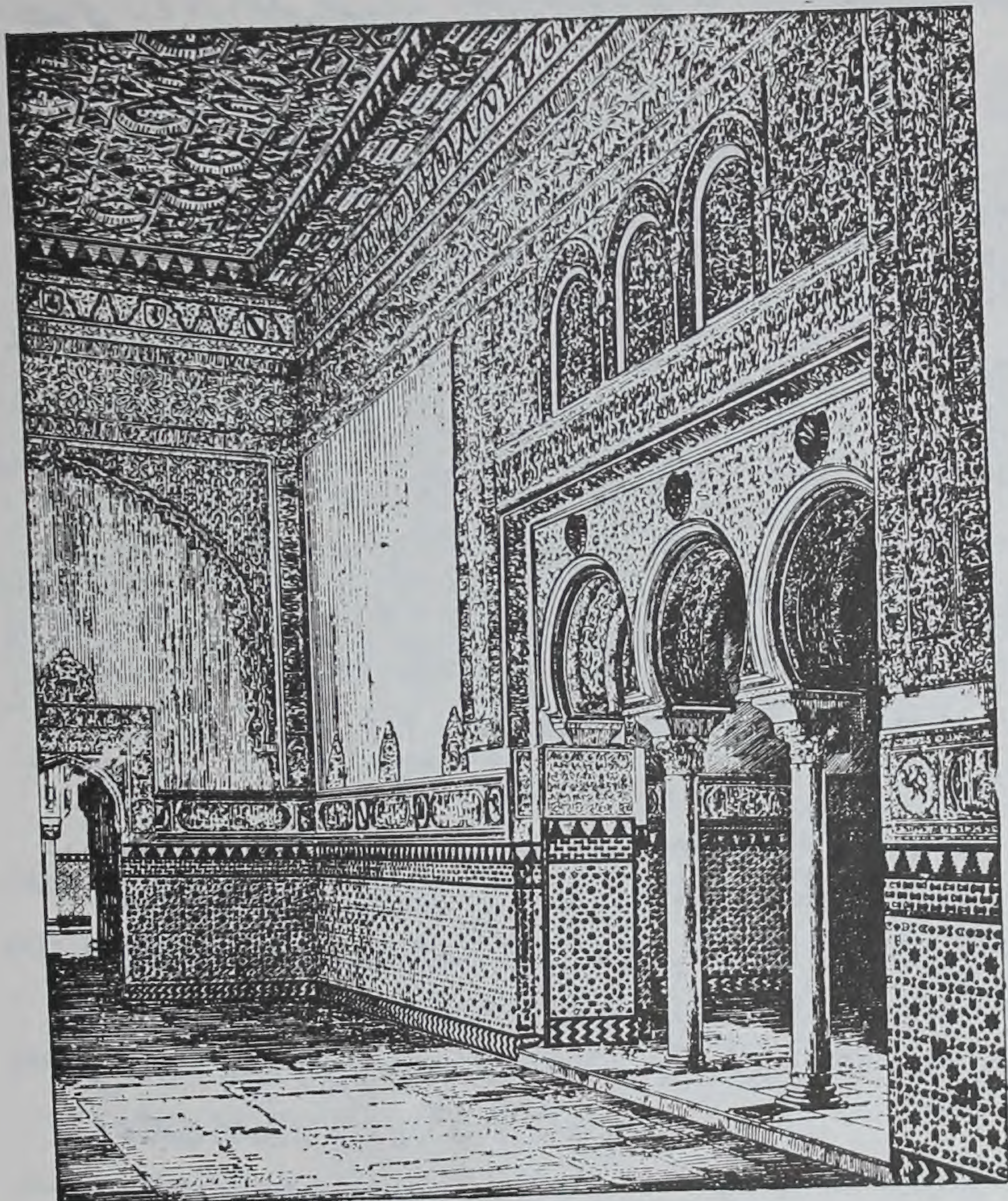
باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

علاوه برین از گمرکات و باج راه هم هر ساله مبلغی وصول میشد. زمان خلیفه، **الحاکم دوم** که اندلس در نهایت درجه ترقی بود در آمد خزانه کشور در سال قریب به يك میلیارد ریال بوده است.

چنانکه در بالا گفتیم اعراب از نظر علمی در درجه اول قرار گرفته بر خلاف بربر که از متوسطین و جزو عامه بشمار میآمدند و چون نصاری حق دخول در مشاغل و خدمات دولتی را داشتند غالباً در نظام استخدام شده و مزاجت و زناشوئی بین آنها با مسلمین بکثرت جریان داشته چنانکه مادر **عبدالرحمن ثالث** زنی نصرانیه بوده است مسلمین در طول چند قرن کشور اندلس را از نظر علمی و مالی بکلی منقلب نموده و آن راتاج افتخاری بر سر اروپا قرار داده بودند و این انقلاب نه در مسائل علمی و مالی تنها بلکه در اخلاق نیز بوده است. آنها یکی از خصایل ذیقیمت و عالیشان انسانی را بنصاری آموختند و یا کوشش داشتند که بیاموزند و آن همدردی یا تساهل مذهبی نسبت بادیان اجنبی بوده است. رفتار آنان با اقوام مغلوبه تا اینقدر ملایم بوده که رؤسای اساقفه اجازه داشتند برای خود مجالس مذهبی هم تشکیل دهند، چنانکه در اشیلیه در سال ۷۸۲ میلادی و در قرطبه سال ۸۵۲ میلادی مجالس تحقیق و بررسی مذهبی دائر بودند. از کلیساهای زیادی هم که در دوره حکومت اسلامی بنا شده میتوان پی برد که آنها دیانت اقوام مغلوبه را تا چه درجه احترام مینمودند.

عده زیادی از نصاری داخل دین اسلام شده در صورتیکه برای این امر چندان ضرورتی در کار نبود، چه در حکومت عرب نصاری هم که آنها را مستعرب میگفتند و نیز یهود در حقوق بامسلمین شریک و برابر بوده و در دربار خلافت میتوانستند هر شغل و مقامی را دارا باشند و چون در تمام اروپا فقط اندلس مأمن یهودیان واقع شده بود لهذا جماعت زیادی از یهود در آنجا گرد آمده بودند.

علاوه بر تساهل مذهبی که در بالا ذکر شد، سلوک بهادرانه و جوانمردانه آنها هم بدرجه کمال بوده است و آن اصول سپاهیگری از قبیل نظر داشتن بعاجز و ضعیف، شفقت و مهربانی بامغلوب، ثبات و پایداری در عهد و پیمان و غیر ها که ملل نصاری بعداً آموخته و در دماغ آنان صفات مذکوره رنگ مذهبی بخود گرفته و کاملاً بآن

(۱۳۴) - طالار سلاطین مر • درالقصر اشبیلیه
علاقمند بودند تمام اینها بوسیلهٔ عرب و اسلام در اروپا شایع گردید .

•Maures

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

برای سپاهیگری حتی در نصاری هم مثل اعراب قانونی وجود داشت و تا وقتی که در یکنفر این ده صفت یعنی: نیکی، شجاعت، خوش اخلاقی، شاعری، فصاحت، قوت جسمانی، شہسواری، نیزه بازی، شمشیر زنی، تیراندازی جمع نبود لقب جوانمردی باو داده نمیشد و حق نداشت خود را جوانمرد نامد.

تاریخ اندلس پر است از قصص و حکایاتی که از مطالعه آنها میتوان فهمید که این خصایص و صفات در آنجا تا چه درجه اشاعت داشته است. مثلاً در سال ۱۱۳۹ میلادی وقتی که والی قرطبه طلیطله را که آنوقت در تصرف یکنفر شاهزاده خانم نصرانیه برانژور^(۱) نام بود محاصره کرده شاهزاده خانم که در شهر گرفتار محاصره دشمن و در مضیقه بود قاصدی نزد والی مزبور فرستاد و پیغام داد که حمله بردن بزن خلاف آئین جوانمردی است. سپید اسلام فوراً دست از محاصره کشیده لشکرش را مرخص کرد و فقط افتخار ملاقات شاهزاده خانم را درخواست نمود.

با دخره اصول نامبرده سپاهیگری پیش نصاری اندلس هم رواج یافته ولی خیلی بتدریج، زیرا که در قرن یازدهم مسیحی راجع بصفه جوانمردی و کسانیرا که مطابق افکار آن عصر جوانمرد مینامیدند فقط يك نمونه در دست میباشد که عبارت است از **سد کامپادور رودریک دوویوار^(۲)** مشهور که نایل بخطاب و لقب سد یعنی سید شده بود.

این پهلوان معروف که بسیاری از شعرا مدیحه سرا و ثنا خوان او هستند در حقیقت سرداریک گروهی بود که یکوقت از طرف مسلمین و وقت دیگر از طرف نصاری جنك میکرد. بعبارت دیگر هر طرف که (از نظر مادی) بیشتر مورد استفاده بود بآنطرف ملحق شده پیکار مینمود. او یکمرتبه والانس را فتح نموده حاکم آنجا را که پیرمرد بود بدینقصد دستگیر نمود تا خزانه‌ای را که خود خیال میکرد در القصر مدفون است باو نشان بدهد. وی این پیرمرد بیچاره را برای استعلام از قضیه بدون هیچ پروائی بقدری روی آتش نگه میداشت که بدنش بکلی کباب گردید.

۱ - Bérengère. ۲ - Cid Campeador Rodrigue de Vivar.

(۱۳۵) - مناره مربع القصر اشبیلیه در اسپانیا که یکی از نفیستین صنایع معماری دوره اسلامی است

مسیو و یاردو (۱) مینویسد این سردار مشهور را که نامش تمام معنی جوانمردی

۱ -- Viardot.

را بخاطر ما میآورد با **هر کول و تزه** (۱) همدوش قرار داده و هر گونه وقایع و امور مهمه را باو منسوب داشته‌اند. اگرچه این شهرت و نام بلند او را که از سالیان دراز محفوظ مانده لکه دار ساختن نهایت درجه تأسف آور است، ولی حق این است که قضاوت تاریخ غیر از مفاد يك رشته افسانه‌هائی می‌باشد که نسبت باو نقل کرده‌اند. در وجود **رودريك** خصایل يك نفر سپاهی موجود بود، ولی این آدم که سر کرده یک‌عهده سپاه بود نهایت بیرحم، حریص و طماع، بدکینه، در گفتار و رفتار بی باک و يك‌تهور و حشیانه‌ای در او وجود داشت، لکن از مروت و انصاف و صفا و وفا بکلی دور و کلمه‌ای درین باب بگوشش نخورده بود. او ابتدای امر داخل خدمت مسلمین شده با مسیحیان آراگون جنگ نمود و مسلمین باو لقب **سد**، یعنی سردار دادند که تا کنون باین لقب مشهور است. سردار مزبور بعد از این قضیه شمشیر خود را به **سانکو و فور** (۲) کرایه داده و با او در انتزاع کشور از دست برادران و خواهران وی کمک و همراهی نموده سپس جوانمردی خود را نزد اشخاص مختلف بمعرض فروش در آورد و از شرایط صلح **مورویدرو** (۳) و والانس تخلف نموده اسرا را جلوسگاهای شکاری رها کرده و یا به بهانه آنکه دفاین خود را نشان بدهند در آتش انداخته سوزانید. غرض تمام موفقیت‌هائی که او در جنگ حاصل مینمود از راه کید و غدر و طمع زیاد و بیرحمی شدید او بوده است. **مسیو دوزی** (۴) در کتابی که جدیداً در سرگذشت **سد** تألیف نموده است باین بیان ما همراه و خوانندگان میتوانند بآن مراجعه کنند و درینمورد فقط بشرحی که فاضل نامبرده در کتاب دیگر خود موسوم به «فلسفه تاریخ علمی و سیاسی اندلس در قرون وسطی» نگاشته است اکتفا نموده و آنرا ذیلاً نقل مینمائیم: ملامت و توبیخ از **سد** تا حدی روا نیست، چه این بیچاره در حقیقت **همرنک** محیط بوده و مطابق مقتضیات عصر خود عمل میکرد و با اینحال لازم بود اینمطالب گفته شود تا معلوم گردد که اعراب بدین کشور چه خدمت نمایانی نموده و سکنه آن را از دادن نمونه‌های عالی اخلاقی

۱ - **Thésée و Hercule**، این دو نفر از پهلوانان مشهور یونان بوده و

داستانهای زیادی مخالف قیاس و عقل نسبت بآنها نقل شده است. (س).

۲ - **Sancho le fort** ۳ - **Murviedro** ۴ - **Dozy**.

از چه حالت وحشیانه‌ای نجات بخشیده اند. میگویند مذهب اخلاق انسان را نرم و ملایم میسازد و بعضی اوقات خود من هم آنرا تصدیق میکنم و میگویم باید همینطور باشد، لیکن از تاریخ نمیتوان آنرا ثابت نمود و در هر صورت باید تصدیق نمود که ایشان در اصول جوانمردی نمونه‌های خوبی که بمردم نشان دادند زیاده‌تر از تعلیمات و هدایات مذهبی اخلاق آنها را بصلاح و سداد در آورد. آری این عمل **سد** که پیرمرد بیچاره‌ای را بقصد ربودن دارائی وی روی آتش کباب میکند يك حرکت وحشیانه‌ای شمرده میشود، لیکن در آن عصر اینگونه حرکات میان مردم شایع بوده و سایر سرداران مسیحی هم نظیر آنرا مرتکب میشدند. مثلاً **پیر (۱)** بی‌مروت و قتیکه **ابو سعید** پادشاه غرناطه را بخانه خویش میهمان کرد جواهرات قیمتی او را دیده برای اینکه آنها را تصاحب کند میهمان محترم خود را بقتل رسانید و این حرکت بنظر او يك حرکت خیلی عادی شمرده میشد و بالاخره باید معتقد شد که این مجاهدین اسلام خدمت شایانی بتمدن بشری نمودند (۲).

بعضی از مورخین که تاریخ اسلام را بدقت مطالعه کرده‌اند در این عقیده با ما همراه و این مزیت اخلاقی را تصدیق مینمایند. از جمله **مسیو سدیلو** که در این خصوص از مورخین نامی است مینویسد: اعراب در آن عصر از حیث اخلاق و علوم و فنون بر مسیحیان مزیت داشته و بمراتب از آنها بالاتر بودند. در تمام حالات و اطوار و رفتار آنها ماده سخاوت و احسان و ایثاری که موجود بود نظیر آن در دیگر اقوام یافت نمیشد و از ممیزات آنها نسبت با اقوام دیگر که در واقع جزو مفاخر آنها باید شمرد یکی محترم شمردن نوع انسانی بوده است و از همین صفت خاص بواسطه سوء تفاهمی که در آن پیدا شد رسم دوئل در اروپا اشاعت یافت.

سلاطین مسیحی قسطنطنیه و ناوار تا ایندرجه بحس وفا داری خاصه میهمان‌نوازی

۱ - Pierre.

۲ - یکی از سلاطین مسیحی اندلس از همین جواهرات مسروقه یا قوتی بیکی از شاهزاده خانمهای انگلستان داده بود که آن تا کنون در قلعه مشهور لندن جزو جواهرات دولتی محفوظ می‌باشد و من آنرا در همانجا دیده‌ام. (مصنف).

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

مسلمین اعتماد داشتند که برای معالجه و مداوا همیشه بدون هیچ اندیشه‌ای به پای تخت آنها آمد و شد مینمودند .

فصل چهارم

یادگار های عربی و اسلامی در اندلس

اعراب در اوایل غلبه و تسلط برخاک اندلس معماران رومی را بکار و داشتند ، ولی چیزی نگذشت که هوش جبلی و سلیقه معماری و مهندسی آنها بر کارگران مزدور برتری یافته و بواسطه استعمال بعضی الگوها و طرحهای تزینی که زائیده فکر خود اعراب بود رونق و جلوه بی اندازه در ابنیه و عمارات پیدا شد بقسمی که هر بیننده در نظر اول تفاوت فاحش و امتیاز بین عمارات رومیان و عرب را تشخیص میداد .

طولی نکشید که اعراب اندلس مانند همکیشان مصری ، خود را از قید تقلید و تأسی سلیقه رومی آزاد کرده سبک تزینات رومیان را که عبارت از طرح نقوش روی زمینه های طلائی بود ترك گفتند . اسلوب اختلاط گل و بوته و خطوط را در حاشیه ها و کتیبه ها معمول نمودند و شیوه مقرنس کاری را که عبارت از آویزهای نگون سارمرکب از چندین قوس و طاقچه های مطبق برجسته و معلق باشد و خیلی شباهت بخانه زنبور عسل دارد مانند دیگر اقوام مشرقی در عمارات خود بسیار بکار بردند . منظره این اسلوب خیلی بدیع و مطبوع و حیرت انگیز است و یکی از زیباترین و مهمترین موقعی که این صنعت بکار رفته عمارت الحمراء است که سطح داخل گنبد آن تمام پوشیده از این آویزهای مقرنسی است .

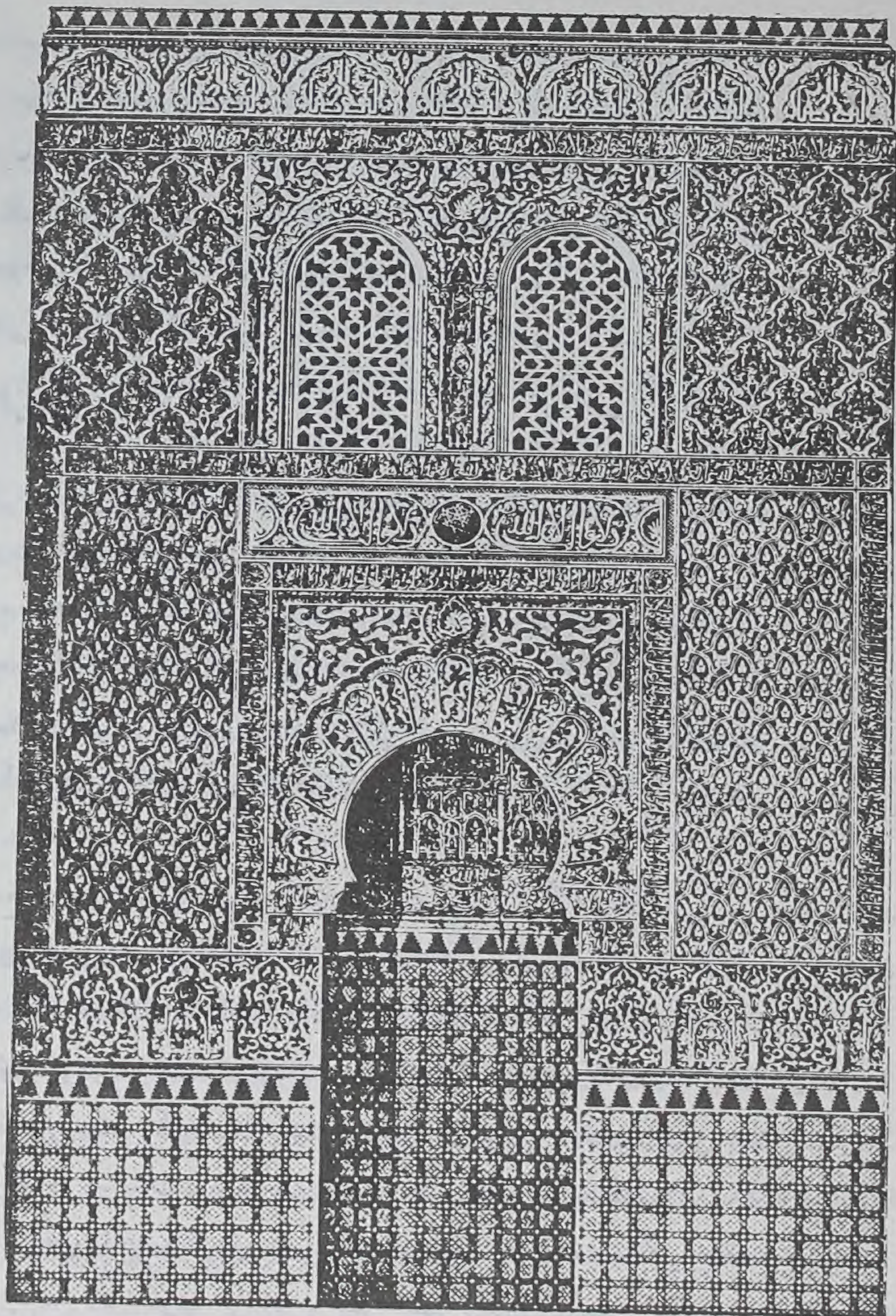
در بادی امر طاقها و طاقچه ها را بیشتر بشکل نعل اسب بسیار خمیده میساختند ، ولی بزودی این شیوه يك نهجی ترك شد و انواع طاقها مانند طاقهای شکسته و طاقهای گوشه دار و طاقهای دنداندار را بهم آمیختند و طولی نکشید ساختمان طاقهای ساده (هلالی) را یکباره ترك گفتند .

مسجد قرطبه و بعض
ابنیه شهر طلیطله
یادگار قرن هشتم و آثار عهد اول معماری اسلامی در طرابلس
میباشند. گلدسته یا برج اشبیلیه آثار قرن دوازدهم و القصر در
همین شهر متعلق بزمان بین این دو قرن و بالآخره الحمراء
(تلد)
غرناطه آثار قرن چهاردهم و سرآمد و بهترین نمونه معماری اسلامی در اندلس بشمار
است.

عماراتی که ذکر آنها چنانچه گذشت هر کدام یادگار عصری و البته در جزئیات
معماری و سبک بنا اختلافاتی بایکدیگر دارند لکن بطور کلی با اختلافات ظاهر در
نظر اهل فن معلوم است که در اساس باهم شبیه و برآورده یک طرز فکر و سلیقه و پیوند
خانواده آنها کاملاً محسوس و مبرهن است. همچنین است حال کلیه ابنیه و عماراتی که
اعراب در ممالک مختلفه که متدرجاً بر آنها استیلاء یافته بنا نهاده اند. قصر الحمراء
در غرناطه، مسجد حسن (۱) در قاهره و دروازه علاءالدین (۲) در دهلی باوجود
آنکه هر کدام در کشور دیگری ساخته شده اند و البته سلیقه و مهارت صنعتگران
محلی در ساختمان آنها خالی از تأثیر نبوده است و باز در نزد آشنایان بفن معماری
اسلوب واحد و اساس یک رنگی ساختمان آنها بخوبی معلوم است و واضح میسازد تاچه
پایه معماران و استادانی که آنها را بنا نهاده صاحب قدرت و مهارت بوده اند که با استعمال
مصالح و رعایت مقتضیات محلی سبک و اسلوب خود را از دست نداده بلکه در هر جا با
حفظ اصول خود تکمیلات و ابداعات تازه برای شیوع و ایجاد نمونه های بدیع دیگر
بکار برده اند.

دروازه علاءالدین از جمله ابنیه ایست که در بنیاد آن شیوه معماری عربی و
ایرانی و هندی هر یک علیحده بجای خود ظاهر و مشهود است ولی رویهمرفته یکی از
بهترین نمونه مهارت و قدرت معماری عرب است و بخوبی تفوق و برتری صنعت این
قوم را مبرهن میدارد که از هر جا و هر مملکت مانند ایران و روم و اندلس اصولی چند
اخذ و اقتباس نموده و بکار برده اند بدون آنکه اساس اسلوب و سلیقه خود را از دست

۱ - بگراور شماره (۱۰۱) رجوع شود. (مترجم)
۲ - بگراور شماره (۸۱) رجوع شود. (مترجم)

بمناسبت عنوان این فصل بطور تذکر و اجمال شرح بعضی ابنیه عالیہ اسلامی که هنوز در خاک اندلس سرپا میباشند میپردازیم و بنا بر سبکی که اتخاذ کرده ایم تصاویر هر يك از آنها را که بدقت تمام نقش شده است درین صفحات میگنجانیم تا ملاحظه آنان حتی المقدور خوانندگان را از تفصیل و بیان مشروح مستغنی سازد و در فصل مخصوصی از این ابنیه که تاریخ معماری عربی در آن بحث میشود در ثانی بذاکر تفصیل بعضی از این ابنیه که امتیاز علیحده دارند خواهیم پرداخت .

ابنیه قرطبه

مسجد معروف قرطبه را **عبد الرحمن** در سال ۷۸۰ مسیحی بنا

نهاد، این مسجد را مورخین اسلام کعبه مغرب میدانند و بهمان درجه توقیر و احترام مینمایند و الحق یکی از عالیتترین ابنیه و آثار اسلامی اندلس بشمار میرود . **کوند (۱)** در شرح و تعریف این مسجد چنین مینویسد : **عبد الرحمن اول** این مسجد را در اواخر قرن هشتم بنیاد نهاد و ظن غالب اینست که خود او مهندس و معمار این مسجد بوده و قصد داشته بنای جدید را بطرح و نقشه مسجد دمشق لیکن وسیعتر و عظیمتر و بزینت و آراستگی معبد **سلیمان** در بیت المقدس که آنوقت بمنتهای درجه زیبائی و کمال معروف و دست تطاول رومیان آنرا برانداخته بود پایان آورد .

جامع مزبور الحق بعد از اتمام از حیث عظمت و آراستگی سرآمد همه معابد و ابنیه مذهبى مشرق زمین شناخته میشد . مناره آن از سطح زمین چهل برابر قامت انسان متوسط القامه ارتفاع داشته ، گنبد متناسب و دلکش مسجد که بر بالای جدار و جرزه های متین پوشیده شده از چوبهای گرانبهای منبت تعبیه شده و از اطراف محاط بشبستان وسیعی میشود که هزار و نود و پنج ستون مرمر مختلف اللون بقطارهای يك در میان در فضای شبستان برپا و آن وسعت عظیم را از جهت طول به نوزده ردیف با چشمه طاق عریض و از جهة عرض بسی و هشت ردیف با چشمه تنگتر منقسم میساخته . جبهه اصلی جامع رو بجنوب مواجهه باشد معظم «وادی الکبیر» و دارای نوزده درگاه

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

بوده که هر يك برای دخول یکی از چشمه‌های طولانی مقرر و درهائی که بر آنان نصب کرده بودند همه از چوبهای قیمتی و روپوش شده از قطعات و صفحات روئین، منقش بنقوش بدیعه و شاهکار صنعت فلزسازی استادان ماهر و زبردست وقت و درگاه وسط که از سایر درگاهها بزرگتر و مزین‌تر بوده روی در آن را با صفحات طلا مکتل نموده، جبهه‌های طرفین این مقصوره قسمت مغرب و مشرق هر کدام دارای نه درگاه و بهمین ترتیب درها را بهر يك استوار کرده بودند.

هر چند امروز این بنای معظم پس از استیلای اهالی اندلس و انقراض سلسله خلفای مغرب بدست جفاکاری این قوم مخروبه و مندرس شده و بمراتب از درجه شوکت و عظمت اولیه افتاده ولی هنوز مشاهده شبستان رفیع و آثار صنعت بدیعی که در آن بکار رفته موجب حیرت بینندگان است. برای آنکه این بنای مقدس اسلامی را به پرستشگاه نصرانی تبدیل کرده باشند در وسط این مقصوره معماران اندلس کلیسائی ساخته و تزئین دیوارها را با آهک محو کرده، خاتم کاری و کاشی کاری فرش رواق و شبستانها را کنده و لوحه‌های چوبین و قاب سازی منبت سقفها را از جا در آورده بمرورده و بر قیمت بخش فروخته و متفرق ساخته اند، فقط محراب مسجد بطور اعجاز امروز هنوز از آسیب تجاوز و دستبرد گناهکارانه و صنعت کش اندلسیان محفوظ و نمونه‌ای از جلال و کمال اولیه باقیمانده است.

سقف شبستان مسجد چنانکه گذشت بر روی عده زیادی از ستونهای سنگی قرار گرفته بترتیبی که داخل فضای شبستان را بچندین ردیف و چشمه متقاطع و عمود بیکدیگر تقسیم میکند و از یکطرف همه بحیاط مسجد منتهی میشود، منظره کلی داخل شبستان را میتوان تشبیه بجنگل انبوهی نمود که بعضی درختان کهن سال ستونهای سنگ مرمر و شب و سماق در آن رسته اند، بر روی این ستونها هلالها و طاقهای نعلی مطابق بر آورده اند که مشاهده تناسب و ظرافت آنها فوق العاده مایه عبرت و حیرت است. ارتفاع سقف شبستان از کف بنا تقریباً ده ذرع و این تناسب ارتفاع اسباب آن شده که منظر داخل بنا تیرگی و خفگی و حشت انگیز کلیساهای عظیمه قدیمه

نصرانیان را مانند کلیسای **کولون** (۱) و استراسبورگ که در قرون وسطی ساخته شده ندارند، بلکه مشاهده طاقهای مطبق و دیگر وسائل معماری که برای تزیین و تجلیل فضای داخل شبستان بکار برده اند منظره آن خیلی قشنگ و روح مخصوصی دارد که در هیچ بنا و عمارتی قرین و نظیر آن دیده نمیشود.

و اما محراب مسجد: برای آنکه راه مبالغه را نپیموده و مانند **ژیرول دوپرانژه** (۲) که میگوید «از حیث قشنگی و افزونی تزیینات و کمال معماری هیچ بنائی از آثار قدیمه و جدیده باین محراب همسری و برابری نمیتواند کرد» اقرار نگفته باشیم به این اشاره قناعت باید کرد که رویهمرفته محراب این مسجد یکی از بهترین آثار بدیعہ ایست که فن معماری برای عبرت اعصار آتیه بیادگار گذاشته است. این نکته را نیز نباید از نظر دور نمود که در زمان بنای این مسجد هنوز مهارت و علم معماری اعراب در نخستین درجه و پایه بروز و طلوع بوده و بعد ها عمارات و ابنیه بدیعہ دیگر مانند الحمراء و غیره از زیر دست استادان و معماران آنها بیرون آمده که باعث علاء و سیلقه صنعتی و حسن تناسب و ذوق امتزاج الوان و اشکال هنروران اسلام را که موجد و مؤسس آنها بوده بیلا تر پایه و مقام گواهی میدهند.

پیش از آنکه از ذکر ابنیه معروفه قرطبه تجاوز کرده بجا های دیگر بپردازیم ناگزیر و تنها بطور یادآوری باید اشاره بقصر **عبد الرحمن** که امروز بالمره از میان رفته و تنها ذکری از آن در تواریخ مسطور است بنمائیم. از قرار روایات نویسندگان اسلام که **ژیرول دوپرانژه** آنها را جمع آوری و خلاصه نموده وصف اجمالی قصر **عبد المثل عبد الرحمن** که معروف بقصر زهرا و در قرن دهم مسیحی بفاصله چند فرسنگ در خارج شهر قرطبه بنیاد شده بود بقرار است که در ذیل شرح آن بیاید و از آنجا که مورخین اسلام تفصیل این قصر را نگاشته اند در توصیف مسجد قرطبه که ذکر آن گذشت نهایت دقت و حقیقت را رعایت کرده اطمینان حاصل است که در این مورد هم از حدود راستی و امکان خارج نشده باشند.

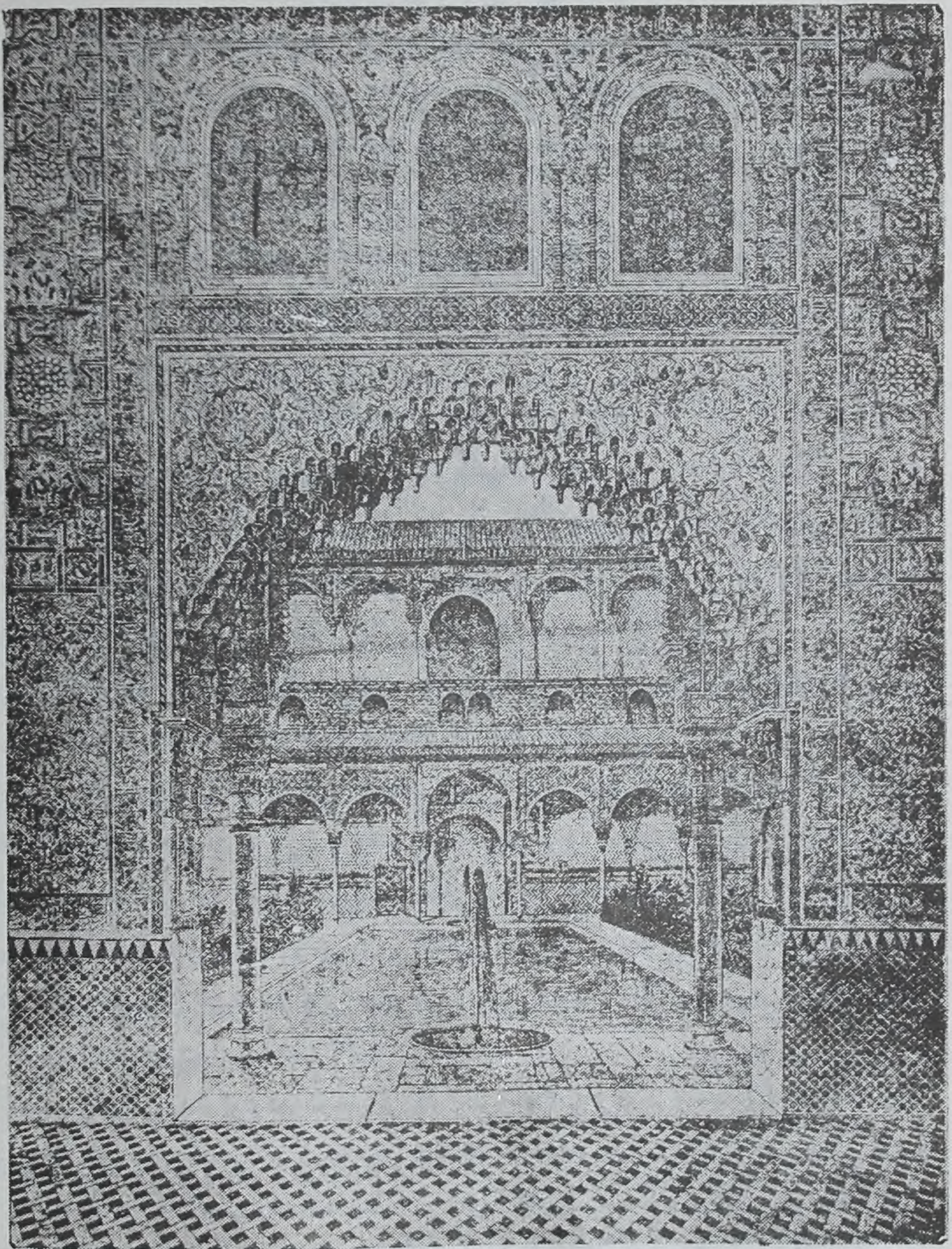
باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

در محوطه عمارت زهرا قریب چهار هزار و سیصد ستون مرمر گرانبها در نهایت تناسب و رعنائی بکار رفته ، فرش اطاقها و طالارها از خشتهای مرمر مختلف اللون که بانواع نقوش و طرحهای مختلفه خاتمکاری شده مفروش بوده است . جندار و دیوار طالارها بهمین ترتیب از تخته سنگهای مرمر مزین بحواشی رنگین روکشی شده و متن سقفها را باطلا و لاجورد آغشته و روی آن زمینه را بنگارهای قشنگ و گل و بوتههای درهم تذهیب کرده بودند ، تیرها و قاب بندی سقفها از چوب معطر سدرو با مهارت تمام منبت شده بود ،

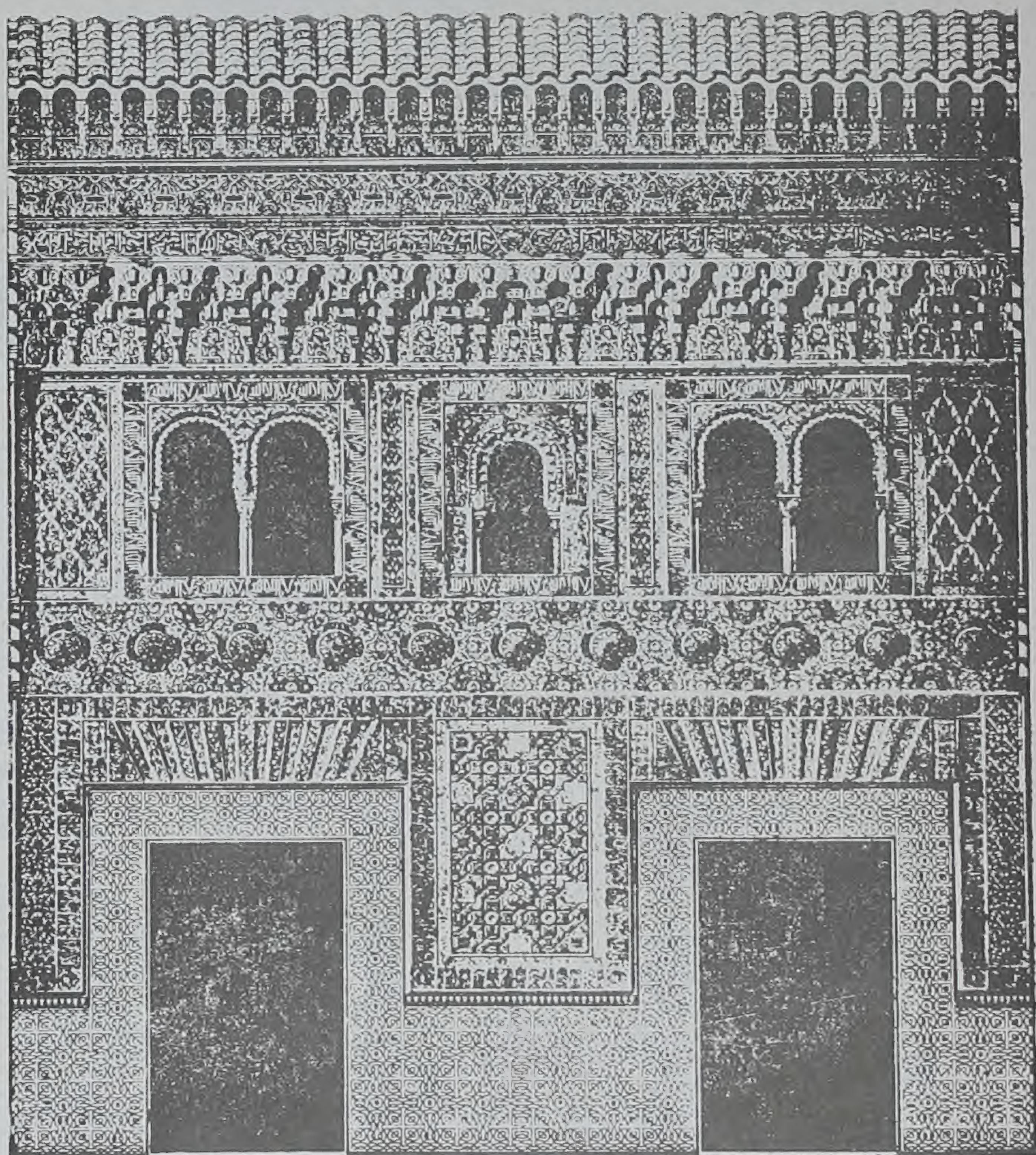
در بعضی تالارها سنگابهی مرمر خوش منظر مختلف الشکل کار گذاشته و آب مصفای بلورین دائماً از فواره های وسط باطراف جاری بوده است ، در تالار معروف بتالار خلیفه مخصوصاً سنگاب بسیار عالی از سنک یشب و برکنار آن قوئی از طلای احمر تعبیه کرده بودند که از منقار قو آب بیرون میریخته و کار استادان قسطنطنیه بوده است .

مذکور است مروارید گرانبهای پیمانندی را که امپراطور یونان برای عبدالرحمن تحفه فرستاده بود در بالای همین سنگاب از سقف آویخته بودند در مجاورت قصر زهرا باغهای بزرگ و بستانهای مشجر بانواع واقسام اشجار و درختان میوه دار از هر طرف احاطه نموده و هر گوشه و کنار بحوضها و دریاچه های پهناور آراسته بود ، چنانکه از مشاهده گل و ریاحین و حضارت و نظارت آنها دیده خیره میشد و در وسط آن باغهای خرم که رشک بساتین ارم بودند بر فراز بلندی کوشک بیلاقی مخصوص خلیفه را که از چهار طرف منتهی بایوان و ستونهای مرمر سفید و مکرر بسر ستونهای زرین میشده بنا کرده بودند .

از قرار مذکور در وسط این عمارت سنگاب بزرگی از سنک سماق گذارده بودند که آنرا پراز سیماب کرده و بواسطه تعبیه مخصوصی سیماب داخل حوض دائماً در فوران و اشعه آفتاب را مانند شعله ای از نور باطراف منعکس و منتشر میساخته و نیز در گوشه ای ازین باغستانهای خلد آئین حمامها و تالابهای مرمرین برای استحمام

(۱۳۸) - حیاط دوشیزگان (بیت‌الابکار) در الحمراء

سر در مسجد قصر الحمراء در غرناطه

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last d stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

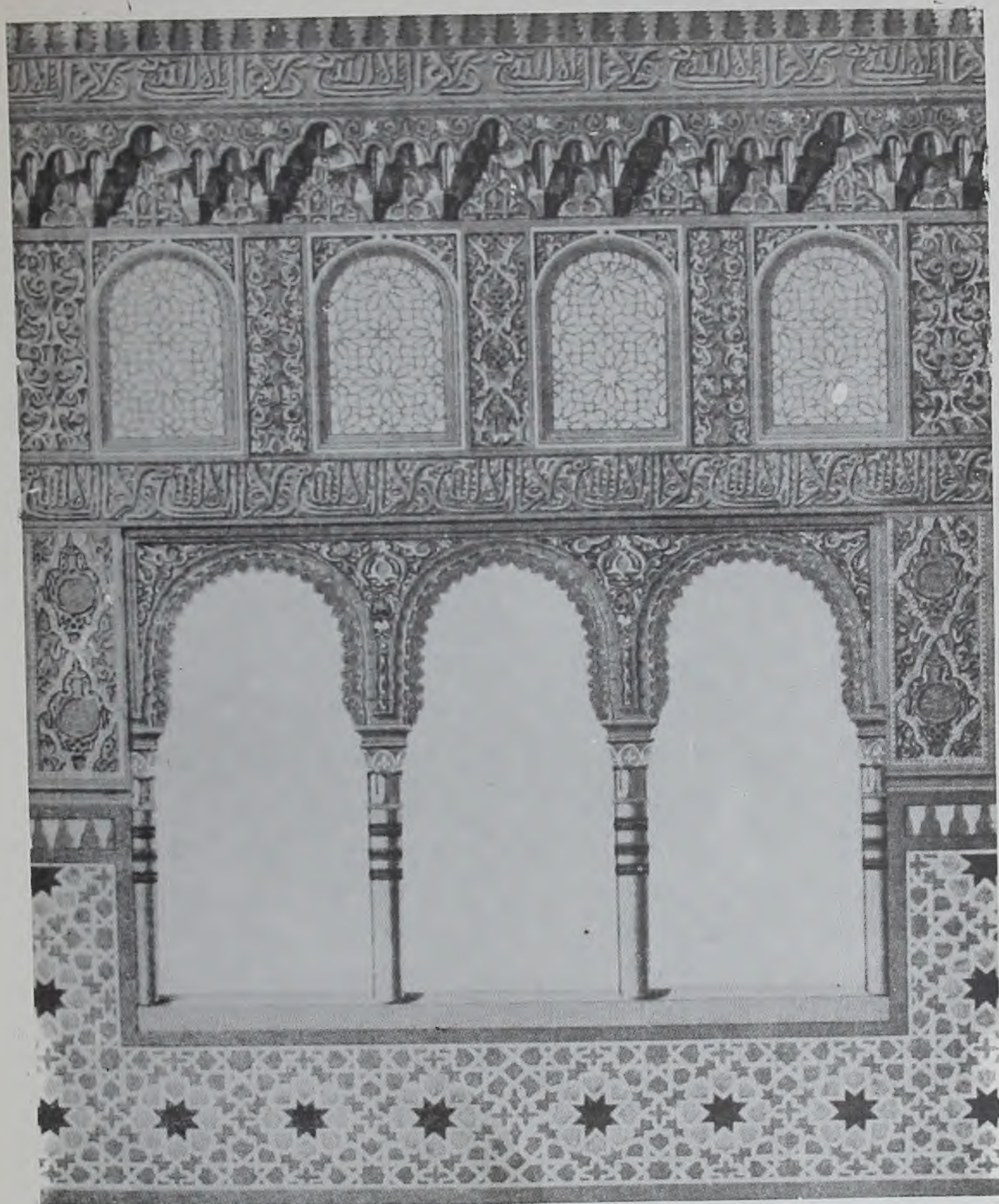
Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

—◆—
This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

ایوان قصر حمراء در شهر غرناطه

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

و آب بازی ساخته و صدف های سر حم-ام را بفرشها و پارچه های ابریشمی و زربفت مفروش و مزین کرده بودند و نقش و نگار پرده ها و فرشها عبارت بود از انواع گلها و درختان و حیوانات و باندازه ای در بافندگی آنها مهارت بکار رفته بود که هر کس آن نقشها را میدید عین طبیعت مینداشت .

سنگهای مرمر سفید که در این عمارت بکار رفته بود از معادن آلمریا (۱) و مرمر های سبز و قرمز را از معادن بعیده کارتاژ و تونس استخراج میکردند ، سنگاب زرین و منبت وسط عمارت را که ذکر آن گذشت بقولی کار صنعتگران شام و بروایتی کار استادان قسطنطنیه میدانستند و دیگر از کیفیات و امتیازات این سنگاب آن بود که شخصی یونانی موسوم به احمد چند هیکل مختلفه انسانی را بر اطراف آن حجاری کرده و باضافه بحکم خلیفه دوازده هیکل حیوان مختلف الشکل از زرناب مرصع بجواهر در کارخانه دولتی قرطیه ساخته در اطراف سنگاب بجای فواره قرار داده بودند و دائماً از دهان آنها آب بداخل سنگاب جریان داشته .

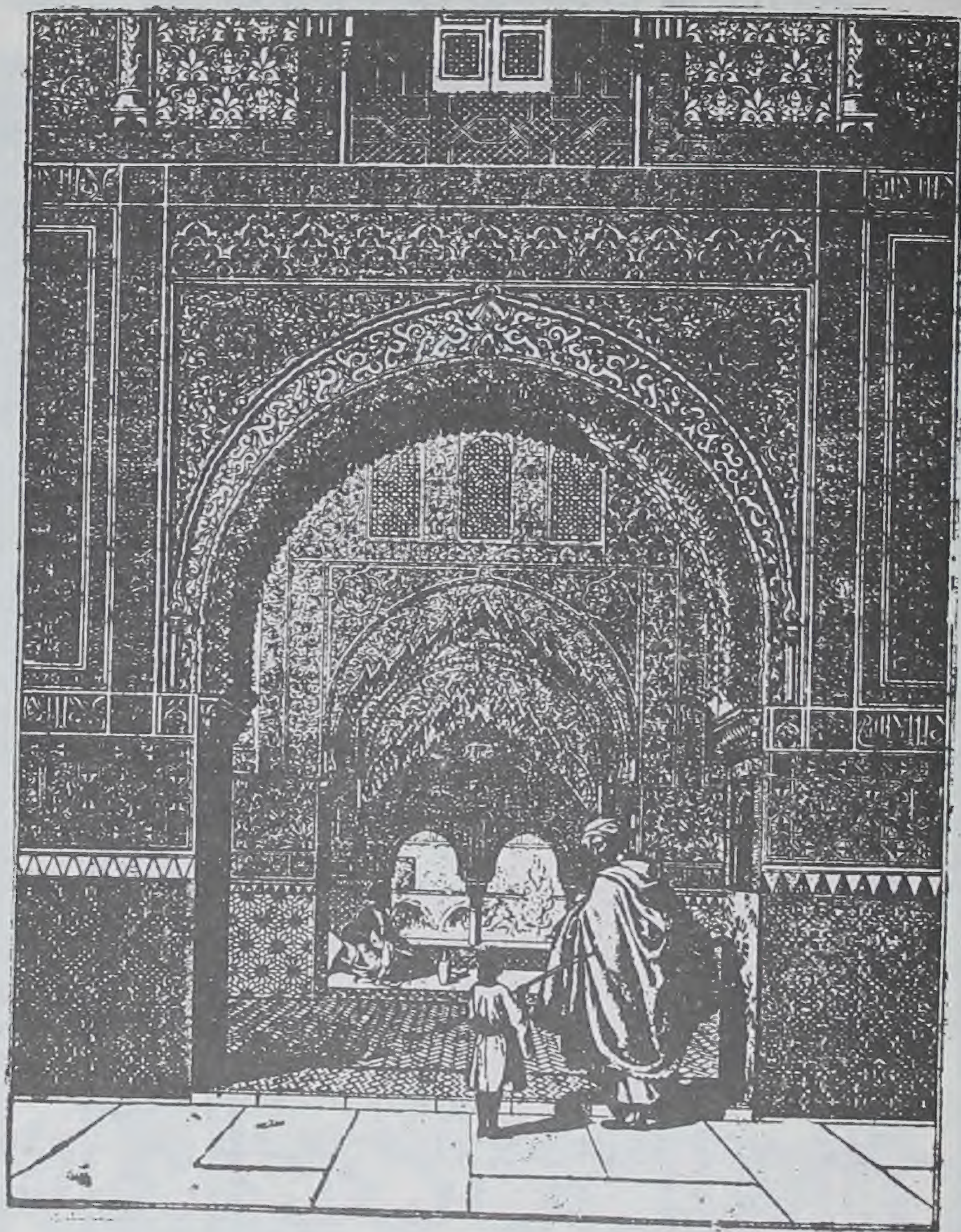
سقف تالار عمارت خلیفه سرتاسر طلا کاری و بدان بطرحهای بدیعه قطعات مرمر شفاف رنگارنگ استوار کرده و بدر و دیوارها نیز همین صنعت بکار رفته بود و در وسط تالار حوض مدور مرمر بزرگی که پرازسیماب بود ، چنانکه شرح آن گذشت ، جای داشت . از هر طرف هشت دهنه درگاه بطرف این تالار باز میشده که درهای آن از چهار چوب و هلال و تاج از عاج و آبنوس مکمل بجواهرات بوده و در طرفین هر درگاه ستونهای مرمر رنگین و بلور صاف بر جای قائم کرده بودند .

ابن حیان چنین روایت میکند: «در قصر زهر ۴۳۱۲۱ ستون باندازه های مختلفه بکار رفته بود که ۱۰۱۳ عدد آنها را از خاک افریقا و ۱۹ عدد را از شهر روم آورده بودند و ۱۴۰ ستونهم امپراطور روم از قسطنطنیه برای عبدالرحمن ارمغان فرستاده بود و باقی ستونها را از معادن مختلفه اندلس و تارا کون و نقاط دیگر بدست آورده بودند ، بیشتر درهای عمارات از آهن و بعضی درها از مس مفضض و مطلا ساخته و پرداخته شده بود .»

ابنیه طلیطله شهر کهنه و سالخورده طلیطله چنانکه امروز دیده میشود بی کم و زیاد نمونه ویادگار واقعی شهرهای قرون وسطی است. کلیسای معظم آنجاودیر معتبر سان ژان دولس رای (۱) بر عظمت و ابهت معروف این شهر در اعصار گذشته گواهی صادق و غیر قابل انکار است. گذشته از این ابنیه در شهر طلیطله در هر قدم و گوشه نفوذ و تأثیر صنعت عرب در ساختمانها و آثار طوایفی که جانشین آنان شده بخوبی مشهود میشود. بر گرد شهر طلیطله هنوز حصار و باروئی که بطرزو سبك معماری عربی بر آورده اند بر جاست و از جمله دروازه های قدیمه شهر یکی دروازه معروف **بیزاگرا** (۲) است که در قرن نهم میلادی تعمیر شده و دیگر باب الشمس است که در قرن دهم بنا شده و از دروازه سابق از حیث عظمت و شکوه کمتر نیست. بعقیده نگارنده روایتی که این ابنیه را آثار رومی قلمداد میکند بکلی بیجا و عین خطاست زیرا که مشاهده شکل طاقها و جزئیات چگونگی و تزینات و ریزه کاری در دیوار آنها رویهمرفته سلیقه و سبك معماری اسلامی عربی را واضح و مبرهن میسازد. دیگر از بناهای عمده عرب یا یهود و عرب طلیطله کلیسای سانتا ماریا بلانکا (۳) است که در قرن نهم مسیحی ساخته شده و اصلاً کنیسه یعنی پرستشگاه یهودیان بوده است. درین شهر نمونه های طراحی و زینت کاری که بدستکاری استادان و کارگران اسلامی در تحت استیلای نصرانیان صورت پذیرفته قبل از آنکه بالمره اعراب را از خاک اندلس بکوچانند بسیار و بیرون از شمار است، از آن جمله اند: نازک کاریها و گچ بریهائی که در داخل عمارات طرح رومی و گوتی بکار رفته است و از این امتزاج عمارت اسلامی و مسیحی یکنوع سبك تازه معماری بدست آمده که آنرا سبك مودژار (۴) نامیدند و سالیان دراز در اندلس معمول بوده و شاید هنوز هم بکلی آن طرز از میان نرفته باشد و این احتمال از مشاهده عمارت جدید البناى شهر اشبیلیه بخوبی مدلل و ثابت میگردد. اشبیلیه نیز مانند طلیطله با توفیر اندکی یکی از شهرهای است که در آن آثار تمدن و نفوذ اسلامی در هر قدم نمایانست. معماری

ابنیه و آثار عربی در اشبیلیه

۱ - San Juan de Los Reyes. ۲ - Bisagra. ۳ - Santa-Maria Blanca.
۴ - Mudjar

(۱۳۹) - منظره تالارد و خواهر

عمارات جدیدالبناء همه بطرز عرب و ساز و آواز و موسیقی و رقص‌های عمومی در این شهر بینهایت شبیه بالحن و آداب عربی است، حتی خون اعراب در نژاد مردم آنجا بی تأثیر نیست و بخصوص در میان زنان بسیاری نکات قیافه و اندام آنها شباهت تمام برشت اعراب دارد.

قدیمترین بنای اسلامی در اشیلیه همانا گلدسته معروف ژیرالدا (۱) است و آن بنای مرتفع خوش تناسب مربعی که تمام از آجر قرمز ساخته شده و بیرج مرتفع میدان سن مارك (۲) در شهر (ونیز) و بسیاری از مناره های مساجد افریقا شباهت تمام دارد و خیلی احتمال میرود که گلدسته مزبور یکی از مناره های مسجدی باشد که المنصور دو سال ۱۱۹۵ در این شهر بنا نهاده و امروز بکلی منهدم و از میان رفته است.

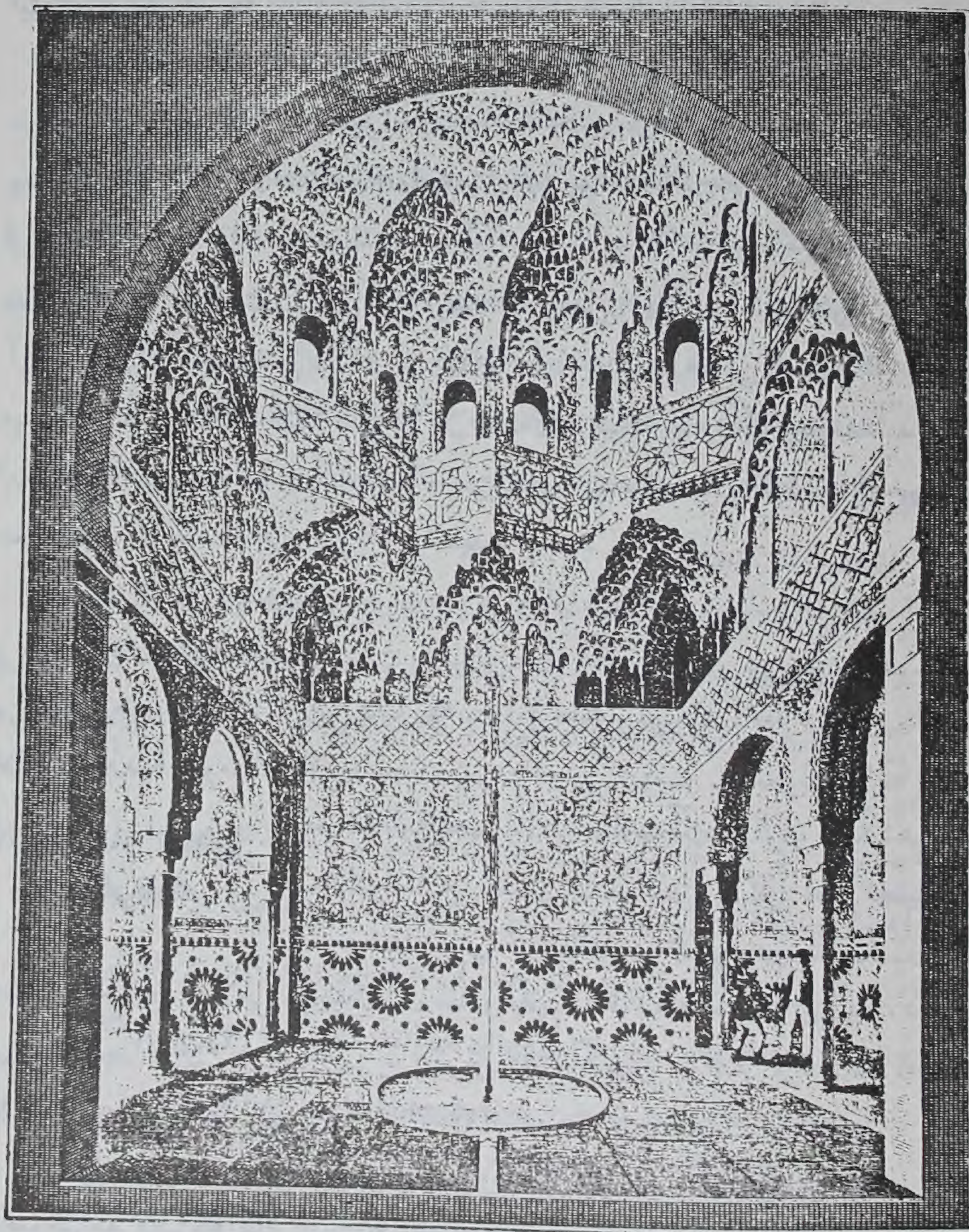
ظاهر این گلدسته از گچ بری و حجاریهای برجسته و درهم پوشیده شده و در هر طرف آن چند طبقه پنجره های ظریف باز کرده اند که هلال آنها بعضی بشکل قوسهای چتری و برخی بسبک طاقهای شکسته و دنداندار است. در زمان اعراب بمنتهی الیه این گلدسته قبه گویمانندی از فلز و مطلقاً قرار داده بودند که بعدها مسیحیان آنرا بر داشته و بجای آن مجسمه ای که مظهر ایمان عیسوی است نصب نمودند.

عمارت القصر اشیلیه یکی از قصور قدیمه اعراب است که ساختمان آن در ضمن اعصار مختلفه پایان آمده چنانکه شروع آن در قرن یازدهم ولی قسمت اعظم وی در قرن سیزدهم اتمام یافته، جبهه اصلی عمارت را استادان اسلام در زمان سلطنت پیرلو گروئل (۳) ساختند و شارل پنجم (شارل کن) در تانسی بتعمیر و تکمیل آن اهتمام نموده لکن اقدام او بی نتیجه و منحصر ببعضی اضافات جزئی از قبیل تزیینات داخلی بی سلیقه بسبک رومی و یونانی بود که بجای رونق باعث زشتی و عدم تناسب اجزاء این بنای معظم گردید.

سلاطین مسیحی اندلس قصر اشیلیه را مقر خود قرار داده و همین سبب شد که تنها این عمارت از میانه سایر ابنیه معظمه اعراب در اندلس از آسیب دستبرد مخربین مسیحی محفوظ ماند. در زمان اعراب جدار داخلی تالارها سرتاسر بسبک عربی منقش بنقش و نگارهای ملون بوده و بعد از تصرف مسیحیان چنانکه مرسوم اندلسیان بوده آن نقوش بدیعه را با آهک پوشانیده و محو نموده اند تا آنکه دو دو و نپانسیه (۴) دیگر بار همت بتعمیر و مرمت آنها گماشته تالارها را بشکل اول آراسته کرد و از

۱ - Jiralda، بگراور شماره (۱۳۵) رجوع شود. (مترجم).

۲ - Saint Marc. ۳ - Pierre le Cruel. ۴ - Duc de Montpenster

(۱۴۰) - طالار ابن السراج در الحمراء

مشاهده آنها امروز میتوان دریافت تالارهای عمارت الحمراء که حالیه آهك اندوداست در ابتدای ساختمان چه زیبایی و کیفیت حیرت انگیزی را دارا بوده اند :

حیات دوشیزگان (بیت الابرار)^(۱) که همه ساله چنانکه مورخین روایت نموده اند در این حیات صد دختر دوشیزه مسیحیان اندلس برسم بساج بسلاطین اسلام اشبیلیه پیشکش میکردند و وجه تسمیه هم از همین جهت بوده و تالار سفر را از قسمتهای بنهایت زیبا و فرح بخش عمارت القصر میباشد. تالار سفر را بالخاصه باستثنای چهل چراغ زشت بدتر کیبی که بعد اندلسیان در آن آویخته اند یکی از بدایع صنعت اعراب میتوان بحساب آورد. سبک مخصوصی که اعراب سقفها را با چوبهای قیمتی منبت و نقاشی وزراندود میساخته اند و چنانکه نظیر آنها را در عمارات عالیة فرنگ میتوانستند معماران و استادان ما بسازند موجب افتخار و سربلندی بود، امروز فقط در القصر اشبیلیه و معدودی مساجد القاهره نمونه آنها دیده میشود.

شهر اشبیلیه بدون تردید امروز از میان شهرهای اندلس از حیث تمدن و رونق بر همه مقام رجحان دارد و نسبت بشهر غرناطه اگر بسنجیم این مزیت دیگر بیشتر برجسته و محسوس است باین دلیل که عادات اهالی شهر غرناطه هنوز بهمان سببیت و خشونت ازمنه متوسطه باقی و نسبت بمردم اجنبی نهایت بد سلوک و کینه ورنند :

ابنیه و آثار اسلامی
در غرناطه

معماران اسلامی بعمل آمده الحق در نظر اهل تحقیق و اطلاع سرآمد ابنیه عرب در اندلس و آخرین درجه تکمیل و مهارت صنعت معماری اسلامی در بنیان آن بنای عظیم بکار رفته است. این بنا، دردانه قلل پر برف سیرانوادا^(۲) که یکی از بهترین و قشنگترین مواقع کره ارض است بر بالای تپه ای که بمنتهی الیه شهر غرناطه اتفاق افتاده بنا شده است.

بواسطه حسن موقع قصر الحمراء بتمام شهر غرناطه و جلگه پهنای و مصفا و حاصلخیز معروف به وگا^(۳) مشرف و مسلط است. از پائین تپه ای که این عمارت بر فراز

۱ - بگراور شماره (۱۳۸) رجوع شود. (مترجم).

۲ - Sierra-Nevada. ۳ - Vega.

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

آن ساخته شده وقتی نگاه کنیم از ظاهر الحمراء جز چند برج مربع قرمز رنگ که سر بآسمان کشیده و پایه آنها در انبوه درختان سبز عظیم الجثه سر بهم آورده پنهان است چیز دیگری دیده نمیشود و بعبارة اخرى میتوان گفت ظاهر این عمارت چندان جلوه و نمودی ندارد ، ولی چون برای نزدیک شدن بقصر داخل یکی از خیابانهای طولانی باغستانهای اطراف که درختان کهن سال دو طرف خیابان مانند سقفی از اطراف سر بهم آورده و از هر طرف نوای دلپذیر مرغان خوش الحان بلند و زمزمه فرح بخش آبهای جاری از هر گوشه و کنار بگوش میرسد عالم وجد و نشاط و حیرت و لذت شروع شده قدم بقدم برای بیننده تعجبی تازه دست میدهد تا آنکه بالاخره بجلو خان این قصر رفیع میرسد که شعرا و فصحای هر عصر در مدح آن شعرها سروده اند ، از جمله ویکتور هوگو فرانسوی در قطعات معروف به اورینتال خود این ایات را در این معنی سفته است (۱) الحمراء الحمراء !

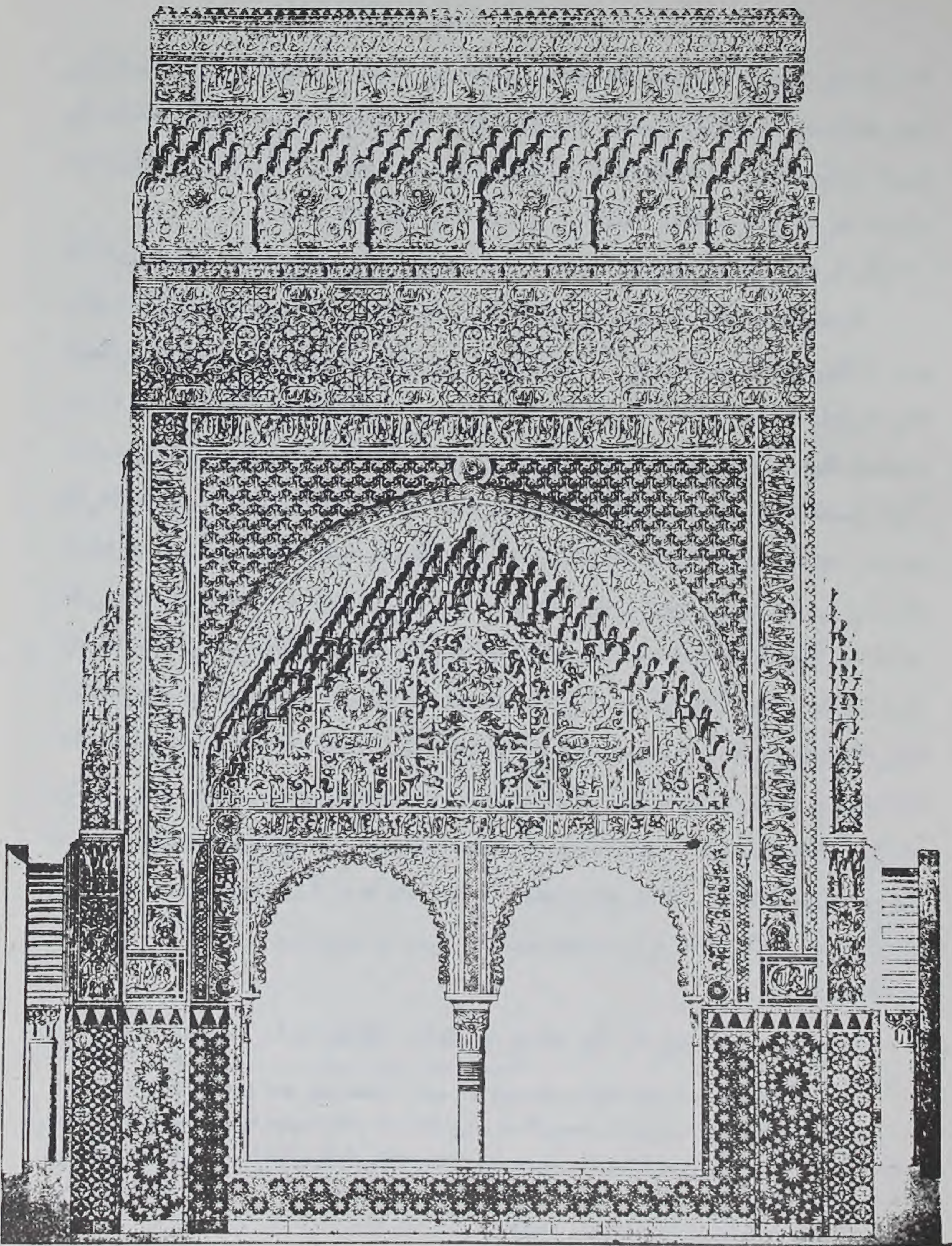
«ای قصری که پریان تو را چون خواب و خیال زران دود و پر نغمه و دستان کرده اند ، ای حصاریکه در کنگره های دنداندار فرو ریخته تو ، شب هنگامیکه ماه از میان طاقهای مقرنسی میتابد و بر دیوارها پرتوی چون برگ شبدر میافکند آهنگهای سحر آمیز شنیده میشود » .

وصف عجایب و شرح چگونگی و عظمت الحمراء بوسیله قلم و بیان کوشش بیفایده است و فقط بوسیله عکس و نقاشی میتوان تصویری از حقیقت آن بخاطر آورد . بهمین نظر ما نیز در این کتاب بدینوسیله متمسک شده ایم و تصاویر و نقوشی که از قطعات مختلفه عمارت برداشته و بمعرض تماشای خوانندگان گذاشته ایم بمراتب بهتر

۱ - L'Alhambra ! l'Alhambra ! Palais que les gènies
Ont doré comme un rêve et rempli d'harmonies
Forteresse aux créneaux festonnés et croulants
Où l'on entend la nuit de magiques syllabes.
Quand la lune, à travers les mille arceaux arbes,
Sème les murs de trèfles blancs.

از آنچه بواسطه تحریر ممکن است ، مورد استفاده خواهد بود .

هر چیز و هر جزء و کل این بنا اسباب عبرت و حیرت است . مشاهده در و دیوار عمارت که تمام درزیر حجاری و نقش و نگارهای لطیف مشبك و برجسته مستتر است ، مقایسه انواع و اقسام قوسها و طاقهای شکسته و دنداندار و بالاخره تأمل در آویزهای مقرنس رنگارنگ سرخ و زرد و لاجورد اندود که تمام سطح داخل گنبد قصر بدانها آراسته است انسانرا مبهوت و ازدیدن آنهمه لطف و تناسب دیده بیننده خیره میشود .
الحمراء مانند بسیاری از ابنیه و قصور اعراب بهیچوجه من الوجوه تناسب و شباهتی با ابنیه و عمارات مغربی نظیر خود ندارد ، از جمله الحمراء چنانچه در معماری اروپائیان مرسوم است جبهه و منظره خارج ندارد و تزیینات و بدایع صنعتی هر چه هست در داخل عمارت بکار رفته ، دیگر آنکه درین عمارت هر چه هست لطیف و ظریف و دلچسب ولی کوچک و باندازه است ، مثلاً در الحمراء تالارهای وسیع سردو ناراحت قصور اروپائی که مایه تعجب نظار ولی ابدأ ملاحظه حاجت و استراحت قصر نشینان در ساختمان آنها نشده دیده نمیشود ، با آنکه تأمل و تعمق در وضع ساختمان الحمراء بخوبی میتوان رویه و سبك زندگانی سلاطین اسلامی را در نظر مجسم نمود .
از دریچه های عمارت از هر طرف افق نامحدود کوه و دشت و سبزه و جنگل در مقابل چشم جلوه گر و از مشاهده گردشگاه ها و تفنن در بساطین و باغستان پر طراوت و نزهت معروف لندراژا (۱) بی اختیار بخاطر خطور میکند که در همین نقاط در قرون گذشته دلبران پری روی و شاهدان عنبرین موی مشرقی و مغربی دوش بدوش مانند طاوس بهاری و كبك دری میخرامیده و سلاطین و خلفای وقت پس از فراغت از امور کشور در سایه همین درختان تناور و کنار همین آبهای جاری بعیش و عشرت پرداخته باستشمام رائحه گلهای معطر و ملاعبه بالعبتان جور منظر بیاده پیمائی و کامروائی میگذرانیدند .
زبده و خلاصه اهل ذوق و علماء و ادباء وقت که در عالم تمدن آنروز معروفیت و شهرت داشته در دربار خلفای اندلس چون پروانه گرد شمع جمع شده بودند و چنانکه مسلم است آستان خلفای اندلس مهد علم و ادب و مأمن اهل هنر و صنعت و طبیعی است

محل ورود ایوان لندرجه در قصر الحمراء

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

—◆—
This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

که صاحبان این عظمت و دستگاه بخود بیالند و در اندیشه بگذرانند که همه سلاطین زمین میبایست از جلال و حشمت آنان عبرت گرفته از طالع ارجمند و بخت بلند ایشان حیرت برند و الحق جا داشته است بر بالای طاق ایوان خود مانند یکی از سلاطین هند چنانچه در روایات مسطور است این بیت را بآب طلا نقش کنند:

« اگر فردوس بر روی زمین است همین است و همین است و همین است » (۱)

قسمتهای ممتازة عمارت الحمراء از قبیل حیاط شیران (بیت اللیوث) و تالار بیت الاختین و تالار ابن السراج (۲) و بیت العدل بوسیله عکس و تصویر امروز در اقطار عالم معروف و مشهور و همه کس قیافه و منظره بی نظیر آنها را در خاطر دارد. از مشاهده نقوش و تصاویری که در این کتاب درج کرده ایم آنها که تا کنون باین مناظر میمانند آشنا نیستند البته اعتراف میکنند آنچه در باره عظمت و جلالت آنان نوشته ایم اغراق نیست. حیاط شیران (بیت اللیوث) بسالاختصاص از میان همه شهرت و معروفیت عالمگیری دارد و **ژیرو و دوپراثره** در وصف آن چنین مینویسد: «همینکه شخص از حیاط البرکه وارد حیاط بیت اللیوث میشود مثل اینست که از عالمی به عالم دیگر داخل شود و برای انسان احوال و احساسی دست میدهد که بیان از شرح آن عاجز است، از هر طرف این حیاط ایوانهای مسقف باطاقها و هلالهای مختلف الشکل گوشه دارند دانه دار و مطرز به مقرنسیها و گچبری آراسته است و چندین ردیف ستونهای مرمر قیمتی بانواع و اقسام تک تک، جفت جفت، و دسته دسته بمناسبت موقع و حاجت معماری با نظامی عجیب بقطار در مقابل چشم جلوه گرند و از فواصل آنها از هر طرف که شخص مینگرد آب زلال که از فواره وسط سنگاب لیوث جستن میکند مانند ستون بلوری درخشانست».

بنا بر روایات پس از قلع و قمع خاندان خلفای اندلس سرهای بریده سی و

۱- «S'il est un paradis sur la terre, c'est ici ! c'est ici !»

۲- بنی سراج در قرن پانزدهم میلادی یکی از خاندانهای مشهور غرناطه بوده اند. شخص اول این خاندان یوسف بن سراج بوده و بنی سراج به محمد هفتم کمک زیاد داده، در زمان ابو عبد الله تمام افراد خاندان را دعوت نموده و در یکی از حجرات قصر الحمراء که هنوز بنام بنی سراج مشهور است بقتل رسانید. (س).

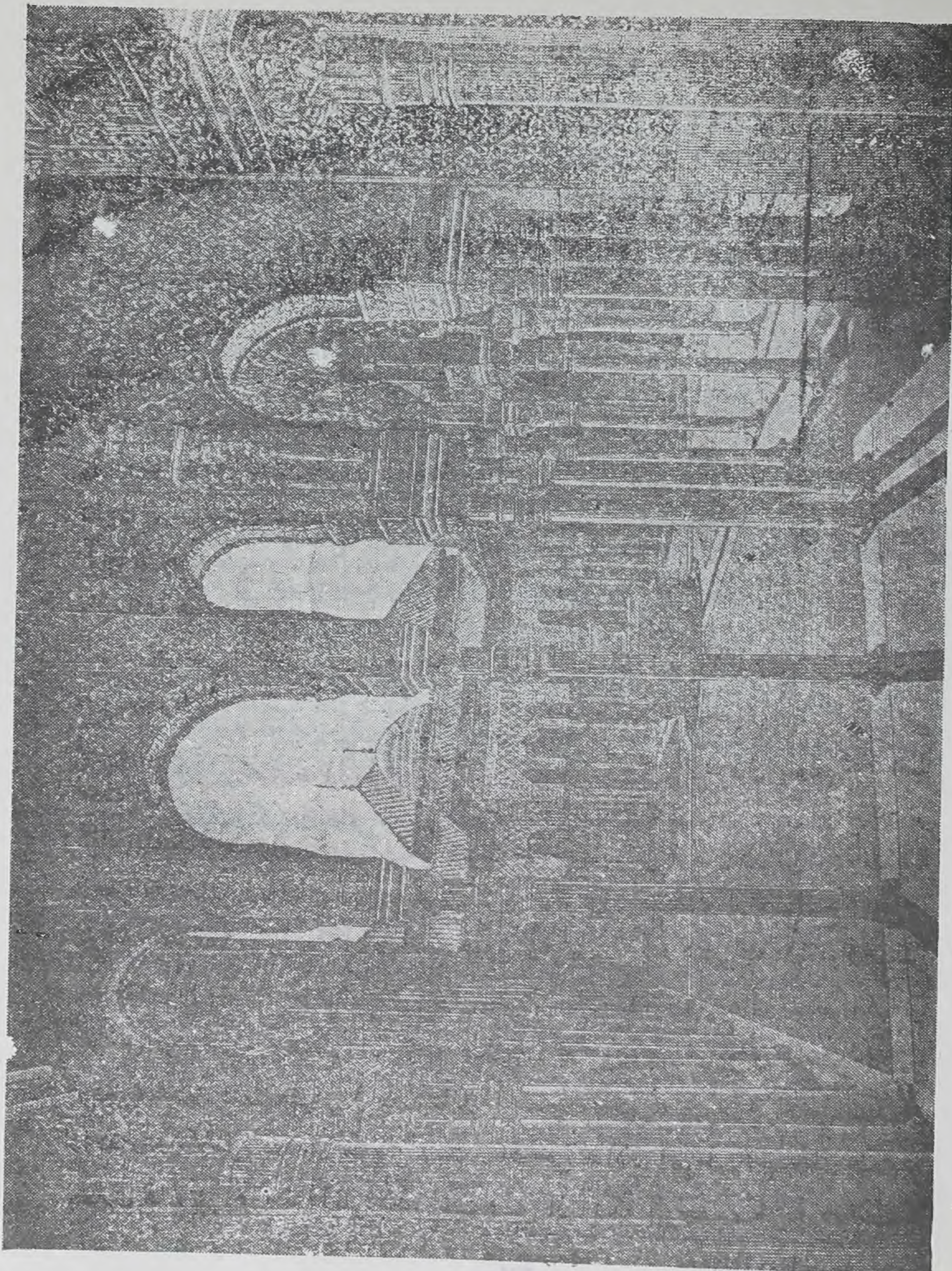
شش نفر از سلسله ابن السراج را در همین حوض انباشته‌اند و در میان مردم عوام این عقیده رسوخ دارد که ارواح خون آلود و خشمگین این شهداء هر شب ازین حوض میرون آمده بیاد ایام گذشته نوحه گری و سوگواری میکنند.

شیرهای سنگی که حلقه وار در زیر سنگاب قرار داده‌اند و سنگاب بر پشت آنها تکیه دارد در حقیقت هیاکلی موهوم و بهیچ حیوانی شباهت ندارند. اندام آنها بر حسب اصول تشریحی بقدری غیر متناسب و بدترکیب است که نمیتوان عجز مهارت سنگتراشی را تصور نمود بلکه باید چنین پنداشت که اصلاً مقصود حجار تمثیل حیوان معینی نبوده و فقط برای زینت، هیاکل فرضی در نظر گرفته است.

اشخاصی که از اقطار عالم بسیر و تماشای عمارت الحمراء میروند محال است باور کنند زینتها و طرحهای بدیعه که بانواع مختلفه در در و دیوار و هر گوشه و کنار این عمارت مشاهده میشود از مصالحی غیر از سنگ خام چنانکه در عمارات هند و مصر معمول است ساخته شده و مشکل است به آنها فهماند آنچه که می بینند گچبری است و تمام نقوش و گل بوته های مطبق را استادان ماهر از طبقه های ضخیم گچ بریده و بیرون آورده‌اند و در بادی نظر هم از معاینه خط الرأسها و زوایای تیز و تند و سطوح صیقلی و براق این اشکال و نقوش خیلی دشوار است که شخص بتواند احتمال دهد زمینه آنها غیر از سنگ مرمر عنصر دیگری باشد چنانچه خود من هم این معنی را نخست نتوانستم باور کنم، مگر بعد از آنکه قطعه کوچکی از کناری بر گرفتم و مسیو فریدل^(۱) عضو دانشگاه فرانسه که همراه بود اجزاء آنرا با اصول شیمیائی تجزیه کرده و از تجزیه چیز دیگری جز املاح گچی بدست نیامد.

البته این نکته را باید مسلم داشت که زمینه تزیینات و غیره که در عمارت الحمراء دیده میشود همه از خمیر گچ است ولی این خمیر خالص نیست و بتناسب مخصوصی بعضی مواد آلیه با آن سرشته‌اند و باید اعتراف نمود که همین امر یکی از عجایب معماری و استادی کارگران مسلمین است که مصالح خود را طوری محکم و سخت

۱ - Fridel.

(۱۴۲) - حیاط شیران در. قصر الحمراء

ترتیب میداده اند که هنوز بعد از پنج قرن گچبریه و ریزه کاریهای آنها بحال اصلی برجها و سرپنجه بی اعتدالی ایام بر آنها رخنه نیافته است .

بدیهی است هیچ معمار اروپائی امروز عهده دار چنین مسئولیتی نمیشود که با گچ زینت کاری و گچبری کند و بدوام آن در مدت چند قرن اطمینان داشته باشد .

بسیاری بر این عقیده هستند که استقامت و دوام بنیان و باروهای الحمراء بواسطه مساعدت و اعتدال هوای اندلس است ، ولی این فرض بنظر اساسی ندارد و دلیل مسلم نیست باینجهت که خیلی از قسمتهای این عمارت که سالها بعد از انقراض اعراب تعمیر یا مرمت شده اینک رو بخرابی و انهدام گذارده و باندک دقتی میتوان این قسمتهای اخیر را از ابنیه باستان تمیز داد باینمعنی که تعمیرات جدید همه فرسوده و گوشه وزوایای آنها از هم ریخته و سطح آنها نا همواری پیدا کرده و حال اینکه آنچه از زمان اعراب باقیمانده همه بی عیب و بهمان استواری و رونق اولیه باقی است .

هر کس از اهل ذوق و هنر که بتماشای الحمراء رفته با زبانی پر از شکایت و قلبی مجروح از مراتب هنر کشی و بی اعتدالی اندلسیان که بیمحایا بخرابی و ویرانی این بنای ارجمند مبادرت کرده اند حکایت میکند . گذشته از **شارل پنجم** که قسمت عمده ای از این عمارت را بخاک افکند و بجای آن بناهای بی تناسب بی موقع دیگر بنیاد نهاد همه حکومت هائی که در آن مدت در خاک اندلس فرمان روائی کرده اند ابنیه الحمراء را مانند ویرانه بیمصرفی فرض کرده و هر وقت مقداری از مصالح آنجا را گرفته بمصرف دیگر زده اند . چنانکه مسیو **داویدیه** (۱) در کتابی که در احوال اندلس نگاشته مینویسد : « خشتهای کاشی گرانبهائی که ازاره و کف تالارهای الحمراء از آنها مفروش بوده درین نزدیکی از طرف حکومت به کوره پزان برای ساختن ساروج فروخته شده ، درب مفرغی (مازکیتا) (۲) مسجد الحمراء بعنوان قراضه بمسکران واگذار و بالاخره درهای چوبین منبت و تاریخی تسالار **ابن السراج** بجای هیمة در بخاری ها و تنورها طمعه آتش شده است و پس از آنکه بهرچه ممکن بوده است از

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

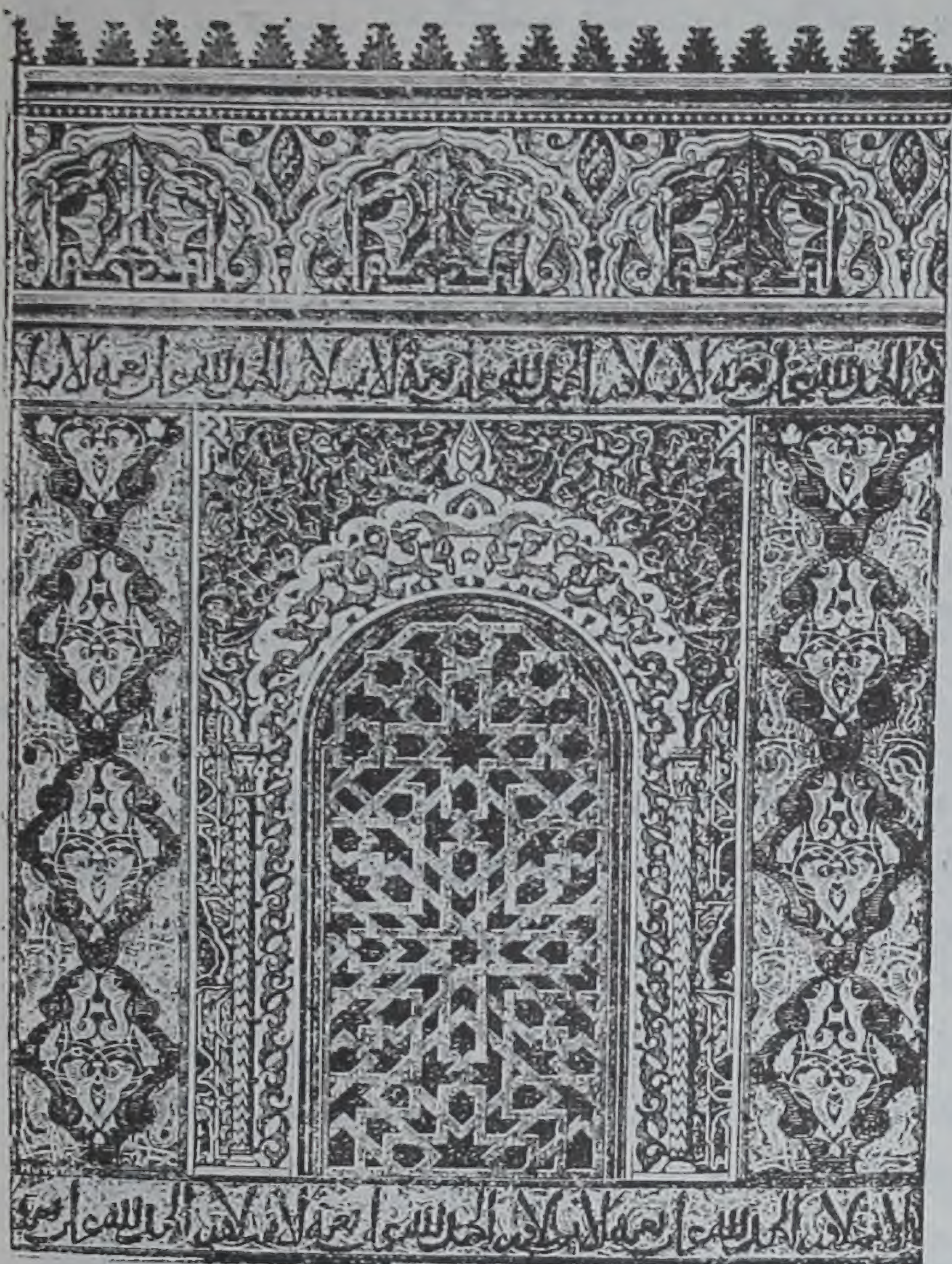
جای بر گیرند و بیول نزدیک کنند ابقا نشده عمارات و تالارهای الحمراء را با آنهمه افتخار و جلالت قدر بزدان و محبس اشرار و ارادل جنایتکاران یا مخزن غله و سایر اجناس ازین قبیل تبدیل نموده تا آنکه بزعم کارگذاران حکومت کار رفتن و پاک کردن در و دیوار تالارها و حجرات آسانتر بعمل آید ، همه گچبریها و نقش و نگارها را با پرده ضخیمی از آهک محو و مستور ساخته اند .

این طرز تصفیه و تزکیه داخلی ابنیه که علامت لطف طبع و سلیقه مخصوص اندلسیان و انگلیسیان (۱) است در میان بعض از طوایف متمدنه اروپائی مرسوم و معمول و ابداً از روی حاجت و ضرورت نیست بلکه در نظر جماعتی از مردم دیوارهای صاف و سفید خوشنما و پسندیده است و تجمل حسن مصنوعی و عامیانه ، تساوی و

۱ - در مقایسه بی پروائی مسیحیان اندلس نسبت به صنایع خود با مراقبت و احتیاط ایتالیائیها در حفظ آثار و صنایع باستان يك لطف مخصوصی پیدا میشود ، مثلاً کسیکه به فلورانس مسافرت کرده باشد میداند که مجسمه های خیلی عمده و عالی در جاهای عمومی نصب شده و دست هر کسی هم بآنها میرسد با وجود این احدی دست بآنها نمیزند ولی در غرناطه روزهای یکشنبه که مردم برای گردش بیرون میروند ، در خرابه های قصر شارل پنجم وارد شده چیزی از آثار تاریخی و مجسمه های آن قصر را شکسته با خود میبرند . نویسنده وقتی که بقصر اسکوریال متعلق به فیلیپ دوم ورود نمودم که آن در تیرگی و خفگی نمونه ای از معماری مسیحیان آن عصر میباشد همانطور که الحمراء در روشنی و دلگشائی شاهدیست از خصوصیات معماری عربی ، بطبقه تحتانی قصر مزبور رفته دیدم که تمام سقف و تصاویر دیوارهای آن دست خورده و بکلی خراب و ضایع شده است ، از اینحال خیلی تعجب نمودم ، از سرایدار آنجا علت پرسیده با کمال لاقیدی جواب داد که روزهای یکشنبه وقتی که مردم برای گردش باینجا می آیند با کارد و چاقو که همراه دارند تمام این تصاویر را تراشیده و خراب مینمایند . در اینمطلب شکی نیست که سکنه فلورانس بغایت مؤدب و خوش اخلاق میباشند ، ولی یقین دارم که اگر یکی از آنها یکبار برای تفرج و گردش بیرون میروند دست بی احترامی بطرف آثار صنعتی آنجا دراز کند او را در آتش سوزانیده و یا سنگسار مینمایند .

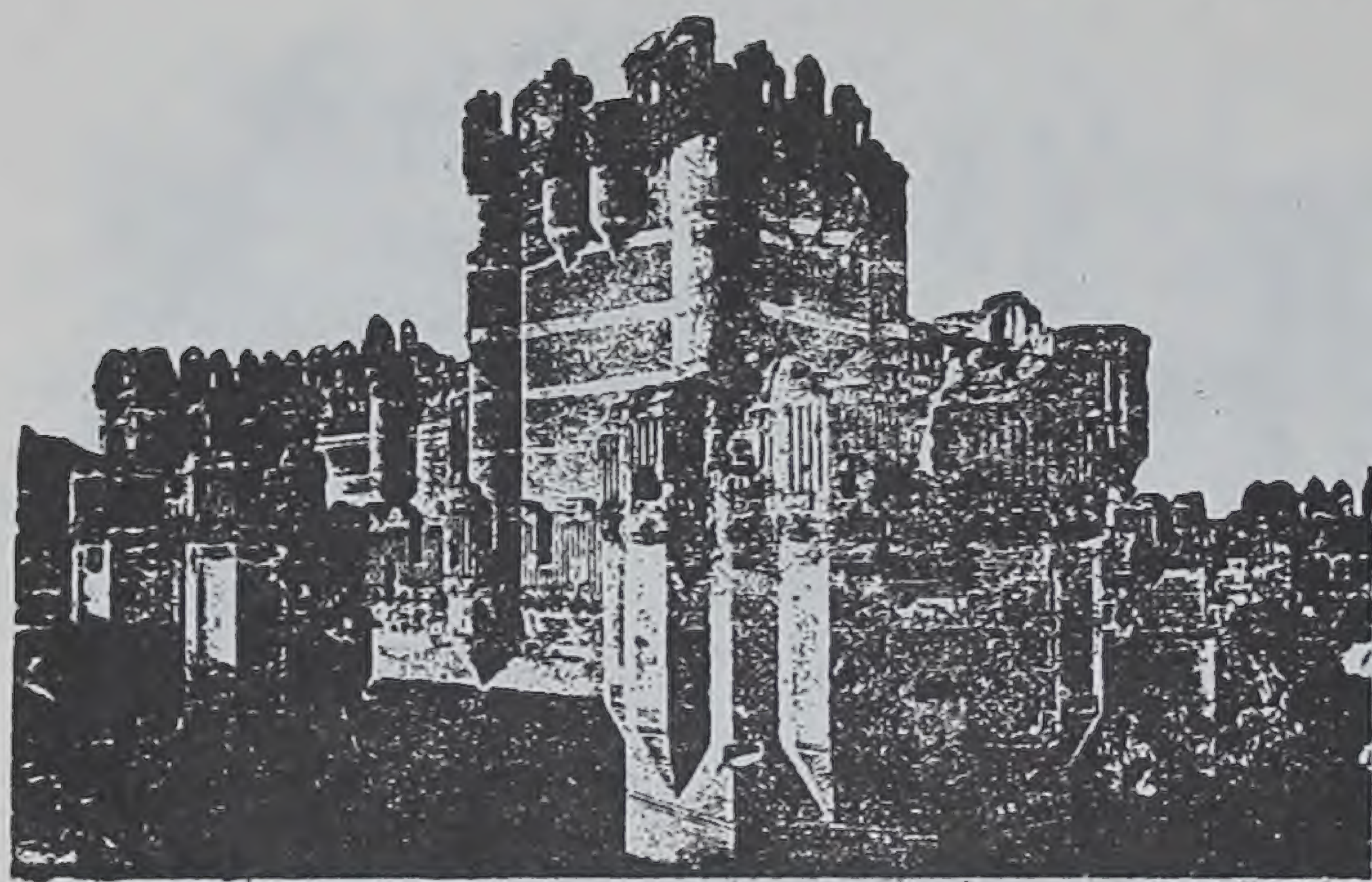
البته این راهم نباید نهفته گذاشت که در اینوقت مسیحیان اندلس درین امر بخصوص تاحدی از خواب غفلت بیدار شده اند و ثبوت آنهم دو جلد کتابیست که راجع بآثار قدیمه اندلس نوشته شده که من در دیباچه کتاب آنرا ذکر نموده ام و این در حقیقت قابل توجه و تقدیر است . (مصنف) .

یک‌رنگی که روز
بروز در میان اقوام
اروپائی اشتداد مییابد
در این امر خالی از
مداخله و تأثیر نمیباشد.
بی اعتدالی و سهل
انگاری متصدیان
امور نخست در میان
هنروران و صاحبان
ذوق و صنعت حس عدم
رضایت و مخالفتی بسزا
تولید نموده و رفته رفته
یاد آوری این نکته که
الحمراء برای بشر و
اهالی قرطبه و دیعه
شکفت انگیزی است

(۱۴۳) - نمای یکی از پنجره‌های مسجد الحمراء

و میتواند از اکناف عالم سیاحان و هنرپژوهان را بخود جلب و از اینراه ممر انتفاع و رونق بازاری برای اهالی فراهم سازد در میان مردم ولوله ایجاد کرده حس دفاع شدیدی بوجود آورد و مصمم شدند آنچه از آثار آن ابنیه عجیبه بر جامانده محافظت کنند و نگذارند که آن گنج شایگان برایگان از دست برود. کارگران و مزدوران را بکار وا داشتند و چندانکه ممکن میشد ورقه آهکی که روی حجاری و گچبری ها کشیده بودند بستر دهند و يك سلسله تعمیراتی شروع که هنوز دنباله آن در دست ولی خیلی بتأنی پیش میرود و علت طول عمل اینست که هر چند از روی نمونه‌های بی عیب مرمت

قسمتهائی که آسیب
یافته نسبتاً آسان بنظر
میرسد با وجود این کار-
گرانی که بخوبی انجام
تعمیرات را عهده
نمایند بسیار نادر و
کمیاب است .

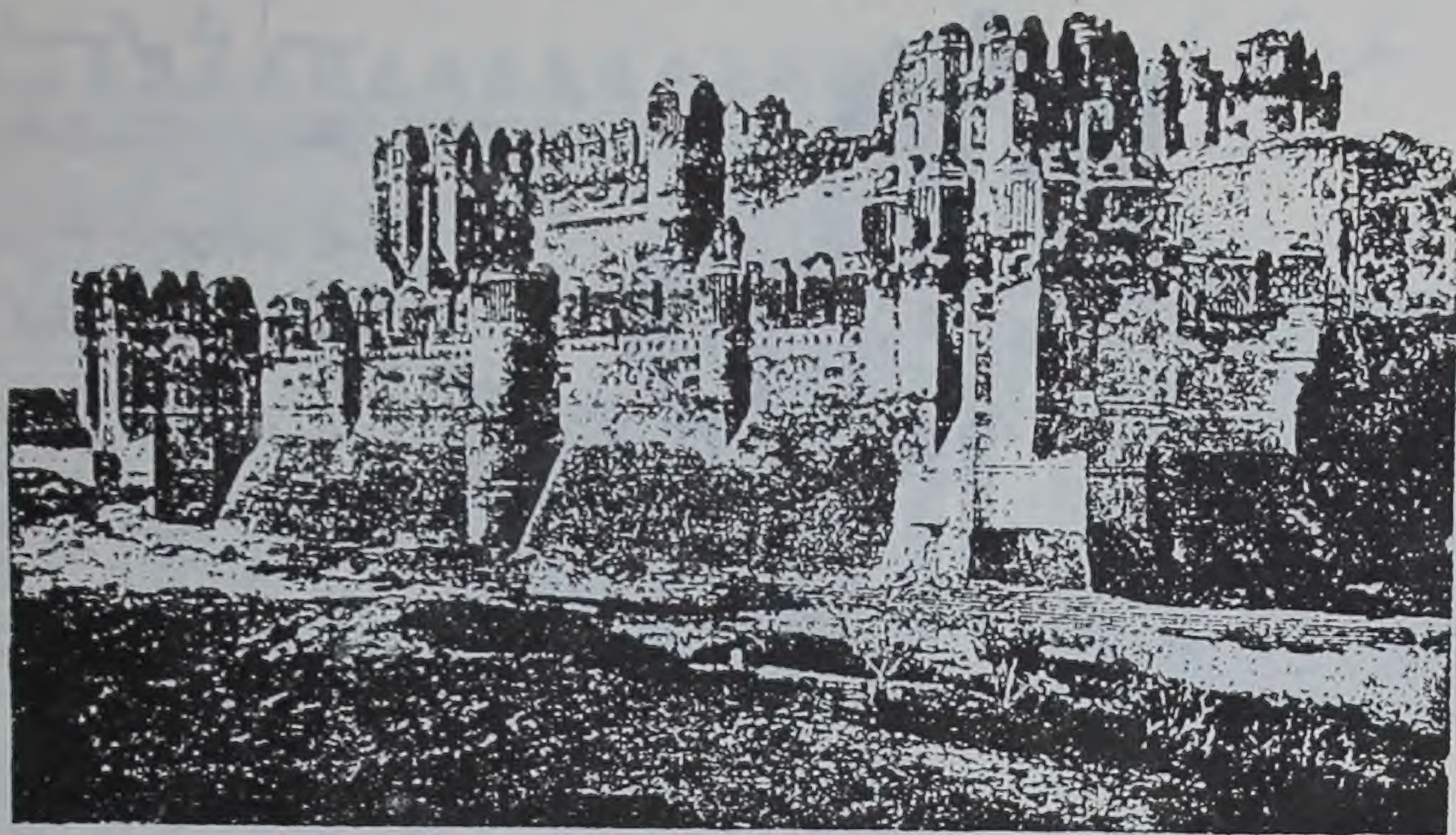
در حوالی الحمراء
قصر دیگری از آثار

(۱۴۴) - القصر سقوبیه

عرب بر پا مانده که معروف بعمارت **ژنرالایف** (جنات العریف) است ولی متأسفانه در
این عمارت چندان دخل و تصرف و آهک مالی کرده اند که بکلی از صورت اولیه افتاده
و امروز نمیتوان تشخیص داد منظره آن قبل از این تصرفات چگونه بوده است ، تنها
باغستان این عمارت قابل توجه و دارای مزایای مخصوص است . از این گذشته آنچه
در رساله های زاد المسافرین در تمجید و تعریف اغراق آمیز این بنا برای تشویق و
تحریک جهان گردان نوشته اند خالی از حقیقت است .

شهر غرناطه بخودی خود جلوه و صفائی ندارد ، هر چند شعراء و نویسندگان
در قصاید و قطعات خود از این شهر ستایش و تمجید عالی کرده اند و حتی گفته اند :
« از دمشق تا اندلس اشعه زرین آفتاب شهری قشنگتر از شهر غرناطه نمیتابد »

این قول را نمیتوان باور کرد . اینکه در زمان مسلمین این شهر چه کیفیت داشته امروز
بر ما بکلی مجهول و منظر کنونی غرناطه بدهکده بزرگی غم انگیز و چرکینی میماند
که در یکی از بهترین نقاط مصفا و خرم روی زمین واقع شده باشد و همه شهرت و
اعتبار آن مربوط بدو بنای معظم عظیم النظیریکی معبد بزرگ مسیحیان و دیگری قصر
الحمراء است .

(۱۴۵) - القصر سقوبیه

وضع ساختمان مساکن و خانه های تازه ساخت غرناطه تابع هیچ سبک و طرزی نیست. نویسندگان معتبر معاصر در زیبایی و رنگ آمیزی فرح بخش ظاهر مساکن این شهر بسیار قلمفرسائی کرده اند، ولی نگارنده چندانکه در طلب و تجسس آن کیفیات سعی کردم چیزی نیافتم. غرناطه درینوقت شهری خاموش و از رونق افتاده است، مقایسه حالت سکوت و خمود آن باقیافه طرب انگیز و نشاط آور اشبیلیه اختلافی عظیم دارد، اهالی اینشهر بکم انسی و اجتناب از آمیزش با بیگانگان معروف و بسیار جاهل و بطی الحریکه اند. نکته ای که بخصوص نگارنده متوجه آن شدم و بیشتر از هر چیز معرف احوال روحیه اهالی غرناطه بنظر میرسد اینست که درینشهر برعکس اشبیلیه که در هر کوچه و محله آن دکانین کتاب فروشی یافت میشود در غرناطه این صنف فوق العاده کمیاب است.

وقت آن رسیده است که برای احترام از اطناب، ذکر اینه و آثار اسلامی در اندلس را بهمینجا خاتمه دهیم. بدانچه گذاشت قصر سقوبیه^(۱) و چند بنای دیگر از

۱ - Ségovie.

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

آثار اسلامی که در فصل آینده ازین کتاب، آنجا که از تأثیر تمدن عربی در اروپا صحبت میرود بذکر آنها خواهیم پرداخت اضافه کنیم. رویه مرفته احوال اجمالی و مکفی از کلیه آثار اسلامی که هنوز در اندلس پیادگار مانده است بدست میآید، هر چند این آثار نمونه‌ای از مجد و عظمت گذشته اسلام است ولی برفرض اینکه همه ودایع تمدن اسلامی از ادبیات و علمیات و غیره از میان بروند یا رفته باشند همین اندازه مشهود برای تصور علو مقام و رفعت قومی که موجد و مبتکر آنها بوده ما را کافی است.

باب پنجم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل، ایتالیا فرانسه

فصل اول

حکومت سیسیل و ایتالیا

ما وقتی که تاریخ عرب را بدقت مطالعه میکنیم این مطلب بر ما مکشوف میشود که فتوحات آنان رویهمرفته دو گونه بوده است، باین معنی که مقصودشان از فتح يك کشور یا اقامت و توطن در آن کشور بوده یا نبود. در قسمت اول از اهالی استمالت و دلجوئی کرده و برخلاف تمام کشور گیران عالم با قوام مغلوبه در مذهب و آداب و رسوم و شریعت و قانون آزادی داده و در عوض جزیه خفیفی از آنها مأخوذ میداشتند، چنانکه در مصر و شام و اندلس بهمین نحو عمل کردند، لیکن در صورت دوم که مقصود اقامت نبود طرز رفتار آنان بکلی تغییر پیدا مینمود، یعنی مانند سایر کشور گیران دنیا ممالك مفتوحه را جزو غنائم دانسته آنچه از مال و متاع قابل حمل بود با خود برده و بقیه را بباد فنا میدادند، چنانکه در فرانسه و ایتالیا همین کار را کردند، ولی سیسیل کشوری است که در آنجا اعراب بهر دو طریق مزبور یکی بعد از دیگری عمل نمودند. ابتدای امر که عدۀ آنها کم بود و دیگر سیسیل و یک قسمت ایتالیا هم جزو قلمرو امپراطوران قسطنطنیه محسوب میشد اینجایيك رشته حملات فوری اکتفا کرده کشور را بباد فنا دادند. آنها وارد هر ایالتی که شدند آنچه را که بر آن دست یافتند غارت نمودند و کسانی که در مقام مقاومت برآمده بودند همه را بقتل رسانیدند و بعد لشکریان خود را برداشته بسرعت از آن سرزمین خارج شدند، تا بعد از چندین مهاجمه و کامیابی نظیر کامیابی مزبور وقتی که به گرفتن کشور و اقامت در آنجا تصمیم گرفته شد آنوقت با مردم بنای مماشات و ملایمت را گذاشتند و مخصوصاً از

روزی که بر آن کشور استیلا پیدا کردند از همان روز قتل و غارت را ترك گفته وسایل آسایش خیال و رضایت خاطر سکنه را فراهم کردند و بالاخره تمدنشان را در آنجا بسط داده و مثل اندلس آنرا آباد و معمور ساختند.

شرحی که تا اینجا در طرز فتوحات عرب گفتیم باید آنرا در بیان تاریخ فتوحات آنان مد نظر قرارداد. والا از تاریخ مزبور نمیشود چیزی بدست آورد. انسان واقعاً تعجب میکند که چگونه میشود طرز سلوك و رفتار یک قوم در دوسر زمین مجاور تا این حد مخالف و مغایر هم باشد.

بالجمله مسلمین افریقا بجزیره سیسیل و ایتالیا حمله بردند و عدّه آنها بیشتر از بربر تشکیل یافته چه در آن زمین شماره اعراب در آن حدود خیلی کم بوده است و بطوریکه در سابق گفتیم بربر جنگجو و دلیر بوده ولی از نظر تمدن و تهذیب از سایر اقوامی که اسلام آورده پست تر بودند.

اگرچه مسلمین در قرن اول هجری چندین بار بجزیره سیسیل و سایر جزایر بحر متوسط حمله بردند لیکن در آغاز قرن سوم که افریقای شمالی از خلافت مشرق مجزی گردید ایشان عازم شدند که آنرا بتصرف قطعی خود در بیاورند، خاصه قضیه ای هم که در نیمه پانزدهم پیش آمد سبب گردید آنها جداً برای اینکار حاضر و آماده شدند و شرح آن بنحو اجمال این است: در آن زمان حکومت سیسیل از طرف امپراطور قسطنطنیه معین میشد **اوفمیوس** (۱) در یک سال از چنین تصور کرد که نامه قتل او از طرف امپراطور صادر شده، فرماندار جزیره را بقتل رسانید و خود بجای او نشست. اهل جزیره از این واقعه بنای بلوی و شورش را گذاشتند، مشارالیه مجبور شد از مسلمین افریقا کمک بخواهد و در نتیجه بایک دسته مهمی داخل جزیره گردید ولی همین دسته در ابتدای کار پرچم مخالفت برافراشته و با او مشغول زد و خورد شده، چنانکه از سال ۲۱۲ تا سال ۲۱۷ هجری بین آنها جنگ دوام داشته است تا بعد از سقوط پالرم (۲) تمام جزیره بتصرف مسلمین درآمد. آنها در طول این مدت که بایونانیان مشغول جنگ بودند

۱ - Euphémios. ۲ - Palerme.

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ، ایتالیا ، فرانسه

قناعت به سیسیل ننموده بلکه بقسمت جنوبی ایتالیا هم حمله برده و تاکوی های بیرون پایتخت روم خود را رسانیدند و کلیسای سن پیر (۱) و سن پول (۲) را که در آنوقت خارج شهر واقع شده بودند طعمه حریق ساختند و بعد از آنکه از و آن هشتم (۳) پاپ قول خراج گرفتند مراجعت نمودند . مسلمین ، بر ندیزی (۴) واقع در ساحل آدریاتیک را گرفته و تارانت (۵) و بنوانت (۶) خود را رسانیدند و چندین بنادر سیسیل و ایتالیا و نیز جزائر کرس ، کاندی ، مالت (۷) و تمام جزائر بحر متوسط را تصرف نمودند . مقصوفات مزبور در واقع آنها را دارای تمام آبهای این حدود قرار داده بود . و نیز (۸) هم تاملتی خود را ببطرف نشان میداد و از جنگ احتراز مینمود .

نرماندیها در قرن یازدهم میلادی حکومت سیاسی اعراب را در سیسیل خاتمه دادند ، ولی نفوذ تمدنی آنان تاملتها بحال خود باقی بوده است . این نرماند ها تا اینقدر مدبر و عاقل بودند که وقتی که مسلمین را از خود برتر دیدند آنان را بطرف خود جلب کرده و بآنها تکیه نمودند و بهمین جهت هم در دوره حکومت نرماند تمدن اسلامی بر نفوذ خود باقی بوده است .

نظر باینکه تاریخ مسلمین و نرماندها در جزیره سیسیل بهم مربوط و وابسته است لذا لازم میدانیم برای روشن شدن این تاریخ شرحی بطور مختصر از جنگهای نرماندها مذکور داریم تا معلوم شود که وضع و کیفیت جنگهای آن عصر چه بوده و راجع به بربادی و تباهی کشور که اعراب را مورخین اروپا مورد اعتراض و حمله قرار داده اند ازین بیان ثابت میشود که این مسئله در آن زمان عمومیت داشته و وضع فاتحین و جنگجویان دنیا همین بوده است .

پیش آمدیکه نرماندها را بجزیره سیسیل سوق داد تعجب آور و قابل شنیدن است . تقریباً در سال ۱۰۱۵ میلادی چند نفر از افسران فرانسوی و نرماندها که بعد از زیارت فلسطین با اروپا مراجعت مینمودند بقصد زیارت کسوه گرگانو (۹) که بنام

۱ - Saint - Pierre. ۲ - Saint - Paul. ۳ - Jean VIII. ۴ - Brindisi

۵ - Tarente.

۶ - Bénévent.

۷ - Corse, Candie, Malte.

۸ - Vénise.

۹ - Gorgano.

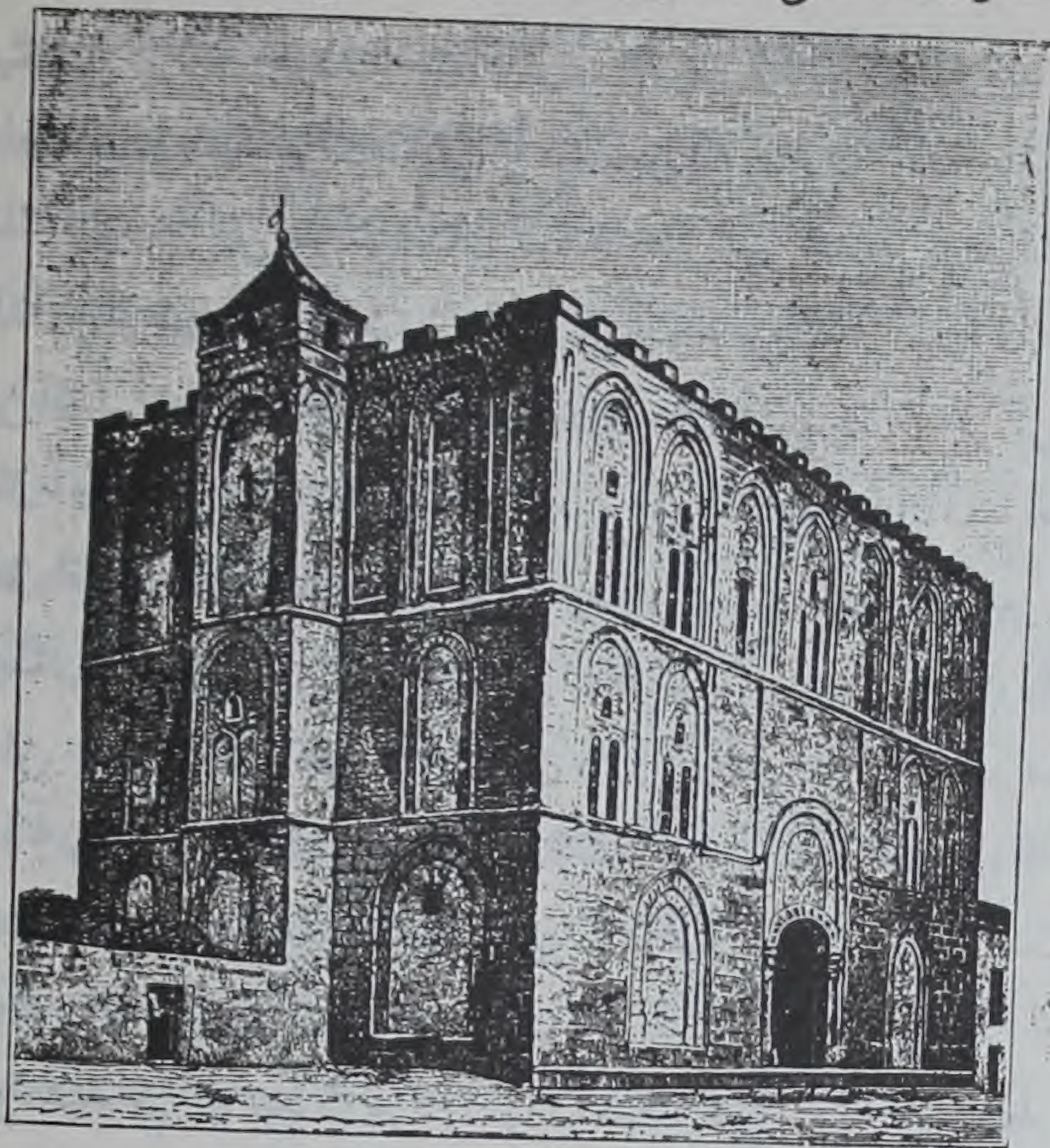
میگائیل فرشته مغروف است طرف جنوب ایتالیا روانه شدند **گنت دو آو لینو** (۱) که این خبر را شنید برای مقابلی با مسلمین که سالرن (۲) را محاصره کرده بودند از آنها کمک طلبید. این سرکردگان که داخل شهر شدند بر جرأت محصورین افزود و یکدفعه از شهر خارج شده بمسلمین حمله بردند و آنها را متفرق ساختند. سکنه شهر از پیشرفتی که حاصل گردید خوشحال شدند و از سرکردگان مذکور احترام بعمل آورده هدایا و تحف زیادی تقدیم نمودند و ضمناً از آنها تقاضا کردند که در آنجا رحل اقامت انداخته و از حرکت صرفنظر نمایند، ولی زائرین نامبرده که هوای وطن و دیدار اقرباء در سر آنها بود این تقاضا را نپذیرفتند، اما قول دادند که بعد از رسیدن بوطن خود یکعده کافی از جوانان دلاور ورشیدی را که در دفاع از مذهب ثابت قدم تر از آنها میباشند گسیل دارند. خلاصه آنها بکشور خود روانه شدند و اشیاء گرانبهای چندی هم از قبیل پارچه های حریر بارداهای قیمتی، یراق اسب مرصع بطلا و نقره و مرکبات که آنوقت در فرانسه وجود نداشت با خود حمل کردند و مقصودشان از حمل این اشیاء هم آن بود که مردم آنها را دیده شوق پیدا کنند بطرف چنین سرزمین پر نعمت و ثروتی حرکت نمایند.

این سرکردگان نرماند بعد از ورود بوطن تمام گزارشهای خود را برای مردم نقل نمودند و از بیانشان در آنها بقدری حرارت و جوش پیدا شد که جماعت زیادی عازم جزیره سیسیل گردیدند،

حرکت نرماند ها از همینجا شروع میشود. این حامیان جدید دین و آئین مطابق رسوم و عادات آن عصر بجای دفاع از مذهب مشغول چپاول و غارت و پر کردن جیب خود گردیدند. البته آنها با يك فرزی و مهارت مخصوص یونانی، مسلمان، ایتالی همه آنها را یکسان غارت مینمودند و تا مدت پنجاه سال یعنی تا زمان فتح بطور استقلال، این سرکردگان مسیحی قرب و جوار سیسیل و ایتالیا را ارض موعودی می - پنداشتند که در آن باآسانی مال فراوان و ثروت بی پایان بدست میآید.

۱ - Conte d'Avellino. ۲ - Salerne.

نتیجه خدمات این
خامیان دین این شد
که کشور با قدم سریعی
رو بویرانی و خرابی
نهاد و بر سکنه آن
معلوم شد که ضرر و
خطر دوستی نرماندها
بیشتر از دشمنی مسلمین
بوده است ، این بود که
آنها بیای ملتجی شدند
و پاپ هم وقتی که دید
ملامت و توبیخ او ابداً

منظره عمومی قلعه اسلامی جزیره در سیسیل (۱۴۶)

مؤثر واقع نشد ناچار شرحی درین باب بعنوان امپراطور قسطنطنیه نوشته ارسال داشت
که از مطالعه آن میشود فهمید که نیروی مسیحیان آن عصر بارعایای بیچاره چگونه
سلوک مینمود .

مضمون نامه مذکور که از پاپ **لئون نهم** بعنوان امپراطور قسطنطنیه است
بدینقرار میباشد :

« از مطالب فرستادگان فرزندانم **آرگیروس** (۱) که مستحضر گردیدم بینهایت
متأثر شدم ، خود سری و شرارت و فسق و فجور نرماندها را که از کفار هم بدترند دیده
تصمیم گرفتم که ایتالیا را از ظلم و جور این اجانب نجات بخشم ، نرماند در حال غضب
و خشم به همه مقدسات پشت پازده بهیچ چیز احترام نمیگذارد . ایشان مسیحیان را
با کمال بیرحمی گردن زده و هر نوع ظلم و ستم بر آنها روا میدارند . از حدود آدمیت

۱ - Argyrous.

تا ایندرجه دور افتاده اند که بر اخدی ابقا نکرده حتی از زنان و اطفال هم ملاحظه نمیکنند. اینها کلیساهای اولیاء را هم غارت میکنند و آن معابد را طعمه حریق ساخته برباد میدهند و بالاخره بهر چیزی که چشمشان افتاد غارت کرده نیست و نابود میسازند. من چندین بار ایشانرا ملامت و سرزنش کرده و جداً ممانعت نمودم. من از ایشان التماس نموده و مکرر گفته و خوانده‌ام و بعذاب الهی آنها را تهدید کرده‌ام، لیکن مطلب همان است که آن دانشمند گفته است: کسیرا که خدا گمراه کرد او هیچوقت هدایت نخواهد شد: (۱) هیچ نصیحت و اندرزی در وجود کسیکه دیوانه - است مؤثر واقع نخواهد گردید. اینک من برای جنگ با این گروه ستمکار که مظالم آنها دیگر قابل تحمل نیست کمر را محکم بسته‌ام. من این جنگ را مقدس می‌شمارم، زیرا که فقط برای صیانت و حفاظت دین و نیز حراست بندگان خدا باین امر مبادرت مینمایم.

امپراطور قسطنطنیه اعتنا به نامه پاپ نکرد، ولی او که در عزم خود ثابت بود در صدد شد که بر ضد نرماندها هیئت متحده تشکیل دهد، لذا از آلمان یاری خواست و نظر باینکه آییخ اشتات (۲) اسقف اعظم با این قشون کشی بر ضد مسیحیان بکلی مخالف بود او هانری سوم پادشاه آلمان را از همراهی با پاپ منصرف ساخت، لئون بعد از این تکیه بمدد غیبی کرده با لشکر انبوهی حمله سختی به نرماندها برد، ولی شکست خورد و دستگیر شد. او بعد از این مبادرت بصلح نموده حتی نرماندها را که قبلاً تکفیر کرده بود تکفیر خود را پس گرفته و قرار شد که گناهان آنها را ببخشد، ولی نرماندها از این روی خوشی که پاپ بآنها نشان داد ابداً اغفال نشده و تمامت يك سال او را در حبس نگاهداشته بعد از معاهدات و گرفتن ضمانت های سختی مرخص کردند.

بعد از این قضیه نرماندها خود را در چپاول و غارت بلا معارض و بکلی آزاد دیده چپاول و غارت سیسیل و ایتالیا را با کمال اهتمام ادامه دادند و چنین معلوم میشود

۱ - Eichstadt.

۲ - اشاره ایست باین آیه قرآن: من یضله الله فلا هادی له. (مترجم)

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ، ایتالیا ، فرانسه

که مظلالم آنها آنقدر طول کشید که مردم بقتل و غارت این حامیان دین خو کرده و تحمل جور و اعتساف در آنها طبیعت ثانوی شده بود ، چه در کتب تاریخی آن زمان از این مظلالم طوری ذکر شده که گوئی آن جزء امور عادی و معمول روزانه بوده است. این افسران مسیحی وقتی که بیاك خانقاه که وسایل دفاعیه کاملی نداشت میرسیدند آنرا از اول تا آخر غارت کرده و شکم راهبها را که مبادا جنجال کنند پاره میکردند. این راهبها هم موقع که بدست میآوردند معامله بمثل نموده کاملاً انتقام خود را از آنان میکشیدند و تاریخ های لاتینی آن عصر پر است از این قبیل وقایعی که بین آنها با نرماند ها اتفاق افتاده ، چنانکه از میانه آنها واقعه ای است که مسیودولا بریمودری^(۱) آن را از آرشیو خانقاه مون کاسین^(۲) نقل نموده و ما آن را در اینجا ذکر میکنیم که از خواندن آن از روح اجتماعی آن عصر میتوان زمینه کافی بدست آورد :

« روزی کنت رادولف^(۳) با پانزده نفر نرماند وارد خانقاه مونت کاسین شده و ایشان مطابق رسوم آنروز اسلحه و آلات حرب با اسبهای خود را بیرون گذاشته برای نماز داخل کلیسا شدند ، البته در چنین موقعی خوب نبود که از ایشان انتقام گرفته شود با اینحال وقتی که بر کوع رسیدند اجزاء خانقاه یکدفعه تمام دروازه های خانقاه را بستند و اسلحه و اسبهای آنها را خود تصرف نموده و بشدت ناقوس زده که از آواز آن تمام پاسداران خانقاه جمع شده و به نرماندها که غیر از تسبیح چیز دیگری در دست نداشتند حمله بردند. آن بیچاره ها بلا به و زاری افتاده و التماس نمودند که حرمت آنمقام را رعایت کنند که خود ابداً رعایت نمیکردند ، علاوه قسمهای شدید خوردند که مقصودشان از آمدن آنجا فقط نماز و عبادت بوده و نسبت برهبا نها نهایت محبت و دوستی را دارا میباشند ، ولی با وجود این راهبها موقع را غنیمت دانسته و هیچ گوش بحرف آنان ندادند. آنها پانزده نفر از کسان کنت را بقتل رسانده و فقط کنت را یکنفر قسیس از قتل نجات بخشید و او همانوقت تمام موقوفات خانقاه را که در تصرف کنت بود از دست وی انتزاع نموده به کلیسا برگردانید . »

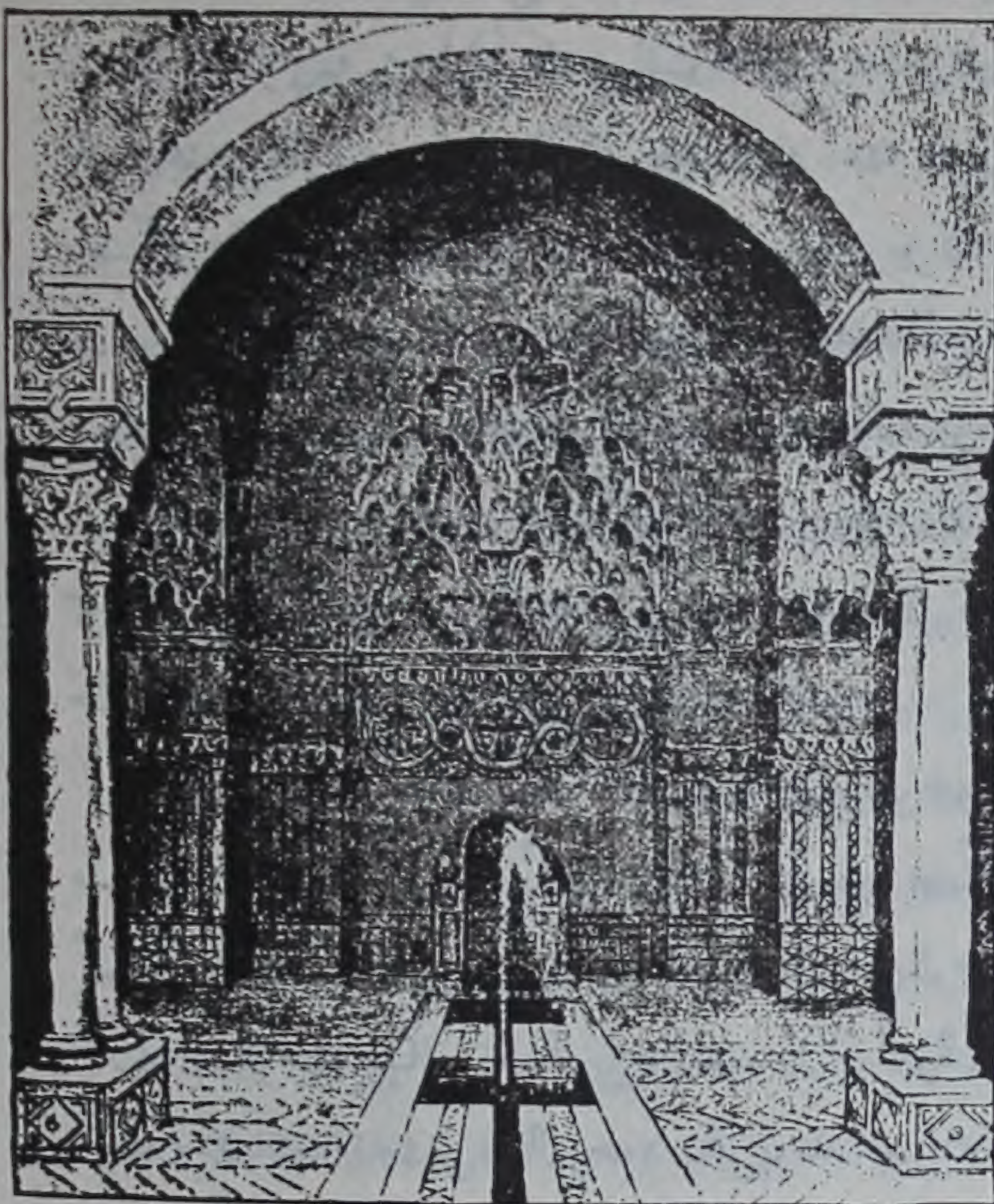
اوضاع سیسیل و ظلم و ستم نرماندها بهمین منوال بود تا اینکه یکنفر سردار

۱ - M. de la Primeuderie. ۲ - Mont - Cassin. ۳ - Conte Radulf.

نرماند موسوم به رور (۱) که نهایت متین و مدبر و عاقل بود عازم گردید که جزیره را کاملاً فتح نماید و موقعی هم که بدست او آمد خیلی مناسب بود، چه از طرفی اعراب بچنگ داخلی مشغول و رقابت بین عرب و بربر که سبب بر بادی کشور اندلس گردید در سیسیل بشدت جاری و آنرا مورد تهدید واقع ساخته بود، چنانکه در سال ۱۰۶۱ میلادی سیسیل به پنج حوزه تقسیم گردیده که بر هر حوزه ای یکنفر امیر حکومت مینمود و این حوزه های پنجگانه عبارت بودند از پالرم، مسین، کاتان، ژیرزنتی، تراپانی و مورخین امیر پالرم را پادشاه سیسیل مینامند لیکن بین او با سایر امرأه حکام همیشه نزاع و جنگ جریان داشته است.

زمانیکه نرماند نصف جزیره را بتصرف خود در آورد همان وقت هم این امرای مسلمین با هم مشغول جنگ بوده اند و همین جنگ داخلی باعث فتح اخیر سیسیل گردیده و در سال ۱۰۷۲ میلادی بعد از سقوط پالرم حکومت اعراب خاتمه پیدانمود. آری حکومت سیاسی مسلمین در سیسیل از آنوقت خاتمه پیدانمود، لیکن نفوذ تمدنی ایشان در آنجا تا مدتی بحال خود باقی بوده است و اینجا بعقل و تدبیر رور و جانشینان او باید آفرین گفت.

رور اول، بعد از اینکه زمام کشور را بدست گرفت او همانطور که در کشور ستانی ابراز لیاقت نمود در کشور داری هم خود را یکی از رجال قابل و کافی نشان داد، حتی پسرش که بعد از وی بر تخت نشست مثل پدرش لایق و کافی بوده است. در زمان فتح نرماند تمدن غربی در جزیره سیسیل بدرجه کمال بوده است. رور و جانشینان او از هوش و قابلیت که داشتند پی بفضیلت مسلمین برده اصول و نظامات آنان را سر مشق ترقی خود قرار دادند و از مسلمین کاملاً سر پرستی نموده از این راه کشور را آباد و معمور ساختند و آن بهمین حال باقی بود تا وقتی که پادشاهان سواب در سال ۱۱۹۴ میلادی وارد جزیره شده مسلمین را از آنجا خارج ساختند زمانیکه رور شروع با اصلاحات و انتظام امور کشور نمود اهالی سیسیل بملل

پنج گانه ذیل منقسم میشدند که از حیث زبان و رسوم و عادات با هم اختلاف داشته اند : اول - فرانک (که در آن نرماند و برتون هر دو داخل بودند) دوم - یونانی ، سوم لنگبارد ، چهارم یهود ، پنجم عرب . هر يك از ملل مزبور دارای آئین مخصوصی بودند ، مثلاً یونانیان عمل بقانون ژوستینین مینمودند . لنگبارد دارای شریعت و آئین مخصوصی بوده و نرماند ها پابند قانون فرانسه و عرب تابع قرآن

بوده است . برای سازمان (تشکیل) حکومت واحده قرار دادن این اقوام مختلفه را تحت يك حکومت ، لازم بود که حکومت وقت متها درجه تساهل مذهبی و بردباری و انصاف را دارا باشد .

همچنانکه اعراب باین نکته کاملاً آشنا بودند و ژر هم بآن پی برده و چون فضایل علمی و فنی درسیسیل اختصاص بمسلمین داشت لذا و ژر از ایشان بطور خاصی حمایت و قدردانی مینمود . اکثر نامه ها و فرامین در زبان عربی و یونانی و لاتینی نوشته میشد ، حتی روی سکه عبارتی را که نقش مینمودند نصف آن عربی و نصف دیگر یونانی و لاتینی بوده است و روی بعضی علامت صلیب و بعضی دیگر نشان اسلام و در بعضی از سکه ها هر دوی این نشانها منقوش بوده است

جانشینان و ژر هم از او پیروی نموده و بطریق مذکور عمل میکردند .

دوم زبان عربی تحصیل کرده در کارهای مهم سلطنتی بمسلمین مراجعه مینمود ، مسلمین هم در مقابل این قدردانی ابراز صمیمیت نموده و در دوره رثر داخل نظام شده و زیر پرچم او صمیمانه خدمت کرده در مقابل دشمنان وی جانفشانی نمودند .

مورخین مینویسند که در سال ۱۱۸۴ میلادی یعنی یکقرن بعد از سقوط سیسیل مسلمین بکثرت در آنجا سکونت داشتند - آنها در پالرم دارای چندین کوی (محله) بزرگ بودند و در این کوی ها مساجد زیاد و امام موجود بوده و یکنفر مفتی هم وجود داشته که شغلش افتاء بوده است و از دولت و جود آنها بود که دربار سیسیل نهایت شکوه و جلال را دارا بوده چنانکه ابوالفدا سلاطین آنجا را با خلفای بغداد و قاهره همدوش قرار داده است .

فصل دوم

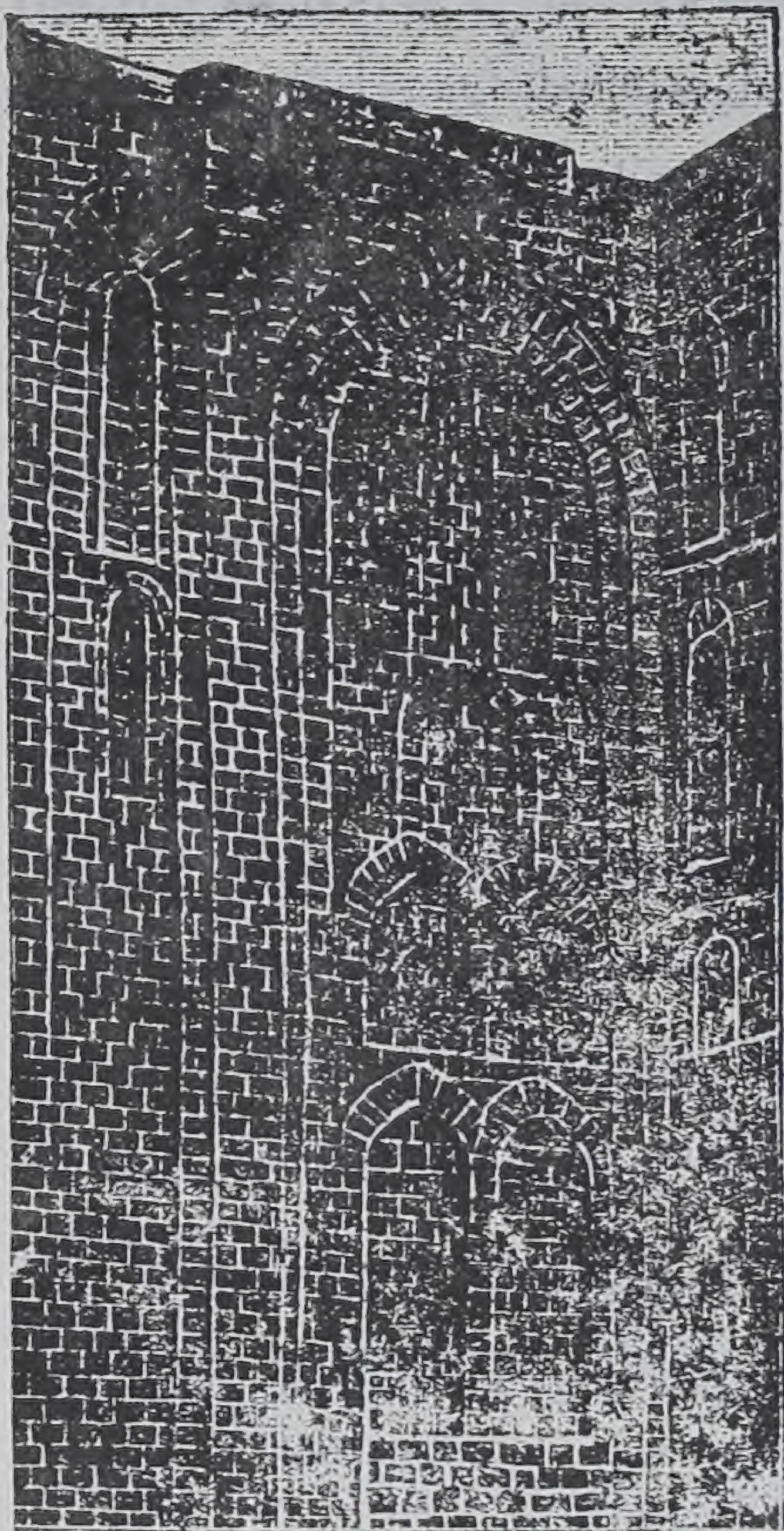
تمدن اسلامی در سیسیل

اگر چه موادی که از آن بتوان راجع بتمدن عرب در جزیره سیسیل زمینه ای بدست آورد خیلی محدود و جز یک رشته بیانات مورخین متفرقه و نیز آثار چندی که از تطاول ایام محفوظ مانده با مقداری از مسکوکات چیز دیگری در دست نیست ، لیکن از همین ها هم ثابت میشود که این تمدن در آن جزیره اگر چه پیای تمدن عربی مصر و اندلس نمیرسید ، ولی معینا پیشرفت هائی نموده که بسی قابل توجه بوده است . در دوره اعراب وضعیت سیسیل از نظر علمی و فنی و نیز اخلاقی بمراتب بهتر و بالاتر از دوره های بعد بوده است . برای بدست آوردن میزان و درجه برتری یک تمدن باید دید با جانب یعنی اقوام بیگانه از آن تمدن فایده که رسیده چیست ؟ چنانکه ما این تمدن را از نظر مزبور ملاحظه کنیم آنوقت قدر و مقام آن معلوم میشود چه اندازه است مسلمین بعد از فراغت از فتح جزیره بلافاصله شروع با اصلاحات و انتظامات نمودند ، از زمان کارتاژ جزیره مزبور بدو قسمت منقسم میشد : یکی قسمت سیراکوز و دیگر پالرم ، ولی اعراب بسه حوزه تقسیم نمودند که از روی قواعد جغرافیائی نهایت درجه درست هم بوده است . در هر حوزه که دارای چندین ولایت بود یکنفر

والی حکومت مینمود و در تحت او بخش دار و فرمانداران قرار گرفته بودند. در خود پالرم یکنفر مفتی، بوده و در هر ولایتی یکنفر قاضی و زیر دست او یکنفر منشی هم وجود داشته است. در هر شهری یکنفر امین مالیه (رئیس دارائی) و مجلس بزرگی وجود داشت که آنرا دیوان مینامیدند و این دیوان وظیفه اش مراقبت و نظارت در درآمد و هزینه کشور بوده است.

نصاری در اموری که مربوط بفوائد و منافع عمومی کشور نبود از روی آئین و یا قوانین فرمان داران خود عمل می نمودند، داد گاهها و حکام جنائی قدیمه یونان که آنها را (استراتیج) مینامیدند تا آنوقت برقرار بود، نه تنها فرایض و حقوق ایشان مثل سابق محفوظ ماند، بلکه نام آنان هم ابداً تغییر نکرده و آنها قضایا و دعواهائی را که بین خود نصاری رخ میداد حل و تسویه میکردند. علاوه جزیه ای را که اعراب مقرر کرده بودند وصول مینمودند و این جزیه در متمولین و اغنیا چهل و هشت دینار و در متوسطین بیست و چهار و در مزدور و کارگران دوازده دینار بود و این در مقابل مبلغی که یونانیان با اسم مالیات دریافت میداشتند خیلی کم بوده است. رهبانان و نیز زنان و اطفال از هر نوع عوارض مالیاتی معاف بوده اند و آنچه مربوط بقانون مدنی مانند ارث، ملک، معاملات و غیرها بود طوری آنها را مطابق رسوم کشور تنظیم کرده بودند که حتی نرماندها بالالتزام از روی آن عمل مینمودند.

نصاری در حکومت عرب در مذهب و قانون و رسوم و آداب خود کلیه آزاد بودند. **گرادن (۱)** راهب که قسّیس کلیسای سن کاترین دوپالرم (۲) بود مینویسد: کشیشان آزاد بودند که لباس رسمی مذهبی خود را پوشیده برای تسلیت و دلدادگی بیماران حرکت کنند، قسّیس دیگر موسوم به **مورو کلی (۳)** نقل میکند که در مسین ایام رسمی مذهبی دو پرچم بر میافراشتند: یکی مال مسلمین بشکل برج سیاهی روی زمینه سبز و دیگری مال مسیحیان بشکل صلیب طلائی روی زمینه قرمز.

تمام کلیساهائی را که در ایام فتح موجود بودند باقی گذاشتند، اما در اینجا مثل اندلس نصاری اجازه نداشتند که کلیساهائی از نو بنا نمایند.

مسلمین که بر جزیره استیلا پیدا کردند کشاورزی و هنر شروع بترقی نمود، نواقص و خرابی های موجوده را در اندک زمانی ترمیم و اصلاح نمودند. پنبه، نیشکر، زیتون و درخت زبان گنجشک را از خارج طلبیده کشت کردند. يك رشته مجراها و نهرهائی احداث نمودند که هنوز باقی میباشد، از جماعه مجرائی بوده که آب آن بوسیله شتر گلو داخل نهر میشد که قبل از اعراب چنین چیزی وجود نداشت. حرفت و هنر هم ترقی کرده رونقی بسزا حاصل نمود. کان های کشور از قبیل کان نقره، آهن،

(۱۴۸) - خصوصیات معماری یکی از نماهای بناء مسلمین قوبع در سیسیل

مس، گوگرد، سنگ مرمر و سماق را با

نهایت اهتمام و از روی قواعد صحیح استخراج میکردند. پارچه های حریر خیلی قشنگ میبافتند، در نورمبرگ يك رداء ابریشمی مال سلاطین سیسیل هنوز موجود است که در آن کتیبه ای بخط کوفی نقش شده است و تاریخ آن پانصد و بیست هجری مطابق سال ۱۱۳۳ میلادی میباشد و چنین معلوم میشود که فن رنگرزی از سیسیل باروپا آمده است.

تجارت که قبل از اعراب بدرجه صفر بود نهایت درجه وسعت پیدا نمود و ثبوت

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ، ایتالی ، فرانسه

آن قوانین مختلفه گمرکی است که در زمان آنها جاری بوده و يك فهرستی از آن در نامه های اوایل فتوحات نرماند موجود میباشد و از مجموع آنها میتوان معلوم داشت که زمان فتح نرماند تجارت سیسیل تاچه درجه رونق داشته است .

(۱۴۹-۱۵۱) سکه های
اعراب مسیحی از شاهان
نرماند در سیسیل

حالی که در سیسیل آثار خیلی کمی از مسلمین باقیمانده که از جمله قصر مشهور ضیزه و قوبع میباشد که قریب به پالرم واقع است و از مشاهده آن معلوم میشود که مورخین قدیم در توصیف و بیان شکوه و جلال عمارات آنجا مبالغه نکرده اند . در تعریف قصور مذکوره **تئودوز** راهب و نیز **ادریسی** جغرافی دان معروف شرحی نوشته اند و در باب سنگهای مرمر گران بهاء این قصور و خاتم کاری عالی که در آنها بعمل آمده و نیز باغها و بساتین قشنگ حیرت انگیزی

که در آن زمان تربیت نموده بودند شرح مفصلی نگاشته اند . راهب نامبرده چون در سال ۸۷۸ میلادی در محاصره سیراکوزا سیر شده ویرا پالرم فرستادند و مدتی در آنجا بود لذا در تعریف مساجد و قصور و عمارات و محلات خارج شهر آنجا تفصیلی برشته تحریر در آورده است .

ادریسی در جغرافیای پالرم که زمان رثر دوم پادشاه سیسیل یعنی از فتح نصاری بفاصله کمی آنرا تألیف نموده است راجع بشهر مزبور بشرح ذیل مینویسد :
«پالرم پایتخت صقلیه شریف (سیسیل) از هر گونه لوازم تجمل و اسباب شکوه و جلال زینت یافته و این شهر که یکی از زیبا ترین شهر های دنیا و از ابتدای امر دارالخلافت قرار گرفته است کنار دریا واقع شده و از اطراف محاط است بکوههای مرتفع و بلند . تمام سیاحان اتفاق دارند که برای کسیکه بخواهد زندگانی خود را به فراغت و آرامش بسر برد جائی بهتر از اینجا یافت نمیشود ، کسانی که میخواهند از راه دریا وارد این شهر شوند وقتی که از دور قصور عالی و بروج مرتفعه مناره های بلند و

کتاب سوم - خلافت اسلام

باريك معابد نصاری، گنبد های مجلل و باشکوه مساجد اسلامی را میبینند متحیر میشوند، و قتی که مسافر این ابنیه و عمارات را با آن همه قشنگی و زیبائی و بدایع و شاهکار های صنعتی از نزدیک مشاهده میکنند و مبهوت میگردد. پالرم بدو قسمت منقسم میشود قلعه (القصر) و خارج قلعه.

اما قلعه که در نهایت درجه استحکام بنا شده بسه کوی منقسم میگردد: بازار و ابنیه و عمارات امرا و اشراف در اینجا واقع شده و نیز سوداگران معتبر از مسلمان و یهود و مسیحی تماماً در اینجا اقامت دارند. جامع مسجد که از حیث قشنگی و تزیینات و آرایش و رنگ آمیزی فوق تصور هر بیننده میباشد در همینجا واقع است. در طرف شمال آن برجی است که ر ژر آنرا بنا نهاده و آن بسیار بلند و نهایت درجه قشنگ ساخته شده و در قسمت داخلی آن مقرنس کاری بعمل آمده که نهایت نفاست و ظرافت را دارا میباشد. اما قسمت خارج قلعه که آن در چهار طرف قلعه واقع شده عبارت است از همان نقطه ای که شهر جدید موسوم به الخاصه در آنجا بنا شده و در عصر مسلمین محل قائم مقام خلیفه بوده و آن وسعتش از شهر خیلی بیشتر است. در اینجا خانه، جاده، خیابان، حمام، دکان و مغازه و کارونسرا بکثرت موجود میباشند. در حوالی پالرم در هر نقطه باغها و عمارات بسیار قشنگ و فواره ها موجود و منظره آنها بدرجه دلکش و عالی میباشد که از وصف و بیان خارج است.

چون مراتب فضل و کمال مسلمین در علوم و فنون مسلم بوده لذا سلاطین نرماند از آنها همه گونه قدردانی نموده و وسایل فراغت و آسایش خیال آنها را فراهم میکردند، حتی خود کشیشان و رهبانان با اینکه اکتشافات علمی و اختراعات و کارهای مهم ایشان را بشیاطین نسبت میدادند معذالك مراتب عقل و ادراك آنها را تقدیر مینمودند.

اینك یکی از حکایات غریبه ای که در تواریخ لاتینی نسبت بمسلمین نقل شده ما آنرا ذیلاً مینگاریم تا از مطالعه آن معلوم شود که عقیده مسیحیان آن عصر نسبت بدشمنان مذهبی خود چه بوده است.

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ، ایتالی ، فرانسه

یکی از مورخین چنین مینویسد : **روبرویسگار** ^(۱) در زمان قشون کشی خود مجسمه‌ای که در بالای ستونی از سنگ مرمر نصب بود بدست آورد که بالای سر آن حلقه‌ای از مفرغ بود که کلمات ذیل در آن منقوش بوده است :

« اول ماه مه هنگام طلوع آفتاب تاجی از زر بر سر من خواهد بود » احدی نتوانست معنی این جمله را فهمیده و این معما را حل نماید ، یکی از اعراب سیسیل که در زندان و مثل تمام اولاد **هاجر** از علوم سحر و طلسمات باخبر بود!! به روبرویسگار اظهار داشت که من معنی آنرا میدانم ، چنانچه مرا از حبس خلاص نمائی این معما را حل خواهم کرد . مشارالیه با واطمینان داد که در سیسیل او را آزاد نماید . او در حل معمای مزبور چنین گفت که در اول ماه مه وقت طلوع آفتاب سایه این مجسمه بهر نقطه‌ای که منتهی میشود زمین آنجا را بکنند ، و قتی که اینکار را کردند دفینه زیادی بیرون آمد و آن نصیب روبرو شد .

فصل سوم

حمله اعراب بفرانسه

اعراب بعد از فتح اندلس چندین بار بفرانسه حمله بردند ، لیکن معلوم نیست که آنها هیچوقت قصدشان اقامت در آن کشور بوده است بلکه از ظاهر چنین برمیآید که درین منطقه بواسطه اینکه از مناطق بار دء بوده مایل بتوطن نبوده‌اند . بلکه در قطعات جنوبی اروپا که دارای آب و هوای معتدل بود آنها بهتر میتوانند پیشرفت حاصل کنند و اینکه در بعضی قطعات جنوبی فرانسه توقف آنها طول کشید برای همین بود که آب و هوای آنجا معتدل بوده است .

در قرن هشتم میلادی زمانی که اعراب بفرانسه حمله بردند این کشور زیر حکمرانی سلاطینی بود که بعیاشی و تن پروری معروف و اوضاع آن از مظالم امراء و صاحبان اراضی در نهایت درجه خرابی بوده است و بدینجهت ایشان بآسانی وارد شده و بدون زحمت و کشمکش زیاد غالب قطعات جنوبی را تصرف نمودند . ابتدای امر آنها

۱ - Robert Wiscard

لانگدوک (۱) شهر ناربون (۲) را گرفته و در سال ۷۲۱ میلادی تولوز (۳) پایتخت آکتین (۴) را محاصره نموده ولی کامیاب نشدند و بعد کار کاسون (۵)، نیم (۶)، لیون (۷) ماکن (۸) اتون (۹) و غیره را پشت سرهم فتح نموده و از دره رودخانه رن تا به دوفینه (۱۰) و بورگنی (۱۱) خود را رسانیدند.

نصف کشور کنونی فرانسه یعنی از کناره رودخانه لوآرتافرانیش کمت (۱۲) تدریجاً بتصرف اعراب در آمد و چون قصد توطن نداشتند لهذا اماکن نظامی را بقصد مرکزیت دادن سپاهیان خود اشغال نمودند تا بتوانند باطراف برای چپاول و غارت حمله ببرند. مهمتر و بزرگترین حمله اعراب حمله ای بود که از طرف عبدالرحمن بعمل آمد و این همان بود که در سال ۷۳۲ میلادی در حدود پواتیه (۱۳) شارل مارتل از آن جلو گرفت. عبدالرحمن لشکر انبوه جراری در اندلس گرد آورده و از رودخانه گارون (۱۴) عبور نمود و با وجود مقاومت آکتین و واسکن (۱۵) تحت سرداری دوک اود (۱۶) او بر دو را گرفته و بسمت پواتیه شتافت.

دوک اود آنوقت از شار مارتل که در آن زمان بعنوان ریاست دربار از طرف دو نفر از پادشاهان ضعیف مروئری (۱۷) براسترازی (۱۸) و نویستری (۱۹) حکومت مینمود امداد طلبید. مورخین عرب مینویسند که وقتی که چند نفر از سرداران فرانسه نزد شارل از تعدیات اعراب شکایت نموده و اظهار داشتند که این مطلب چقدر شرم آور است یک مردمی که حتی اسلحه و آلات حرب آنها ناقص و سرکردگان آنها دارای لباس نظامی نیستند بر نیروئی که اسلحه وی کامل و تمام عیار است غالب آیند، شارل در جواب چنین گفت: بگذارید آنها جلو بروند، چه آنها حالیه که در شدت جوش و

۱ - Languedoc ۲ - Narbonne ۳ - Toulouse. ۴ - Aquitaine.

۵ - Carcassonne ۶ - Nimes ۷ - Lyon. ۸ - Mâcon.

۹ - Autun ۱۰ - Dauphiné ۱۱ - Bourgogne ۱۲ - Franche-Comté.

۱۳ - Poitiers ۱۴ - Garonne ۱۵ - Vascone ۱۶ - Duc Eudes.

۱۷ - Mérovingiens. اول خاندان سلطنتی فرانسه که میردوس در قرن پنجم

مسیحی آنرا تأسیس نمود و بعد در سال ۷۵۲ میلادی خاندان کارولنری بر روی کار آمدند. (س).

۱۸ - Austrasie ۱۹ - Neustrie.

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ، ایتالیا ، فرانسه

حرارتند مثل سیل هر چیزی را از جلو برداشته باخود میبرند، همان حرارت وجوش سبب پیشرفت آنها شده و شجاعت و دلآوری است که قلعه محکم آنها میباشد، لیکن بعد از آنکه غنائم زیاد بدست آورده و در منازل و خانه های قشنگ و خوب بتن آسایی و تنعم و تجمل مشغول شدند و سرکردگان آنها بدام هوا و هوس گرفتار آمدند ، حتی در افراد این هوسرانی سرایت کرده و دچار اختلافات داخلی گردیدند، آنوقت مابآنها حمله برده و یقیناً غالب خواهیم آمد .

این بیان **شارل مارتل** واقعاً درست بوده است و در حقیقت لشکرکشی های اعراب سکنه این مملکت را بدرجه ای مرعوب ساخته بود که برای جلو گیری آن راهی غیر ازین بنظر نمیآمد که يك چندی آنها را بحال خود وا گذارند ، سپس متوجه دفع آنها بشوند . **عبدالرحمن** بدون هیچ اندیشه و خوفی بنای پیشرفت را گذاشت و بین بردو و تور نقاط ثروت خیزی که بودند تمام آنها را تاراج نموده و بیاد فنا داد . ما در سابق این مطلب را در چندین جا ذکر نمودیم که اعراب در هر جایی که قصدشان توطن بود هیچوقت آنجا را غارت نمینمودند و بنابراین طرز سلوک فوق **عبدالرحمن** خود يك گواهی است که غرض از حمله بفرانسه غیر از غارت و چپاول چیز دیگری نبوده چنانکه غنائمی هم که درین جنگ بدست آوردند افزون از شمار بوده است و آن بقدری زیاد بود که هنگامیکه به تور رسیدند برای حمل و نقل آن فوة العاده در زحمت بودند .

شارل مارتل تمام نظامیان و جنگجویان کشور را که آنوقت تحت فرمان **کلویس** (۱) بودند بوسیله اعلان عمومی جمع آوری نمود و این خبر که به **عبدالرحمن** رسید دانست زمان آن رسیده است که مراجعت نماید ، ولذا سپاهیان خود را جلو پواتیه جمع نمود ، در اینجا **شارل** او را تعاقب کرده و او ناچار برای جنگ حاضر گردید . سپاه **شارل مارتل** مرکب بود از آلمانی و فرانسه و سربازان بورگنی و لشکر **عبدالرحمن** از بربر و عرب تشکیل یافته بود . آتش جنگ در تمام روز بدون اینکه

(۱۵۲) - ابریق بلورین که بدست صنعتگران عرب ساخته شده و در موزه لوور پاریس است

نتیجه قطعی آن معلوم
باشد مشتعل بوده است،
لیکن وقت شب
دسته‌ای از سپاه فرانسه
بقصد اینکه از پشت
سر بمسلمین حمله ببرد
از معرکه خارج شده
و مسلمین برای حفظ
غنایمی که با خود داشتند
میدان را خالی گذاشته
در نهایت بی نظمی
عقب نشینی کردند و
از همین خطای نظامی
شکست خوردند و
آنها بحالت جزک و
گریز طرف ایالات
جنوب عقب نشسته و
شارل مارتل هم از
دور آنها را تعاقب

میکرد تا اینکه به ناربون رسیده و شهر را محاصره نمود ولی نتوانست پیشرفت کند
و بعد خود او مطابق معمول آن زمان بغارت و چپاول اطراف مشغول گردید، حتی این
غارت و تاراج را بجائی رسانید که سرکردگان مسیحی برای اینکه از جور و ظلم او
محفوظ مانند باعرب ملحق شده به **شارل** حمله بردند و او را عقب نشانیدند.
مسلمین شکستی که از **شارل** دیده بودند در اندک زمانی آن را ترمیم
نموده اماکن و نقاطی را که ابتدا فتح کرده بودند آن اماکن و نقاط را در تصرف خود

(۱۵۳) - نمونه اسلحه مسلمان در قرون مختلفه

نگاهداشته و تا دویست سال توقف ایشان در خاک فرانسه ط-ول کشید . در سال ۷۳۷ میلادی حاکم مارسیل پروانس را به مسلمین تسلیم کرد و آنها آرل (۱) را هم بتصرف خود در آوردند ، در سال ۸۸۹ میلادی در ترپز (۲) اعراب موجود بوده و تا آخر قرن

۱ - Arles. ۲ - Tropez.

کتاب سوم - خلافت اسلام

دهم میلادی مداخله آنها در پروانس دوام داشته است. سال ۹۳۵ میلادی اعراب تابه واله (۱) و سویس رسیدند و بعضی از مورخین مینویسند که آنها تامتز خود را رسانیدند. از توقف مسلمین بعد از شارل مارتل تا دویست سال در خاک فرانسه بخوبی معلوم میشود که فتح شارل دارای چنین اهمیتی که بعضی مورخین م.ا ذکر میکنند نبوده است. مینویسند که شارل اروپا و کیش مسیحی را نجات بخشید. اگر چه این عقیده محل اتفاق عموم مورخین است، لیکن ما آنرا بکلی بی پایه میدانیم. مقصود عبدالرحمن از لشکر کشی این بود که لشکریان اسلام از غنائم جاهای ثروتمند فرانسه بهره مند شوند و چنانکه شارل مارتل هم نمیشد باز عبدالرحمن بغارت تور و اطراف و جوانب آن اکتفا کرده بکشور خود بر میگشت و دو باره مطابق عادت عرب باین سرزمین حمله آورده و باز بعد از قتل و غارت مراجعت مینمود تا اینکه نیروئی پیدا شده آنها را برای همیشه از تجاوز بخاک فرانسه جلوگیری نماید. شارل مارتل لشکریان اسلام را از قطعات و نقاطی که اشغال نموده بودند نتوانست خارج سازد بلکه از جلو آنها رو بهزیمت نهاده و مسلمین را با تمام ایالاتی که در تصرف داشتند بحال خود باقی گذاشت. تأثیر این فتح همینقدر بود که در حمله بشمال فرانسه از جرأت و جسارت عرب کاست و این البته يك فائده بزرگی بود که حاصل گردید ولی آنها نه باندازه ایست که مورخین آنها با آب و تاب بیان نموده اند.

مورخینی که فتح تور را بغایت اهمیت داده اند مینویسند که اگر اعراب در تور شکست نمیخوردند آنها در خاک فرانسه پیشرفت نموده و بالاخره مالک اروپا میشدند و بعد چنین سؤال میکنند که اگر یکچنین اتفاقی میافتاد چه رستاخیزی برای نصاری زیر پرچم اسلام پیدا میشد.

مسیو هانری مارتن (۲) در کتاب تاریخ فرانسه که آنها برای عوام تألیف نموده است در موضوع جنگ مزبور چنین مینویسد: «آن (جنگ تور) مقدرات عالم را حل و تسویه نمود. اگر فرانسه مغلوب میشد تمام روی زمین دست اعراب افتاده و

۱ - Valais. ۲ - Henri Martin.

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ، ایتالی ، فرانسه

سعادت نوع بشر برباد میرفت ، زیرا که آن حرارت و جوشی که باعث ترقی نوع انسانی میشود در مسلمان هیچ وجود ندارد . آنها تمام فکر و خیالشان اینست که از جانب خدا آمده اند و خدای مسلمان که بعد از خلقت عالم بر تخت و حدانیت و جلال خود آرمیده است انسان را برای ترقی و تعالی مهیا و آماده نمیسازد .

اولا در جواب بیان فوق میتوان گفت که اگر فرضاً اعراب در جنك تور غالب میآمدند هیچگونه تغییری در سرنوشت عالم پیدا نمیشد و تأثیر آن چنانکه در سابق ذکر شد همینقدر بود که آنها بعضی از شهرهای دیگر حمله برده و بالاخره پس از تحصیل غنائم بسر زمین خود برمی گشتند و يك چندی که میگذشت و آنها غنائمی را که بدست آورده بودند بمصرف رسانیده دوباره بقصد غارت حمله میبردند و آن بهمین ترتیب باقی بود تا آنکه یکجهرین مقتدری آنها را از این حملات جلو گیری نماید ، چنانکه شارل مار تیل جلو گیری نمود .

خیر ، فرض کنیم که نصاری از عهده دفع اعراب بر نمیآمدند و نیز فرض کنیم که آب و هوای شمال فرانسه بجای سرد و مرطوب بودن که ابداً پسند اعراب نبود مثل اندلس معتدل بود و اعراب در اینجا توطن اختیار مینمودند با تمام مراتب فوق این مطلب که اروپا چه صورتی بخود میگرفت ؟ از دیدن اندلس میتوان آنرا کشف نمود . وقتی که دیده شد اندلس در یکچنین عصری که اروپا گرفتار توحش بربریت بود تحت حکومت مسلمین اعلی درجه تمدن را حاصل نمود البته میتوان گفت که ملل مسیحی اروپا نظر بتمدن آن عصر از تسلط و نفوذ مسلمین بهره برده و استفاده مینمودند و هیچ ضرر و نقصانی بآنها نمیرسید . آری رحمت و شفقت اسلام در اخلاق اقوام اروپا نرمی و ملایمت ایجاد کرده و از خونریزیهای مذهبی و فجایع قتل عام سن بارتلمی و مظالم دادگاه های مذهبی که تا چندین قرن نهرهائی از خون در اروپا جاری و مسلمین بکلی از آن دور و بر کنار بودند آنها را نجات می بخشید .

اما اینکه گفته شد که در تسلط اعراب ترقی اروپا و تمام دنیا برباد میرفت زیرا « آن حرارت و جوشی که سبب ترقیات نوع انسانی است در مسلمین هیچ یافت نمی شود »

اگر اینحرف را قبول کنیم لازم می‌آید که تاریخ تمدن عرب را بکلی از نظر دور سازیم. ما وقتی که بآن کشورهای مسلمین نظر می‌افکنیم که در آنها ترقیات محیر العقول پیدا شد که قبل از اسلام اسمی از تمدن در آن ممالك نبود بی شك بیان مزبور را تردید کرده می‌گوئیم آن جذبه ای که باعث ترقی انسانیت بقدریکه آنوقت در مسلمین وجود داشت در هیچ ملتی نظیر آن دیده نشده است.

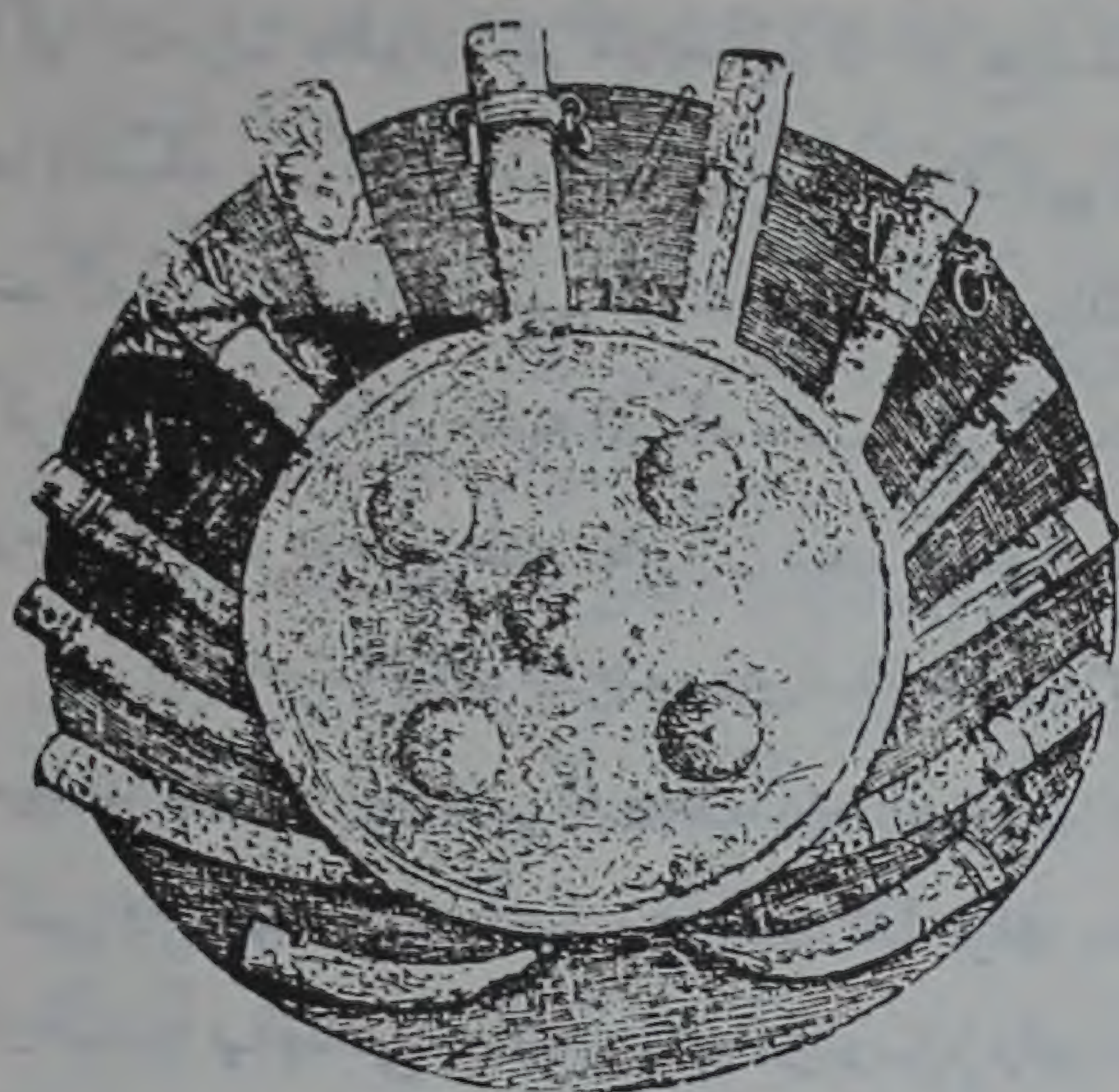
از اقامت اعراب در جنوب فرانسه هنوز علائم و اماراتی بطور خیلی خفیف باقی می‌باشد و چون شهرهایی که محل آمد و رفت آنها بود این شهرها فقط مرکز لشکر - کشی و حملات جدید آنها بوده است لذا برای بسط و نشر تمدن در این نقاط مطلقاً از طرف آنها اقدامی بعمل نیامد و آن وسایل و اسباب ترقی که در اندلس و مشرق فراهم کردند در فرانسه يك چنین عملیاتی نشد.

با وجودیکه اقامت اعراب در فرانسه بوسیله این لشکر کشیها چندان طول نکشید معذالك در زبان مملکت چنانکه در یکی از فصول آینده ذکر خواهیم نمود تأثیر بخشیده و نیز در خون سکنه بطوریکه ذیلاً ثابت مینمائیم اثر خون آنها باقی است.

عده زیادی از اعراب در اطراف و جوانب آن شهرهایی که مراکز سپاهیان ایشان بود توطن اختیار نموده و به زراعت یعنی کشاورزی و حرفت پرداختند و چند قسم اصول کشاورزی و نیز يك قسم قالی مخصوصی را که در ابوسن (۱) میبافند بآنها نسبت میدهند.

آنها با رؤساء و سرکردگان مسیحی که بین آنها جنگ داخلی جریان داشت بنای خلطه و آمیزش را گذارده و در بسیاری از امور اجتماعی با عموم سکنه شرکت داشتند و دلیل آن حالیه از روی اصول نژاد شناسی این است که در بعضی قطعات فرانسه

۱ - Aubusson.

(۱۵۴) - غلاف اسلحهٔ مسلمین

بعد از قرون متمادی از
خون عرب هنوز علائمی
موجود میباشد . مثلاً در
ایالت کروزی (۱) و نیز در
آلپ علیا خاصه در حوالی
مون مور (۲) (جبل المسلمین)
و همچنین در ایالت بنی (۳)
و بعضی از قصبات لاند (۴)
و روسیلن (۵) ولانگدوک و
بآرن (۶) نسل های عرب را

بخوبی میتوان تمیز داد : چهرهٔ گندم گون ، موی سیاه آبنوسی ، بینی مایل بانحناء ،
چشمهای گود و براق بکلی آنها را از فرانسویان جدا میسازد . رنگ سبزه ، قد بلند ،
چشمان درشت و سیاه ، ابروی پهن و پستانهای مخروطی زنان آنها دلیل روشنی است که
آنها از نسل عرب میباشند و مطابق اصول انسان شناسی که در سابق گفتیم باقیماندن
خصایص مزبوره با وجود معاشرت و جوشش آنها بابومیان بهتر بن شاهدیست که در این
نقاط مسلمانان از خود تشکیل خانواده های کوچک داده و از امتزاج و اختلاط با-
اجانب خود داری مینمودند .

تا اینجا شرحی که راجع بسر گذشت اعراب و تاریخ اسلام ذکر شد ما آنرا در
همینجا ختم مینمائیم . ما این مطلب را نشان دادیم که تاریخ مزبور از نظر اختلاف
محیط و نیز بواسطهٔ اختلاف در اصل منظور و مقصود از فتح تاچه درجه اختلاف پیدا
میکند . مسلمین کشورهای را که تحت تصرف خود در آوردند شاید باستانیای کشور

۱ - Cruse. ۲ - Muntmaure. ۳ - Baignes. ۴ - Landes.
۵ - Roussillon. ۶ - Bèarn.

کتاب سوم - خلافت اسلام

فرانسه اعلی درجه تمدن را در آن کشورها انتشار دادند و در هر نقطه‌ای که پرچم اسلام را برافراشتند تغییرات عظیمه در آن پیدا شده دانش و ادب و پیشه و هنر به منتها درجه کمال رسیدند.

ما از بیان این مسائل کلی و حوادث و وقایع عمومی تاریخی، صرف نظر نموده اینک قلم را بجزئیات تاریخ مدنیت عرب معطوف داشته و ترقیاتی را که مسلمین در علوم و فنون حاصل نموده اند از نظر خوانندگان میگذرانیم، بدیهی است که تاریخ نفوذ سیاسی يك قوم هر قدر تاریك یا روشن باشد باز پایه جلال و عظمت دنیوی و قدرت و نفوذ اصلی آن قوم را فقط بوسیله تمدن و اکتشافات علمی وی میتوان دست آورد.

باب ششم - محاربات بین مذہب عیسوی و اسلام

فصل اول

آغاز جنگ صلیب

در آخر قرن یازدهم میلادی یعنی در آغاز جنگ صلیب ، اقتدار و نفوذ سیاسی اعراب در شرق رو با انحطاط نهاده لیکن ابهت و جلال نامشان بحال سابق باقی بوده است . افریقا و اندلس تا آنوقت در تصرف آنها بوده و هنوز از آن زمان چیزی نگذشته بود که بحر متوسط (دریای مدیترانه) و بخشی از فرانسه و نیز جزیره سیسیل را مالک بوده اند ، حتی از پاپ روم هم خراج می گرفتند . هیبت و سطوتی که از اسم پیمبر اسلام در تمام اروپا پیچیده بود از هیچیک از قیصره روم حتی در دوره ارتقاء و اعتلاء آنها آن هیبت و سطوت نبوده است و البته حمله بردن به محل و موطن یک چنین قوه ای که تا مدت پانصد سال تمام اروپا را بوحشت و اضطراب انداخته اقدامی متهورانه بود تا بالاخره جوش مذهبی چندین قرن اروپا و عقیده منصور من الله بودن !! بضمیمه یک میلیون لشکری که فراهم نموده بودند آنان را برای این حمله آماده و مهیا ساخت .

این مطالب بر همه معلوم است که کشورهای مسیحی چگونه از روی دعوت یک نفر آدم شوریده حال باهم اتفاق نموده و یک دفعه بر مشرق حمله بردند و نیز همه میدانند که نتیجه بکار بردن تمام این قوا غیر از یک کامیابی موقتی چیز دیگری نبوده است و سرانجام حملات متواتره ای که مسیحیان اروپا در مدت دوست سال بقصد تصرف بیت المقدس بر ضد اسلام نمودند این شد که نیروی مجموعی اروپا پرچم اسلام را نتوانست از جای خود تغییر دهد .

جنگ‌هایی که مذهب عیسوی بر ضد اسلام نموده بنام جنگ صلیبی مشهور می‌باشد. این جنگ‌ها نسبت به تمدن اروپا بطور کلی تأثیر نمایانی بخشیده و چون در این کتاب می‌خواهیم علاوه بر بیان تمدن عربی اسلامی تأثیری را هم که آن به تمدن دنیا بخشیده ذکر کرده باشیم البته نمیتوان از بیان این وقایع صرف‌نظر نمود.

اینک ما حالات مشرق و مغرب را قبلاً بطور اختصار ذیلاً از نظر خوانندگان می‌گذرانیم :

در آخر قرن یازدهم میلادی یعنی در زمان جنگ اول صلیب حالات اروپا بخصوص فرانسه بی‌نهایت خراب بوده است. تمام کشور در میان صاحبان زمین و ملاکین بزرگ تقسیم شده و این نیم وحشیها در قلاعیکه بنا نهاده بودند دائماً باهم مشغول نزاع و زد و خورد بوده و نیز بر رعایای جاهل خود حکومت جابرانه مینمودند. در رأس این حکومت ملوک الطوائفی حکومت مذهبی پاپ قرار گرفته که تادرجه‌ای مورد قبول عامه بوده است، لیکن این قوه هم بیشتر محض خوف و رعبی بود که از آن در قلوب مردم جا گرفته و الا در معنی بآن وقع و احترامی نمی‌گذاشتند.

طرف مشرق، حکومت یونانیان موجود و قسطنطنیه گرچه در نهایت درجه انحطاط بوده و معدلاً تا آنوقت مرکز یک سلطنت معظمی شمرده میشد. جنگ‌های مذهبی و تنعم و تن‌پروری این سلطنت را ضعیف نموده و مردم بنای خود سری را گذاشته هر روز از یکجا پرچم استقلال باند میشد و از نفوذ و قدرت ایتالیا هم چیزی باقی نمانده و اسقف اعظم روم و بطریق بیزانس هر کدام دیگری را تکفیر کرده و حوزه جداگانه تشکیل داده بودند.

اما کشور شام یک قسمتش دست اترک سلجوقی بوده و بقیه تحت حکومت سلاطین مصر اداره میشد. از خلافت بغداد فقط اسمی باقی مانده و حکومت و اقتدارات مملکتی و سیاسی اعراب رو بتجزیه و ملوک الطوائفی نهاده ولی تمدن آنها بقوت خود باقی بوده - است و این مبارزه شدیدی که زمینه آن تهیه میشد در واقع مبارزه‌ای بوده است که بین دنیای وحشی اروپا با عالی‌ترین تمدنی که تاریخ، آثار آن را بما نشان میدهد پیش می‌آمد.

(۱۵۵) - دروازه دمشق در بیت المقدس

روابط و مناسباتی که در آن عصر بین مشرق و اروپای مرکزی وجود داشت از برکت زائرین فلسطین بوده است. زمان قسطنطین و مخصوصاً از وقتیکه بین شارلمان و هارون الرشید روابط حسنه برقرار شد زیارت فلسطین نصاری جریان داشته و روزانه دامنه آن وسعت پیدا میکرد. در میان این زائرین گروهی بودند که با اسلحه و مانند يك سپاه حرکت مینمودند. در سال ۱۰۴۵ میلادی آبه ریشار (۱) یکنفر قسیس هفتصد نفر را با خود برداشته بقصد زیارت حرکت نمود، ولی نتوانست بمقصد برسد بلکه از سائپرس (قبرس) مراجعت نمود و در سال ۱۰۶۴ سیثر فروای (۲) پیشوای بزرگ مایانس و چهار نفر پیشوای دیگر با هفت هزار نفر زوار حرکت نمودند. در میان آنها امرا و سرکردگان زیادی بودند که ناچار با بدویان و ترکمانان هم جنگ مینمودند. زیارت بیت المقدس تا ایندرجه سخت و خطرناک شده بود که کشیشان آن را کفاره گناهان گناهکاران مسیحی قرار داده بودند، واقعاً در آن زمان اشخاص گناهکاری که مرتکب معاصی کبیره شده باشند زیاد یافت میشدند، این بود بواسطه خوف و شدت هراسی که از عذاب جهنم و محشور شدن با شیاطین داشتند بر عده زائرین خیلی افزوده شده بود. باستثنای چند نفر اشخاص راسخ العقیده اکثر زائرین بیت المقدس از جمله مردم شریر و فاسدی بودند که فطرتاً از هیچ گونه شرارت و جنایتی روبرگردان نبودند

۱ - l'Abbé Richard. ۲ - Sigefroy.

و محض خوف و وحشت از سوختن در آتش جهنم این مسافت دور و دراز را طی مینمودند.

غرض عده این زائرین روز بروز زیاد شده و اخلاق و اطوار آنها تدریجاً تا اینقدر ضایع و فاسد گردیده بود که تر کمانان که آنوقت در شام حکومت داشتند و حتی بر اعراب هم رحم مینمودند از ایشان جلو گیری کرده و حکم سخت دادند که نباید آنها در کشور اسلامی بدون اجازت برای زیارت بیایند. تر کمانها بجای اینکه بآنها اجازت دهند که با احترام با ساز و آواز و مشعل و چراغ داخل بیت المقدس شوند (چنانکه در دوره اعراب اجازت داشتند) مجبورشان ساختند که با کمال ذات و خواری داخل شوند و هر گونه تشدد و سختی هم نسبت بآنها روا میداشتند، در میان این زائرین يك نفر سپاهی وجود داشت که بر اثر جدال و نزاع بازنش فرار کرده و راهب شده بود. این شخص که در واقع دیوانه و نهایت درجه متعصب و ماجرا جو بود نام اصلیش پیر (۱) بوده و در تاریخ لفظ ارمیت (۱) یعنی فقیر، هم بآن اضافه شده است. او بواسطه رفتار زشت و ناهنجاری که با وی در فلسطین نمودند سخت متأثر شده بحدی که آن هیچوقت از یادش نمیرفت تا اینکه خود را یکی از اولیاء الله تصور کرده و اینرا جزء فرائض خود شمرد که برای نجات ارض مقدس تمام اروپا را قیام دهد. او خود را در این خیال مستغرق ساخته اول به روم رفت و از پاپ استمداد نمود. اوربن دوم (۳) باو اجازت داد که برای خلاصی اماکن مقدسه تمام نصاری را دعوت نماید. پیر همانوقت طرف ایتالیا و فرانسه حرکت کرده و در تمام این نقاط با حال گریه و زاری مردم را تبلیغ مینمود و بهرزه سرائی و لعن و دشنام به کفار یعنی مسلمین مردم را تحریک کرده قیام میداد و حامیان قبر مسیح را به ثواب های اخروی امیدوار میساخت. خطابه های پر جوش او در مردم تأثیر غریبی بخشیده تا این حد که او را مبعوث من الله خیال مینمودند. این طبقه عوام که پیر آنها را دیوانه خود ساخته بود هیچ کاری از آنها ساخته نبود، لیکن پیش آمدهای چندی کمک کرده که رؤسا و امرای کشور هم بعد از چندی باین امر اقبال نمودند، آلكسیس کمین (۴) امپراطور مشرق که کشور وی رو بتجزیه

۱ - Pierr. ۲ - Ermite ۳ - Urbain II. ۴ - Alexis Comnène

باب هشتم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام

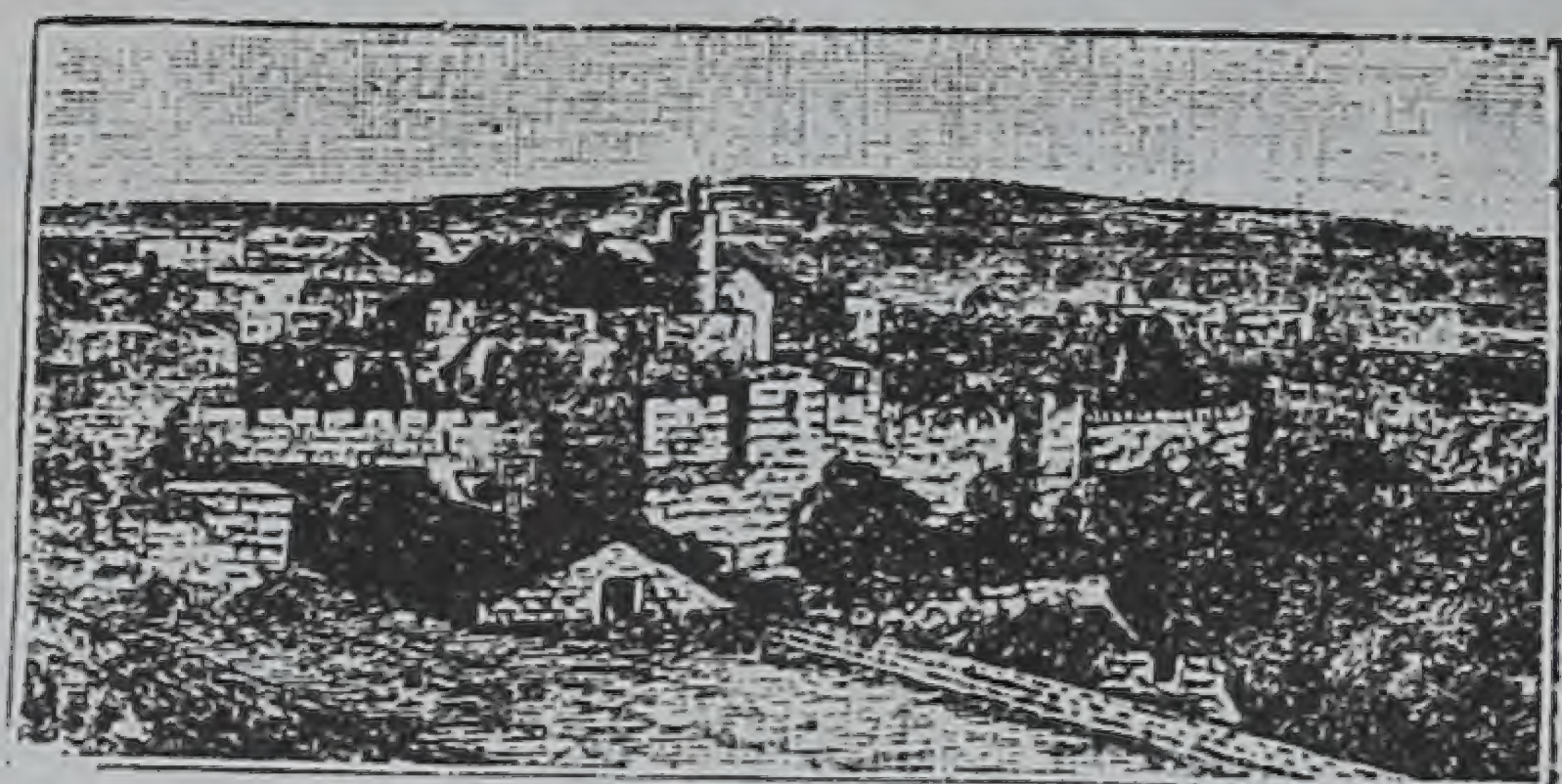
وملوك الطوائفی نهاده و نیز قسطنطنیه پایتختش را ترکان محاصره کرده بودند نزد پاپ و سایر پادشاهان اروپا بنای داد و فریاد را گذاشت و این داد و فریاد های او با خطابه های آتشین پیر در مسیحیان حرارت و جوش غریبی ایجاد نمود ، پاپ هم دامن به آتش زده مجلسی در ایتالیا منعقد ساخت ولی ازین مجلس نتیجه ای گرفته نشد تا در سال ۱۰۹۵ میلادی مجلس دیگری در کلرمون^(۱) منعقد نمود که پیرارمیت هم در آن شرکت داشته است . در این مجلس از غیب گوئیهای پیر و داد و فریاد حضار و مستمعین که : رضای الهی همین است ، رضای الهی همین است ؛ طوری در اهل مجلس تأثیر بخشیده که یک دفعه روی شانۀ خود علامت صلیبی از پارچه وصل نموده و همانجا قسم خوردند که بفلسطین رفته قبر مسیح را از چنگ کفار خارج سازند . حرکت این لشکر هم سال بعد در آن روزی مقرر گردید که مطابق تقویم عیسویان روز صعود حضرت مریم با آسمان بوده و معلوم است که برای حرکت دادن چنین لشکر مهمی اینقدر وقت هم لازم بوده است .

فصل دوم

اجمالی از وقایع جنگ صلیب

خیال لشکر کشی بفلسطین جوش غریبی در دلها تولید کرده بود . آری علاوه بر پاداش اخروی و رفتن ببهشت ، هر کسی از پیش خود خیال میکرد که بدینوسیله مال و منالی هم بدست آورده و وضع زندگی خود را بهتر خواهد نمود . زارع و کشاورز که با زمین خرید و فروش میشده و در حقیقت خود را در چنگال زمین مقید و اسیر میدید برای آزادی جان میداد . اولاد کوچکتر خانواده ها که مطابق قانون ارشدیت محروم از ارث بوده ، امرا و اشرافی که از متروکات آبائی خود ارث کمتری برده و در ازدیاد ثروت حریص بودند ، راهبها که از فشار و سختی زندگی خانقاهی خسته و فرسوده شده و بالاخره تمام مردم و رشکست و مفلوک و محروم از ارث که شماره آنها خیلی زیاد بوده

۱ - Clermont.

است اسیر واهمه گردیده هر کس
یکخیال خامی در کله اش جا گرفته و
زندگانی مشعشی در آتیه برای خود
تصور مینمود.

طرزتشکیل این لشکر هم خیلی

عجیب و غریب بوده است باینمعنی (۱۵۶) - منظره يك قسمت از دیوارهای بیت المقدس

که آقا و غلام، زن و بچه تماماً در آن شرکت داشته و همه برای حرکت حاضر شده بودند. هر کس که مختصر دارائی داشت آن را بمصرف فروش رسانیده ساز و سامان سفرش را مهیا کرده بود و بالاخره در اندك زمانی يك میلیون و سیصد هزار نفر عازم سفر فلسطین گردیدند.

روزانه برجنون آنها میفرود، کسانی که اول حاضر شده بودند منتظر نشدند که با دستجات نظامی حرکت کنند و در بهار سال ۱۰۹۶ میلادی این جمعیت انبوه طرف رودخانه دانوب (۱) حرکت نمودند و از دریای شمال تارودخانه تیبر (۲) رشته این جمعیت بهم متصل بود حتی مردم بعضی قصبات تمام دارائی خود را دوش گرفته داخل این جمعیت شده بودند و گوئی تمام اروپا بطرف آسیا هجوم میبرد. این مردم هر قدمیکه بطرف مقصد بر میداشتند جنون شان بیشتر میشد و از دماغهای بر افروخته آنها يك رشته مکاشفات و کراماتی مشوب بوهم تراوش شده مختصر شعوری هم که در آنها وجود داشت بالمره از میان رفته بود.

قائد و سرتاج این جمعیت پیرارمیت و یکنفر سردار مفلس گوتیه (۳) نامی بود. ابتدا در آن ممالك اروپا که سر راه آنها بوده وقتی که وارد میشدند اهالی از آنها تاحدی احترام کرده پذیرائی مینمودند، ولی وقتی که ببلغار رسیدند رعایای نیم مسیحی آنجا حاضر نشدند که به پیر سورات مجانی بدهند و این سلوك باعث خشم جمعیت

۱ - Danube ۲ - Tibre ۳ - Gauthier.

باب هشتم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام

شده این حامیان دین بدون هیچ تأملی امر کردند که آنچه لازم دارند از مردم بزور و جبر گرفته و بالاخره شروع بقتل و غارت دهات و قصبات نمودند. رعایای آنجا که بدینگونه تعدیات عادت نکرده بودند دست دراز کرده برای گرفتن انتقام، هزاران ازین اشخاص را کشته و در آب غرق کردند و بقیه جز فرار چاره دیگری ندیدند و وقتی که بقسطنطنیه که آن وقت در نهایت درجه خرابی بود وارد شدند آنها مجاهدین توتون، گاسکن، گالوا (۱)، پروانس (۲) را در آنجا تلاقی نمودند که قبلاً وارد شده بودند. لشکر صلیب ملحق باین اقوام نیم وحشی شده و در تعقیب قتل و غارت زیاد مرتکب شنیعی گردیدند که قلم از ذکر آن شرم مینماید. اهالی محض اینکه از چنگ آنان خلاص شوند کشتیها را برای عبورشان از بغاز فوراً حاضر نمودند. قریب یکصد هزار نفر از این جمعیت به آسیای صغیر رسیدند و آنها در این حدود نسبت با اهالی اعم از مسلم و عیسوی افعال و حرکات وحشیانه ای را مرتکب شدند که در بیان آن غیر از این چیزی نمیتوان گفت که آنها حقیقه دیوانه شده بودند. آنکومن (۳) دختر امپراطور قسطنطنیه نقل میکند که منجمه از تفریحات آنها این بود هر طفلی که از جلوشان میگذشت او را با حربه دو نیمه کرده در آتش میسوزانیدند. اتراک هم واقعاً خوب از ایشان انتقام گرفتند، چه آنها را مانند جانوران درنده تعاقب کرده آنقدر کشتند که از استخوانشان هرمان عظیمی بنا نمودند. لشکر اول صلیبیان که از صدها هزار نفوس تشکیل یافته بود بکلی نیست و نابود شده لیکن از عقب نیروی منظمی زیر فرمان یکی از سرداران نامی اروپا میآمد که حتی برای اعراب هم هیچوقت چنین سپاه منظم و مهمی فراهم نشده بود. دستجات نامبرده بالغ بر هفتصد هزار مردان مسلح و بیچندین دسته تقسیم شده بودند که یک دسته آن تحت سرداری گودفر وای دو بویلون (۴) و دوک دو باس لورن (۵) مرکب از هشتاد هزار نفر از اهالی باوار و ساکسون (۶) تشکیل یافته بود. صلیبیان به آسیای صغیر وارد شده نیکه (۷) را محاصره نمودند و آنها قشون ترک

۱ - Teutons, Gascons, Gallois. ۲ - Provencauy. ۳ - Anne Comnène.
۴ - Godefroy de Bouillon. ۵ - Duc de Basse-Lorraine.
۶ - Bavaois, Saxons. ۷ - Nicée.

را شکست داده و سرهای تمام مجروحین را بریده بترك اسبهای خود محکم بسته با کبر و نخوتی تمام باردوگاه خود برگشتند و از بالای حصار تمام سرها را بطرف شهری که در محاصره بود انداختند. این حرکت موجب هیجان اهالی شده و بشاهنشاه قسطنطنیه پناهنده شدند و صلیبیان مجبور گردیدند محاصره را برداشته عقب نشستند. البته از اینجا تا شام دویست فرسخ باقیمانده بود و صلیبیان بجای آنکه بارعایا و سکنه محل مدارا کنند برای جمع آوری خواربار دست بغارت و تاراج دراز نمودند و چیزی نگذشت که دچار قحط و غلا و ناخوشی گردیده و پیر هم مأیوس شده از این میانه گریخت و در رفت ولی بعد او را تعقیب نموده دستگیرش کردند و **تاکرد** (۱) او را با چوب بشدت ضرب نمود و در همین اثناء مشغول نزاع و جنگ داخلی شدند و بین **تاکرد** و **بودوئن** (۲) دو نفر سردار، جنگ شروع گردید و بالاخره **بودوئن** با سپاه خود جدا شده و علیحده مشغول قتل و غارت گردید.

رشته انتظامات سپاهی گسسته شد و اختلال و بی نظمی از حد تجاوز نمود و شماره جاسوسان بدرجه ای رسید که **بوآمون** (۳) حکم داد آنها را ذبح نموده گوشتشان را طعمه سپاهیان قحطی زده کنند و از اینجا میتوان پی برد که حالت روحیه و وضع لشکر تا چه اندازه خراب و متأثر آور بوده است.

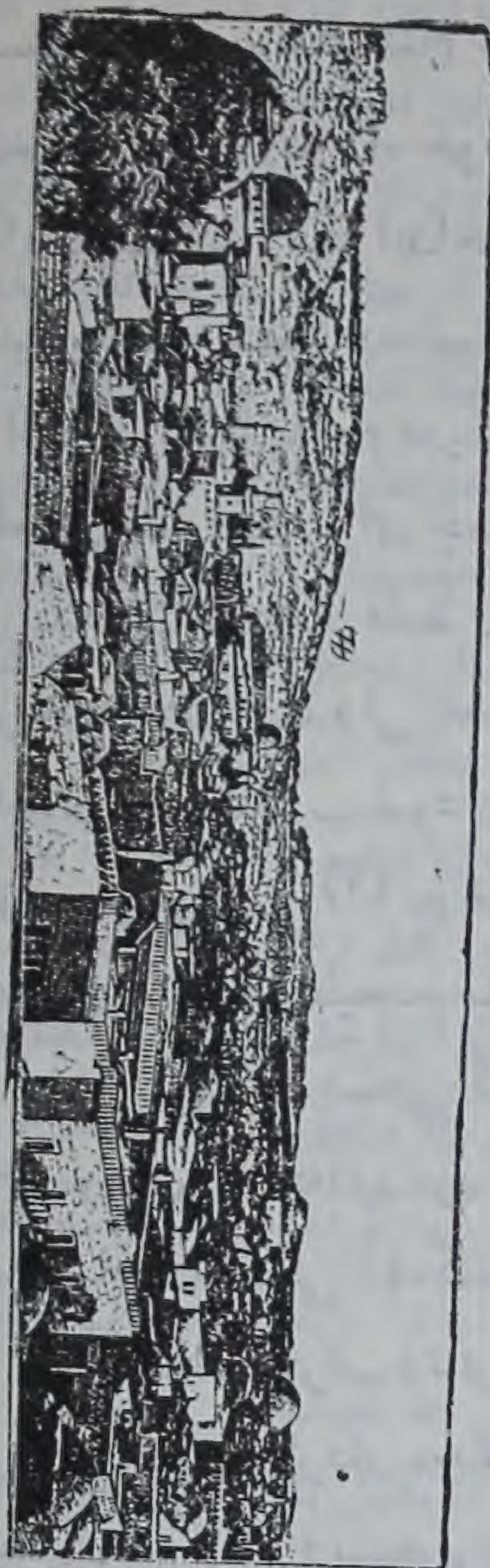
قبایح اعمال و کردار مجاهدین صلیب در تمام این لشکر کشیها حقیقه آنها را در ردیف درنده ترین و بیشعور ترین و وحشیهای روی زمین قرار داده بود و رفتار آنان با هم عهدان خود، با دشمن، رعایای بیگناه، نظامیان، زنان و اطفال و پیر و جوان بکلی یکسان و دریک ردیف قرار گرفته بود، یعنی بدون امتیاز همه را غارت کرده بقتل میرسانیدند. خود مورخین نصارای آن عصر وقایعی را که ذکر نموده اند دلیل قاطعی است بر سفاکت و درندگی آنان. مثلاً **روبرت** (۴) راهب راجع بمظالم صلیبیان در شهر مارا (۵) دریک واقعه که شخصاً حضور داشته است شرحی که نوشته ما آن را در اینجا نقل میکنیم که از دیدن و بررسی آن بابررسی حکایات دیگری که در آتیه

۱ - Tancrede ۲ - Baudouin. ۳ - Bohèmond. ۴ - Robert. ۵ - Marrat.

نقل خواهیم نمود کاملاً معلوم میشود که طریقه جنگ و جدال صلیبیان چه بوده است . او چنین مینویسد :

« لشکر ما ، یعنی مجاهدین صلیب ، در گذرها و میدانها و پشت بامها متصل در گشت و حرکت بودند و مثل يك شیر ماده ای که بچه اش را ربوده باشند از قتل عام لذت میبردند ، اطفال را پاره پاره کرده و جوان و پیر را در يك ردیف از دم شمشیر میگذرانیدند و هیچ متنفسی را ابقا نمینمودند و محض تسریع در عمل و اینکه زود تر فارغ شده باشند چندین نفر را بيك ريسمان بدار میآویختند ، من از مشاهده این احوال تعجب داشتم که این جماعت با اینکه عده شان خیلی زیاد و اکثر مسلح هم بوده اند چطور بدون هیچ دفاعی جان خود را کف دست گذاشته بقربانگاه حاضر میشوند ، سپاهیان ماهر چه را که میافتند فوراً میربودند ، شکم

مرده ها را پاره کرده پول و جواهرات را که سراغ داشتند بیرون میآوردند . امان از حرص و طمع ، در کوچه های شهر نهرهای خون جاری و از چهار طرف لاش های کشتگان رویهم ریخته از بالای آن عبور مینمودند . آه ! کوران سنگین دل ، آخر يك روز همه شما خواهید مرد ، بین تمام آنها یکنفر هم پیدا نمیشد که بدین مسیح معتقد باشد ، بالاخره **بوآمون** تمام آنها را که در صحن قصر جمع نموده بود احضار کرده زن و مرد ، پیر و بیمار و ناتوان و بیکاره را تماماً از دم شمشیر گذرانیده بقیه که جوان و قوی بودند

(۱۵۲) - منظره بیت المقدس

برای فروش بانطاکیه فرستاد. این قتل عام ترك روز یکشنبه دوازدهم دسامبر واقع گردید، لیکن چون تمام آنها را نمیتوانستند در یکروز بقتل برسانند ناچار باقیمانده را کسان ما، یعنی مسیحیان، روز دوم بقتل رسانیدند.

اما اینمطلب که اقوام مشرقی که در آن زمان نهایت درجه مذهب و شایسته بودند درباره یکچنین دشمنی چه خیال میکردند؟ تصور آن چندان مشکل نیست و میتوانیم از آن یکصورتی بخاطر بگذرانیم، چنانکه دیده میشود که تاریخ های آنها پر است از تنفر سختی که نسبت بآنها اظهار داشته اند و در باره همین مردم است که سعدی شیرازی میگوید: «نشاید که نامش نهند آدمی».

وقتی که نصاری جلو بیت المقدس رسیدند از میان سپاهیان که شماره آنها حین حرکت از اروپا متجاوز از یک میلیون بود مجموعاً بیست هزار نفر باقی ماند، بودند و البته این سپاه عظیم اگر از انسان تشکیل یافته بود دنیا را فتح و مسخر مینمود، ولی چون وحشی بود لذا از آن چیزی باقی نمانده و تقریباً همه نیست و نابود گردید، قحط و طاعون و اقسام تعدی و جور، ویژه نزاع و جنگ داخلی بیشتر سبب تباهی آن ها گردید.

بیت المقدس آنوقت از جنگ اترک خارج شده و جزء حکومت مصر قرار گرفته بود، صلیبیان آنرا در پانزدهم ژوئیه ۱۰۹۹ میلادی قبضه نمودند، بالای کوه زیتون شبه سن ژورژ (۱) در نظر ایشان مجسم شده محرك گردید که یکدفعه هجوم بحصار شهر برده و موفق شده از حصار عبور کرده داخل شهر گردیدند.

رفتار آنها با اهل این شهر بکلی مخالف با آن رفتاری بود که عمر خلیفه اسلام در چند قرن پیش بانصارای آنجا نموده بود. رایمون اداژیل (۲) قسیس پوی (۳) مینویسد «وقتی که جمعیت ما برج و باروی شهر را گرفت يك منظره غریب و هولناکی در مسلمانان آشکار گردید، یعنی دیده میشد که بعضی سر از بدن جدا شده و این يك

۱ - Sant Georges ۲ - Raymond d'Agiles. ۳ - Poy.

المی بود خیلی خفیف و کوچك، برخی چهره و صورت آنها از زخمهای تیرسوراخ و مشبك گردیده ناچار از بالای دیوار خود را بزمین میانداختند. جمعی تاملتی بحالت جراحت باقی و بعد آنها را در آتش انداخته میسوزانیدند. در گذرها و میدان های بیت المقدس از سرها و دستها و پاها تلھائی تشکیل یافته از روی آنها عبور میکردند و باید دانست که این مختصریست از فجایع صلیبیان در بیت المقدس.

قسیس فوق حکایت میکند ده هزار نفوسی که بمسجد عمر پناه برده بودند تمام آنها را طعمه شمشیر قرار دادند. و نیز مینویسد: «در هیکل (معبد قدیم) سلیمان خون بقدری جاری بود که لاشهای مقتولین در آن غوطه خورده و حرکت می کردند. اعضای جدا شده مثل دست و پا و غیره و نیز بدن های بدون اعضاء آن قدر جمع شده و روی هم ریخته بودند که هیچ نمیشد آنها را از هم تمیز داد. حتی سپاهیان که مباشر چنین قتل عامی بودند از بخار خون زیاد فوق العاده در زحمت بودند».

مجاهدین صلیب باین قتل عام ابتدائی اکتفا نکرده مجلسی تشکیل دادند و قرار شد که تمام سکنه بیت المقدس را اعم از یهود و مسلمان و عیسویان فرقه های دیگر که شماره آنها بالغ بر هزار تن بوده همه را از دم شمشیر بگذرانند، بازار این قتل عام با وجود جوش مذهبی این حامیان تثلیث تا هشت روز رواج داشته است. زنان، کودکان و بالاخره یکنفر متنفس را باقی نگذاشتند.

صلیبیان محض تفریح و اینکه از کسالت و خستگی زحمات چند روزه قتل عام بیرون آیند يك رشته افعال شنیعه و اعمال نفرت آور تنگینی مشغول گردیدند که خود مورخین نصاری با وجود طرفداری از حرکات زشت و شرم آور این حامیان دین در غضب شده نهایت سختی و تشدد را نسبت بآنها نشان میدهند. مثلاً برنار^(۱) خزانه دار، آنها را دیوانه میخواند. بودن^(۲) بطریق دل^(۳) آنها را بحیواناتی تشبیه میکند که در بول و براز خود غوطه ور باشند.

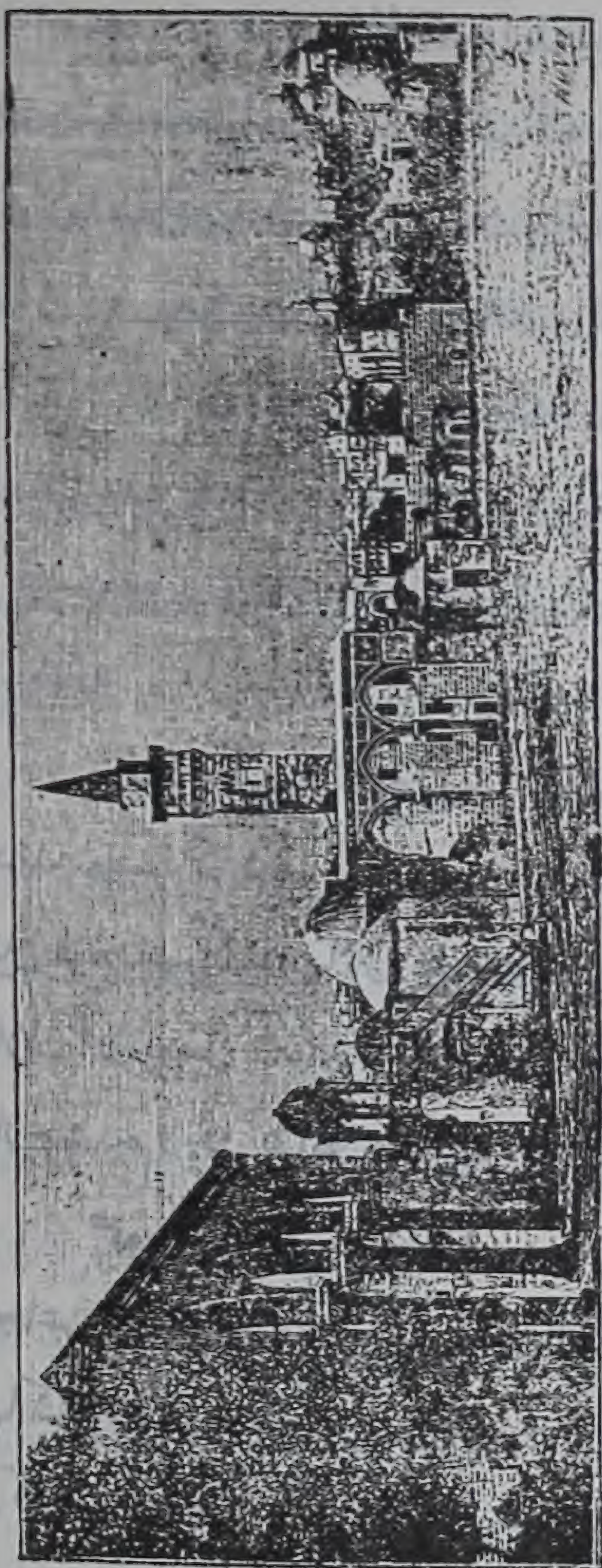
۱ - Bernard. ۲ - Baudin. ۳ - Dol.

در سقوط بیت المقدس وحشت و اضطرابی که بعالم اسلام رخداد نظیر همان وحشت و اضطرابی بوده است که سابق بدنیای مسیحیت رخ داده بود. نام و نشان پیروان اسلام که در طول مدت پنج قرن سرتاسر دنیا را فرا گرفته بود چنین بنظر میآمد که آن رو به انهدام گذاشته است، لکن اگر بمسلمانان از این حادثه لطمه بزرگی وارد شد خود آن هم سبب گردید که آنها جنگ و نزاع داخلی خود را کنار گذاشتند. سلطان مصر با خلیفه بغداد رقابتی که داشت آنرا از نظر دور ساخته نمایندگان بدربار هم فرستاده و برای جلوگیری و جبران این حادثه بزرگ با هم بنای شور و مشورت را گذاشتند.

برای صلیبیان فتح بیت المقدس با دادن یک میلیون تلفات که تمام آنها عیسوی بودند نصیب گردید، بعلاوه يك قسمت اروپا هم بر باد رفته بود و انتظار میرفت که چنین فتح مهم گرانبهایرا تا مدت معتناهی در قبضه خود نگاه خواهند داشت، ولی خلاف آن بعمل آمده و در عرض چند سالی بیت المقدس از دست آنان برای همیشه خارج شده و در سایه عاطفت پیروان اسلام قرار گرفت.

گودفر وای پیادشاهی بیت المقدس معین شده بود و شکی نیست که او از نظر شجاعت و دلاوری شایسته این مقام هم بوده، ولی مسلم است که از شجاعت و دلاوری تنها کشور اداره نمیشود. اینمرد هر قدر که در کشور گیری رشید و قابل بود همانقدر در کشور مداری و اداره آن عاجز و ناتوان بوده است. او خیلی زود وفات نمود ولی **بودوئن** جانشین وی هم مثل خودش نالایق بیرون آمد.

سال ۱۱۱۹ میلادی که **بودوئن** فوت کرد از حکومت مسیحیان در فلسطین مدت بیست سال گذشته بود و نتیجه ای که از این حکومت حاصل شده این بود که کشور بکلی برباد رفته و اثری از عمران و آبادی نبود. طرز انتظام عصر ملوک الطوائفی اروپا را در این جا هم معمول و مجری داشته، اراضی بین سرداران تقسیم شده بود. کنت طرابلس، عسقلان و یافا هر يك با دیگری همیشه با هم مشغول نزاع و جنگ بودند و بالاخره این ستم پیشگان که جز اندوختن مال و جمع کردن ثروت منظوری نداشتند

(۱۵۸) - منظره حرم شریف که در داخل آن میتوان مسجد عمر و معبد سلیمان را در بیت المقدس مشاهده نمود

این کشور را که در حکومت عاقلانه
اعراب چقدر معمور و آباد بوده با
قدم سریعی ویران نموده بکلی بر-
باد دادند .

ژاک دو ویتری^(۱) بطریق عکا
که از جمله مورخین آن عصر محسوب -
است در تاریخ بیت المقدس خود
راجع بفاتحین اولیه صلیب چنین
مینویسد :

« همانطور که درد از شراب ،
تفاله از زیتون ، تلخه از گندم ، زنگ
از آهن پیدا میشود يك چنین نسل
مبتذل و شریر و بد عملی که برخلاف
تمام احکام الهی عمل مینمودند از
اسلاف پاک و صلیبی های نخست که
خدا پرست بودند بوجود آمدند .
در ادنی چیزی با هم در افتاده و

مشغول جنك میشدند و بیشتر اتفاق میافتاد که بر خلاف برادران دینی خود از دشمنان
مذهب استمداد مینمودند و در این سرزمین مقدس موعود غیر از يك مشت بی دین ،
دزد ، زنا کار ، کشنده پدر ، شکننده قسم ، راهبهای مسخره و عیاش و کشیشان شهوت
پرست و دختران تارك دنیای بی شرم و بی حیا دیگر کسی وجود نداشت . »
گیوم باشنده صور هم نظیر آنرا ذکر کرده چنانکه در طی بیان خود راجع

به نسلهای صلیبیان چنین مینویسد :

۱ - Jacques de Vitry.

« ایشان در حقیقت بچه های شیطانند ، با ناموس طبیعت مخالف و دین و آئین را مسخره نموده و هر نوع عمل زشت و معاصی منکر را مرتکب میشوند . او بعد از این مینویسد که شنایع اعمال آنها تا این درجه بر خلاف طبیعت انسانی است که اگر مورخی بخواهد تصویر آنها را بکشد هیچوقت نمیتواند از عهده حمل چنین بار سنگینی بر آید بلکه از بیان وی چنین معلوم میشود که او مشغول ساختن قصیده هجویه است نه نوشتن تاریخ . »

زمانیکه نصاری این سرزمین را برباد میدادند مسلمانان مشغول پیشرفت بوده و این کشور از دست رفته را بتدریج دوباره فتح مینمودند . کامیابی آنها در شام خاصه فتح ادس چنان رعبی در عیسویان فلسطین انداخت که آنها در نهایت پریشانی و اضطراب از اروپا امداد خواستند .

برای همین کمک و امداد آنها بود که بالاخره اسباب جنگ دوم صلیب آماده گردید . **سن برنارد (۱)** جس مذهبی مردم را تحریک نموده و در نتیجه **لوئی هفتم** پادشاه فرانسه سردار لشکر معین شده بطرف فلسطین روانه گردیدند . **کنراد سوم (۲)** پادشاه آلمان هم شرکت کرده داخل جنگ گردید . **لوئی هفتم** با یکصد هزار لشکر با آسیای صغیر ورود نمود ، ولی لشکر او در اندک زمانی بکلی از هم پاشیده و برباد رفت ، ناچار از راه دریای فراراً خود را بانطاکیه رسانید و از آنجا بلباس یکتن زائر معمولی به بیت المقدس رفت . نیروی **کنراد سوم** هم همین حال را پیدا نمود .

در جنگ دوم هم رفتار و حرکات صلیبیان همان بود که در جنگ اول مذکور داشتیم . **آنکتیل (۳)** یکنفر قسیس در تاریخ خود مینویسد : « در میان صلیبیان اشخاصی که مقصودشان خدا و دین و آئین باشد خیالی کم یافت میشدند ، در میان معاصی منکر و اعمال قبیح و زشت از قبیل ظلم و جور و قتل و غارت و سایر اعمال قبیحه چیزی نیست که به آنها نتوان نسبت داد . » **سن برنارد** علت اصلی عدم کامیابی آنان را در این جنگ بظلم و ستم و ارتکابات شنیعه آنها میداند .

۱ - Saint Bernard · ۲ - Conrad II · ۳ - Anquetil ·

اخراج کامل مسیحیان از بیت المقدس بدست سلطان صلاح الدین صورت گرفت
و فقط او این افتخار را برای خود حاصل نمود. مشارالیه اول مصر و حجاز و بین النهرین
را بتصرف خود در آورده سپس داخل شام شده **گوی دو لوسینان** (۱) پادشاه ضعیف
بیت المقدس را دستگیر کرده بزندان فرستاد و در سال ۱۱۸۷ میلادی شهر را فتح نمود
و در عوض قتل عام نصاری جزیه خفیفی معین کرد از آنها گرفته شود و از غارت بکلی
جلو گیری نمود.

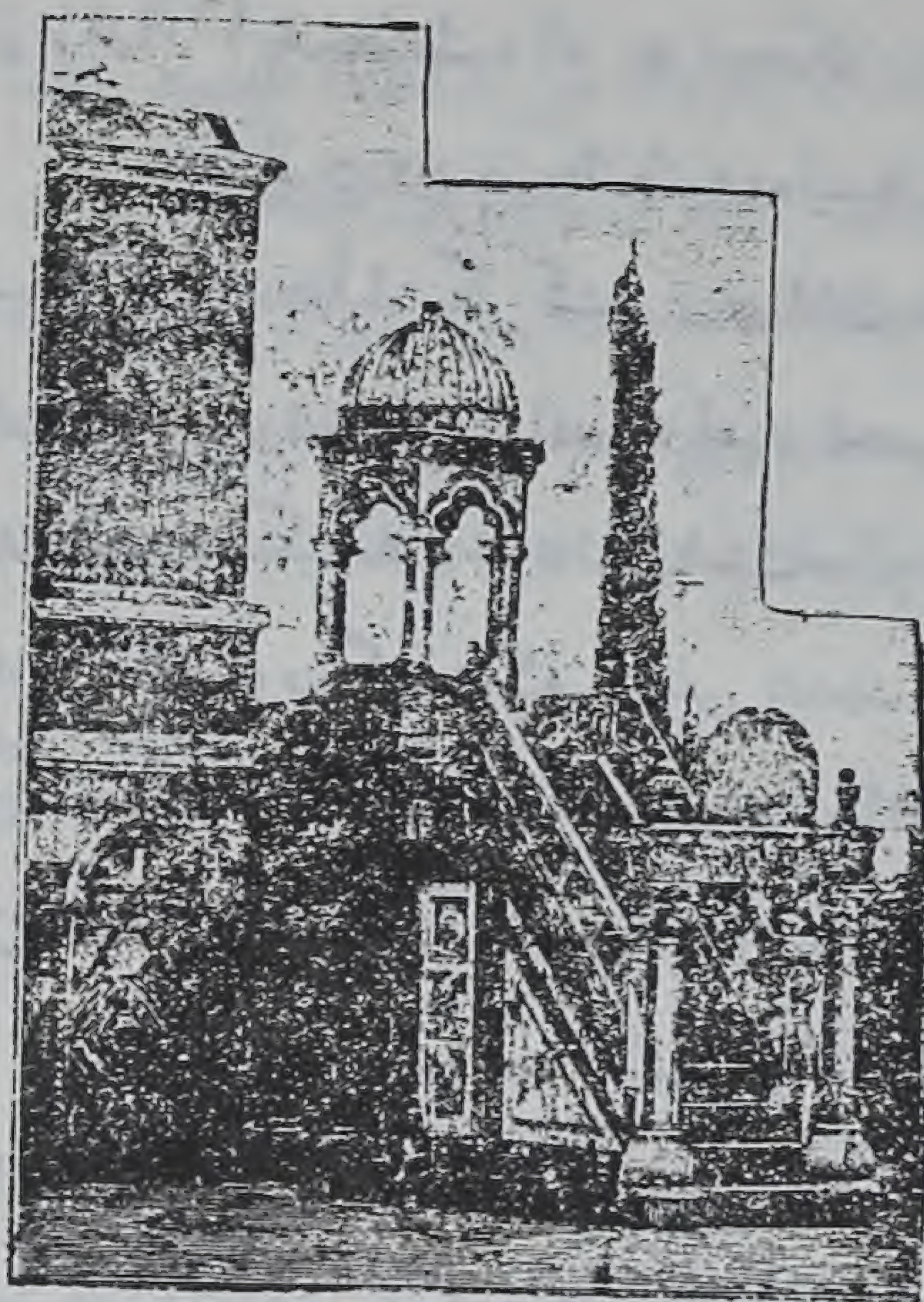
حکومت عیسویان در بیت المقدس بعد از ۸۸ سال خاتمه پیدا نمود و از آن زمان
تا کنون که هفتصد سال گذشته با وجود جد و جهد و کوشش های زیاد هنوز این شهر
مقدس دست پیروان اسلام باقی است.

چون تاریخ شش جنگ اخیر صلیبی که در آن جنگها اروپا با همه نا کامی
دوباره در صد فتح بیت المقدس بر آمده خالی از لطف است لذا ما آنرا بطور خیلی مختصر
بیان مینمائیم :

جنگ سوم را **ولیم** پیشوای صور بر پا نمود و آن از سال ۱۱۸۹ میلادی تا سال
۱۱۹۲ میلادی دوام داشت. سه نفر از سلاطین بزرگ اروپا یعنی **فیلیپ اوگوست**
پادشاه فرانسه و **ریشارد** پادشاه انگلستان و **فردریک** باربروس پادشاه آلمان
هر کدام سردار این جنگ بودند. اما **باربروس** در آسیای صغیر بر اثر تن شوئی در
آب سیدنوس (۲) وفات یافت و قسمت خیلی کمی از سپاه او خود را بشام رسانید.
فیلیپ اوگوست بعد از چندی از خیالی که داشت منصرف گردید و او چند روزی
در فلسطین توقف نموده و سپس ده هزار نفر از سپاهیان خود را به **دو دو بورگنی**
سپرده و خود بکشتی نشسته از صور مراجعت کرد.

تنها کسی که از آنها باقی ماند **ریشارد** بود که مانند صلیبیان پیش شروع
بسفاکی و حرکات وحشیانه نمود، مثلاً در یک موقع جلو لشکرگاه مسلمین سه هزار

۱ - Guy de Lusignan. ۲ - Cydnus.

اسیر را که اسلحه خود را کنار گذاشته بودند و امان هم بآنها داده بود بقتل رسانید، گذشته ازین انواع واقسام فجایع را مرتکب گردید. این حرکت‌های وحشیانه در وجود مثل **صلاح الدین** پادشاه بهادر و متینی چه تأثیری بخشیده و دروی چه خاطر دای ایجاد کرده که بعیسویان بیت -

المقدس عفو عمومی داد و برای **فیلیپ اگوست** و **ریشار شیردل** در ایام بیماری ایشان انواع اغذیه و ادویه مقوی فرستاده بود؟ میشود بآن پی برد، آری! او باین نکته کاملاً پی برده بود که بین طرز فکر و کار یککفر انسان مذهب و تربیت شده با یککفر جاهل و وحشی تفاوت

(۱۵۹) - محراب مرمری معروف بمحراب عمر در حرم قدیم بیت المقدس

زیادی موجود است و باید با این وحشیها

بدانگونه رفتار نمود که انسان با سباع و درندگان صحرا مینماید. خلاصه بعد از چندی **ریشار** بدون اینکه به بیت المقدس برسد از فلسطین مجبور بر مراجعت گردید.

نتیجه‌ای که از جنگ سوم صلیب بدست آمد همینقدر بود که عیسویان شهرهای ساحلی چند را که باقی مانده بود در تصرف خود نگاهداشتند و گویا برای رسیدن بهمین مقصود کوچک و منظور غیر مهم بوده که سه نفر از سلاطین بزرگ و توانای اروپا باهم اشتراك مساعی نمودند.

جنگ چهارم تحت سرداری **بودوئن کنت دو فلاندر** (۱) از سال ۱۲۰۲ میلادی تا سال ۱۲۰۴ میلادی جریان داشت. صلیبیان تا آنوقت از خشکی به فلسطین میآمدند، ولی از آن بعد مقرر گردید که از راه دریا این مسافت را طی نمایند. این بود مستقیماً

از زارا (۱) بقسطنطنیه که جزو حکومت عیسوی بود ورود نمودند .

بعد از ورود بقسطنطنیه صلیبیان چنین خیال کردند که کشور شام گذشته از بعد مسافت بواسطه لشکر کشی و حملات متوالیه سابقه بقدری خراب و تباه شده که دیگر در آنجا چیزی باقی نمانده و امید تحصیل غنائم زیاد نیست بر عکس قسطنطنیه که در دست همکیشان خودشان است مملو از ثروت و دولت میباشد و این خیال در ایشان بدرجه ای قوت گرفت که حاضر شدند شهر را ، کدام شهر ، همان شهری که بعنوان یگانگی و دوستی در آن ورود نموده بودند ، غارت کنند . این سرداران بافتوت و هروت !! یکدفعه بنای دست درازی را گذاشته و سر تاسر این شهر را غارت نمودند .

آن زمان در قسطنطنیه از ذخائر نفیسه صنعتی مخصوصاً از کتب نفیسه باستان روم و یونان بکثرت موجود بود ، لیکن این ذخائر در نظر سلیمی های قرن سیزدهم همانقدر ارزش داشت که در نظر قوم سرخ رنگ وحشی امریکا داشته است . آنها اشیائی که از جنس زر و نقره نبود خرد کرده میان دریا ریختند . مجسمه های مرمر مشهور لیزیپ (۲) فید یاس ، پراگزیتل (۳) را بکلی شکسته و خرد نمودند و مؤلفات دمستن (۴) و دیودور (۵) و پولیب (۶) را تا ابد از صفحه روزگار محو و نابود ساختند .
بودن و رفقای وی بواسطه غنائم فراوانی که از غارت شهر بچنگ آورده بودند از خیال فتح فلسطین بکلی منصرف گردیدند . خود بودند بامپراطوری منتخب گردید ، حتی اینوسان سوم پاپ انتخاب او را با همه تجاوزات و افعال وحشیانه ای

۱ - Zara ، شهری است در اطیش که در ساحل آدریاتیک واقع است . (س) .

۲-۳ - Lysippe, Phidias, Prapxitele ، این سه نفر از مجسمه سازان مشهور

یونان و مجسمه هائی که ساخته اند مقام شهرت را حائز میباشند . (س) .

۴ - Demosthènes ، از خطباء و نویسندگان زبردست آتن و در فصاحت و

بلاغت شهرتی بسزا داشت . (س) .

۵ - Diodore ، یکی از مورخین مشهور یونان و از تصانیف او قسمت خیلی

کمی در دست است . (س) .

۶ - Polype,

کتاب سوم - خلافت اسلام

که مرتکب شده بود تصویب نمود و اما اینمطلب که اقتدار این سلطنت جدید چند روزی بیش طول نکشید چندان لازم بذکر نیست ، چه جنگجویان مذهب عیسوی در آن عصر بدرجهای فاسد و شریر و وحشی بوده اند که صلاحیت اینک که بتوانند حکومت ثابتی تشکیل دهند نداشتند و فقط برای خرابی و ویرانی ید طولائی داشته چنانکه در نتیجه همین قیام چند روزه آنها در قسطنطنیه تمام ذخائر فنی و علمی باستان روم و یونان بباد فنا رفت .

جنگهای پنجم و ششم صلیبی بکلی بی نتیجه ماند ، چه بجای حمله به بیت المقدس اکثر آنها بقصد غارت و تحصیل غنائم حمله بمصر برده ، ولی در آنجا هم موفق نشده بعد از شکست فاحش مجبور به مراجعت گردیدند .

فردريك دوم بسرداری سپاه مختصری خود را به بیت المقدس رسانید و این پادشاه از برکت صلحی که بین مسلمانان و نصاری منعقد شده بود رخصت یافت که بطور دوستانه وارد بیت المقدس گردد ، لیکن او بعد از آن مجبور شد بارو پا مراجعت کند و بهمین نتیجه مختصر جنگ ششم صلیبی هم خاتمه پیدا نمود . صورت این جنگها از آنوقت تغییر پیدا کرده و بعوض اینکه نیروهای عظیم و مهم اروپا در آن داخل باشند فقط دسته های کوچک و مختصری آنها بقصد چپاول و غارت حمله میبردند .

با وجود اینکه بعد از جنگ اول صلیب پنج جنگ دیگری هم نظیر آن رویداد معذلك بیت المقدس بلکه تقریباً تمام فلسطین در تصرف مسلمین باقی ماند . **سن لوئی** در سال ۱۲۴۸ میلادی هفتمین جنگ صلیب را تهیه و با پنجاه هزار لشکر از اگمورت (۱) بطرف مصر روانه گردید . او در دمياط (۲) از کشتی پیاده شده و شهر را گرفت ، بعد بجانب قاهره پیشرفت ولیکن در اینجا شکست کامل دیده اسیر گردید

۱ - Aigues-Mortes خرابه شهر قدیم واقع در دهنه رودخانه رون . سن لوئی آنجا را آباد نموده و از همانجا سوار کشتی شده روانه جنگ صلیبی گردید ، دیوارهای قدیم آن هنوز باقی است . (س) .

۲ - Damiette

باب هشتم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام

و بعد از دادن خون بها خلاص شده بشام عزیمت نمود ، تا مدت دو سال هم که در آنجا بود نتوانست پیشرفتی حاصل کند ، عاقبت قبل از رسیدن به بیت المقدس به فرانسه مراجعت نمود .

سن لوئی با اینحال مأیوس نشده بعد از شانزده سال اسباب جنگ دیگر صلیب را فراهم نمود و در چهارم ژوئیه ۱۲۷۰ میلادی باسی هزار پیاده و شش هزار سواره از اگمورت با کشتی حرکت و بجانب تونس روانه شد و بدین امید بود که زمام سلطنت مسیحی آن حدود را خود بدست گرفته باشد ، ولی در بیست و پنجم اوت اوقات محاصره بمرض طاعون در همانجا از دنیا رفت . جنگ مزبور که جنگ هشتم است آخرین جنگ صلیب بوده و دوره لشکر کشی برای همیشه خاتمه پیدا نموده و مشرق کاملاً در قبضه مسلمانان باقی ماند .

قطعات چندی هم که در فلسطین در تصرف عیسویان بود تمام از جنگ ایشان خارج گردید و بعد از آن پاپ ها برای يك قیام تازه هر قدر حس مذهبی مردم را تحریک نمودند تأثیری نبخشید ، چه جوش مذهبی که در اهالی اروپا وجود داشت بکلی تمام شده و نظر ایشان بطرف مسائل دیگری متوجه میگردد .

من در پایان تاریخ مختصر جنگ صلیبی نمیخواهم این سؤال را طرح کنم که آیا این تجاوز و حمله اروپا بمشرق حق بوده است یا نه ؟

راجع باینگونه سؤالات - ورخین جدید خوب میتوانند قلمفرسائی کرده تقریظهایی بنویسند لکن بعقیده من این سؤال ابداً قابل این نیست که ادنی تأملی در اطراف آن بعمل آید ، زیرا که من در میان کشور ستانان قدیم یا جدید کسی را ندیدم که حین شروع يك جنگ این مطلب در خاطر او خطور کرده باشد که آیا آن جنگ جایز است یا نه ؟ آری چیزی که در نظر گرفته میشود همانا نفع و ضرر جنگ است ، یعنی ملاحظه میکنند که این جنگ تا چه اندازه متضمن فائده یا محتمل خطر و ضرر -

کتاب سوم - خلافت اسلام

است چنانچه کامیابی حاصل شد حاجت با قامه دلیل نیست ، چه اصل کامیابی و فتح خود آنرا جایز قرار میدهد و بر فرض محال که احتیاج بشبوت داشته باشد انشاء پر دازان میتواند بخوبی از عهده آن بر آمده و بهیچ اشکالی هم بر نخواهند خورد . همچنین نسبت خطا و جور بزور و قوت دادن خیلی سهل و آسان میباشد و ممکن است بوسیله بیانات آتشین و مقالات و کلمات بر جسته ثابت نمود که حق نباید به دست زور از میان رفته محکوم قوت گردد ، ولی این قبیل نسبت ها یاشکایات در سیر طبیعی امور و زندگی روز مره ماهمان تأثیر را دارد که ندبه و ناله در مقابل ضعف و پیری و مرگ دارا میباشد .

راجع به حق و شناسائی آن اصولی که در کتابها بنظر میرسد نمیشود آنرا برای يك قوم جزو دستور قرار داد و یگانه اصلی که از روی تاریخ جزو اصول مسلمه بشمار آمده این است که «الحق لمن غلب» . زمانی که پاپ ها مردم را برای جنگ قیام داده و اروپا را برای چنین خونریزیهای هولناك آماده مینمودند از روی تعالیم مدونه این اقدام آنها برخلاف عدل و انصاف بوده است ، ولی ایشان در حقیقت از کشور گیران سلف و خاف تقلید مینمودند و بنابراین نمیتوان آنان را توبیخ و ملامت کرد ، علیهذا ما از بحث جواز و عدم جواز جنگ مزبور صرف نظر نموده ببيان نتایج و فوائد آنی و آتی یا مستقیم و غیر مستقیمی که از این جنگ های پر خطر نصیب مغرب و مشرق شده عطف توجه مینمائیم .

فصل سوم

نتایج کشمکش و نزاع مغرب با مشرق

راجع بنتایج این جنگها مورخین اختلاف زیادی در عقیده باهم دارند . بعضی - ها مینویسند که مغرب از این جنگها نتایج مهمه زیاد و قابل توجهی گرفته و جمعی

(۱۶۰) - دروازه حيفا در بیت المقدس

دیگر معتقدند که غیر از
خسارت و ضرر و تباهی
و ویرانی حاصل دیگری
نداشته است.

اگر ما جنگهای
صلیبی را از نظر
مقصود اصلی آن که
عبارت از تصرف و
تملك فلسطين باشد
تحت مطالعه بگیریم
بلا تردید باید گفت که
آن بر خلاف مقصود
انجام گرفته چه بعد از
آنهمه خسارت و
مخارج گزاف و اتلاف
صدها هزار نفوس نتیجه

مطلوبه بدست نیامده و کشوری را که عیسویان میخواستند بگیرند در تصرف مسلمانان
باقی ماند.

ولی اگر نتایج غیر مستقیم آن را ملاحظه کنیم معلوم است که این نتایج نهایت
اهمیت را حائز و در این میانه بعضی نافع و بعضی دیگر مضر بوده، اما جنبه نفع آن
غالب است. بدیهی است اینگونه ارتباط مشرق و مغرب باهم تا مدت دوست سال
برای تمدن اروپا عامل مؤثری بوده، ولی باید دانست که نتیجه فوق غیر از مقصودی
بوده که مستقیماً از جنگ در نظر گرفته شده بود و این اختلاف کلی بین نتایج مستقیم

و غیر مستقیم در تاریخ عالم بقدری زیاد است که میتوان آنرا يك قاعده کلی قرارداد، یعنی همیشه از يك سلسله وقایع مهمه نتایجی که در نظر گرفته شده نتایج دیگری عکس آن که ابداً منظور و مقصود نبود بدست آمده است. برای بدست آوردن میزان تأثیر هر يك از مشرق و مغرب در دیگری لازم است که ترقی و تمدن این دو ملت را تحت نظر بگیریم. پر ظاهر است که در آنوقت مشرق از برکت عرب و اسلام اعلی درجه ترقی را دارا بوده برعکس اروپا کاملاً در ظلمت توحش و بربریت فرو رفته بود. چنانکه در ضمن بیان وقایع جنگ صلیبی معلوم شد صلیبیان یکعده وحشیانی بودند که دوست و دشمن، خودی و بیگانه را قتل و غارت نموده حتی ذخایر نفیسه علمی و فنی قسطنطنیه را که از یونان و روم باقی مانده بود بر باد داده بکلی نیست و نابود نمودند.

اهل مشرق از این وحشیها انتظار فایده ای نداشته و واقعاً هم هیچ فایده ای نبردند. تنها نتیجه غیر مفیده که عاید مشرق گردید این بود که وی از مغرب تنفر کلی حاصل نموده حتی بعد از سالیان دراز هنوز اثر آن باقی است. جهالت و ردالت توحش و درندگی آمیخته بجنون. خلف عهد و نقض قسم صلیبیان، مسلمانان را از نصاری و دیانت آنان بکلی متنفر ساخت، پس همین جنگها سبب گردید که بین مشرق و مغرب فواصل ضخیمه ای ایجاد کرده که اثر آن تا کنون باقی میباشد.

نتایج مضره جنگهای صلیبی نه تنها این بود که آن بین اقوام غربی و شرقی حس تنفر و عداوت شدیدی تولید نمود بلکه همین جنگها سبب گردید که نفوذ و اقتدار روحانی پاپها زیاد بلکه فوق العاده گردید. کشیشها که سرداران صلیبی برای تهیه هزینه لشکر - کشی بدست ایشان املاک خود را فروخته بودند متمول شده و ثروت های هنگفتی بدست آوردند و بالنتیجه پاپ بر تمام اقوام و سلاطین اروپا بنای حکمرانی را گذاشته و از طرف دیگر اخلاق کشیشان بواسطه تمول زیاد تغییر نموده بکلی فاسد گردیدند و بر اثر آن بمرور ایام مذهب پرستان عرض وجود نموده و انقلاب مذهبی خونینی تولید گردید. از جمله نتایج مذمومه جنگهای صلیبی یکی اینست که آن تا چندین قرن یکرشته

(۱۶۱) گیلان ساخت مسلمان .
معروف است که شارلمان در
یکی از جنگهای صلیب آنرا
همراه خود بارو با آورد .

بی انصافی و عداوت و کینه های خیلی شدید
مذهبی در دنیا پدید آورده و پایه قساوت و بیرحمی
و خونخواری را بجائی رسانید که در غیر از
مذهب یهود نظیر آنرا بین اهل هیچ مذهبی
نمیتوان پیدا کرد . راست است که قبل از زمان
جنگ صلیبی هم بازار بی رحمی و بی انصافی
مذهبی رواج زیادی داشت ، ولی منتهی بسفاکی
و خونریزی نشده بود ، لیکن در جریان جنگهای
مزبور جور و اعتساف مذهبی حقیقه بدرجه
جنون رسیده و در طول این مدت دوست سال
عملیات بیرحمانه و شقاوت کارانه بطوری در
اروپا شایع و جزء طبیعت شده بود که هنوز اثر
آن باقی است . کشیشان عیسوی تا این حد

بخونریزی عادت کرده بودند که در اشاعت مذهب خود و تباهی ملل غیر مسیحی همان
قساوت و جور را بروز میدادند که ابتدا برای کفار و بت پرستان مقرر شده بود ، در
مقابل يك تقصیر مختصر و کوچکی شدید ترین عقوبات را روا میداشتند .
فاجعه قتل عام یهود و آلبیجوها (۲) و قتل عام عیسویان فرقه مردوده و تمام خونریزی
وحشیانه ای که در این مدت طولانی جریان داشت نتیجه جور و تعصب شدید مذهبی
بود که جنگ صلیبی آنرا اشاعت داد .

بعد از بیان مختصر نتایج و خیمه جنگ نامبرده اینک بذکر نتایج خوب و
مفیده آن مبادرت مینمائیم :

۱ - Albijeeis فرقه ای بودند که در قرن دوازدهم میلادی در ایالت آلبانی
فرانسه تشکیل گردید . آنها با پاپ مخالفت کرده و در قلع و قمع آنان حموزه پاپ
فجایعی را مرتکب گردید که خامه از ذکر آن شرم دارد . (س) .

جنگ صلیب از نظر اجتماعی و سیاسی اولین خدمت شایسته و مهمی که نمود این بود که لاقلاً در فرانسه و ایتالیا از نفوذ و اقتدارات ملوک الطوائفی و صاحبان اراضی کاسته و مبانی حکومت آنان را متزلزل گردانید. سرداران بزرگی که بفلسطین حمله بردند برای تهیه هزینه لشکر کشی نه فقط مجبور به رهن و فروش املاک خود گردیدند، بلکه در تمام قصبات و شهرهای املاک خود امتیازات و حقوق مالکانه‌ای که داشتند همه را بمعرض فروش درآورده و کلیه اختیارات خود را از دست دادند و نتیجه این شد که حکومت‌های کوچکی در این نقاط پیدا شدند که مستقیماً تحت حکومت مرکز و پادشاه وقت بودند و از اینرو تمام بلاد اطراف از جنگ حکومت ملوک الطوائفی خلاص شده و دزدان‌ها حکومت‌هایی از انجمن بلدی برقرار گردید و در نتیجه از قوت این ارباب ملک‌های کوچک هم کاسته و بالاخره نفوذ مرکز بنای بسط و توسعه را گذاشت. پادشاه هر روز بر نفوذش افزوده و بر ملاکین و رعایای ایشان تسلط کامل حاصل نمود، سلاطین فرانسه که قبل از جنگ صلیبی در نهایت ضعف بودند بواسطه خرابی و تباهی ارباب‌ها و ملاکین بتدریج قوت گرفته و همین اربابان محلی که وقتی با شاه همسری مینمودند متدرجاً ضعیف گردیده تا بجائی رسیدند که فقط نامی از آنها باقی بود.

قوت صاحبان املاک فقط در فرانسه و ایتالیا رو بانحطاط نهاد، ولی در انگلستان و آلمان نتیجه بعکس بخشید. در آنجا که صاحبان املاک در جنگ خیلی کم سهم گرفته بودند ایشان بحالت اصلی خود باقی ماند برعکس سلاطین آنها که نسبتاً بیشتر سهم گرفته بودند لذا از قوت ایشان کاسته امراء و صاحبان املاک بیشتر موقع پیدا کردند که اقتدارات شاه را محدود سازند. مثلاً سه نفر از سلاطین آلمان که داخل جنگ شده بودند نتیجه این شد و قتی که فردریک دوم آخرین ایشان وفات نمود از شاهنشاهی آلمان فقط اسمی باقیمانده بود. آری در فرانسه هم سه نفر از سلاطین در جنگ شرکت نموده بودند، لیکن شرکت فیلیپ اوگوست چندان طول

باب هشتم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام

نکشید و بعد از چندی برگشت و اما در مدت غیبت **لوئی** هفتم و نهم از حسن تدابیر و جدیت **سوژر** و ملکه **بلانش** اربابانی که ضعیف شده بودند تمام ایشان زیر نفوذ مرکز در آمدند .

اگر ما از نتایج آتی و بعیده وقایع تاریخی بحث کنیم باسانی میتوانیم ثابت کنیم که ریشه طرز محکم و پایدار حکومت فعلی انگلستان منتهی بحالات و اسباب خاصی میشود که از جنک صلیبی پیدا شده اند .

جنگهای بین اروپا و آسیا در تجارت هم تأثیرات نمایانی بخشید ، لشکرکشی عمده و مهمی که اروپا تا مدت دوست سال بطرف مشرق مینمود ، تجهیزات جنگی و رساندن مهمات و اسباب و لوازم این سپاه در امور داد و ستد و بازرگانی خشکی و دریائی شرق و غرب انقلاب عظیمی پدید آورد . اهالی ماری ، پیزان ، ژن مخصوصاً اهالی و نیز از این انقلاب و هیاهو نتایج مهمه گرفتند ، نیروی دریائی ماری بدرجهای ترقی نموده بود که در سال ۱۱۹۰ میلادی **ریشارد شیردل** تمام سپاه خود را از این بندر سوار کشتی نموده و بارض مقدس روانه داشت .

ترقیات تجارتی که بوسیله جنک صلیب فراهم آمده بود بواسطه اخراج صلیبیان از آسیا چندان سکتۀ بآن وارد نیامد ، چه اکثر بنادر مستقل تجارتی ایتالیا با سلاطین اسلام معاهدات تجارتی بسته بودند و همین تجارت با مشرق باعث ترقی و نیز شده و تا وقتی که بواسطه اکتشاف راههای بحری جدید تجارت مزبور بدست اقوام دیگر نیفتاده بود پیشرفت آن بدرجه کمال بوده است .

جنک صلیبی در پیشه و هنر هم تأثیراتی بخشید . سرداران صلیبی با وجو-ود زندگانی ساده روستائی خود وقتی زندگانی تجملی دلفریب اهل مشرق را دیده زیاد متأثر گردیدند . و لذا بوسیله تجارت بنای اقتباس و تقلید از ایشان را گذاشته در قرن دوازدهم و بیشتر در قرن سیزدهم نسبت باسلحه و ملبوس و نیز ابنیه و عمارات تراکت و آرایش و تزیناتی که در مشرق رواج داشت در اروپا هم معمول گردید .

کتاب سوم - خلافت اسلام

معلوم است در لوازم زندگانی و اسباب معاشرت هر قدر سلیقه و تراکت زیاد شد بهمان اندازه پیشه هم رو بترقی میگذارد، چه وظیفه صنعت و پیشه است اشیائی را که در بازرگانی ضرورت می یابد تهیه کرده تحویل نماید. مسلم است که فن نجاری، زرگری شیشه سازی کاشی کاری درجه کمال آنها ممکن نیست که بدون تخصص فنی صورت گیرد و تخصص آن قبل از جنگ صلیب در اروپا مفقود بوده لیکن از آسیا بزودی به اروپا آمده و در تمام کشور شایع گردیدند. مثلاً و نیز شیشه گری صور را سر مشق اقتباس خود قرار داد. بافتن حریر آلات و رنگرزی عالی که مسلمین در آن متخصص بودند در اروپا رواج یافت. در میان سپاهیانیکه از اروپا بمشرق در ظرف دو بیست سال عبور و مرور مینمودند معمار و نجار و دواتگر و آهنگر موجود بودند چون غالباً توقف آنان در شام بطول میانجامید لذا از هنروران مسلمین بسهولت استفاده نموده پیشه و هنر آنان را اخذ و تکمیل مینمودند.

مشرق در پیشه و هنر هم ضمن این جریانات تأثیرات مهمه باروپا بخشید و از قسطنطنیه تا مصر اشیاء نفیسه ای که وجود داشت صلیبیان تمام آنها را دیده در سلیقه و ذوق ایشان از دیدن آنان تفاوت و تغییر کلی پیدا شد.

در طرز معماری اروپا نیز انقلاب کلی رویداد، چنانکه مادر یکی از ابواب آتیه ثابت خواهیم نمود که در عمارات اولیه اروپا تمدن عربی تأثیر نمایانی بخشیده است.

اما از حیث علوم، جنگ صلیب چندان عامل مؤثر نبوده است، هر چند عقیده بعضی مورخین بر اینست که جنگ مزبور در علوم اروپا نیز تأثیر بخشیده ولی باید دانست که در میان سپاهیان صلیبی اهل علمی وجود نداشته بعلاوه اینمطلب ظاهر است که علوم یک قوم غیر از طرز معماری يك خانه یا بعضی هنرهای یدی ایشانست که بآسانی در سرزمین دیگر انتشار پیدا کند.

اینکه ما مسئله تأثیر علمی را بطور کلی انکار نمیکنیم برای اینست که بین

(۱۶۳) - يك دورى مسی ساخت عرب

پیشه و علم نسبت خیلی نزدیکی وجود دارد و غالب اینست که بوسیلهٔ پیشه و هنر علم هم طرف توجه واقع میشود. اروپا در قرون وسطی معلوماتی که در علوم و ادبیات حاصل نموده شکلی نیست که از کتب علمی و ادبی مشرق بوده ولی مادر یکی از فصول آتیه ثابت خواهیم نمود کتب نامبرده که در اروپا منتشر گردیدند بوسیلهٔ جنگ صلیب نبوده است. از حیث ادبیات هم جای تردید نیست که جنگ صلیب در اروپا تأثیر داشته است ولی تأثیر آن چندان زیاده نبود. بواسطهٔ این جنگ زمینه هائی دست یکعده از شعرا و نویسندگان آمد.

در موضوع سحر و جادوی مصر و سایر عجائب مشرق گود فروای، تانکرد و دیگران حکایاتی منظوم و بین مردم انتشار دادند.

باب هشتم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام

در خاتمۀ بیان گوئیم که مشرق از حیث تمدن تأثیرات خیلی زیادی بوسیلهٔ جنگ صلیب باروپا بخشیده ولی این تأثیر بقدریکه در تجارت و پیشه و هنر بود در علوم و ادبیات آنقدر نبوده است .

ما وقتی که يك رشته روابط تجارتي و ترقیات مربوط به پیشه و هنر را در نظر میگیریم که بوسیلهٔ صلیبیان و مسافرت ایشان بمشرق در اروپا پیدا شده میتوانیم گفت که همین جنگهای صلیبی اروپا را از عادات و اخلاق رذیله و اطوار وحشیانه خارج ساخته و زمینه‌ای در آنها تهیه نمود که بعد ها علوم و ادبیات مسلمین که بوسیلهٔ دانشکده‌های اروپا انتشار یافت طوری آن را بسط و توسعه داد که بالاخره يك روز در آتیه منشأ رنساس (تجدید حیات ادبی) گردید .

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

کتاب چہارم رُسوم و نظائما تِیں

(اعراب)

باب اول - عرب بدوی و دواتی

فصل اول

طرز معیشت اعراب قدیم

ما در نظر داریم که در ابواب و فصول این کتاب شرحی بطور مختصر از طرز معیشت اعراب قرون اولیه اسلام بیان نمائیم و چون از مطالعه رسوم و عادات موجوده آنان بنظامات اولیه اجتماعی و سیاسیشان که تاکنون اثر آن باقیمانده میتوان کاملایی برد لذا این بیان مامبنی برحالات موجوده آنها خواهد بود. اگرچه اینطریقه یعنی از حالات موجوده پی بحالات قدیمه بردن در بسیاری از اقوام عملی نیست، لکن ما می-توانیم باسانی ثابت کنیم که نسبت باقوام مشرق که در اینجا از تساریخ آنان صحبت میداریم طریقه بالا کاملاً عملی و قابل اجرا میباشد.

یکی از ممیزات برجسته اقوام مغرب اینست که بسرعت در آنها تغییر و تبدل رخ میدهد. مثلاً اگر عصر شارلمان را با عصر لویی چهاردهم که چندان فاصله ای بین آنها نیست بسنجیم معلوم میشود که فرق محسوسی بین این دو عصر وجود داشته باشد که در علوم و فنون و حرفت و هنر و از همه بیشتر در اصول معاشرت حتی زبان تغییر پیدا شده است.

لکن باید در نظر داشت که تغییرات دو عصر تاریخی از این جهت زیاد معلوم میشود که تاریخ فقط از طبقات عالیة مدنی بحث مینماید والا در طبقات متوسطه و دانیة تغییر و تبدلی که گفتیم خیلی کم است. ترقی علوم، ادب، پیشه و هنر که از تمدن يك قوم حکایت میکند در طول چند قرنی در عامه خیلی کم تأثیر میبخشد مثلاً بین

کتاب چهارم - در رسوم و نظامات

مصاحبین شارل مارتل باخلاف ایشان که در زمان لوئی چهاردهم بودند فرق نمایانی محسوس میباشد لیکن یکنفر آهنگر یا معمار و یا دهاتی همان عصر را با عصر بعد مقایسه کنیم می بینیم که تفاوت و فرق بین آنها خیلی کم است چنانکه در برتن (۱) هنوز کشاورزانی یافت میشوند که کاملاً با اسلاف هزار سال قبل خود مشابهت داشته و درین مدت طولانی ابداً تغییری در آنها روی نداده است.

اگر چه فرق بین این دو زمان بدانگونه است که گفتیم، ولی باز هر چه باشد فرقی بین آنها موجود است، چه اصل محیط در این میانه تبدیل پیدا کرده و روستائی مزبور هر چند در قوای دماغی نسبت با سلاف باستان خود ترقی نکرده لیکن در آن قری و صحاری خیلی دور هم که غیر از زبان روستائی بزبان دیگری آشنا نیستند معذالك نسبت با بآباء و اجداد خود که در محیط دیگری زندگی مینمودند تمدن روز افزون کنونی از دورهم باشد انعکاسی در آنها بخشیده است.

این نظریه اروپائیان که اقوام مشرقی تبدل و تغییر پیدا نمیکند نسبت به وضعیات فعلی آنها صادق است، لیکن در ازمنه سابقه تبدلات زیادی در آنها پیدا شده یا لا اقل طبقات عالی که در آنها اصلاحیت تغییر هست تغییر پیدا نموده اند. مثلاً یکنفر مسلمان از اجزاء در بار سلطنتی **بو عبدل** (۲) با یکی از صحابه عمر فرق نمایانی موجود میباشد و از آن زیاد تر فرقی است که بین یکنفر فاضل دانشگاه بغداد یا قرطبه با یکنفر شتر چران صحرای عربستان محسوس و آشکار میباشد. در هر حال تغییرات زمان در طبقات دانیة اجتماع چنانکه گفتیم خیلی کم معلوم میشود و این قاعده در هر قومی صدق مینماید و بنابراین بین يك عرب دهاتی زمان پیمبر اسلام و بالاتر از آن یکنفر عرب صحرا نورد با اعراب حالیه که از نسل آنها میباشد باید خیلی کم فرق بوده باشد و همینطور هم هست

۱ - Bretons نام شبه جزیره قسمت غربی و شمالی فرانسه و آن در قدیم ایالتی

بود مستقل و حالا بچندین قسمت تقسیم شده است در سنه ۲۸۴ میلادی قوم برتن بدانجا رفته سکونت نمودند و بدینجهت برتن نامیده میشود. (س).

۲ - نام ابو عبدالله پادشاه غرناطه است. (س).

(۱۶۴) - واحه بسکره در الجزیره

و از این رو تقسیماتی که در اقوام مغربی مسلم گردید در اقوام مشرقی هم عین آن را در نظر گرفته طبقات مختلفه قابل و غیر قابل تغییر هر يك را از دیگری تفکیک نموده و از هر کدام جدا گانه بحث مینمائیم .

بادر نظر گرفتن فرق مذکور اینرا هم باید در نظر داشت که حالیه اعراب (مسلمانان) در طول يك قرن نسبت با اقوام اروپا خیلی کم تغییر و تبدل پیدا میکنند و این حال جمود و رکود آنها تنها مبنی بر این نیست که تمدن باستان آنها از بین رفته بلکه بیشتر برای اینست که در قرآن ، کتاب آسمانی آنها قوانین و قواعد مذهبی و سیاسی و اجتماعی با هم ترکیب و امتزاج یافته ، همینطور که قرآن غیر قابل تغییر شناخته شده امور و

کتاب چهارم - در رسوم و نظامات

مسائل واحکام اجتماعی آنها هم صورت ثابتی بخود گرفته است. پیروان دین اسلام بعد از چندی در سلسله زنجیر محکم کتاب و سنت و سیره مقید شده و اثر آن بعد از سالیان دراز از روی اصول توارث بقدری محکم و پایدار گردیده است که هیچ قوه ای نمیتواند با آن مقاومت نماید. اینجا است که رسوم و آداب قسمت غالب آنها بمرور زمان بقدری محکم و ثابت گردیده که غیر قابل تغییر بنظر میآید و بدینجهت است که از مطالعه حالات موجوده بحالات گذشته آنها خوب میتوان پی برد.

تا اینجا شرحی که گفته شد مخصوص است باعراب متوطن دهات و اعراب صحرا نشین که در آنها خیلی کم فرق و تفاوت پیدا میشود والا در اعراب متوطن شهرستانها که درازمنه مختلفه مغلوب فاتحین مختلف شده اند تغییرات و تحولات زیادی رخ داده است، فقط چیزی که هست اینکه چون خود فاتحین مزبور دین اسلام را قبول کرده واحکام قرآنی در تمام اجزاء زندگانی روز مره هر مسلمانی تماس و ارتباط تام و تمام دارد لذا در رسوم و اوضاع فاتح و مفتوح فرق زیادی محسوس نمیشد، بنا بر این هر چند تصاویر حاضره این اعراب شهری با تصاویر سابقه آنها کاملاً مشابه نیست، معذلك بین آنان تا ایندرجه شباهت (بالضروه) موجود است که هر یک را زمینه اطلاع از دیگری میتوان قرار داد.

نظر باینکه اصول اجتماع هر يك از اعراب متوطن شهر یا دهات و نیز اعراب صحرا نشین با دیگری فرق دارند لهذا حالات هر کدام از آنها را جدا گانه بیان مینمائیم.

فصل دوم

طرز معیشت بدوی

نظر باینکه ما در سابق خصایص بدویها را مفصلاً بیان نموده ایم تکرار آنرا در اینجا زاید دانسته و درین فصل فقط طرز معیشت آنها را تحت مطالعه آورده و از آن بحث مینمائیم.

بیان رسوم و عادات بدوی نسبت باهالی شهر و دهات خیلی سهل و آسان است چه طرز معیشت آنان بسی ساده و پیچیدگیهایی که در اصول زندگی شهری وجود دارد در

(۱۶۵) - چادر اعراب بدوی در الجزایر

بدوی نیست. تصویر معاشرت و اجتماع آنها را که ذیلاً نشان خواهیم داد ما آنرا از کتاب **کست** (۱) اقتباس نموده ایم. این مرد پنجاه سال پیش در میان بدویهای خود - سرکناره های نیل اقامت داشته و راجع بحالات آنها کتابی تألیف کرده است و چون اصول معاشرت و زندگی اعراب صحرا نورد در همه جا یکسان و تفاوت و فرق بین آنها بقدری کم است که بیان **کست** از اعراب بدوی عصر **سلیمان** گرفته تا بدویهای دوره پیمبر اسلام و عصر حاضر بر تمام آنها کاملاً صدق مینماید و تا وقتی که در خود فطرت و طبیعت تغییری راه نیابد و صحرای عربستان و افریقا معدوم نشود این بیان **کست** بر تمام اعراب صحرا نشین همیشه صادق میباشد.

گفت چنین مینویسد: «عرب از طلوع آفتاب سوار مادیانش شده بیرون میرود و تا قبل از غروب آفتاب بچادر خود مراجعت نمیکند، غذای او در تمام روز منحصر به ذرت و خرماست. او مادیانش را بابتوته های سبزی که در مسیر او یافت میشود می چراند، شب که به چادر خود بر میگردد عیالش ظرفی از شیر با قدری خرما و عسل نزدش حاضر میسازد.

«بدویها فقط برای فروش احشام و اغنام خود بشهر رفته و هیچوقت هم شب در شهر نمیمانند. آنها وقتی که در صحرایی چادر میزنند مقدار کمی زمین هم برای کشت و زرع تهیه نموده اقسام غلات مثل جو و ذرت فقط برای مصرف خوراک خود میکارند. «آنها نظر بطرز معیشت و زندگی آزاد دارای تهور و جسارت خاصی بوده مثل مردم فلاحت پیشه رذل و دارای صفات پست نیستند. درحر کانشان آزادی خاصی ظاهر و چشمهای ایشان براق میباشد. بواسطه زندگی ساده و مرتبی که دارند از هر گونه امراض که سایر کشاورزان مبتلا میشوند خود و عیال و اطفالشان محفوظ بوده و خون آنها مانند هوای صحرایی که در آن زندگی میکنند صاف است»

«اما زنان کارهای عمده شان دوشیدن گوسفند و گاو، آرد کردن گندم با دستاس، تهیه غذا و پرورش اطفال بوده و نیز برای لباس و خيام و فرش پارچه های ضخیم و قالیهائی به دست خود میبافند.»

«زنان در سفر در هودجی که آنها بر پشت شتر نصب میکنند هر یک نفر در یک لانگه آن می نشیند، این هودج را از شاخه های درخت ساخته درون آنها از پوست گوسفند فرش میکنند و از بالا هم برای محفوظ ماندن از آفتاب و باد سایبانی از پارچه ترتیب میدهند، آنها در میان این قفس هم بیکار نداشتند با هاون چوبی که همراه دارند مشغول آرد کردن شده و از آن برای خوراک روز خمیر کرده و قتی که بمنزل میرسند آنها روی آتش و بعضی اوقات در تنور و یا روی زمین سوزان نان طبخ کرده مصرف میکنند، سوخت آنها منحصر است به پشگل شتر.

«چادر شیخ را همیشه در وسط چادرها نصب میکنند و دو طرف آن مخصوص است

باب اول - عرب بدوی و دهاتی

بچادر فرزندان متأهل شیخ و بعد چادر اقارب و آخر از همه چادر ملازمین و خدمتگاران را برپا میکنند. اسبان را همیشه جلو چادر و مقابل چشمشان می بندند تا موقع ضرورت بتوانند فوراً سوار شده و دیگر همه وقت مدنظرشان بوده باشند. پشت سر اسبها گاو، بعد شتران و آخر از همه اغنام قرار میگیرند و اطراف تمام این حیوانات سنگری بشکل دایره ترتیب میدهند. غالباً شتران را اطراف چادر آنهایی که شبها کشیک میکشند بطور دایره میخوابانند و این چادرها خیلی کوچک و در خارج خیم مزبور بفاصله کمی آنها را برپا میکنند.

« شکل چادرها همیشه مربع و هیچوقت مدور بنا نمی کنند و از چهار سمت آنها میتوان بست و باز نمود. این خیم بقدری کوتاهند که غیر از وسط در هیچ سمت آن نمیتوان تمام قامت ایستاد، چادرهای مزبور از پشم گوسفند و شتر بافته شده و قطرات شبیم و باران در آنها ابدأ نفوذ نمیکند و از طوفان باد و آفتاب کاملاً محفوظ میباشد »

ما این بیان را بذکر اثاث البیت آنها خاتمه داده و در این باب همینقدر مینویسیم که آن خیلی ساده و مطابق احتیاجات زندگانی یک نفر صحرا نشین است. در میان اثاثیه اسلحه و آلات حرب در درجه اول واقع شده خاصه نیزه که طول آن سه یا چهار متر میباشد، هاونی برای کوبیدن قهوه و دیگر مشك آب، لباس مختصری با بعضی اشیاء متفرقه و از اینجا هم بخوبی میتوان دانست اشخاصی که لوازم زندگانی آنها تا این درجه ساده و محدود است هیچوقت محکوم دیگری واقع نشده اند.

فصل سوم

طرز معیشت اعراب سکنه دهات

در جزیره العرب و نقاط مجاور آن همیشه يك طبقه مردمان زندگی اجتماعی فلاحه پیشه ای هم هستند که دور از شهر و در دهات مسکن دارند. این طبقه که در يك نقطه معینی مقیم و در زنجیر محکم افکار و خیالات و رسوم

(۱۶۶) - منظره بازار مراکش

خاصی مقید و پابندند غیر از مذهب تغییر دیگری در آنها روی نداده و از مطالعه وضع و حالات این دسته از اعراب مسائل و احکامی را که در قرآن ذکر شده خیلی خوب میتوان فهمید.

اینک ما از میان طوایف مختلفه این طبقه، اعراب نیم آزاد حوران را بطور نمونه در اینجا ذکر مینمائیم که در حواشی صحرای شام مسکن داشته و ~~میشود~~ ^{میشود} ~~لوپلای~~ ^{لوپلای} (۱) در یکی از تألیفات مهم خود که راجع بطبقه مزدور مشرق تألیف کرده شرحی راجع بر رسوم و عادات ایشان ذکر نموده که از مطالعه آن معلوم میشود که دو دسته مختلف

بدوی و متوطن که در عادات و رسوم با هم متباینند، وقتی که در یکجا جمع میشوند چگونه با هم زیست و زندگی کرده و از معاشرت آنان با هم چه رسوم و نظاماتی تولید میشود.

اگرچه اعراب حوران مسکنشان عربستان نیست لیکن اصلاً عرب هستند؛ زیرا اینمطلب معلوم شده که قبل از میلاد مسیح حوران را قبائل جنوب عربستان که **وتز ستن** (۱) آنها را جزو قبائل قحطان میشمرد مسکن خود قرار داده و حکومت سحیلیه را در آنجا تشکیل دادند و بعد زیر حمایت رومیان قبایل غسان در اینجا تأسیس گردیده و از میان اعراب همین حوران یکنفر باسم فیلیپ در سال ۲۴۴ امپراطور روم بر قرار شد و نیز اینمطلب معلوم است که حکومت غسانی اعراب تا پانصدسال دوام داشته تا اینکه زمان خلفای راشدین جزو ایالت اسلامی قرار گرفت و عمارات عالیهای که آثار آن در اینحدود خصوصاً در بصری (۲) دارالحکومه آن تاکنون باقی است بهمین غسانیها آنها را منسوب میدارند و در این باب کتیبه هائی بخط سبا و زبان بعضی قبائل باستان عرب هنوز موجود میباشند.

اعراب حوران که قریب ببصری مسکن دارند از بدوی و متوطن هر دو مرکب میباشند، بدوی فقط در تابستان بدینجا آمده و در زمستان بعراق، عرب و سواحل رودخانه اردن میروند.

اعراب متوطن حوران بدستجات مختلفه ای تقسیم و هر دسته از یک خانواده معینی تشکیل یافته و تماماً زیر ریاست یکنفر شیخ اداره میشوند، همین حورانی ها هستند که از مشاهده آنان بنظامات اولیه عرب میتوان پی برد.

گذران تمام این دستجات از محل زراعت میباشد اگرچه زمین مزروع زیاد است ولی آنها بقدر حاجت کشت و زرع میکنند. حق مالکیت این اراضی مشترک بین

۱ - Wetzstein

۲ - Bosra از شهرهای مشهور قدیم حوران و آن در شام همان محلی است که حضرت رسول در سفر تجارت خود بشام بدانجا ورود فرموده بحیرا نام راهبی خدمت آنحضرت رسید. (س).

(۱۶۷) - چادر اعتراب بدوی نزدیک دروازه طنجه

تمام سکنه قریه است، سهم هر کشاورز بمیزان عدد گاوهای او مفر و زمیشود. محصولاتی که بر میدارند اول یکسهم آنرا برای آذوقه گاو و شتر کنار گذاشته و بعد از رفع احتیاج آنچه باقی میماند ببدویها و یا بازرگانان دمشق فروخته و بعضی اوقات بوسیله کاروان بسواحل شام حمل نموده از آنجا بارو پامیفرستند.

تمام محصولات *عاک* جمعیت شناخته میشود، باستثناء محصولات چندی که در دست اشخاص معینی است و میتوانند در آن هر گونه دخل و تصرفی نمایند.

در این حدود پیشه و هنر هیچ وجود ندارد و مردم از فن نساجی بکلی بی بهره میباشند این است که تمام مهمات زندگانی خود را از ملبوس و غیره از همان بازرگانان دمشق بدست میآورند که محصولات خود را به آنها میفروشند.

باب اول - عرب بدوی و دهاتی

هر دسته مرکب است از چندین خانوار، میودابه^(۱) چنین مینویسد،
« در هر دسته چندین خانوار شرکت دارند. برای تعیین یکنفر ذکر نام تنها
کافی نیست، بلکه لازم است نام پدر را هم بآن ضمیمه نمایند، مانند فلان بن فلان و
اگر او (زن باشد یا مرد) پسری دارا باشد البته ویرا با اسم همان پسر میخوانند مثل
فلان ابوالفلان یا امالفلان و در صورت فقدان ذکور، آنرا مسکوت عنه گذاشته اسم
نمیبرند و تذکار اینرا که اولاد ذکور وجود ندارد عیب بزرگ میدانند بلکه او را
بنام فامیل میخوانند و بعضی اوقات با اسم آن شخص نام آوری که از کارهای برجسته
خویش اسباب شهرت و افتخار خانواده را فراهم کرده میخوانند و باید دانست که این نام
خانوادگی غالباً بر رئیس خانواده داده میشود، اگر چه سایر افراد خانواده هم در آن ذی حقند.
عده افراد هر دسته از خانوارهای مختلف و ملازمین و غلامان بسی
الی سی و پنج تن بالغ میشود که تمام آنها تحت فرمان یکنفر بزرگ خاندان میباشند.
اوقات زنان بکلی مصروف بامور خانگی بوده و نسبت بآنها کمال مهربانی را بعمل
میاورند، لیکن در اعمال و حرکات آنها نهایت درجه مراقبت مینمایند و چنانکه از
يك دختری فعل ناشایسته دیده شود (که خیلی بندرت اتفاق میافتد) خود پدر و مادر،
ویرا بقتل میرسانند.

اعراب متوطن در قانون پابند قرآن و رسوم خود میباشند، کلیه شکایات و عرض
و دادرا شیخ قبیله قطع و فصل میکند. موضوع قتل را میتوان بدادن دیه تسویه نمود،
لکن کسان مقتول اغلب قصاص را بر آن ترجیح میدهند و این سبب میشود که يك
سلسله کشتار و خونریزیهای پشت در پشت پیا می شود و بدینجهت قتل خیلی زیارت
وقوع می یابد، خود بدوی هم در موقع غارت از خوف انتقام خانوادگی همیشه مراقب -
است که کسی را بقتل نرساند و قانون النفس بالنفس که بظاهر وحشیانه معلوم میشود
واقعاً در اینجا خیلی مفید و مؤثر اتفاق میافتد، چه بوسیله آن اصل جنایت قتل را
میتوان از بین برد، لیکن در صورت دیه که مجازات خفیفی است رفع آن ممکن نیست.

قانون قصاص در ملتهای باستان از اینجهت بهترین قوانین شمرده میشد که آن در آنان مؤثر ترین قانون بوده است.

قانونی که افراد يك قبیله را درماندن میان قبیله خود مجبور سازد نیست، لیکن این قبایل را فقط يك چیز باقی و برقرار داشته است که بالاتر از تمام قوانین دنیا میباشد و آن، قانونی است که آنرا قانون احتیاج مینامند. يك چنین طوائف و دستجاتی که زیر حمایت و حفاظت يك حکومت مستقله ای نباشند در آنها يك فرد که بی پناه ماند بقدری عاجز و بیچاره میشود که ه حیاتش در مخاطره افتاده زنده ماندن برای وی مشکل میگردد.

اینجا است که دیده میشود عرب همیشه با هم جمع شده زیر ریاست شیخی زندگی میکند. این دستجات و قبائل در واقع عبارت از يك هیئت و جماعتی که وجود آن برای اشخاصی که جزو آن میباشد حتمی و لازم بوده و همین احتیاج است که در بدویها هم تشکیل دستجات و قبایل داده است و چون طرز معیشت آنها تبدیل پیدا نمیکند لذا این نظام هم تغییر پیدا نخواهد نمود. چنین معلوم میشود که در تمام کشورهای که مسئله تقسیم بدستجات حکمفرما میباشد علت اصلی آن همین است که افراد نمیتوانند بحال افراد باقی مانند. پس هر وقت حکومت مرکزی مقتدری تشکیل شد و افراد را تحت حفاظت خود قرار داد البته این قبایل و دستجات که برای حفاظت اشخاص وجود آنها لازمی است بتدریج منحل خواهند گردید.

در هر دسته علاوه بر افراد يك خاندان که در تمام منافع با هم شریکند مزدورانی هم هستند که برای تحصیل معاش یا تفرقه که در دسته آنها روی داده یا علل دیگری که نتوانسته اند در عشیره و دسته خود دوام بیاورند آمده داخل این دسته شده اند. از کارگران مزدور بیشتر در امور کشاورزی کار گرفته و در واقع جزو خانواده خود محسوب میدارند. مزد یا سهمیه آنها در محصولات که نتیجه رنج دست آنهاست عموماً یکربع میباشد. این طبقه در حقیقت از اعضاء خانواده شناخته شده و سربك سفره با هم غذا میخورند. اکثر اتفاق می افتد که رئیس خانواده دختر خود را باین کارگر

ازدواج میکند مشروط بر اینکه تا مدتی بدون مزد بلکه فقط بهمان خوراك و لباس اکتفا کرده خدمت نماید .

این قرارداد عین قراردادی را بخاطر ما میآورد که **يعقوب بالابان** در ازدواج **راحيل** بست و از اینجا معلوم میشود که عادات و رسوم اعراب متوطن از عصر توراۃ تا این زمان چه اندازه ثابت و استوار باقی مانده است . همانطور که در دوره های باستان معمول بوده امروز هم پدر دختر در ایام ملازمت داماد مطابق قرارداد میتواند تقاضای تمديد مدت نماید .

مزدور داماد شدنش با يك خاندان و یا از صرفه جوئی پولی جمع کند که قادر بر ازدواج باشد و بالاخره خریدن چند حیوان و داخل شدن در يك خانواده و بعد خود مستقلاً بکشاورزی مشغول شود تماماً دلیل روشنی است که ملازمت در اقوام باستان يك حالت موقتی بوده که سبب ترقی و باعث وصول بدوچه بالا تر میگردد . اعراب حوران هم مثل سایر مشرقیان زن متعدد میگیرند و آن مبنی است بر يك رشته علل و اسبابی که در آتیہ ما آنها را ذکر خواهیم نمود . این علل و اسباب هم طوری است که خود زن شوهرش را برای ازدواج ثانوی آماده میکند . اعراب متوطن حوران هم مثل اعراب سایر دهات مجاور صحرا یعنی مانند اکثر نقاط عربستان گرفتار بدویهای هستند که فقط از پرورش و دادوستد مـ-واشی گذران آنها مشکل بلکه مجبور بغارت و راهزنی میباشد .

متوطن و بدوی در اصل منظور و مقصود تباینی که با هم دارند مانند همان تباینی است که بین مقصود و منظور یک نفر صیاد با صید موجود میباشد ، چه بدوی همیشه کمین میکند که متوطن را شکار کرده لیکن متوطن مراقب است که ازین خطر خود را محفوظ دارد و ناموس احتیاج که در حقیقت بانی نظامات بشری است برای جمع بین این دو نظر متباین در عرب طریقی که ایجاد نموده اینست که متوطن برای امنیت و آسایش خود يك خراج سالانه بدوی داده در مقابل آن ، بدوی از اذیت

(۱۶۸) - ساربانان مصری

و آزار وی دست بر میدارد. پس در حقیقت متوطن از يك قسمت محصولی که دارد صرف نظر میکند تا آنکه بقیه را حراست نماید و آن بعینه همین است که انسان متمدن معمول میدارد، یعنی او هم قسمتی از درآمد خود را برای حفظ بقیه درآمد ها و دارایی خود بصاحبان بیمه داده و نیز قسمت دیگر درآمدش را بحکومت متبوعه

باب اول - عرب بدوی و دهاتی

بدینقصد میدهد که برای امنیت و حفظ حقوق و آسایش وی ارتش، دیوان دادرسی و چندین دیوان دیگر تشکیل دهد و آنها هم مکلفند بحمايت او . معلوم است که اعراب فوق چون يك همچو حکومتی که برای حفاظت آنها نیرو و پاسبانی ترتیب داده از شر مهاجمین و غارتگران آنها را محفوظ دارد دارا نیستند، اینست با خود آن غارتگران کنار آمده و همانها را محافظ و پاسبان خود قرار میدهند . این دو طریق در نتیجه یکی و مصارف و مخارجی که میشود تقریباً باهم مساوی است .

صاحبان این دهات به اعراب بدوی همجوار خود باجی که میدهند آنها هم در مقابل خود را مسئول دانسته تمامی این دهات و صاحبان آنها را از شر حملات بدویهای اجنبی حفظ مینمایند ، ولی باید دانست که این حملات هم خیلی کم اتفاق میافتد ، چه قبایل بدوی از خوف جنگهای داخلی هیچوقت بيك دهاتی که زیر حفاظت قبیله دیگری قرار گرفته است حمله نمیبزنند .

وضع خانه های اعراب حوران با خانه های شام تقریباً مشابه است ، هر خانه ای يك قسمت آن بمیهمان و واردین تخصیص داده شده و قسمت دیگر آن مخصوص به زنان و سایر افراد خانه علاوه محلی است برای ملازم و نوکر و نیز حیاط و طولیله و غیره موجود میباشد .

بام خانه ها اغلب مسطح ، تیر های سقف از چوب سدر ، دیوارها از گل و فروشی که حتی شبها روی آن میخوابند حصیر میباشد .

بعد از بیان امور زندگانی اجتماعی اعراب متوطن حوران که شاهد مدعای ما بود اکنون بدهاقین نقاط مختلفه دیگر خامه

مساکن

را معطوف داشته و از زندگانی داخلی آنها که عبارت از مسکن ، غذا ، لباس و غیره باشد شرحی ذکر مینمائیم .

خانه های طبقات متوسطه و دانیه نهایت درجه ساده و از طرز خانه های قشنگ پر از تجمل اعراب متمول که در باب آینده ذکر مینمائیم بکلی جدا میباشد .

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

اولا طرز این بناها در همه جا با هم متحد و فقط نقاطی که از تمدن اروپا متأثر گردیده فرقی در طرز بنا پیدا شده است. برای سیر و تماشای این خانههای سفید مربع پشت بام دار که شکل آنها مکعبی و دارای روزنه های كوچك میباشد لازم است بعضی دهات و بلوكت شام یا الجزایر و مراکش را گردش نمایم. درختان خرمائی که در فضای این خانه ها تربیت میشوند منظری که مخصوص مشرق است تشکیل داده که بسی جالب توجه میباشد.

مصالح این خانه ها از سنك و آهك و غیره بملاحظه اختلاف نقاط و یا اصول احتیاجات مختلف میباشد، مثلاً در تمام سواحل نیل خانه هایی که از عرب بنظر میرسد از گلهای ماسه دریای نیل بنا شده اند یعنی از خشتی که از گاه و گل رود خانه ترکیب یافته و در آفتاب خشك شده است آنها را بنا نموده اند. ارتفاع این خانه ها از سه متر تجاوز نمیکند مگر بندرت. درب دخول منفذی است بس تنك و کوتاه و درب ورودی خانه فقراء همین يك منفذ میباشد.

خانه اشخاص باثروت مشتمل است بر چندین اطاق یا قسمت های مختلفی که از هم جدا میباشد، از قبیل خانه مسکونی، کبوتر خانه، طویله و غیره و گرداگرد تمام اینها دیواری است از گل بالا برده و روی آن با آهك مستور میباشد.

اثاثیه این منازل عبارت است از همان حصیر که شبها هم روی آن می خوابند و گاهی مخده هم دیده میشود انداخته اند. لباس ها را بدیوار آویخته و حصیر ها و بستر خواب را هر روز صبح پیچیده در طاقچه ها جای میدهند. پشت بام خانه ها غالباً سطح است.

در اینجا لازم است بخوانند گان تذکر دهم که در مسافرت مصر خانه های عرب خاصه کبوتر خانه ها را که بعضی مانند ابنیه اروپا خیلی بزرگ است از دور وقتی که میدیدم باضمائم و ملحقات آنها بنظر من خیلی مشابه به پرستش خانه های باستان مصر

(۱۶۹) - اعراب بدوی زندانی در نزدیکی تونس

آمده شکل کبوتر خانه مخروطی ولی مربع القاعده است. صورت امکانه و اطاقها شبیه باهرام قدیمه مصر است و این يك موضوعی است که معلوم میدارد در ابنیه اعراب مصر اثر معماری قدیم وجود دارد، ولی ما وقتی که دانستیم که سکنه موجوده سواحل نیل در واقع از نژاد همان مصریان قدیمند مشابهت نامبرده چندان بنظر مهم نخواهد آمد. غذای فقرا عبارت است از نانهای گرد و نازك با چند قسم سبزی

غذا

آلات و میوه جات مثل موز و انجیر خاصه خرما و اما طبقه اغنیا و دولتمندان غذاهای رنگارنگ ترتیب داده و گوشت مخصوصاً زیاد میخورند. قوت غالب مصریان پلو است که گوشت مرغ لای آن میگذارند.

در الجزایر غذای معمول کسکو میباشد و آن عبارت است از خمیر و ریزه های گندم (بلقور) مخلوط بگوشت های مختلف خصوصاً گوشت گوسفند. عرب اگرچه صحرا نشین و نهایت بی بضاعت هم باشد از میهمان منتها درجه

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

پذیرائی مینماید. او چندین قسم غذا ترتیب داده و تمام را میان سینی بزرگی از مس چیده جلو میهمان میگذارد، و آنها هم در اطراف سینی روی زمین نشسته بخوردن غذا مشغول میشوند، چون قاشق و چنگال بین ایشان مرسوم نیست هر کس هر چه خواست دست خود را بمیان ظرف برده برمیدارد، گوشت را اول تکه تکه کرده روی سفره میگذارند، اقسام غذائیکه در سفره موجود است از هر يك مقداری برداشته لقمه یا پاره ای ترتیب می دهند و حقیقت میهمان نوازی این است که میزبان بدست خود لقمه درست کرده به میهمان تعارف نماید، چنانکه میهمان آنرا رد کند نهایت بی احترامی و خلاف ادب شمرده می شود.

من همینقدر مینویسم وقتی این لقمه را یکنفر بدوی بی مبالغات که مواظب احکام طهارت قرآن نیست بادت خود ترتیب دهد فی الحقیقه برای هضم آن معده مخصوصی لازم است. بالجمله بعد از صرف غذا برای شستن دست آب حاضر میکنند. اگر چه بطوری که گفتیم غذای عرب خیلی ساده است، ولی بعضی اوقات اتفاقاً بمیهمانی هائی رفته ام که غذاهای اولین بسیاری میان سفره چیده بودند که من اسم آن - ها را نمیدانستم ولی معلوم بود که از غذاهای فرنگستان کمتر نیست، مخصوصاً اعراب در ساختن يك قسم نانی از سر شیر و قیماق و اقسام حلویات و بعضی اغذیه شیرین مهارت دارند.

مشروب آنها عموماً آب است، ولی بعضی اوقات عرقی از خرما ترتیب داده و بعضی ادویه معطر در آن داخل کرده در مجالس میآشامند. محتاج بیادآوری نیست که مرد و زن در میان عرب هر کدام علیحده غذا میخورند و یکنفر عرب که صاحب زن و بچه است وقتی که در منزل دستور غذا میدهد زنش با کمال ادب غذای او را داده بعد خود با سایر اهل خانه غذا صرف میکند.

اگر ما درجراید و مجلات مصور تغییراتی را که در مدت يك

لباس

قرن در لباس اروپا روی داده ملاحظه کنیم البته معلوم میشود

که افکار اروپاییان در اینمقدار از زمان تا چه درجه معرض تحول و تغییر واقع شده

باب اول - عرب بدوی و دهاتی

و در وضع و شکل آن تاجه اندازه تبدلات روی سلیقه و مذاق عصری روی داده است .
بر خلاف لباس عرب که وقتی ملاحظه میشود از دوازده قرن باینطرف هنوز اتح-
شکل و وحدت طرز آن بهم نخورده و یکحالت باقی است که اگر دلیل دیگری هم در
دست نباشد از همینجا ثابت میشود که این ملت در عادات و رسوم قدیمه خود فوق العاده
استوار میباشد ، اگرچه شکل لباس مسلمین حجاز ، شام ، مصر ، افریقا باهم یکسان
نیست ، ولی باینحال قدر مشترکی بین ایشان موجود و آن منحصراً يك قبا و ردا
میباشد . در مصر رنگ عبا آبی یا سیاه است و در الجزایر سفید و در شام عباى مخطط
سیاه یا سفید استعمال میکنند . اما پوشش سر کمی متفاوت است ، مثلاً در مصر فینه یا
عمامه و در شام و الجزایر چپیه ایکال است و فرقی که در آن دیده میشود این است
چپیه شامی الوان و در الجزایر سفید و ساده میباشد .

اما لباس زنان ، البته اشراف و اشخاص ثروتمند چندین رقم لباس میپوشند ،
ولی لباس فقرا عبارت از يك پیراهن بلندی است که از کمر تنك و نیز برقعی است که
صورت را پوشانیده و فقط چشمها پیدا است . در مصر پیراهنی که میپوشند از نخ و رنگ
آن آبی و خیلی باز و فراخ است بدون آنکه کمرست زیر آن استعمال کنند و چنین
معلوم میشود که آنها از کمرست بکلی بیخبرند یا استعمال آنرا لازم نمیدانند .

زنان دهاقین با همین لباس ساده در کمال سکینه و وقار حرکت نموده و آلهه‌های
قدیمه یونان را بخاطر ما میآورند . این زنان با سینه‌های برجسته و شانه‌های پهن
وقتی که دیده میشوند که سبوی آب را روی سر گذاشته از جلو میروند و واقعاً خیاطان
بسیار ماهر فرنگ با آنها مهارتیکه در نازك کردن کمر و برجسته نمودن سینه و غیره دارند
هیچوقت یکچنین وضعیتی نمیتوانند ایجاد کنند .

ما برای آنکه وقتی از اعراب شهری سخن میرانیم از ذکر لباس آنان بی نیاز
باشیم اضافه میکنیم که در طبقات عالی ، لباس زنان آنقدر هم ساده نیست که گفته شد ،
ولی در همه حال مناسب و موزون و موقر و سنگین میباشد . پیراهن توری است از
ابریشم که روی سینه گلابتون کاری شده و زیرش هم شلوار است .

(۱۷۰) - زنان بدوی اعراب نزدیک بعلبك

زنها هر وقت که بیرون میروند همیشه بالای لباس ردا و بر صورت نقاب استعمال میکنند. ما راجع بلباس لازم نمیدانیم زیاده بر این چیزی ذکر نمائیم چه عکسهای که در این باب درج کتاب است خوانندگان میتوانند بیش از نگارش و بیان از آنها استفاده نمایند. چنانچه راجع بلباس و یا امور دیگر از قبیل ابنیه و عمارات و بالاخره اشیائی بوسیله عکس میتوان آنها را نشان داد هر وقت ذکر لازم افتد امیدواریم که در عوض بیان و تحریر بیشتر بوسیله گراور منظره محیط شرق را که از محیط ما بکلی دور افتاده طوری از نظر خوانندگان بگذرانیم که اصل صورت فرح بخش و رنگ آمیزی های دلفریب آن در نظر مجسم گردند.

باب دوم - شهرشینان عرب و اخلاق و رسوم

و عادات آنان

فصل اول

در حیات اجتماعی

استحکام نظامات اهل مشرق و رضا و تسلیم ایشان در مقابل هر گونه پیش آمد و حوادث اتفاقی یا طبیعی و بالاخره پایداری و استقامت در تمام طبقات اجتماعی بکلی با زندگانی پر از غلق و اضطراب اروپا و رقابتهای سختی که در اینجا بین طبقات مختلفه وجود دارد مخالف و مغایر میباشد.

تأدب و ملایمت و شیرین گفتاری خارج از حد، نهایت تحمل و بردباری در مقابل اشخاص یا امور و پیش آمدها، منتها درجه ثبات در هر يك از حالات دنیوی، نهایت اعتدال و میانه روی در ضروریات و احتیاجات شخصی، اینهاست خصایص اهل مشرق. حوادث دنیا را بانهایت صبر و تحمل استقبال کردن، قناعت، فراغت و آرامی در طبیعت آنها ایجاد نموده برعکس آرزوهای بی پایان و احتیاجات مصنوعی ما تا این درجه در ما موجب غلیان فکری و اضطراب گردیده که ما را از این صفات و -رسنگها دور ساخته است.

براین رضا و تسلیم عارفانه اعتراض و انتقاد نمودن و معایب آن را شرح دادن خیلی سهل و آسان است، لیکن باید در نظر داشت فلاسفه و محققینی که در زندگانی انسانی مطالعه و تحقیق نموده اند آنها هم تاکنون نتوانسته اند موفق بتشکیل يك زندگی عاقلانه گردند. حالات دماغی و خاطراتی که باعث سکون و آرامش نفس انسانی میشوند نباید هیچوقت آنها را از نظر دور ساخته و بنظر حقارت دید، اگرچه این گونه

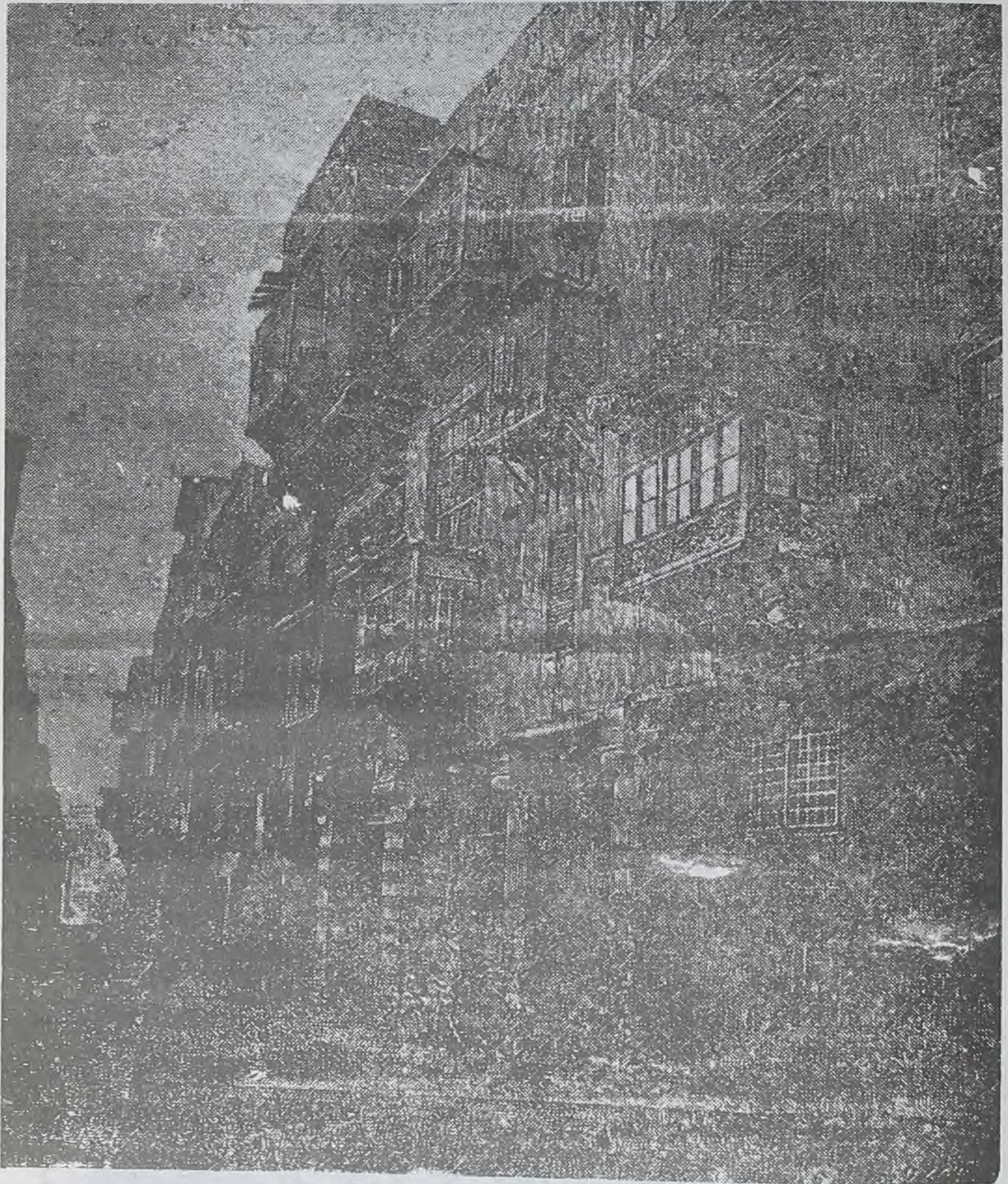
اسکون و آرامش نسبت به پیشرفت تمدن انسانی همیشه مفید هم نباشد .
بالجمله اگر ما حیات اجتماعی فعلی ملت عرب را با بیاناتی که در این باب در
کتب تاریخ مسطور است تحت نظر بیاوریم از روح اجتماعی اعراب در عصر اعتلا
و ارتقاء اسلام يك زمینه کافی بدست خواهد آمد .

از بیانات گذشته ما راجع بحکومت اسلامی در کشور های مختلفه این مطلب
معلوم گردید که بین مسلمین در تمام ادوار ارتقاء و اعتلا ، متانت و بردباری و نیز روا -
داری وجود داشته و راجع باخلاق و عادات بهادرانه و مردانگی آنها شرحی که ذکر
نمودیم از آن ثابت گردید که اروپای غیر متمدن اینگونه صفات فاضله را از مسلمین
آموخته است .

تواضع و فروتنی و در عین حال وقار و سنگینی که در اروپا غیر از طبقات عالیه
در سایرین اثری از آن نیست در مشرق باید گفت که عمومیت دارد و تمام جهانگردان
هم با ما در این امر اتفاق دارند ، چنانکه ویکننت دوو^۱ راجع باصول معاشرت
فقیر ترین اعراب بشرح ذیل مینویسد : «از تهذیب و شایستگی آنها بسی تعجب نمودم .
این اعراب با آنکه ده نشین و از طبقات نازله شمرده میشوند معذلك بین طرزمتین
و گفتگوی سنجیده آنها با وضع خارج از ادب و تندى و شتاب زدگی که در مردم ما
دیده میشود فرق محسوسی وجود دارد » .

برای خود من در بلاد مختلفه اسلامی اتفاق افتاده است که همین اعراب را
ملاقات کرده ام ، واقعاً با يك سنگینی و وقار و طرز خوبی بمن برخورد کرده اند که
اسباب تعجب من شده و حال آنکه ایشان از حیث وضعیات اجتماعی در ردیف کشاورزان
کشور ما بشمار میآمدند . در هر خانه ای که شخص وارد میشود صاحبخانه غنی باشد
یا فقیر بيك جور تواضع کرده از واردین احترام مینماید . او خودش تا درب خانه
استقبال نموده و مطابق رسوم مشرق دست روی سینه یا پیشانی گذارده سلام میکند .
بعد وارد را با خود باندرون برده مقابل درب اطاق روی مسندی که علامت احترام

باب دوم - شهر نشینان عرب

(۱۷۱) - يك خیابان قدیم در قاهره

و اعزاز است مینشانند. قلیان یاسیگار حاضر نموده بعد قهوه میخواهد، آنوقت با کمال ادب انتظار میکشد که او مقصود خود را از ملاقات اظهار نماید.

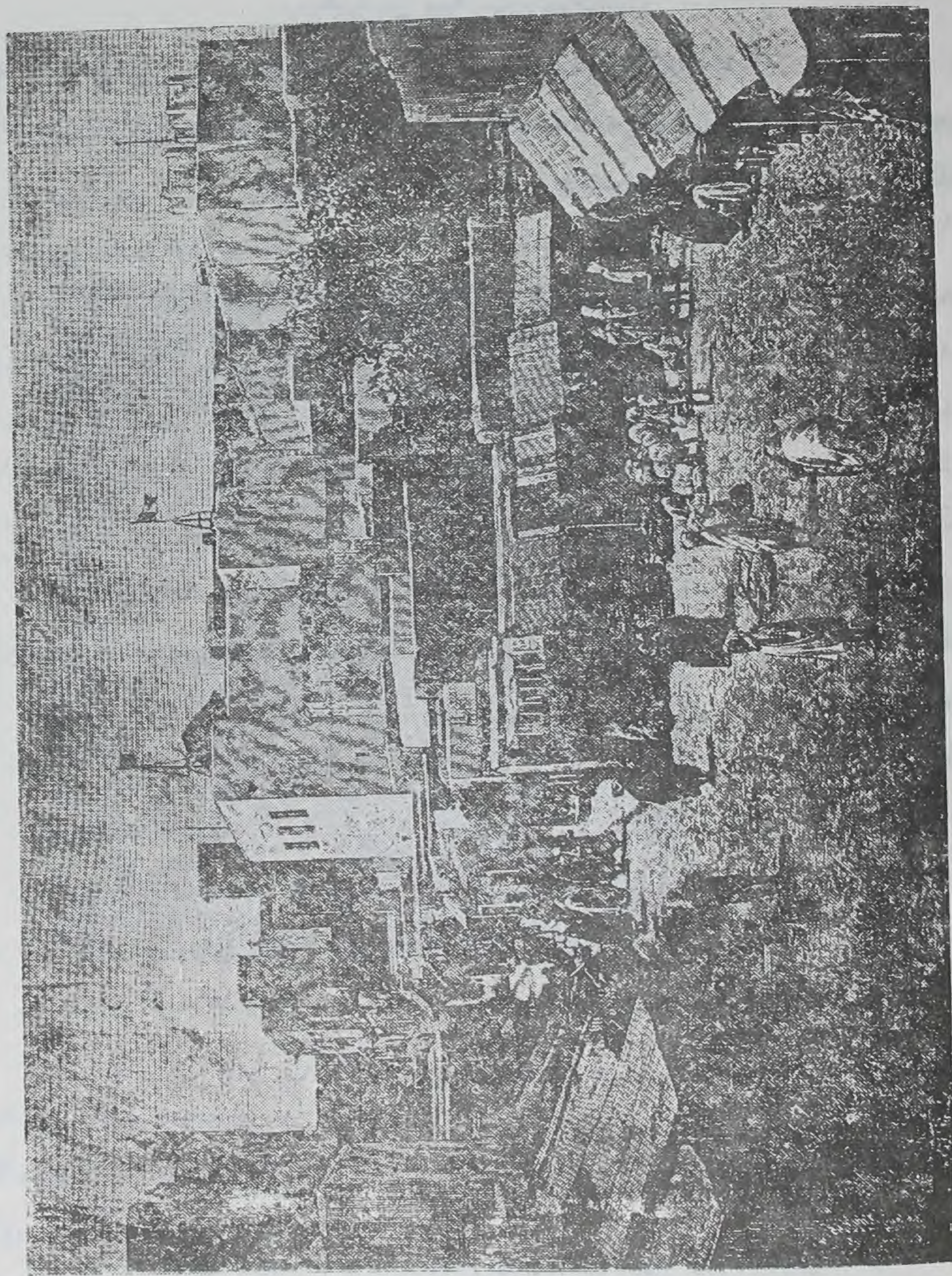
فصل دوم

شهر، بازار

بسیاری از شهرهای فعلی اسلامی مانند قاهره و دمشق بعضی شهر قسمت های آن تاکنون طوری باقیمانده است که از مشاهده آن میتوان پی بوضع شهرهای باستان برد، کوچه های تنک پیچ واپیچ و کثیف این شهرها چون در چندینجا بیان شده در اینجا ذکر آنرا زاید میدانیم. تمام شهرهای مشرق غیر از آنهایی که تمدن اروپا در آنجا تأثیر بخشیده مانند سواحل شام شبیه یکدیگر و اگر یکنفر جهانگرد بوسیله جادو یا طلسمی دفعة از شهری وارد شهر دیگر شود فوراً میفهمد که در کدام نقطه دنیا ورود نموده است.

در تمام این شهرها هنگام غروب آفتاب گذرها و کوچه ها را سکوت و خاموشی فرا گرفته دکانها بسته و هر کس بطرف منزل خود روانه میشود و چون برای روشنی کوچه ها اقدامی نشده این است که بدون چراغ کسی از منزل خارج نمیشود.

رونق شبهای اروپا و مغازه های باز و روشن و مزین و قهوه خانه ها و میهمانخانه ها ابداً در مشرق دیده نمیشود، اما زندگانی آنان باندازه ای آراسته و پراز سرگرمی و نعمت است که احتیاجی بتفریح خارج ندارد. اشخاصی که بمغرب سفر میکنند وقتی که کثرت ازدحام و جمعیت و هیاهوی شبانه این جا را می بینند خیلی تعجب میکنند و از آن چنین نتیجه میگیرند که اروپائیان چون بسزندگانی خانگی خود چندان علاقمند نیستند و حظی از آن نمیرند لذا در کلوپ ها و میهمانخانه ها اوقات خود را بسر میبرند، یکی از بازرگانان بغداد که چندین پایتخت اروپا را گردش کرده بود بمن اظهار داشت که این طرز معاشرت و زندگانی اجتماعی شما بلا تردید از نتایج تأسف آور رسم وحدت زوجات میباشد.

(۱۷۲) - خیابان در طنجه (مراکش)

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

در گذرها و کوچه های شهرستانهای مشرق چیزیکه اسباب نظافت باشد وجه د
مدارد . برای پاك کردن نجاسات و كثافات کوچه ها سگهای هستند که واقعا خوب هم
از عهده این خدمت بر می آیند . این حیوان که در هر شهری هزارها یافت میشوند مالک
معینی ندارند و در هر محلی عده ای از آنها در کناسه ها روی زباله ها مسکن دارند (۱)
وقتی که عبور سگهای يك محله به محل دیگر می افتد فوراً مورد حمله و هجوم سگهای
آن جا میشوند ، در مشرق گویا کسی نمیتواند سگ تربیت کند یا مالک وی باشد ،
زیرا اگر مالک بخواهد با سگ خودش بیرون برود بهر نقطه ای که میرسد سگهای
آنجا آن حیوان تازه وارد را پاره پاره میکنند . اهل مشرق نسبت به سگ هم مثل
سایر حیوانات خوب رفتار میکنند . آنها بهیچ جانوری آزار نمیرسانند و حال اینکه
در شگه چی و گاریچیهای ما کارشان مخصوصاً همین اذیت و آزار رسانیدن به حیوانات
است . در مشرق انجمن حمایت حیوانات هیچ لازم نیست تشکیل شود و این قطعه
دنیا را واقعا بهشت حیوانات باید دانست . سگ و گربه و طیور را مراعات میکنند ،
خاصه در مساجد و معابد مرغان با کمال آزادی حرکت و پرواز نموده و بالای منازل و
گلدسته ها آشیانه میگذارند . در گذرها و میدانها لکلك آزادانه در حرکت و پرواز
است ، کودکان آشیانه هیچ حیوانی را خراب نمیکند . (۲) در اوقات توقف قاهره
شنیدم و حتی یکی از نویسندگان هم نوشته که در آنجا مسجدی است که در ساعات
مخصوص گربه ها جمع شده و غذائی که از محل اوقاف برای آنها معین شده است

۱ - این کتاب چنانکه در سابق هم یاد آور شده ایم در حدود پنجاه و دوسه سه
قبل تألیف یافته بنابر این آنچه راجع بوضع شهرهای مشرق مصنف در اینجا گفت
مربوط به آن ایام است . و گر نه امروز غالب شهرهای مشرق نمونه شهرهای فرانك
میباشد . (مترجم) .

۲ - ولی امروز با کمال تأسف (چون تمدن اروپا وارد مشرق شده) خلاف آن
مشاهده می شود . (مترجم) .

باب دوم - شهر نشینان غرب

میخوردند. آری از همین چیزهای جزئی میتوان آداب و رسوم و عادات يك قومی را کشف کرد و از همین هائبات میشود که اهل مشرق در هلاکت و تأدب طوری هستند که باید اروپائیان خیلی چیزها را از ایشان بیاموزند.

(۱۷۳) - مرکوب سواری در قاهره

در مشرق دوتی گاریهای سواری هیچ یافت نمیشود و کوچه های درشکه رودر شهر وجود ندارد اینست که وسایل نقلیه منحصر باسب و شتر و قاطر والاغ است. در مصر غالباً سواری بالاغ است مخصوصاً در قاهره برای احتیاجات روزانه سوار همین حیوان میشوند. الاغهای مصری نسبت بهم جنسان اروپائی خود که در آنجا بنظر

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

حقارت و پست دیده میشوند خیلی خوش تر کيب و قشنگتر ميباشند و اشخاص خیلی مأمول و محترم هم سواری آن را عيب نمیدانند و زنان هم سوار این حیوان شده مانند مردان پاهای خود را از دو طرف میآویزند. پشت سر هر الاغی یکنفر خرکچی در حرکت است و او بیشتر بوسیلهٔ هن نه بوسیلهٔ زدن، این حیوان را میراند. گوئی او خودش با این حیوان شرط میندد که به بینیم کدام يك از ما تند تر راه میرود، این است که حیوان مزبور غیر از شخص خرکچی از کس دیگر اطاعت نمیکند چنانکه سوار بیچاره ای که آنرا کرایه کرده است هر قدر فریاد میکند و یا با پاشنه پا میزند ابداً بخرج این حیوان نمیرود (۱).

خانه

اعراب شهر نشین مطابق اروپا وضع خانه ها و منازل خود را متدرجاً تغییر داده و عمارات بوضع قدیم خیلی کمتر وجود دارد. در دمشق عمارات قشنگ طرز عرب موجود ميباشد. در این عمارات چیزی که از بیرون جالب توجه باشد وجود ندارد در مشرق زیبائی خانه مخصوص اندرون است و بنمایش بیرون ابداً اهمیت نمیدهند. برای ورود بداخل عمارات ابتدا از دالان مسقف طولانی باید عبور کرد که دهلیز یا مدخل آن نشیمنگاه و محل انتظار خدمه و دربان و انتهای آن منتهی به حیاط یا باغچه وسیعی میشود. خیابانهای حیات یا باغچه بسنک مرمر فروش و در اطراف حوض وسط محوطه اشجار مختلفه از قبیل بید مجنون، انواع مرکبات، انار و بعضی ریاحین خوشبو بترتیب کاشته اند و فضای منزل همواره از رایحه گل و میوه معطر است.

عمارت مسکن و منزل مخصوص خانه خدایان در اطراف حیاط بقسمتهای

۱- حاجت به بیان نیست که این وضع هم امروز بکلی تغییر کرده در اغلب شهر ها حتی درشکه و کالسکه های قدیم هم از بین رفته و ماشین های سواری سیستم اول جای آنها را گرفته اند. (مترجم).

باب دوم - شهر نشینان غرب

مختلفه ساخته شده ، داخل آنها بسیار مزین و نهایت ذوق و سلیقه در آراستگی آنها بکار رفته است . تصویریکه در یکی از فصول این کتاب درج کرده ایم^(۱) از روی عکسی است که از داخل عالیتترین خانه دمشق برداشته شده و بخوبی شاهد این مدعاست .

سقف عمارات غالباً از چوب سدر و صنوبر منبت است . بیان و تقریر از شرح و توصیف طرح ورنک و نقاشی و طرز مخصوص آلت بری برجسته و قابسازی فرورفته سقفها و شیشه بری درها و پنجره ها و گیلوئیهای مقرنس که سقف و دیوار را بهم پیوند میدهد عاجز و الحق مشاهده حاشیه و کتیبه و گچ بریها که در اطاق کرده اند انسانرا مات و متحیر میسازد .

تالار پذیرائی - این خانه وسیع و سقف آن بارتفاع عمارت دو طبقه است ، داخل تالار از سه طرف شاه نشین و صفه دار و میان آنها مربعی بسنک مرمر مفروش و در وسط مربع حوضچه ای از سنک مرمر ساخته شده که از فواره آن دائماً آب جستن میکند ؛ اثاث البیت عمده تالار عبارت از مصطبه و سکوها ی چوبی است که در اطراف تالار قرار داده و روی آنرا با بالش و مخده های ابریشمی زربفت پوشانیده و برای استراحت و نشستن بسیار نرم و دلچسب است ، گذشته از این سایر اثاثیه ، عده میز و کرسی که از چوب قیمتی میسازند و بسبک مخصوصی با قطعات صدف که بگل و بوته و انواع نقشه ها بریده اند ترصیع یافته است .

یکی از زینتهای داخلی امکنه طاقچه است که در شکم دیوار ها قرار داده و جدار آنها را باختلاف باسنگ مرمر یا خاتم کاری و کاشی ایرانی میپوشانند و در آنها با سلیقه مخصوصی اشیاء نفیسه خانگی را مانند چینی آلات کهنه و ظروف نقره مليله کاری و میانه قلیان های چوبی منبت و صندوقچه عطر و غیره چیده بمعرض مجلسیان میگذارند .

۱ - بگراور شماره (۲۰۱) رجوع شود . (مترجم) .

متمولین عرب برای احترام از گرمای شدید در این زوایای منقح و خنک (۱) که

۱ - ابنیه و عمارات حیرت انگیزی که در دوره اعتلاء عرب در هر شهری بکثرت وجود داشته است حالیه تمام آنها از بین رفته ، در دمشق هنوز عماراتی نظیر آنها معمول است میسازند ولی از یهودیه های تازه بدولت رسیده که سلیقه و ذوق شان در طرز تزیین و آرایش بنایی اندازه خراب میباشد . جای تأسف است که بر اثر تقلید غلط از يك هنر باستان مترو که این همه پول مصرف میکنند .

داخله این عمارات از یکعده اشیاء پوچ و بیمصرف پست ترین بازارهای امروزه دنیا پر شده ، از جمله تصاویر و مجسمه هائی میباشد که بهیچوجه قابل دیدن نیستند و چون جهانگردان ما غیر از این ابنیه از ورود بجایهای دیگر ممنوعند لذا ایشان تنها همین عمارات را دیده بر میگردند در صورتیکه این عمارات نمونه خیلی پست و نا پسندی از هنر معماری عرب میباشد .

منجمله قصری مشهور از یکنفر بازرگان یهودی که مسیولورته* و مسیو گرن** از نویسندگان زبردست در کتاب خودشان خواسته اند تصویر قسمت داخلی قصر مزبور را نشان دهند . لیکن در این مکان جز يك سلیقه و ذوق ضایع و خراب چیز دیگری بنظر نمی آید یعنی پست ترین اشیاء و اثاثه ساخت اروپا را در آنجا جمع نموده اند مانند شمعدانهای بی ارزش و بیمصرف و مجسمه های ناپلئون و نقاشی های دور نمای بیمعنی و خالی از مصرف که تصاویر باسمة رنگین را در مقابل آنان باید هنری خیلی ظریف و نفیس شمرد .

قصری که ما گراور قسمت اعظم یعنی حرمسرای آنرا در این کتاب درج نموده ایم*** متعلق به ازهد پاشا استاندار سابق دمشق است که از ابنیه باستان و قشنگترین عمارات امروزه دمشق شمرده میشود ، ولی افسوس که آنهم قریب بانهدام و صاحبان حالیه آن فاقد سلیقه و ذوق و ثروت هردو میباشد . این قصر چون از چندین جهت بنظر من پسند آمد لذا عکس آنرا بر داشتم و مقدار اسباب و لوازمی هم که از آن کم و مفقود شده بود بآن اضافه کرده و یکطرف از دیوار جلو را برداشته تا تمام تزیینات و آرایشی که حین دخول در قصر بنظر میرسند آشکار گردند .

در گراورهای متعلق باین قصر قسمت بیشتر آن ظاهر و نمایان است ، موقع ورود از در که نگاه بحوض مرمر مستطیل میافتد طالاری که در گراور بنظر میرسد در طرف چپ ناظر قرار می گیرد ، از جلو و طرف راست هم طالار دیگری شبیه بآن از نظر میگذرد . صورت مجموع این عمارت شبیه به صلیب یونانی است که قسمت زیرین آن بریده و در آن دروازه نصب نموده اند . در گراور دیگری که مانند تصویر فوق از تصاویر عکسی و خود نگارنده آن را برداشته یکی از دریچه های طالار را نشان میدهند . (مصنف)

*** بگراور شماره « ۲۰۱ » رجوع شود . (مترجم)

*Lortet. **Guérin.

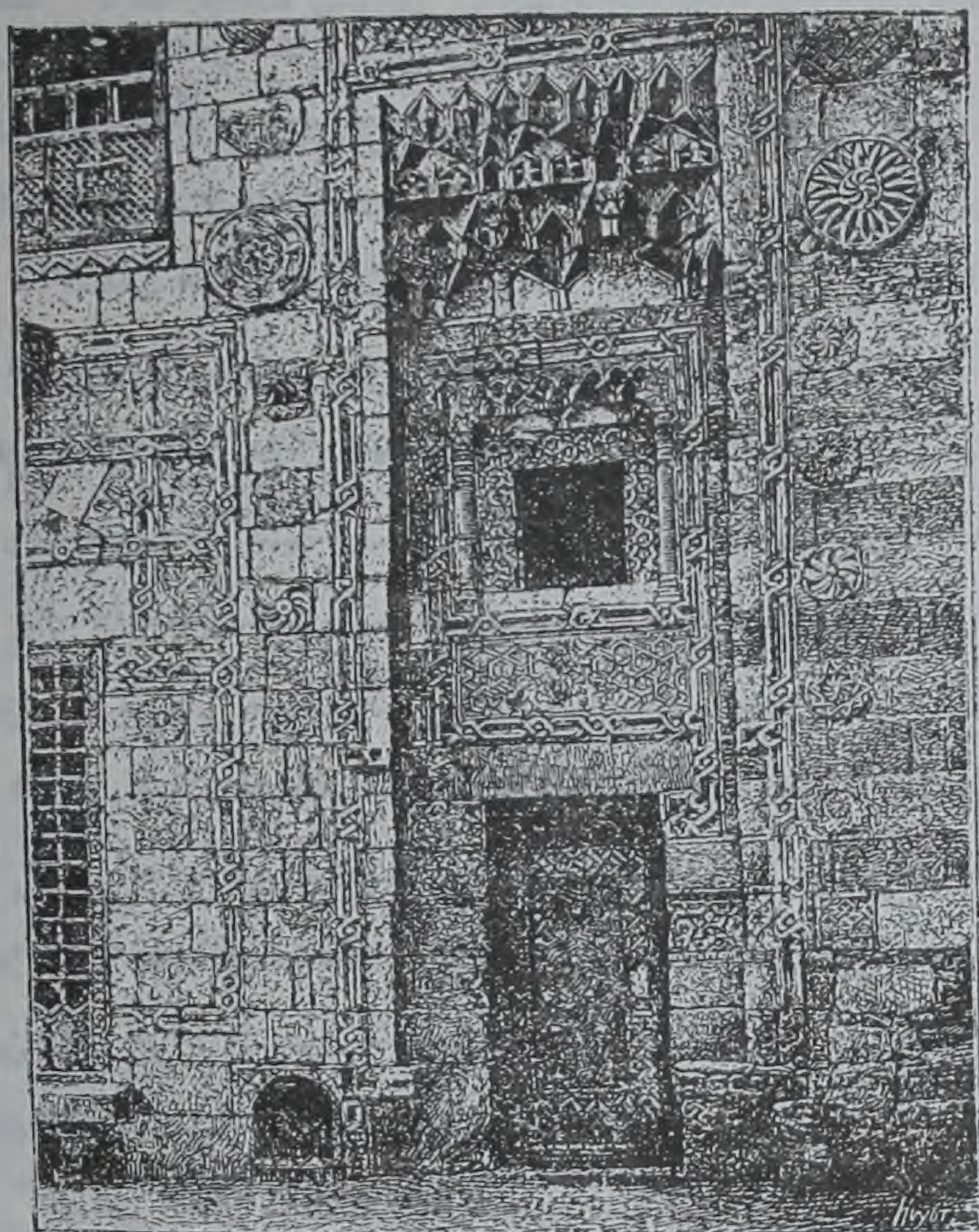
باب دوم - شهر نشینان عرب

از تابش آفتاب محفوظ و بروشنائی ملایم و دلپذیر فضای داخل آنها روشن و صدائی جز ریزش آب بگوش نمیرسد در میان حرم خود آرمیده قلیان نی پیچ زیر لب گرفته بسیر عالم ملکوت فرو میروند.

ساختمان منازل اعراب الجزیره و مراکش اندکی با طرز بنای مساکن دمشق تفاوت دارد و در این شهر چون وسعت اراضی خیلی محدود است غالباً معماران مجبور شده اند بعوض باغ و بوستان به حیاط مختصری قناعت کرده و بجای اینکه قسمت های عمارت را در يك ردیف بنا کنند آنها را بر بالای یکدیگر در يك یا چند طبقه میسازند. بام خانه های عرب تماماً مسطح است و بهمین سبب از دور منظره آنها به مکعب های بزرگ سنگی میماند که پهلوی هم بقطار چیده باشند. روشنائی اطاقها از طرف حیاط داخلی عمارت و جلواطاق ها آمده، طبقات عمارت مشتمل بر ایوانهای مسقف است و درب اطاقها هم مستقیماً بروی این ایوانها باز میشود. ازاره و کف اطاقها همه با آجر کاشی مفروش و سقفها از چوب منبت است. فرش اطاقها حصیر یا گلیم و قالی پشمین و در هر اطاق صفا مانندی در يك طرف از چوب گذارده اند که روز به مصرف نشیمن و شب بمنزله بستر و تخت خواب است.

در هر اطاق بتفاوت يك یا چند صندوق چوبی منقش برای محافظت رخوت و جواهرات اهل خانه در گوشه ای گذارده اند.

در وصل تابستان برای حفاظت حیاط و مساکن از تابش آفتاب سایه بان و چادر کرباس بعرض و طول خانه دوخته و آنها را با قلاب ها و ریزه های فلزی که بر کنار بام محکم استوار نموده بالای خانه میگسترانند. انصافاً برای مناطق حاره این قسم ساختمان منازل بسیار نافع و مؤثر است، چنانچه در شهرهای قدیم عرب اندلس مخصوصاً اشبیلیه هنوز بسیاری از خانه ها را بهمین ترتیب میسازند. طرز ساختمان یکقوم تا این درجه حاکی و کاشف از احتیاجات زندگانی اجتماعی آن قوم است که در صورت انتقال آن قوم به کشور دیگری بالضروره طرز ساختمان آنان تغییر و تبدیل مییابد و از همین جاست که ابنیه عرب در قاهره با عمارات فوق الذکر، کلی متفاوت است. باید دید

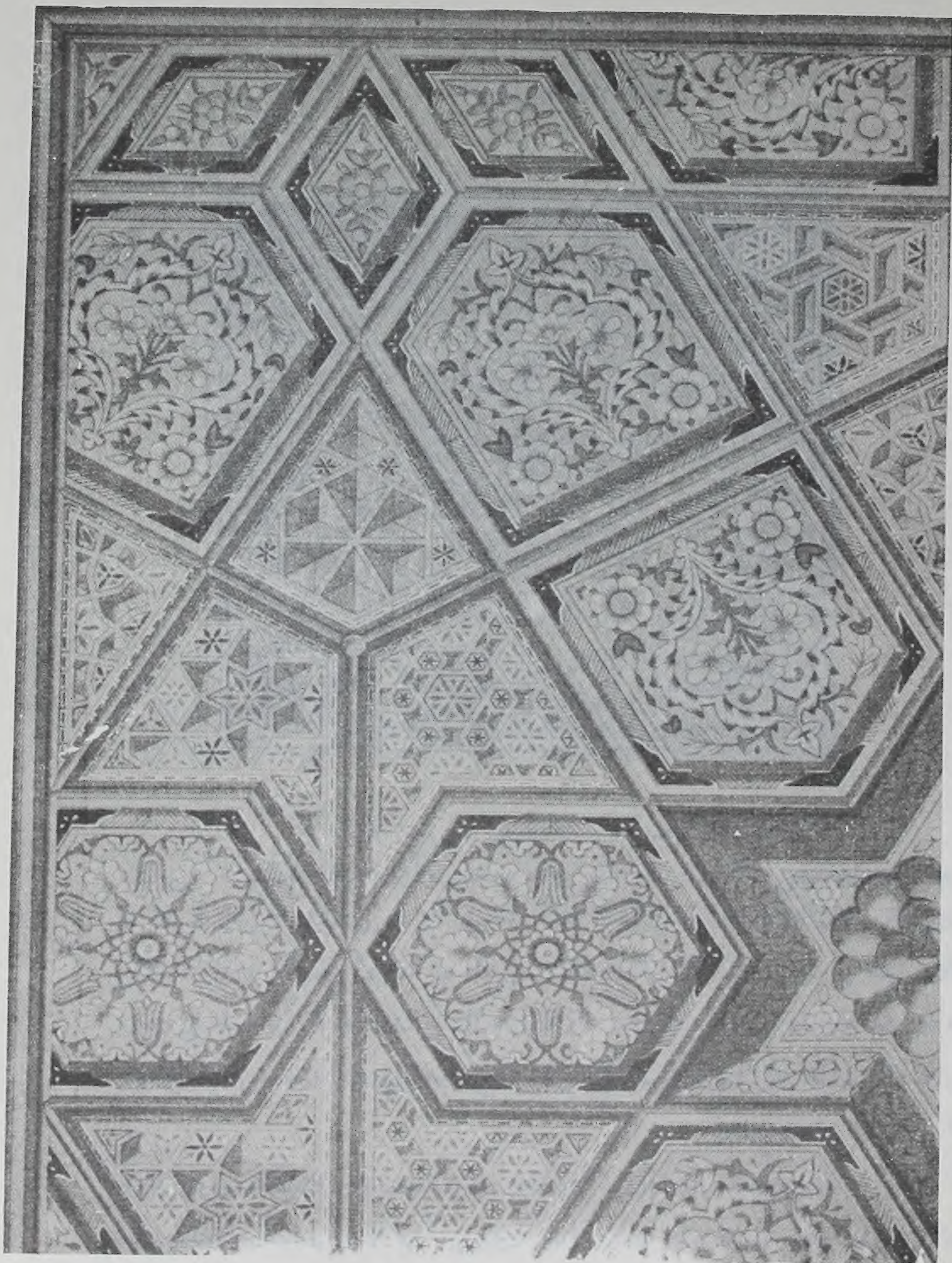
در شهر های بزرگ
بواسطه قلت اراضی
چگونه مجبور شده اند
که عمارات را چندین
طبقه بنا کنند و سقف
اطاقها مثل دمشق
بلند نیست و چون
بواسطه کمی وسعت
حیاط روشنی اطاقها
کم بوده لهذا پنجره و
دریچه هایی که بسمت
کوچه باز میشود قرار
داده اند و چون نظر
باخلاق و عادات اسلامی
لازم بود این دریچه ها
مسدود باشند اینست

(۱۷۴) - مدخل يك خانه قدیمی در قاهره

که آنها را مشبك ساخته و پنجره های نامبرده را مشاریبه مینامند .
اکنون در قاهره عمارات طرز معماری دوره خلفا خیلی کم است و معدودی
هم که باقیمانده بحالت خرابی وانهدام اند ، چنانکه عمارت متولی مساجد شاهدیست
بر این معنی ، حالیه تمام متمولین مصر وضع عمارات اروپا را بیشتر پسند میکنند .
در قاهره درب منازل را بر خلاف سایر بلاد خیلی قشنگ میسازند .

محل بازار های مشرق بسیار جالب توجه است . در هر يك از
شهر های بزرگ يك رشته امکنه و ابنیه که تشکیل يك کوی (محله)

بازار

کاسهٔ سقف خانه‌ای تازه‌ساز در دمشق

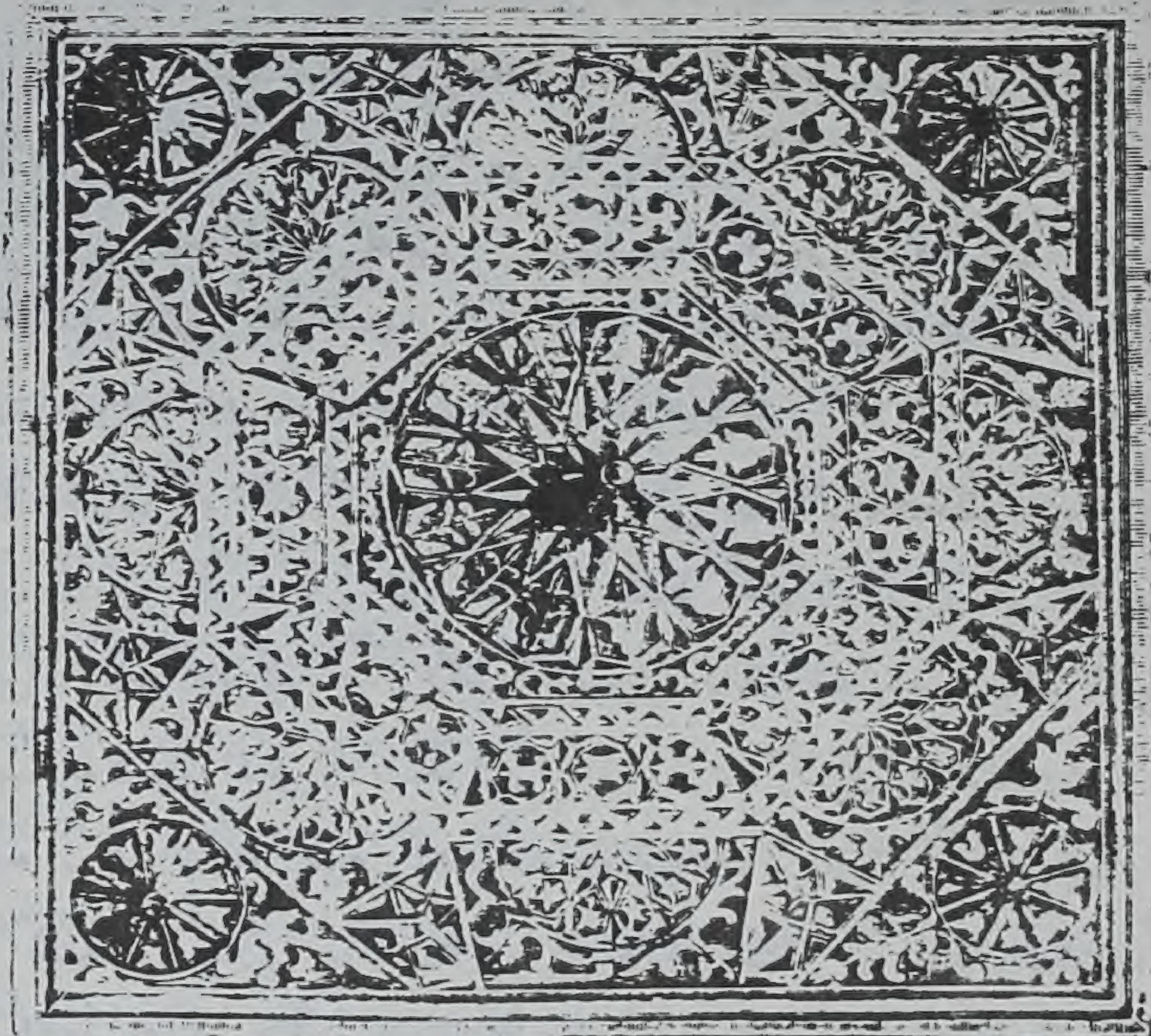
Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

—◆—
This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

(۱۷۵) سقف يك خانه قدیمی عرب در قاهره

تمام میدهد تخصیص بکسب و بازرگانی یافته و مجموع آن را بازار مینامند. این ابنیه عبارت از دالانهائی مسقف است که با تخته یا حصیر آن را پوشانیده و برای هر يك از کالای تجارتی يك عده د کاکینی است متصل بهم که هر کدام را باسم آن بازار یا کالائی که در آنجا معامله میشود میخوانند، از قبیل بازار بزازي، آهنگری، عطاری و غیره و باید دانست که بجز شهرهای بزرگ برای رفع مایحتاج روزانه محلی غیر از بازاری که ذکر شد یافت نمیشود.

این د کانه‌ها با مغازه های اروپا ابداً قابل مقایسه نیستند. قشنگ نمودن کالای تجارتی برای جلب توجه مشتری و آرایش و تزئین آنها از عرب ابداً ساخته نیست.

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

د کاکین نامبرده عبارتند از حجره های كوچك بطول دو سه متر و همین اندازه هم تقریباً پهنائی آنها است. تمام جنس های تجارتی را در آنها جا داده و شخص فروشنده بانتظار مشتری جلو آن مینشیند و با این حالت مبتدلی که ذکر شد بعضی وقتها اتفاق میافتد که میان دکان کالا های نفیس و پر بهائی وجود دارد.

بازار در مشرق تنها محلی است که مردم همدیگر را ملاقات میکنند و بسا اتفاق میافتد که در یکشهر فقط همین بازار است که هوای آن تاحدی معتدل و قابل زیست میباشد، زنهای وقتشان را زیاد در بازار بسر میبرند.

عموماً در مشرق کار بازرگانی و دادوستد حتی در نصاری مخصوص بمردهاست. دکاندار با کمال متانت جلو دکان خود نشسته منتظر آمدن مشتری است و هیچوقت مشتری را باصرار جلب نمیکند مگر وقتی که یهودی باشد در اینصورت هر کسی که از جلو دکانش میگذرد بهر تدبیری باشد ویرا جلب کرده چیزی بآو میفروشد.

فروشنده از هر طایفه و قومی که باشد معمول است بهاء کالا را چهار یا پنج برابر آن اظهار میکند و بدون چانه زدن بنرخ عادله حاضر نمیشود، مخصوصاً اگر اصل مال قیمتی باشد برای خرید آن چندین بار باید در بدکان رفت، چنانکه کوزه قلیان مسی نقره کوبی را که گراور آن در این کتاب درج است (۱) بعد از یک هفته آمد و شد و گفتگوی زیاد توانستم آنرا در دمشق بیک بهاء مناسبی بخرم و چنین معلوم میشود که اهل مشرق چیزیکه در دست آنهاست میل ندارند آنرا از خود جدا سازند و داد و ستد با آنها همان صبر و تحمل را لازم دارد که در ایشان موجود است.

فصل سوم

آداب و رسوم : ولادت و ختنه ، زناشویی ، تجهیز و تکفین

ایام ولادت در عرب معمول است که اظهار شادمانی نموده و **ولادت و ختنه** بین خودشان جشن گرفته بعیش و عشرت مشغول میشوند، ولی

۱ - بگراور شماره (۱۷۸) رجوع شود. (مترجم).

(۱۷۶) - نمونه یکی از پنجره‌های

قصر ازهد پاشاه در دمشق

در ختنه که برای هر کودک ذکوری فرض و حتمی است جشن عمومی گرفته از شادی هنگامه ای پیا می‌کنند. عموماً کودک را در سن شش یا هفت سالگی ختنه می‌کنند. موقع ختنه ابتدا کودک را باشکوه و جلال از خانه بیرون آورده به این معنی که لباسهای فاخر در بر، نقاب بر صورت، روی اسبی از زین مرصع سوار، اطفال چندی هم با لباسهای نو گرداگرد او جمع، جلو این

جمعیت یکنفر دلاک که شغلش ختنه کردن است با یکدسته مطرب، پشت سر آنها جمعیت زنان با هلهله شادی و بالین دبدبه و جلال طفل را بمسجدی که بانواع شمع و چراغ آنرا مزین و منور نموده می‌برند و بعد از آنجا طفل را بخانه مراجعت داده دعوت شدگان مشغول بازی میشوند ولی عموماً طفل را بعد از صرف غذا ختنه می‌کنند، و محض اینکه صدای گریه طفل شنیده نشود در حین ختنه مشغول زدن سنج می‌گردند، میهمانان هر يك در جای خود قرار گرفته بصرف شربت و قهوه و قلیان می‌پردازند.

اعراب مخصوصاً در موقع عروسی هنگامه غریبی از خوشی و عیش و عشرت برپا مینمایند و چون راحع بزنان مشرق ما

ازدواج

شرحی در آتیه بیان خواهیم نمود لذا در اینجا تنها بذکر رسوم و تشریفات ظاهری ازدواج اکتفا مینمائیم.

وقتی که یکنفر خواست دختری را به نکاح خود در بیاورد اول دلاله‌ای را برای استفسار از صورت و سیرت آن دختر فرستاده در صورت پسند کسی را از طرف خود برای خواستگاری نزد اولیاء او می‌فرستد. در اینجا از خود دختر هم معمولاً استمزاج میکنند و چون دختر قبل از عقد نمیتواند داماد را ببیند لذا رد و استنکاف او مورد پیدا نمیکند. خلاصه بعد از خواستگاری و قبولی طرف، برای قطع و فصل قضیه مهر و

غیره یکنفر را نزد پدر یا سایر اولیاء دختر میفرستند. در اینجا برخلاف اروپا زن بمرد چیزی نمیدهد بلکه مرد موظف است که بزن مبلغی (شیربها) بدهد. بالجمله بعد از انجام مقدمات فوق خویشان داماد با چند نفر بخانه عروس میروند درحالتیکه پدر عروس جمعی از ارحام و خویشان و ندان خود را با چند نفر گواه و ملائی را هم برای اجرای صیغه عقد دعوت نموده مهیا است، آنوقت صیغه نکاح جاری و عقدنامه نوشته میشود و مسئله ازدواج و زناشویی قانوناً صورت خارجی پیدا میکند و از همین معلوم میشود که نکاح در مشرق يك قرارداد خانگی بین الاثیننی است که نه تصویب رؤسای مذهب و نه اجازه حکومت هیچیک در آن لازم نمیشد. پس از چندی عروس را ابتدا با جمعی بحمام میفرستند و بعد از آنجا بمنزل میآورند و روز دیگر او را در حالتی که نقاب بر چهره افکنده با جمعیت زیادی از ارحام و خویشان و دسته ای از سازنده و نوازنده بخانه داماد ورود میدهند و وقتیکه تمام جمعیت متفرق شدند داماد وارد اطاق میشود و این اول باری است که صورت عروس را درست تماشا مینماید.

مراسم بالا را در مورد زنان منکوحه بعمل میآورند و اما در غیر این مورد زن گرفتن خیلی ساده و سهل و آسان است، چه با وجود جلوگیری و ممانعت هنوز در مشرق خاصه در قاهره هر کسی میتواند ببازار برده فروشان رفته و در آنجا در حدود ده هزار ریال یا بیشتر و کمتر یکنفر گرجیه یا چرکسیه ای را که در نهایت زیبائی است خریده داخل حرمسرای خود نماید. این زنان مملوک که هم عضو خانواده محسوب و برای اولاد آنها همان حقوق منظور است که برای اولاد زنان منکوحه منظور میباشد و از قراری هم که معلوم میشود زنان تا این درجه در راحت و آرامی بسر میبرند که هیچوقت مایل نیستند از مالکین خود جدا شوند چه در قاهره نفوذ اروپائیان تا این اندازه است که همینقدر کافی است این زنان به یکی از قونسول خانه های خارجه رفته تمایل خود را اظهار کنند.

ب - قلیان مسی نقره کوب عرب (۱۷۷)

تجهیز و تکفین در این امر هم اهتمام

مسلمین بهمان درجه -

است که در امر ازدواج گفته شد: توضیح آنکه مرده را بعد از غسل در کفن پیچیده میان تابوت میگذارند و روی آن پارچه از شال کشمیر یا غیر آن میکشند. عده‌ای از دوستان متوفی چهار پایه تابوت را به تناوب روی دوش گرفته آهسته آهسته قدم برمی دارند، پیشاپیش، عده هستند که بتلاوت آیات قرآن و غیره مشغول و پشت سر آن اقربا و عشایر با حالت سوگواری حرکت میکنند: ابتدا مرده را برای نماز بمسجد برده سپس بقبرستان حمل و در آنجا رو بقبله دفن مینمایند. گردا گرد قبر سلاطین و امرا گنبدی بشکل مکعب و یا بقعه‌ای بنا میکنند و روز هفته بقبرستان رفته گل‌های زیادی روی قبر میریزند و زنان تمام روز را در آنجا بدعا و طلب آمرزش مرده مشغول اند.

فصل چهارم

در عادات و رسوم متفرقه از قبیل: حمام و قهوه خانه و استعمال حبش و تنباکو

بین حمام مشرق با حمام مغرب از نظر صحت و رفع خستگی فرق نمایانی موجود میباشد. حمام مزبور محلی است که مردم میتوانند

حمام

باب دوم - شهر نشینان عرب

در آنجا یکدیگر را ملاقات کنند و باهم مشغول صحبت شوند و آن در طرز معاشرت اهل مشرق نظیر حمام رومیان قدیم عاملی است بس مؤثر ، نقشه این حمام در همه جا یکی است و تفاوتی که وجود دارد فقط در آرایش و تزئین قسمت بیرونی آن میباشد. جلو حمام سر پوشیده ای است که در چهار طرف آن برای کندن لباس صدفه هائی بنا نموده اند و در وسط آن حوض آبی است از مرمر دارای فواره ، در آنجا شخص وارد ، برهنه شده لنگی بخود می پیچد و داخل حجره دیگری میشود که درجه حرارت آن به پنجاه بالغ میگردد . اینجا روی فرش از مرمر خوابیده یک نفر او را مشتمال میکند و بعد بمحل ثالثی رفته بعد از کیسه کشیدن با آب مندل خود را پاک و پاکیزه نموده پس از فراغت بمحل اول بر میگردد و با لنگ و قطیفه خود را خشک کرده قدری راحت میکند و بعد بصرف قهوه و قلیان مشغول میشود ، واقعاً برای رفع خستگی و در آمدن از کسالت وسیله ای بهتر از این حمام نیست و کاش در شهرهای معظم اروپا هم چنین حمامی وجود داشت .

استعمال قهوه ،
حشیش و تنباکو ،
در کشورهای عربی قهوه خانه های زیادی یافت میشود ولی در این قهوه خانه ها غیر از حصیر و فنجان های قهوه و قلیانهای نی پیچ چیز دیگری وجود ندارد و اما قهوه ای که در آنجا طبخ می شود بقدری مطبوع و عالی است که برای يك نفر جهانگرد بعد از برگشت بااروپا خیلی زحمت دارد که دوباره خود را بآن جوشیده بی لطف و بیمزه ای که ما آنرا در اینجا قهوه مینامیم عادی سازد .

اینمطلب مسلم است که مسئله استعمال قهوه در مشرق بکلی جدید و تازه میباشد . حتی در عصر اعتلاء مدنیت عرب هم قهوه مرسوم نبوده است . بعد از صرف قهوه يك قسم تنباکو استعمال میکنند که بسیار معطر و شیرین است و اصل آن بااروپا نمی آید . این تنباکو را با قلیان نی پیچ از نار گیل استعمال میکنند ، ولی طوری ترتیب داده اند که دود تنباکو قبل از آنکه داخل دهان شود از میان آب عبور میکند و از اینرا هسمیتی که در تنباکو است رفع میشود ، تنباکوئی را که در قلیان استعمال میکنند اول آنرا در

آب خیسانده بعد در يك پارچه نازکی ریخته فشار میدهند و گرد و خاکش را گرفته خالص آنرا بوضع مخصوصی در سر قلیان جای داده روی آن از آتش ذغال چوب میگذارند آنوقت سرنی را بدهان گرفته مشغول کشیدن میشوند. علاوه بر قلیان، سیگار هم استعمال میکنند لیکن سیگار برگی هیچ معمول نیست (۱).

از جمله سرگرمی ملل شرقی و اسباب و وسایل تفنن و تفریح آنها یکی هم استعمال يك چیز نشئه آوری است که آنرا حشیش مینامند و همین حشیش است که از دولت آن یکنفر کشاورز (فلاح) که در نهایت درجه فلاکت و پریشانی است میتواند خود را برای مدت کمی هم باشد تا اینحد بشاش و خرم سازد که از زندگانی مقتدر ترین سلاطین دنیا هم رشک نمیبرد و در واقع اهل مشرق از برکت همین حشیش تمام لذت ها و خوشی های دنیا را در يك شیشه ای ضبط کرده همیشه آنرا با خود همراه دارند. نظر باینکه گیاه مزبور در معاشرت اهل مشرق مدخلیت تام داشته و هنوز هم ذیمدخل است بی مناسبت نیست شرحی از آن بطور مختصر ذکر نمائیم.

بر احدی پوشیده نیست که حشیش از يك بوته ای که آنرا شاهدانه مینامند به عمل میآید. در قاهره و قسطنطنیه آنرا باشیرینی و نقل و معجون و غیره ترکیب نموده و از مواد خارجی مثل کچوله، زنجبیل خشک، دارچین، میخک و غیره را هم همیشه بآن ممزوج کرده استعمال میکنند و بعضی ذراریج (۲) را هم ذکر نموده اند که داخل آن مینمایند و بواسطه همین مواد در خاصیت و اثر آن تغییر کلی حاصل میشود.

از قرار معلوم علم بخواص حشیش در قدیم شایع و منتشر بوده است و میگویند

۱ - در تنباکوی مشرقی نیکوتین* (جزء سمی تنباکو) گویا وجود نداشته با اینحال استعمال آن در سیگار شاید خالی از ضرر نبوده است. همچو معلوم میشود که غیر از نیکوتین که تابحال یکجزء سمی تنباکو شناخته شده است جزء سمی دیگری هم در دود تنباکو وجود دارد. نویسنده از چندین سال (بقیه در زیر ص ۴۷۱)

* - Nicotine.

۲ - ذراریج جانوری است زهر دار و سرخ رنگ با خالهای سیاه که میپرد. میگویند عرق بدن آن باعث آبله میشود و بشکل گاز هم آنرا استعمال میکنند. (س).

باب دوم - شهر نشینان غرب

که نپنته دوامر (۱) از شاهدانه ترکیب یافته بود و نیز نقل میکنند معجونی را که دیودور سیسیلی از آن اسم برده و دیگر زنان شهر دیوس کیلیس (۲) از بلاد مصر برای تفریح و رفع غضب و خشم شوهران خود معجونی را که ترتیب میدادند جزء اعظم آن همین حشیش بوده و جای تردید نیست که در زمان جنگ صلیبی استعمال آن در شام شایع بوده است.

باید دانست که اثر حشیش زیاد تر موقوف بر مزاج و طبیعت شخص استعمال کننده است و در بیان خاصیت آن همینقدر کافی است که آن دماغ آدمی را تا این اندازه تحریک نموده خیالاتش را اوج میدهد که چیزهای بی اصل در نظر وی مجسم شده از جلو چشمش میگذرد و بالاخره شخص استعمال کننده داخل عالم موهومی می گردد که صورت آن عالم در نظرش واقعی ولی بامبالغه زیاد جلوه میکند. فرض کنید یکنفر امیر در اندرون خویش میان دسته‌ای از زنان مغنیه نشسته حشیش استعمال می کند طولی نمیکشد که او خود را در يك بهشت موهوم میان پروریان مشاهده کرده ولذت و نشاطی را که مخصوص آن عالم است احساس میکند.

در خصوص حشیش تحقیقاتی که تاکنون شده باید دانست که آن تمام نیست، بعقیده نگارنده اگر دقت بیشتری در اطراف آن بشود مطالب زیادی بر ما مکشوف خواهد گردید

ما در یکی از تألیفات جدید خود در بیان تأثیر دماغی حشیش این مطلب را

۱ - *Nepenthés d'Omer* يك قسم شر بتی بود در قدما که برای هر گونه درد و الم آن را استعمال مینمودند و هم از آن اسم برده است. (س).

۲ - *Dios Copolis*

(تتمه از ذیل ص ۴۷۰) باینطرف در صدد تحقیق آن برآمده بالاخره جزء تازه (الکالوئید) * که سمیت آن بمراتب بیشتر از نیکوتین است کشف نمود. بعلاوه مقدار معتناهی (آسیدپروسیک) * هم معلوم شده که در آن موجود است و من این اکتشاف را در يك رساله موسوم به (اکتشاف طبیعی و شیمیای راجع بدود تنباکو) طبع و منتشر ساختم و در طبع ثانی تحقیقات راجعه به (آسید پروسیک) و (اکسیددوکاربن) * و سایر اجزاء تنباکو را هم بآن ضمیمه نموده انتشار دادم. (مصنف).

••Alcaloïde. •••Acide Prussique ••••Oxyde de Carbone.

که سابقاً معلوم نبود ثابت نموده ایم که از استعمال مقدار زیاد آن هویت انسان بدو جزء منقسم میشود مانند یکنفر خوابیده سیار که يك جزئش در خواب و جزء دیگر وی در عالم خیال مشغول سیر و حرکت است. آن قسمت از دماغ که در حال عادی غافل و معطل است اگر چه در افعال ما مؤثر هم باشد بعضی اوقات بخود آمده جای قسمت بیدار را میگیرد و در اینصورت شخص معلول هویت خود را از دست داده نام خود را بصیغه غائب استعمال میکند. طرز بیان و حرکات و سکنت وی بکلی تغییر کرده لکن فرقی که وجود دارد اینست که وقایع و حقایق را که قبلاً پوشیده میداشت حالا ظاهر ساخته رازهای قلبی خود را که هیچوقت بزبان نمی آورد در این موقع فاش میکند و بنا برین در قضایا و دعاوی مشکله و پیچیده برای کشف حقایق و مجازات مجرم واقعی میتوانیم از حشیش استفاده کنیم.

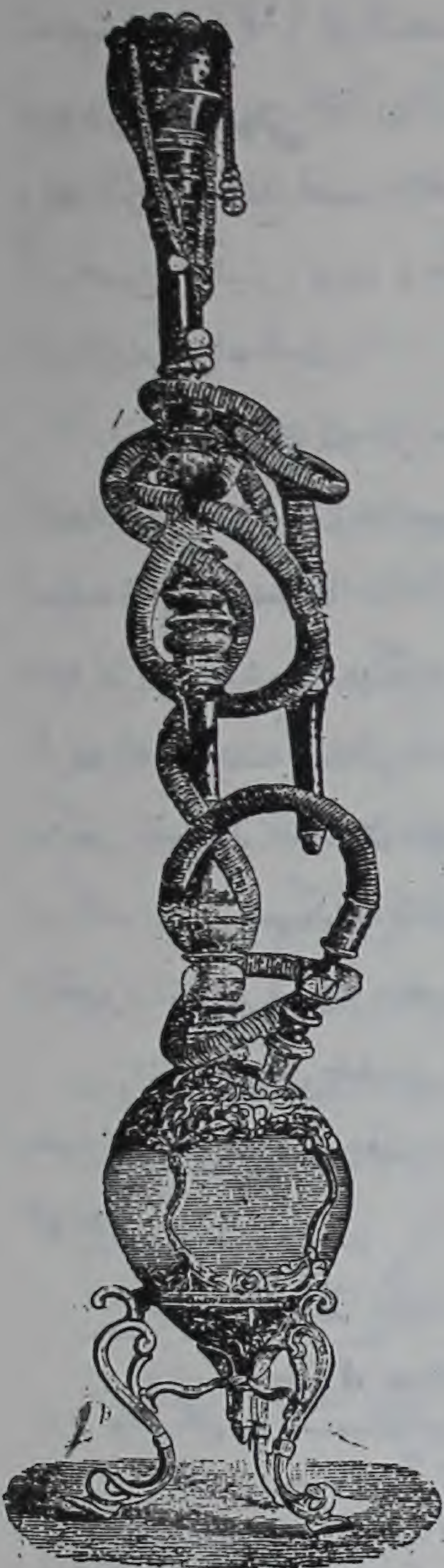
فصل پنجم

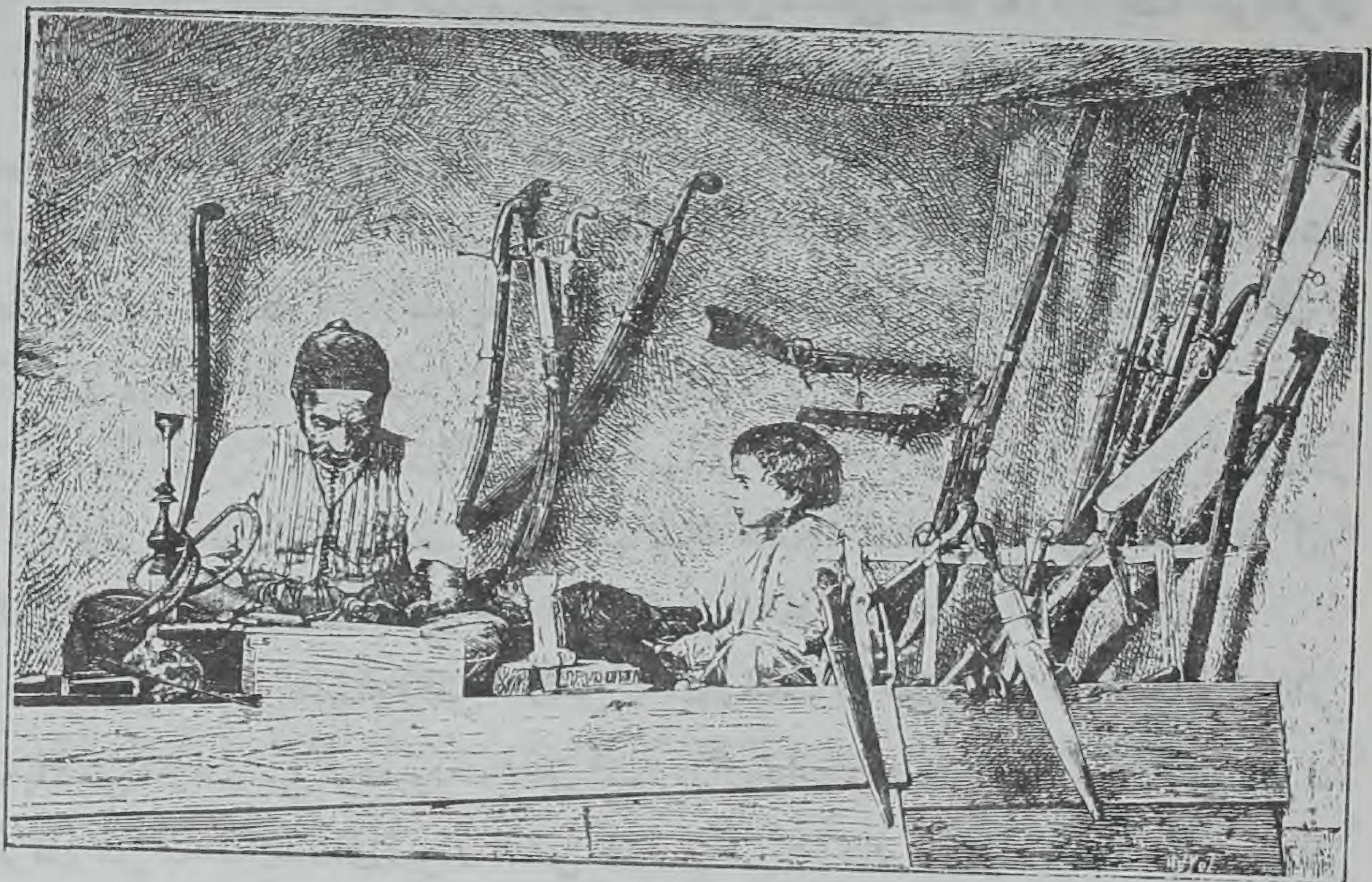
اقسام بازی ، تماشا ، رقص ، آواز ،

نقائی و غیره

بسیاری از بازیهای مسلمین هنوز در اروپا - اشایع - (۱۷۹) - قلیان ایرانی عرب

است. شطرنج ، نردو بازی مهره از جمله بازی هائی است که در میان ایشان بطور عموم رواج داشته. بعلاوه کشتی گرفتن ، نشانه زدن ، توپ بازی ، شمشیر بازی

(۱۸۰) - عرب اسلحه ساز در سوریه

وچوب زنی مرسوم است. اعراب بدوی اغلب بر پشت اسب نشسته پنیزه بازی وچندین نوع ورزشهای سواره فمشغول میشوند. در مشرق برای تفریح و گذراندن وقت، اقسام بازی و تماشا معمول ولی بیشتر آن بطور خیمه شب بازی است و بعضی اوقات اشخاص هم تقلیدچی میشوند، اما نویسنده هر قدر آکتور یا مقلد دیده ام میتوانم بگویم که در آنها استعداد تقلید و تمثیل نیست، چه آنها اصل مطلب را مانند کتاب قرائت کرده میگذرند و حرکات و حالاتیکه نشان میدهند هیچ مطابق با بیان آنها نیست. اهل مشرق ساز و آواز را خیلی دوست دارند و در هر قهوه خانهای که شخص وارد میشود صدای نی و تار و طنبور بلند است، اما موسیقی مشرق حزن آور است و اهل اروپا آنرا پستند نمیکند.

رقص

در مشرق رقص مخصوص کسانی است که آنرا پیشه خود قرار داده‌اند و اشخاص معقول و محترم بخواهند (چنانکه میان ما مرسوم است) در مجمع عمومی برقصند مسلمین آنرا بد دانسته و قبیح می‌شمرند. آنها اصلاً نمیتوانند این مطلب را تصور کنند چگونه یکنفر آدم که در او اندک شعوری باشد جلو یک‌عده سازنده و نوازنده بلند شده مشغول بجستن و خیز کردن، چرخ زدن و حرکات دیگر گردیده خود را اسباب تماشای مردم قرار دهد.

در مشرق زنان رقاصه هستند که آنها را عالمه^(۱) مینامند لکن نویسنده در آسیا و آفریقا خصوصاً در مصر علیاً رقصهائی که دیدم آنقدر بنظم مهم نیامد. در این رقصها تمام اعضا بحال سکون و آرامش است و فقط کمر در حرکت میباشد.

عجیب ترین اقسام رقص، رقص باخنجر است که من شبی را در اریحادر میدانی که با آتش آنرا روشن کرده بودند زنان کشاورزان را دیدم خنجر خیلی تیزی دست گرفته اطراف من با همان صدای زبر و خشن خود برقص و آواز مشغول شدند و زنان دیگر هم با آنها درین رقص شرکت نمودند، ایشان در تعریف و تمجید من خصوصاً نسبت بسخاوت و شجاعت من اشعاری با آهنگ خاص خواندند که مفهوم آن بدینقرار می باشد: او کسی است که در جنگ بردشمن غالب آمده، درسخاوت و جوانمردی گوی سبقت ربوده، مهیبتترین جنگجویان عالم از شنیدن نام او وحشت میکنند.

یکی از شاهکارهای رقص مزبور این بود، رقاصه خنجری که در دست داشت سر آن خنجر در حین رقص بطوری از روی سر تماشاچیان میگذشت که موی سر را بحرکت میآورد ولی بسر صدمه‌ای نمیرسانید، شیخی که همراه من بود مکرر میگفت ترسید! ترسید! لکن من خیلی کوشش کردم اما بیفائده که آنها این هنر و مهارت خود را نه بامن بلکه بادیگران بکار بزنند.

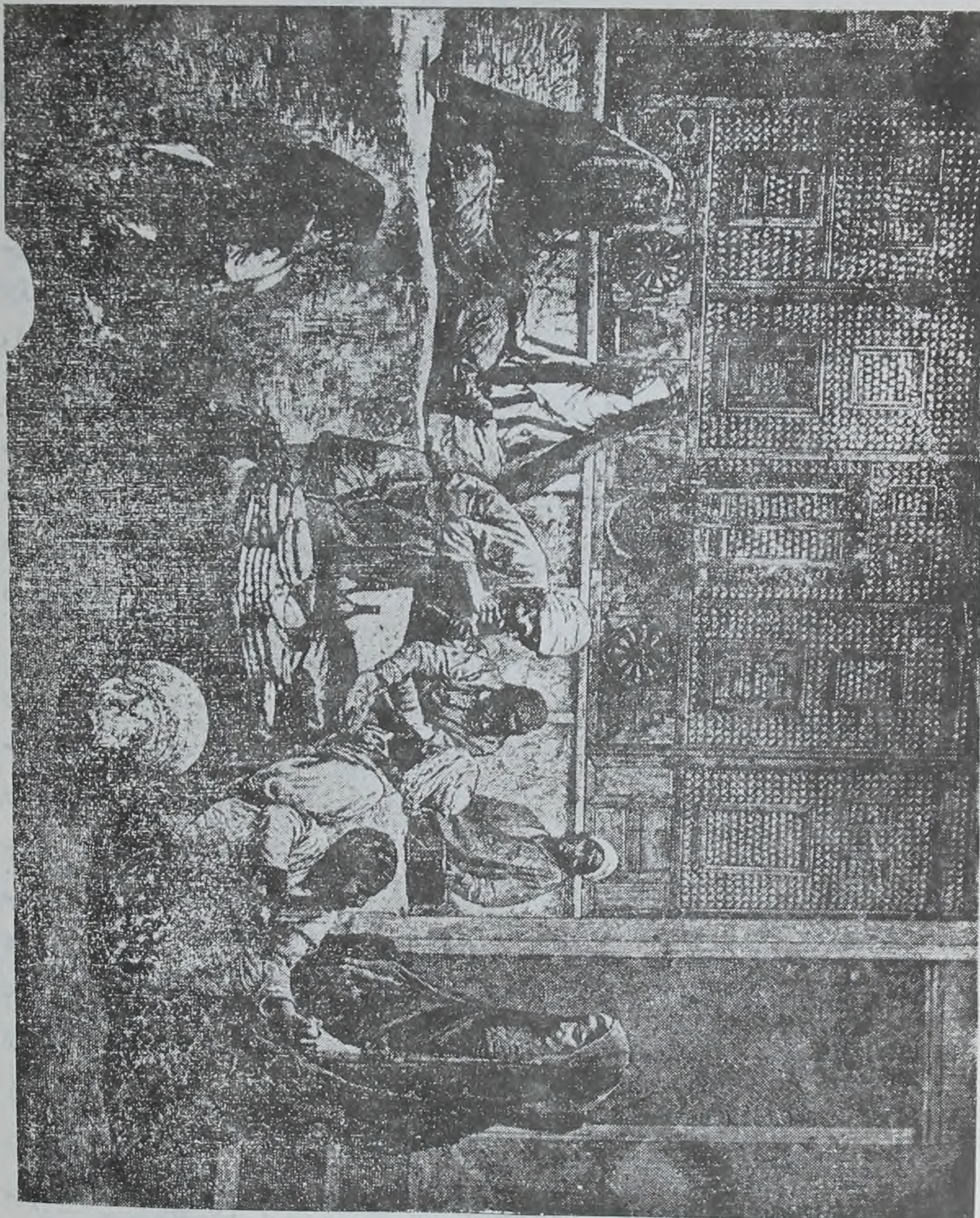
زنان رقاصه مصر علیاً اهمیتی را که در قدیم دارا بودند اکنون از آن اهمیت افتاده اند، لباس هائی را که در مجلس رقص میپوشیدند از میان آنها فقط يك

۱ - Almées.

پیراهن باقیمانده که حسن و زیبائی ایشان از آن هیچ معلوم نمیشود لکن وقتی که مراسم از میان برداشته میشود همین پیراهن را هم آنها از خود دور ساخته همانطور که نسبت (بحضرت) حوا نقل میکنند که بدنش عریان بود برقص مشغول میشوند.

از جمله تفنن و تفریحی که نهایت درجه مورد پسند اعراب است نقالی و قصه سرائی است. در هر يك از نقاط مشرق و شمال و داستان سرا وجود دارد. آنها بعضی اوقات خود درین باب چیزی انشا میکنند ولی عموماً از کتب منظوم و یا از الف لیله و لیله حکایتی را انتخاب کرده میخوانند. فراموشم نمیشود شبی دریافاعده‌ای از مزدوران و کارگران آنجا در يك نقطه‌ای متعلق بفقرا دور هم جمع شده یکنفر در روشنائی چراغ داستان عنتره را میخواند و مستمعین با کمال توجه آنرا گوش میدادند و یقین دارم که اگر یکنفر در مجمع دهاقین فرانسه اشعار لامار تین یا شاتو بریان را بخواند حضار نصف آن ارادت و توجه را بروز نمیدهند که آن کارگران در شنیدن داستان عنتره بروز میدادند.

شدت تأثیر این داستان در عوام گذشته از متانت ظاهری حاکی از روح حساس و قوت مخیله آنها میباشد. حکایتی را که برای ایشان نقل میکنند صورت اصلی آن حکایت در نظرشان جلوه گر شده و از اثری که در آنها پیدامیشود مثل اینست که اصل واقعه را با چشم خود مشاهده میکنند، چنانکه یکی از جهانگردان در این باب چنین مینویسد: « هنگامی که این صحرا نشینان داستانهای باستان میهن خود را میشنوند خوب باید دقت نمود که در آنها چطور از شدت تأثر حرارت و شور پیدا شده بعد سرد و خاموش میشوند، چشمان آنها روی چهره گندم گون چگونه میدرخشد. بعد از محبت حالت خشم و بعد از گریه چگونه حالت تبسم و خنده پیدامیشود. چگونه از شدت انتظار راه نفس در گلو گرفته و دو باره بنای تنفس را میگذارند. ملاحظه کنید قهرمانی که موضوع داستان است چگونه در هر يك از حالات او خود را شريك و سهم قرار میدهند مثلاً در خوشی او ابراز خوشی نموده و در رنج او بنای سوگواری را میگذارند و این بعینه همان نمایشی است که در تأثرهای امروزه ماداده میشود،

(۱۸۱) - فروشندگان دوره گرد در قاهره

باب دوم - شهر نشینان عرب

ولی فرقی که در این میان وجود دارد اینست که تماشاچیان ما کسانی هستند که آنچه واقع شده همه را می بینند ، شعرای اروپا با همه مزایا و محاسنی که در منظومات خود رعایت میکنند معذالك در مستمعین خود تأثیری که می بخشند يك دهم تأثیری که گفتیم نیست . مثلاً اگر قهرمان داستان دچار بله و مخاطره سختی شود يك دفعه حضار فریاد میکنند: نه نه، خدا حفظش کند ، یا اگر میان دشمن با نیروی خود بجنگ مشغول گردد، اهل مجلس دست روی قبضه خنجریکه بر کمر دارند گذارده همگی برای امداد مهیا میگردند و اگر دشمن با او بنای مکر و غدر را گذارده و از این راه بر او غالب آید مستمعین در این هنگام اسیر وهم و خیال شده يك دفعه فریاد میکنند: لعنت خدا بر مکار و غدار ، و اگر او بدست دشمن مقتول گردد، حضار آه سرد کشیده برای او طلب آمرزش میکنند، برعکس اگر بردشمن غالب آید يك دفعه صدای هلهله و شادی بلند و فریاد میکنند: الحمد لله ، الحمد لله ، اگر در یک مورد از بهاریا از مناظر خوب يك سرزمین وصفی بمیان آید اهل مجلس يك دفعه بلند میگویند به به ، ولی وقتی که داستان سرا شروع بتوصیف معشوقه نموده و حسن و زیبائی وی را بیان کند جوش و خروش حضار از شدت خوشی و نشاط بدرجه ایست که با حالات فوق آنها هیچ طرف نسبت نیست . در این هنگام نفسها بند آمده اجل بیان و تقریر را با کمال توجه گوش میدهند و در پایان آن همه آنها يك دفعه فریاد میکنند: بنارم قدرت آنخدائی که زنا آفریده است ، باز همگی با صدای بلند میگویند: بنارم قدرت و جلال آفریدگاری که زنا از کتم عدم بعرضه وجود آورده است .

فصل ششم

بردگی در مشرق

خوانندگان اروپائی ما از عنوان فوق قوراً بد استان امریکائیانی سی سال پیش منتقل شده صوت تیره بختانی در نظرایشان ممثل میشود که آنها را در زندانها بزنجیر بسته با تازیانه و شلاق شکنجه میکنند و قوت لایموتی بآنها میدهند :

من نمیگویم که تصور مزبور در باره غلامانی که يك قرن پیش نزد انگلیسیان امریکا

(۱۸۲) - کاغذ نویس در اورشلیم (بیت المقدس)

بودند درست است یا نه؟ و یا این مطلب هیچ معقول هست که مالکین این برده یکچنین کلامی را از سلوک و حشیانه خود ضایع سازند؟ ولی همینقدر مینویسیم که حالت برده در مسلمین غیر از حالت برده ایست که در عیسویان بوده. در مشرق حالت غلام بمراتب بهتر از ملازمین شخصی و خانگی اروپاست. غلام در مشرق عضو خانواده شمرده میشود و حتی بعضی اوقات چنانکه در سابق گفتیم میتواند دختر مالک را بزنی گرفته بمناسب بلند و ارجمند نائل گردد. در مشرق غلام آنقدر بنظر حقارت دیده نمیشود که در مغرب ملازمین خانگی را بنظر حقارت می بینند، درست گفته اند: غلام در شرق بمالک نزدیکتر است تا ملازمین خانگی اروپا بارباب خود.

مسیو آ بو^(۱) مینویسد که عیب بردگی در ممالک اسلامی تا این اندازه کم است که بسیاری از سلاطین قسطنطنیه که امیر المؤمنین بودند از کنیز بوجود آمده و از اینراه بحیثیت و مقام یا شجاعت و بهادری آنها خللی وارد نشده است. ممالیک که مدتها در مصر سلطنت نموده اند برای زیاد کردن عده خود همیشه اطفال چرکسهای جدید

۱ - About.

باب دوم - شهرنشینان عرب

را خریداری کرده و آنان را فرزند خود خوانده تربیت مینمودند. امرای مصر غالباً غلام بچه هارا پرورش کرده بعد دختر خود را بایشان بزنی داده دارائی خویش را به آنها واگذار مینمودند. در قاهره وزراء، سردارها، امرا و فرمانروایان عالیمقام هستند که از هزار تا هزار و پانصد فرانك در بازار خریداری شده اند.

جهانگردانی که در این رسم شرقی مطالعات عمیقه نموده همگی تصدیق دارند که تمام جوش و خروش اهل اروپا برخلاف این رسم و همدردیهای ایشان نسبت به برده بکلی بی مورد بوده و اساسی برای آن نیست و دلایلش هم این است که در مصر غلامان بمجرد تقاضای آزادی میتوانند خود را از قید بندگی نجات دهند معذلک اقدام بآزادی خود نمیکند.

مسیو ایبر (۱) مطلبی را که ما گفتیم یاد آور شده بعد مینویسد که شکی نیست در کشورهای اسلامی غلام و کنیز دوره زندگانی خود را در کمال راحتی و خوشی بسر میبرند و بسیاری از ارباب اطلاع و محققین دیگر هم در این عقیده با ما همراهند. اینك برای اطلاع خوانندگان کتاب، اقوال بعضی از ایشان را که جدیداً وضع غلامان مصر را مشاهده کرده اند ذیلاً مینگاریم:

مسیو شارم (۲) مینویسد که در مصر بردگی بقدری پسندیده و طبیعی و سودمند است که آنرا بکلی موقوف داشتن نهایت درجه اسفناك بنظر میآید، زیرا آن روزیکه طوایف و اقوام وحشی افریقای مرکزی از دادوستد یا فروش اسرای جنگی خود ممنوع کردند از همان روز بجای اینکه آنها را مجاناً تکفل کرده غذا بدهند همه را طعمه و غذای خود قرار خواهند داد، پس اگر بردگی يك چیز زشت و در مقابل حمیت انسانی تنگوار است آدم خواری از آن بمراتب زشت تر و قبیح تر میباشد. خاصه در نظر آنهایی که طعمه واقع میشوند و گویا در نظر آن دسته از رجال انگلستان که خود را خیر خواه و

(۱۸۳) - سقا در قاهره

طرفدار نوع بشرمیدانند لقمه شدن این حبشی‌ها بحمیت و غیرت انسانی نزدیکتر است از اینکه آنها تحت انقیاد اشخاص دیگری در آمده و عمری را براحت و آرامی بگذرانند.

مسیو دو وانژینی (۱) رئیس آموزشگاه السنه قاهره می‌نویسد که حالیه برای

غلامان تا ایندرجه آزادی حاصل است که هرطور بخواهند میتوانند بسر ببرند و کسی نمی‌تواند خللی بآزادی آنها برساند و با اینحال از حقی که بایشان داده شده استفاده نمی‌کنند. غلامان بندگی سابق خود را که در آن هیچگونه تعدی و ظلمی نبوده بر این آزادی ترجیح میدهند که با هزاران مشکلات باید مواجه گردند.

حالت غلامان مصر بجای آنکه بد باشد بمراتب بهتر از حالتی است که قبلاً در آن بوده‌اند، چنانکه بسیاری از ایشان خصوصاً آنهایی که سفید هستند ترقی نموده به منصب‌های عالی میرسند. فرزندان کنیز با فرزندان خاتون برابر بوده و اگر پسر کنیز اکبر اولاد خانواده باشد تمام حقوق و امتیازات خانوادگی را دارا خواهد شد، مماليك که مدت‌ها در مصر سلطنت نمودند سپاهیان ایشان از همین غلامان تشکیل یافته بودند، مثلاً **علی بيك**، **ابراهیم بيك**، **مراد بيك** معروف که در جنك اهرام شکست یافت همه آنها را در بازار خریده بودند و حالیه هم بسیاری از صاحبمنصبان و فرمان‌روایان قابل هستند که در اوان کودکی غلام بودند و نیز غلامان زیادی هستند که روی دامن مالک بنام پسر خوانده تعلیم و تربیت شده و بعد از رسیدن بسن رشد و کمال دختر مالک را بزنی گرفته‌اند و باید دانست که این نوع رفتار با غلام منحصر بمصر نیست بلکه در تمام کشور های اسلامی با غلام خوب رفتار میشود.

لیدی بلنت (۲) يك خانم انگلیسی، بعد از شرح مکالمه‌ای که در سفر نجد بین او با یکنفر عرب اتفاق افتاده چنین مینویسد: «یکی از چیزهایی که عرب از فهم آن عاجز و اصرار داشت من باو حالی کنم این بود که دولت انگلیس از منع تجارت برده چه میخواهد؟ و مقصودش از این اقدام چیست؟ من گفتم اقدام مزبور متضای حمیت انسانی است و هیچ‌نظر شخصی در کار نیست». عرب در جواب گفت مگر خرید و فروش

مزبور خلاف حمیت انسانی بوده و یا چیزی برخلاف عدل و داد در آن وجود داشت؛
 اواز من استعلام میکرد که آیا تا کنون کسی دیده از طرف ما نسبت به غلام ظلمی
 شده باشد؟ و راستی ما نمیتوانیم با شواهد قطعی نشان بدهیم که در اسلام تعدی و
 جوری بغلام شده باشد، حقیقت امر اینست که برده در اسلام جزو نوکر و ملازم نیست
 بلکه سوگلی خانواده شمرده میشود.

اصولا در عالم چیزی بدتر از غلامی نیست لکن اصول و نظامات مصنوعی که
 انسان آنها را خود وضع و ایجاد نموده است برای ترقی عالم زیاد نمیتواند مفید و مؤثر
 واقع گردد. اگر مصلحت و منفعت خود آن وحشی در نظر گرفته شود برای یکچنین
 مخلوق پست ناقص العقلی واقعاً بندگی يك چیز مستحسنی است و برای این نوع از
 طبایع بچگانه و عاری از هر تجربه مفیدتر از این چیزی نیست که تحت رقیت دیگری
 که مراقب حالات وی باشد بسربرد و در ثبوت این امر دلیلی روشن تر از غلامان قدیم
 امریکا نیست که بعد از آزاد شدن بکلی نیست و نابود گردیدند، زیرا که در ایشان
 استعداد و صلاحیت آن نبود که بتوانند خود را اداره کنند.

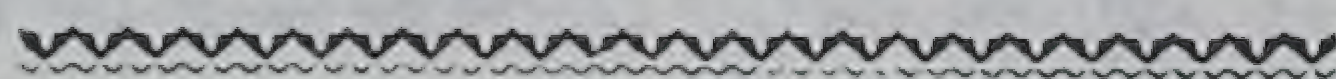
برای موقوف داشتن خرید و فروش حبشها بر انگلیسیها که داوطلب آن هستند
 قبلاً لازم است که ضرورت و احتیاج به برده رافع نموده یعنی طرز معاشرت مشرق
 را بکلی تغییر دهند. بعلاوه تغییرات و تبدلاتی هم در باقی قطعات عالم ایجاد کنند.
 مداخله اروپائیان متصنع و مادی در اموری که چندان بآن علاقمند نیستند تا کنون
 زیان آور بوده و جز اینکه تنفر اقوام مشرقی را نسبت بایشان زیاد نماید نتیجه
 دیگری ندارد.

مسیو کوپر^(۱) یکنفر انگلیسی چنین مینویسد: بیهانه موقوف داشتن تجارت
 برده لشکر کشیهائی که تا حال برای سودان بعمل آمده و آنهمه جار و جنجال و شورو
 غوغائی که برای آن پیا شده اگر درست ملاحظه شود معلوم میشود که این حمله یکی
 از حملاتی است که در آن روی قتل عامی قتل عام شده. البته اماکن چندی که

باب دوم - شهرنشینان عرب

مخصوص بازرگانی برده بوده بتصرف مادر آمده خرید و فروش غلامان موقوف گردیده ولی بعد از تخلیه نیروی نظامی حالت اولیه عود نموده است ، غرض بعد از آنهمه خسارت مالی و جانی حال معلوم شده که این عمل را نمیتوانند موقوف دارند .

اروپاییانی که بمشرق رفته میخواهند بازرگی غلام را از میان بردارند ، آری ایشان خیرخواه نوع بشر هستند و نیتشان نیک و عاری از هرگونه آلایش است ، لکن اهل مشرق آن را تصدیق نمی نمایند و میگویند این خیرخواهانی که در موضوع حبشها اینقدر اظهار همدردی میکنند در مقابل دیده میشود که سکنه بیچاره چین را باقوه توپ و تفنگ برای خریدن تریاک مجبور میسازند و بر اثر آن در طول يك سال آنقدر نفوس رهسپار دیار عدم میکنند که خرید و فروش برده در مدت ده سال هم اینکار را نمیکرد .

باب سوم - نظامات سیاسی و اجتماعی

فصل اول

بنیاد نظامات

بین نظامات سیاسی و اجتماعی بسیاری از اقوام که در تاریخ از آنها بحث میشود اختلاف نمایانی موجود و از روی مشاهده هم ثابت میشود که نظامات هر قومی مطابق با رسوم و عادات آن قوم بوده و ازینرو نظاماتی که سبب ارتقاء قومی شده آن نظامات برای قوم دیگر اغلب مضر و زیان آور بوده است.

مسئله فوق از جمله مسائل حل شده ایست که تا درجهای محتاج بشبوت بوده و عقل در بادی نظر آن را تصدیق نمی نماید، بلکه خلاف آن مورد قبول بوده چنین تصور میرود نظاماتی که یکقوم بوسیله آن باعلی درجه ترقی نائل شدند برای ترقی قوم دیگر باید آن نظامات را نمونه و سرمشق قرار داد و عین آن را اگر چه باقوه قهریه باشد اجرا داشت. مورخین و سیاستمداران ما از یکمذت طولانی بدین عقیده بوده حتی در دوره حاضر هم اکثر بهمین عقیده باقی میباشند.

ولی ما حالیه تا حدی ببطلان این عقیده پی برده و میدانیم که آن تا چه درجه سقیم بلکه خطرناک میباشد، چه اگر در امور اجتماعی ملل و اقوام اندکی تأمل شود بآسانی ثابت میگردد که نظامات و قوانین هر قومی مولود یک رشته احتیاجات و تمایلات و احساسات مخصوصه ای است که قانون وراثت بعد از مرور سالیان دراز در آن قوم ایجاد نموده و تبدیل آن دفعه محال میباشد. آری مورخین مینویسند که قانون گذاران بزرگ مثل حضرت موسی، لیکورگ، سلن، نوما^(۱)، هر کدام برای ملت خویش

۱ - Numa, Solon, Lycurgue این رجال از مقننین بزرگ عالم شمرده میشوند. حضرت موسی برای بنی اسرائیل شریعتی از طرف خدا آورد. لیکورگ برای اسپارت، سلن برای یونان، نوما برای روم قانونی آوردند که هنوز مشهور میباشد. (س)

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

قانونی آوردند که آن قانون مولود فکر و دماغ خود آنها بوده ولی اینطور نیست، در هیچ قانون گذاری این صلاحیت نیست که بتواند از دماغ خود قانونی ایجاد کند، حتی مقتدر ترین کشورستانهای دنیا و یا هیچیک از نوابغ و دواهی عالم هم از عهده این مهم بر نمیآیند.

البته این امر ممکن است که يك ملت را مجبور سازند عناصر مدنیت و نظاماتی را که مخالف با نظامات اوست موقه قبول نماید مثل آنکه حیوانی را برای حرکتی که مخالف با فطرت اوست مجبور سازند، لیکن بمجرد بر طرف شدن قوه قهریه تمام عوائد و رسوم قدیمه آن قوم عود خواهد نمود و آنوقت اگر درست ملاحظه شود همان نظامات قدیمه است که بنام جدید با تغییراتی در الفاظ و عبارات جریان پیدا میکند.

این بیان در ظاهر با بسیاری از وقایع تاریخی مغایر و مخالف بنظر میآید، لکن با اندک تأملی معلوم میشود که هیچ مباینت و اختلافی در کار نیست، مثلاً ملت عرب را اگر بخاطر بیاوریم در ظاهر همچو بنظر میآید که آنها نظامات معینی را در اقوام و ملل مختلفه مجری داشته اند ولی حقیقت امر خلاف آن میباشد چه اولاً حالت اقوام آسیا و افریقا را درست ملاحظه کنیم ظاهر میشود که نظامات آنها پیش از فتوحات اسلام با نظامات عرب مشابه بوده و کشورهایی هم مثل کشور بربر که با عرب مباینت اساسی داشته تأثیر نظامات اسلام در آن کشور ها خیلی کم بوده است، ثانیاً رؤسا و سیاستمداران اسلام که از سیاستمداران فعلی ما بمراتب عاقلتر بودند خوب میدانستند که اجراء قوانین و نظامات واحده در اقوام مختلفه معقول نیست لذا همیشه اقوام مغلوبه را در عادات و رسوم و نیز در قوانین و عقاید مذهبی آزاد می گذاشتند.

و چون قوانین و نظامات هر ملتی زاده احتیاجات و تمایلات آن ملت است لهذا تا وقتی که در احتیاجات و تمایلات يك ملت تغییر و تبدیلی پیدا نشود در نظامات آنها تغییری نخواهد روی داد و تاریخ نشان میدهد که اینگونه تغییرات و تبدلات انجام پذیر نیست مگر بنور قرنهای متمادی، آری نوامیس و نظاماتی که تکامل موجودات حیه در تحت آن نوامیس و نظامات تکامل نظامات اجتماعی هم دارای همان نظامات میباشد. بعضی حیوانات که قرنهای متمادی در دریا زیست میکنند اعضائی در آنها بنور

(۱۸۴) - منظره داخلی يك خانه در قاهره

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

زمان پیدا میشود که میتوانند در هوا تنفس کنند. علمای حیوان شناسی این تغییرات عجیبه را دیده از مدارج متوسطه ای که منتهی باینگونه تغییرات شده صرف نظر نموده تا چندی قبل چنین معتقد بودند که دست قدرت این حیوانات غریبه را بطور خاص (دفعه) ایجاد نموده است، ولی حالیه مسلم گردیده که این تغییرات دفعه نشده بلکه از قرنهای متمادی بتدریج و آهسته و آهسته صورت گرفته و بطور توارث نسلا بعد نسل استقرار پیدا نموده و بالاخره حیوانات عجیبه را که ما امروز مشاهده میکنیم نتیجه مجموع آن تبدلات عظیمه ایست که در طول هزاران سال در جریان بوده است.

نژاد، محیط، عوامل زندگی و علل و اسباب دیگری که از میان آنها ضرورت و احتیاج در درجه اول واقع شده، برخلاف اراده انسانی که عاملی است بس ضعیف، خلاصه از همین ها اساس نظامات قومی تشکیل یافته و زمان عاملی است که آن نظامات را مستقر و محکم و استوار میسازد، بنابراین هر وقت در قومی نظامات قدیمه ای دیده شد باید دانست که نظر بروحیات آن قوم نظامات مزبوره انسب بحال آنهاست و یا اگر برای قومی آزادی مفید است فائده قوم دیگر در استبداد میباشد.

معلومات ناقصی را که از بررسی و مطالعه کتب روم و یونان بدست آورده ایم باعث شده که چنین تصور کنیم نظاماتی که در يك ملت در نتیجه کوششها و عملیات طولانی و ممتد مطابق ضرورات آنها استقرار یافته عین آن برای ترقی قوم دیگر مفید خواهد بود و این بدان ماند که از یک ماهی توقع شود که چون حیوانات دیگر در خشکی زیست می کنند او هم از آب خارج شده در صحرا بسر به برد، ولی اینطور نیست، چه آن محیطی که حیوانات پستان دار بآرامی زندگی میکنند برای ماهی غیر قابل زیست و نتیجه آن راه عدم پیش گرفتن است.

تبدیل و تشکیل نظامات اقوام تا ایندرجه بطیئی و کند و آهسته است که موقتی بآن متوجه میشویم که یکنفر مقنن تمام آنها را تنسیق و تنظیم نموده بصورت قانون بما نشان میدهد، در اینجا ما آن قانون را باو نسبت داده تصور میکنیم که او باراده و فکر شخصی خود آنرا وضع و ایجاد نموده است، در صورتیکه قانون مذکور نتیجه يك سلسله

باب سوم - نظامات سیاسی و اجتماعی

عملیات و کشمکش هائیکست که از قرون متمادی جریان داشته است .

اقدام اساسی قانون گذار همینقدر است که با نیروی حکومت خویش تمام عواید و رسوم را که ، رواج ، آنها را پیا داشته است محکم و استوار نموده و از میانه آنها عادات و رسوم که بی اثر یا غیر مفید میباشد و در صورت عدم تعرض محتمل است باقیمانده دوام پیدا کنند همه را از میان بر دارد . بیشك مقنن میتواند خیلی خدمت کند ، لیکن تا وقتی که قانون او حالت و وضعیت سابق را زیاد تغییر ندهد .

این قول **سلن** را هر کسی تصدیق مینماید که میگوید : « من قانونی برای اهل آتن آوردم . ولی قانون مزبور قانونی نیست که متفکرترین رجال عالم آنرا بتوانند ایجاد کنند ، بلکه قانونی است که نظر بوضع و حالات آنها بهترین قوانین میتواند نامید » .

این قانون **سلن** که بهترین قانون معرفی میشود بعد از امعان نظر برمیآید که آن فقط انتخابی بوده است از همان رسوم و عادات قدیمه ای که پا بندی عامه و اعتقادات مذهبی آنها را در مردم استوار کرده بود . خدمتی کنه **سلن** در یونان بقوم خود نمود پیمبر اسلام هم در جزیره العرب همان خدمت را نسبت بملت خویش انجام داد ، آنحضرت هم از میان رسوم و عادات قدیمه عرب عادات و رسوم را که برای ترقی آنها مفید و نافع بود انتخاب نموده و آنها را با خاتم رخصت و اجازه مذهبی مختوم ساخت و در الغاء عادات و رسوم مضرة عرب شریعت وی همانقدر سهم گرفت که الواح قانونی (۱) دوازده گانه رومیان برای الغاء رسوم باستان در روم سهم و حصه گرفتند . چنانکه از جمله رسوم مضرة باستان را مثل دختر کشی که نسخ نمود جمع کثیری آنوقت با ایشان در این مسئله هم موافق و همراه بودند .

آنقسمت از قانون اسلامی که مربوط بدیانت و مذهب نیست انتخابی است از همان عادات و رسوم قدیمه و از آنها مثل سایر قوانین میتوان بانهایت آسانی حالت

۱ - سنه ۴۵۱ پیش از میلاد حکومت جمهوری روم ده نفر را برای وضع قانون منتخب نمود و قوانینی را که آنها وضع نمودند بامر حکومت در ده لوحه فلزی نوشته در گذرهای عمومی نصب نمودند و بعد از يك سال دو لوحه دیگر بر آن اضافه نمودند و مجموع آن بالواح دوازده گانه مشهور گشت . (س) .

(۱۸۵) - گیلان بلور قدیم ساخت عرب

اجتماعی قومی را که این قوانین برای آنها وضع شده کشف نمود. برای قوانین یکقوم
اهمیتی که هست آن اهمیت برای تاریخ آن قوم نیست و ما باز میگوئیم که از مطالعه
ضروریات و احتیاجاتی که این قوانین رافع آنهاست و مطالعه اوامر و نواهی مندرجه
در این قوانین ما را به اوضاع و حالات اجتماعی و مدنی قوم کاملاً رهبری مینماید ولی
باید دانست که بیشتر احتیاج باین مسئله (ارائه صورت مدنیت یکقوم از روی قانون)
وقتی است که آثار و یادگارهایی از آنقوم در دست نباشد و در صورت نبودن آثار
معلوم است برای دست آوردن مقصود مزبور بهترین طریق مراجعه بآثار خواهد بود، چنانکه
ما هم در این کتاب همین طریق را اختیار نموده ایم.

ما از بیان طرز معاشرت عرب و (حتی المقدور) نشان دادن زمان و دره‌ای که این نظامات در آن دوره و زمان تشکیل یافته زمینه‌ای دست خوانندگان داده‌ایم که از آن میتوانند بضرورت نظاماتی را که حالا بیان مینمائیم پی برده و معلوم دارند که در وضع این نظامات اتفاق و تصادف چقدر دخالت داشته و قانون گذار چقدر.

در کشف مدنیت یکقوم اعم از عرب یا ملت دیگر شرحی که بطور مقدمه ذکر شد نهایت ضرورت را حائز و انتظار میرود قانون نویسان ما يك روز ضرورت آنرا تصدیق نموده و در نتیجه کتب و رسائل قانون را بجای آنکه از يك سلسله مواد خالی از لطف و سر دو خشك و یا شروع و تفاسیر پیچیده و مفصل و طولانی پر کنند مربوط و دلچسب و مناسب حال مدون و مرتب سازند.

فصل دوم

نظامات اجتماعی

نظر باینکه ما نظامات اساسی اجتماعی را مانند تقسیم بقایل، بردگی و غیرها در ابواب و فصول مختلفه این کتاب ذکر نمودیم لذا در این مقام از رؤس مسائل فقه و احکام قرآن بحث مینمائیم.

اولا باید دانست که احکام اجتماعی و مذهبی اسلام بهم آمیخته و توأم میباشد و هر دوی آنها هم مبنی میباشد بر علمی که اصولا مستنبط از قرآن است. چون در قرآن احکام تمام قضایا و معاملات که روزانه پیش می‌آیند درج نیست بلکه صورتهائی که از آن درج است خیلی محدود میباشد ناچار مسائل قانونی که در اوایل اسلام پیش می‌آمد از خود پیغمبر و بعد از رحلت آن حضرت از جانشینان وی سؤال مینمودند و بعد اقوال و افعال وی جمع آوری شده و آن بنام سنت مشهور میباشد و چون قرآن و سنت هم پس از چندی برای رفع احتیاجات کافی نبودند لذا برای رفع این محذور دستور جامعی مرکب از احکام مذهبی و احکام معاملات مبنی بر علم فوق ترتیب دادند و این اقدام در اثناء دو قرن اول اسلام از طرف یکعده از ائمه فقه و

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

تفسیر بعمل آمد و ازین آنها دستور ائمه چهار گانه یعنی امام ابوحنیفه، امام شافعی، امام مالک و امام حنبل مستند شناخته شدند و همین چهار مذهب که بنام شافعی، حنبلی، مالکی و حنفی مشهور میباشند اساس قانون تمام کشورهای اسلامی شمرده میشوند، مذهب حنفی در هندوستان و ترکیه شایع و مذهب مالکی در افریقا و شافعی بیشتر در مصر و عربستان منتشر میباشد، اگرچه در محاکم قضائی مصر عمل بفقعه حنفی میشود و اما مذهب حنبلی حالیه متروک است.

برای هر يك از مذاهب فوق شارحینی هم وجود دارد. مثلاً در میان مالکیهای الجزیره خلیل یکی از شراح معروف میباشد که در سال ۱۴۲۲ میلادی وفات یافته است. کتاب او در فقه مالکی که دکتر پرون (۱) و مسیو سنی (۲) که هر کدام علیحده آنرا ترجمه نموده اند بهترین تصانیفی است که در فقه مالکی نوشته شده است. علاوه بر مأخذهای بالا برای دعاوی و فروعاتی که در این کتابها بطور منصوص ذکر از آنها نیست و ناچار بقانون قیاس باید عمل نمود رسائل و مجموعه های خلفا و سلاطین است که آنها را فتاوی مینامند.

غیر از قانون تحریری قانون عوائد و رسوم میباشد که در هر کشوری مختلف است. واقعاً قوانین موجوده اسلامی بآن اندازه ای که در بادی نظر تصور میشود مبنی بر قرآن نیست. بعضی اوقات قانون عوائد و رسوم بر قوانین مدونه تقدم پیدا میکند. مثلاً در مسئله ارث زن که از روی احکام قرآنی ثابت و محقق است میان اهالی کبیل (الغابله) (۳) متروک و بر طبق آن عمل نمیکند و همینطور در بین قبایل یمن هر يك دارای رسوم و عوائد مخصوصه ای هستند که مابین با دستور و احکام قرآن میباشد. مسیو هالوی که جدیداً کشور یمن را سیاحت نموده است مینویسد: «هر يك از قبایل دارای قانون و رسومات مخصوصه هستند.»

قانون جزاهم مبنی بر قرآن و علم تفسیر است و مدار آن نیز نظیر قانون موسوی

۱ - Perron ۲ - Seignettes.

۳ - یکی از نواحی صنعاء است. (مترجم)

(۱۸۶) ظرف مسی قدیمی ساخت عرب

(تورات) بعینه همان قانون قصاص میباشد. ما اینمطلب را قبلاً ذکر نمودیم که تمام دستورات و احکام قدیمه مبنی بود بر قصاص و مجازات بمثل و غیر از اینهم قابل اجرا و عملی نبود و اینرا نیز بیان نمودیم که در ابتدا حق قصاص یا مجازات از آن کسی بوده که جنایت بر او وارد شده و سزا و جزا بشخص جانی و خاندان او متوجه میگردد، زیرا در اقوام قدیمه افراد عبارت از خانواده بوده و هر وقت سزای

جنایتی را نمیتوانستند از پدر بگیرند از اولاد و نوء او میگرفتند و بر طبق همین قانون مشاهده میشود که خدای توریة جزای اعمال پدر را از اولاد تا طبقه سوم و چهارم میگیرد. فایده قصاص آنست که آن سبب میشود قتل نفس کمتر وقوع می یابد، ولی چون در اینجا تقیصه ای بنظر میآمد و آن اینست که يك رشته انتقامات و کینه جوئیهای پیدا شده و غالباً تامت طولانی دوام پیدا میکرد لذا اخیراً قانون دیه را معمول و مجرا داشتند و جریان این قانون تا وقتی بود که حق مجازات از مجنی علیه و خاندان وی بحکومت واگذار بوده است، ولی این اصلاح هم در قانون اقوامی بعمل آمد که دارای حکومت مقتدر بودند. در زمان پیغمبر اسلام یکچنین حکومتی وجود نداشته است و قانون جزائی اسلام بحالت قدیم یعنی همان قصاص و دیه باختیار مجنی علیه باقی مانده و چون مهر مذهب روی آن خورده لذا تا این هنگام باقی میباشد.

قانون موسوی یعنی العین بالعین و السن بالسن که بواسطه وضع قانون دیه تا

درجه‌ای تعدیل شده است در حقیقت اساس کلیه قوانین جزائی قرآن می‌باشد. البته در عوض قصاص بعفو و اغماض هم توصیه شده و آن يك قدم بزرگی بوده که در اسلام گذارده شده است و الا در ادوار قدیمه عدم انتقام را تنگی و عار میدانستند. اینک ما بعضی از آیات قرآنی را که مشتمل بر قوانین جزائی است از نظر خوانندگان می‌گذرانیم.

(۱ - وان عاقبتهم فعاقبوا الخ)

« واگر عقاب گردید پس عقاب کنید بمانند آنچه عقاب کرده شدید و اگر صبر کنید هر آینه آن بهتر است برای صابرين » (سوره نحل ، آیه ۱۲۶) .

(۲ - یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم القصاص فی القتلی الخ)

« ای گروه مؤمنین فرض شد بر شما قصاص در کشته شده ها آزاد بازاد، بنده ببندد ، زن را بجای زن پس هر آن قاتلی که از خون برادر مقتولش در حق او عفو و اغماض بشود متابعت معروفی شده است در اینکه اولیای مقتول در مطالبه قصاص از قاتل سخت گیری نکرده‌اند و باید قاتل نیز دیه را بقدر امکان بدون ممانعت تأدیه نماید و همه اینها تسهیل امر و رحمتی است از خدای شما پس هر که پس از عفو و بخشش و یا اخذ دیه در موقع تقاص تجاوز نماید بقصاص از قاتل برای وی عذاب دردناکی مقدر است » (سوره بقره ، آیه ۱۷۷) .

(۳ - من اجل ذلك كتبنا علی بنی اسرائیل الخ)

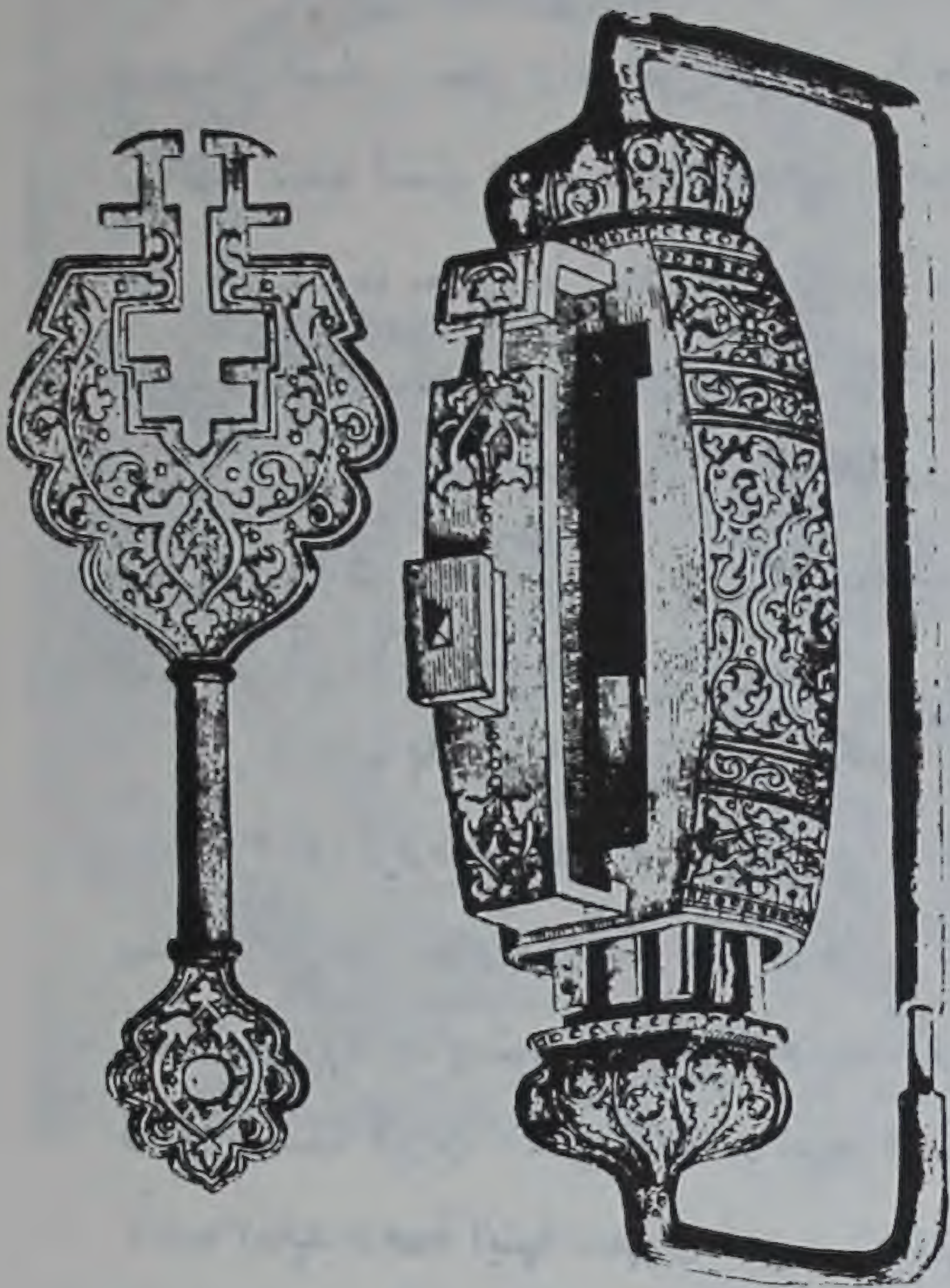
« بلحاظ قتل ناحق قایل مرهایل را مقرر داشتیم بر بنی اسرائیل اینکه اگر کسی دیگر را بدون قتل نفس و فسادی که مستلزم قتل است بکشد مثل آنست که جمیع آدمیان را کشته باشد و هر کس احیاء نموده باشد نفسی را بعفو از قصاص و ویران کشته باشد مثل اینست که جمیع افراد انسان را احیاء کرده باشد و هر آینه بر استی سفره و پیغامبران بمعجزات باهرات بر آنها آمدند ولی بعد از بعث رسل بیشتر آنها طریق اسراف پیمودند » (سوره مائده ، آیه ۲۵) .

(۴ - السارق والسارقة الخ)

« مرد دزد و زن دزد در نتیجه این عمل شنیع (بلا امتیاز) دست هر دوی آنها

را قطع کنید و این جزا (در حق آنها) از طرف خدا « مقرر گردیده است و خداوند غالب و از مصالح انتظام واقف میباشد » (سوره هائده ، آیه ۴۱) .

مفسرین مسائل متعلقه بدیات را مفصلاً بیان نموده اند از جمله قتلیکه بطور عمد واقع شده باشد جزای آن اعدام است در صورتیکه ورثه مقتول راضی بر گرفتن دیه نباشند و اما در غیر عمد، دیه آن یکصد شتر میباشد و بر طرف هم لازم است که آنرا قبول نماید . دیه جراحات وارده مختلف میباشد و بر پدر و مادر قاتل یا تمام خاندان لازم است که

(۱۸۷) - قفل و کلید ساخت عرب

از عهده ادای آن بر آیند و اگر قاتل معلوم نباشد گردنگیر قبیله است که آنرا پیردازد و از اینجا معلوم میشود که ترتیب و انتظام قبیله یا خاندانی این ملت تا چه درجه محکم و اتحاد بین آنها تا چه قدر قوی و پایدار میباشد .

در قرآن نظیر اکثر مذاهب باستان غیر از قتل و جراحات برای جرمها و جنایات دیگر دیه مقرر نشده مثلاً برای دزدی و راهزنی جزاهای مختلف مقرر شده است . جزای دزدی در مرتبه اولی قطع دست راست و در مرتبه ثانی قطع پای چپ میباشد . اما راهزنی مجازات آن حبس یا قطع یکی از اعضاء است . حکم مجازات زنای محصنه سنگسار است مشروط بر اینکه چهار نفر گواه عینی آنرا گواهی دهند و مجرم هم اقرار کند . خوردن شراب حکمش چهل تازیانه است . احکام معاملات در کتابهایی

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

که ذکر آنها گذشت بطور خیلی مبسوط بیان شده است و مادر این مورد مسائل چندی راجع بمالکیت و میراث ذکر مینمائیم که از ملاحظه و بررسی آنها زمینه‌ای از این احکام میتوان بدست آورد .

در باب مالکیت و ملک ، احکام آن در خود قرآن خیلی کم است ، لکن مفسرین آنرا نهایت درجه شرح و بسط داده‌اند . مسلمین این قانون را خیلی پابند بوده و حتی در اقوام مغلوبه هم آنرا رعایت نموده مجری میداشتند و اراضی که در ضمن فتح میگرفتند در عوض مالیاتی که هیچوقت از خمس محصول تجاوز نمینمود آنرا بصاحبانش رد مینمودند .

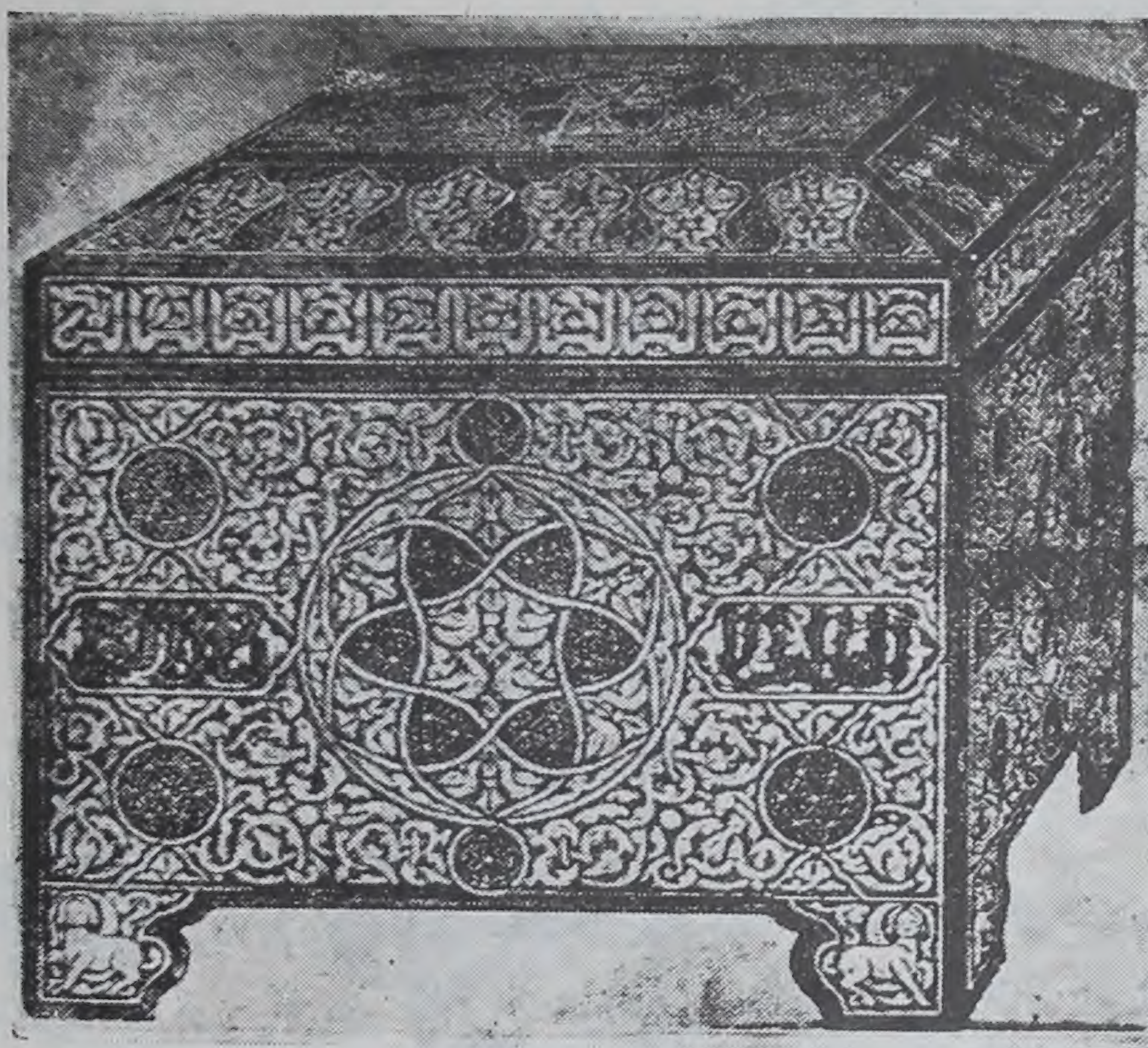
حق مالکانه مبنی بر تصرف شخص کشاورز (زارع) بوده و چون احیای یک زمین بنظر آنها عبارت بود از اینکه آن زمین را قابل زرع کنند لذا از کشت و آبادانی حق مالکیت پیدا میشود ،

قانون مرور زمان را اکثر فقها قائل نبودند لهذا مدتی برای آن تعیین نشده و فقط فرقه مالکی برای غیر اقارب و خویشان دهسال و برای اقارب چهل سال مدت قرار داده‌اند .

اجانب در کشور اسلام نه حق خرید اعیان و اراضی دارند و نه غلام و کنیز اما لفظ اجنبی عبارت است از کسانی که خارج از دین اسلامند و الا مسلمین از هر سرزمین و نژادی باشند نسبت بهم اجنبی نیستند ، مثلاً یکنفر مسلمان چینی بواسطه اسلامش در کشور اسلام همان حق را دارا است که یکنفر عرب بومی آنجا دارا میباشد و مخصوصاً در این امر قانون اسلام با قانون اساسی اروپا يك تفاوت کلی دارد .

احکام وراثت در قرآن مبنی است بر انصاف و داد چنانکه آیاتی که در این باب در پائین نقل میشود خوانندگان کتاب از مطالعه آن آیات این نظریه ما را تصدیق خواهند نمود .

اگرچه فروعاتی را که فقهاء درین باب استخراج نموده‌اند تمام آن در این آیات درج نیست ، لیکن کلیات آن با کمال وضوح ذکر شده ، خلاصه این احکام را با احکام ارث

(۱۸۸) - صندوق متعلق به سلطان کالون

انگلیس و فرانسه که در حاشیه کتاب باهم مقایسه نموده‌ام از ملاحظه آن راجع بزنان شوهردار که میگویند دین اسلام با آنها بطور انصاف رفتار نکرده معلوم میشود که هیچ پایه و مایه‌ای برای آن نیست ، بلکه نسبت با حکام ارث ما ، اسلام حقوق آنها را بیشتر مراعات کرده است .

(للرجال نصيب مما ترك الوالدان والاقرابون الخ)

« یعنی از برای مردان سهمی و حظی مقرر است از ترکه پدر و مادر خود و اقربا و خویشاوندان خویش و برای زنان نیز سهمی و نصیبی است از ترکه پدر و مادر و خویشاوندان خود کم باشد آن ترکه وارث یا زیاد باشد نصیب و حظی که فرض و مقرر است تسلیم آن بر کسی که مستوجب و مستحق (۱) اوست » (سوره نساء آیه ۷)

۱ - مطابق قانون فرانسه فقط اولاد ، پسر باشد یا دختر ، تمام ترکه را مالک میشود . (مصنف) .

(یوصیکم الله فی اولادکم لان کر مثل حظ الانثیین فان کن نساء الخ)
(ولکم نصف ماترک ازواجکم ان لم یکن لهن ولد الخ)

« خداوند سفارش میکند بشما در میراث اولاد خودتان که برای هر پسری سهم دو دختر است و اگر اولاد دو دختر و زیاده باشند سهم آن دو ثلث از ارث است و اگر یک دختر باشد (۱) نصف ارث فرض و سهم اوست و برای هر یک از پدر و مادر میت شش یک تر که است ، اگر برای میت اولادی (۲) باشد چه پسر و چه دختر با وجود اولاد هر یک از ابوین شش یک میبرند و اگر برای میت اولادی نباشد مادر (۳) او یک ثلث میبرد پدرش دو ثلث پس اگر بوده باشد برای میت (زیاده از یک) برادر (یا خواهر) بمادر شش یک (۴) داده میشود ولی این ترتیب توارث بعد از اداء دیون و وصیتهای میت است و نمیدانید که از پدران و اولاد شما کدام یک انفع است برای شما تا بقدر استحقاق آنها ارث معین کنید لیکن خداوند بحکمت کامله و مصلحت واقعیه فرض هر یک را معین و توصیه فرموده براستی خدای دانا و حکیم است .

فرض و سهم شما از ترکه زنان (۵) شما نصف است اگر برای آنها اولاد نباشد و اگر اولاد باشد سهم شما چهار یک خواهد بود ولی بعد از اداء دیون و عمل بوصیتهای آنها و اگر شما چیزی (ترکه) باقی بگذارید و اولادی برای شما نباشد سهم زن یک ربع

۱ - در فرانسه اگر میت دارای اولاد یا نوه باشد پدر و مادر سهمیه نخواهند برد .
در انگلستان تمام ترکه را مادر میبرد و اگر از میت زوجه ای باشد بمادر شریک خواهد بود . (مصنف) .

۲ - مطابق قانون فرانسه حصه ذکور وانات مساوی میباشد .

۳ - در فرانسه اگر مادر و برادر هردو باشند مادر یک ربع و برادر هاسه ربع میبرند و اگر مادر و پدر هردو باشند بهر یک یک ربع و برادرها نصف میرسد . (مصنف) .
۴ - در فرانسه از ترکه زن با بودن اقرباء شوهر نمیتواند چیزی ببرد ، برخلاف در انگلستان که تمام ترکه را او مالک میشود . (مصنف) .

۵ - در فرانسه با بودن اقربائیکه ارث میگیرند بزوجه چیزی نمیرسد . در قانون انگلستان اگر زوجه تنها باشد نصف ترکه را باو داده باقیرا دولت میبرد ، اگر زوجه و اولاد هردو باشد بزوجه یک ثلث داده باقی با اولاد یا نواده داده میشود . (مصنف)

میباشد و اگر اولادی باشد از ترکه شما زن هشت يك میبرد و این بعد از عمل ب وصیت و اداء دیون میباشد و اگر از مردی یا زنی میراثی باقی ماند و برای او پدر و اولاد (یعنی اصلی و فرعی) نباشد و از برای او برادر و خواهر مانده باشند سهم هر يك شش يك خواهد بود و اگر از یکی زیاد تر باشند پس آنها در يك ثلث شريك خواهند بود و اینهم بعد از وصیتهای میت و اداء دیون غیر زیان آور داده میشود (سوره نساء، آیات ۱۱ - ۱۲).

(يَسْتَفْتُونَكَ قُلُوبُهُ يَفْتِيكَمُ فِي الْكَلَالَةِ انْ امْرؤُهَا كَالْخ)

یا محمد طلب میکنند از تو در میراث کلاله (اخوه و اخوات) بگو بآنها خداوند بیان حکم ارث کلاله را فرمود اگر کسی بمیرد اولادی نداشته باشد و يك خواهر داشته باشد نصف ارث فریضه و مال خواهر است و اگر خواهر بمیرد و اولاد نداشته باشد تمام ارث آن مال برادر اوست (۱) و اگر دو خواهر باشند دو ثلث از ترکه برادر ابوینی و ابی خود میبرند و بالفرض اگر برادران و خواهران با هم باشند هر ذکوری سهم دو انثا میبرند خداوند بیان فرمود این احکام و فرایض را یاد بگیرد و عمل کنید تا گمراه نشوید (سوره نساء آیه ۱۷۶)

(وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيُذَرُونَ از و اجا وصية الخ)

و کسانی که از شما وفات میکنند و زنانی باقی میگذارند باید در حق این زنان وصیت کنند که یکسال از آنها نگهداری شده و از خانه بیرون نکنند (سوره بقره آیه ۲۴۰) انتظام امور قضائی و ترتیب محاکمات در مسلمین خیلی مختصر و ساده است، یکنفر قاضی که از طرف خلیفه یا سلطان عصر منصوب میشود تمام دعاوی را شخصاً رسیدگی نموده و فیصله میدهد و حکم او هم قطعی است. متداعیین شخصاً بمحکمه بعد از احضار حاضر شده قضایا را شرح داده دلایل خود را که از جمله قسم و شهود -

۱ - اگر اولاد یا والدین نباشند در قانون انگلیس و فرانسه تم که برادر و خواهر میرسد و اگر یکی از پدر و مادر موجود باشد مطابق قانون فرانسه با برادر و خواهر شريك خواهد بود و حصه او ای همانست که در بالا مذکور داشتیم. (مصنف).

است اقامه میکنند و بعد از طرف قاضی در همان جلسه قضاوت و اظهار عقیده شده و حکم فی - المجلس داده میشود . در مراکش اتفاق افتاد که من در يك دادگاهی که قاضی مشغول رسیدگی بدعوی بود حضور بهمرسانیده و این محاکمه و طرز قضاوت سطحی را تماشا کردم ، قاضی در مکانی متصل بدارالحکومه که اطراف آن باز بود بر مسند قضاوت نشسته و هر يك از متداعیین باشهود در جای خود قرار گرفته و مطالب خود را در الفاظ مختصر و ساده تقریر میکردند ،

بعضی موارد که یکنفر محکوم بخوردن چند

تازیانه میشد در پایان جلسه همانجا حکم مزبور را اجرا مینمودند . این طریق مختصر و ساده ممکن است باندازه دادگستری های پر پیچ و خم اروپا اطمینان بخش نباشد ، لکن بزرگترین فائده آن اینست که وقت متداعیین ضایع نمیشود و خسارت کمر شکنی که بواسطه پیچ و خمهای زیاد دادگاههای امروز ما بمتداعیین می رسد لااقل در اینجا آن خسارت نیست . باوجود جریان ساده و مختصر این محاکمه که ذکر شد کلیه احکام صادره بطور عدالت و انصاف صادر میشود .

اساساً عرب دارای حس انصاف و عدالتخواهی است و علتش فقط این نیست که آن در قرآن بزرگترین فضایل انسانی شمرده شده : بلکه عامل دیگر هم دارد و آن اینست که وضع زندگانی اولیاء آنها طوری بود که انصاف و داد در آن نهایت درجه لازم و ضروری بوده است .

ما در خاتمه این بیان مینویسیم که در مسلمین جوش مساوات و برابری (چنانکه در نظامات سیاسی آنها معلوم خواهد شد) در نهایت درجه کمال میباشد. این مساوات

باب سوم - نظامات اجتماعی و سیاسی

که در اروپا با کمال حرارت و جوش ذکر شده و ورد زبان خاص و عام است، ولی جز در کتب اثری از آن در خارج مشهود نیست در مسلمین عملاً وجود داشته و جزء معاشرت شرقی قرار گرفته است. اختلاف سخت و شدید بین طبقات و دستجات که انقلاباتی در اروپا ایجاد کرده و در آتیه انقلابهای خونین تری را ایجاد خواهد نمود در مسلمین آن اختلاف وجود ندارد. ملازم و خادم بدون مانعی میتواند دختر اربابش را بزنی بگیرد چنانکه عده زیادی از این قبیل ملازمین قدیم خانگی در کشورهای اسلامی یافت میشوند که بمناصب عالیه و مقامات رفیعه رسیده اند.

نویسندگان ما این اقوام را که اهل اروپا هنوز از آنها بیخبرند از دور مطالعه کرده این است تمام نظامات آنها را بنظر خیلی حقارت دیده و از نظامات خود بمراتب پست تر شمرده اند. لکن محققینی که در این مسائل مطالعات عمیقه دارند نظریه ایشان عکس آن میباشد و شاهد بر این معنی قول **مسیو لوپلای** (۱) است که ما آنرا در اینجا نقل میکنیم: مشارالیه که یکی از محققین نامی و نویسنده زبردست مذهبی است در کتاب **عديم النظير** خود که راجع بمشرق تألیف کرده چنین مینویسد: «در نظامات مربوطه باصلاح حال کارگران و رنجبران نتایج سوء و محظوراتی را که اروپا دچار آن شده مسلمین تا کنون محفوظ مانده هنوز میان آنها يك سلسله نظامات عمده ایست که بوسیله آن صلح و آشتی بین غنی و فقیر و ارباب و خادم برقرار میباشد و همینقدر کافی است که بگوئیم آن ملتی که اروپا ادعا میکند که باید وی را تعلیم داده تربیت کند واقعاً ملتی است که از او باید درس بگیرد (۲)».

فصل سوم

نظامات سیاسی

ما در باب متعلق بخلافت بغداد شرحی راجع باصول نظامات کشوری مذکور داشته از طرز حکومت علی الخصوص انتظامات امور مالی و اقسام مالیات و درآمد

۱ - M. le play.

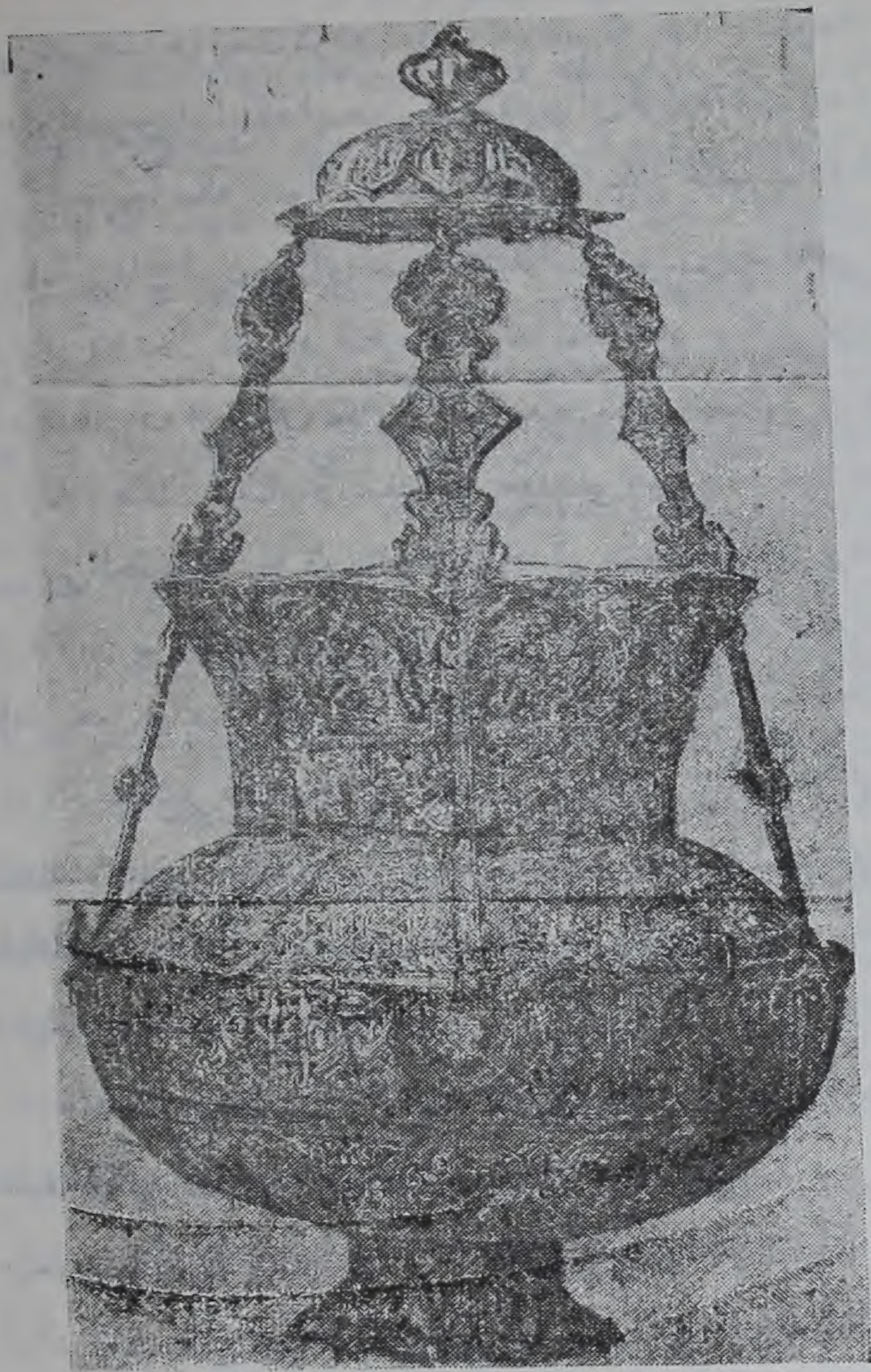
۲ - این بیان مؤلف هم مربوط بزمان تألیف کتاب است. (مترجم).

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

و شهربانی و غیرها بحث کرده ثابت نمودیم که طرز حکومت آنان با قاعده و عاقلانه بوده ولی افسوس پایه ای که این حکومت بر روی آن قرار داشت نامحکم و پیدوام بوده است. توضیح آنکه اصول نظامات سیاسی اسلام خیلی ساده است یعنی شخص خلیفه که سایه یزدان است دارای تمام اختیارات کشوری و مذهبی و نظامی کشور بوده و رعایائی که تحت نظر او اداره میشوند تماماً با هم مساوی میباشند. غیر از قوه مزبور و یا حکومتی که از همان مقام خلافت تعیین شده باشد قوه دیگری در تمام کشور نبوده و در اسلام طبقات ممتاز و یا مناصب موروثی هیچیک وجود نداشته است. فی الحقیقه طرز حکومت اسلامی حکومت دموکراسی بوده که تحت یک کفر سلطان مقتدر تمام مردم از وضع و شریف، امیر و فقیر با هم مساوی بودند و رعایت حقوق کاملاً بعمل میآمد، چنانکه راجع به پادشاه غسان که بعد از جنگ یرموک ایمان آورده و بین او بایک نفر عرب حکمی که عمر خلیفه دوم نمود ما آنرا در سابق ذکر نمودیم و مفاد آن این بوده که در سلاطین هم حکم قصاص جاری میشود، زیرا امتیاز شخصی و یا طبقه ای و خانوادگی در اسلام بطور کلی ملغی و تمام مسلمین در نظر پیغمبر اسلام برادر و برابر میباشند.

در دوره خلفای اولیه منصب خلافت انتخابی بود، لکن بعد موروثی گردید یعنی خلیفه از بین اولاد ذکور خود هر کدام را که لایق میدید برای جانشینی خود نامزد مینمود و این ترتیب حسب ظاهر مفید بود زیرا زمام حکومت هیچوقت دست اکبر اولاد خلیفه باقی نمیماند، ولی عیبی که داشت این بوده است که همیشه بین اولاد خلیفه عداوت و رقابتهای خونین پیدا میشد که در صورت اولی این محذور نبود. چون خلفا در تمام قطعات کشور کاملاً نمیتوانستند اقتدارات خود را حفظ نمایند ناچار در هر کشور معظمی یک نفر بعنوان نایب السلطنه از طرف خلیفه مقرر میشد که تمام اختیارات خلیفه را دارا بود یعنی حکومت کشوری و مذهبی و نظامی با شخص او بوده است و چون در مقابل قوه این نایب السلطنه ها قوه دیگری وجود

نداشت لهذا در آنها
هوای استقلال پیدا
شده و اسباب و مهمات
جنگی و غیره که تماماً
در دست آنها بود سبب
میشد که در این مقصود
پیشرفت حاصل کنند
و بالنتیجه بین خلفا و
فرمانروایان سرکش
در مشرق و مغرب
همیشه آتش جدال و
قتال مشتعل بوده است.
طغیان فرمانروایان
سبب عمده ضعف
حکومت خلفا بوده -
است . البته اسباب و
عوامل دیگری هم برای
این ضعف وجود داشته -
است و یکی از آنها
که باید آنرا عامل

(۱۹۰) - قندیل مسجد قاهره

قوی دانست این بوده که از مراکش تا هندوستان اقوام مختلفه زیادی تحت حکومت
اسلام در آمده و جزء رعایای اسلامی شمرده میشدند . احکام قرآنی که برای بعضی
نهایت موزون بود برای رفع احتیاج دیگران کفایت نمینمود . سریانی یهود ، بربر و
نصاری تا چندی نظامات فاتحین خود را قبول نموده ، ولی وقتی که بر آنها معلوم گردید

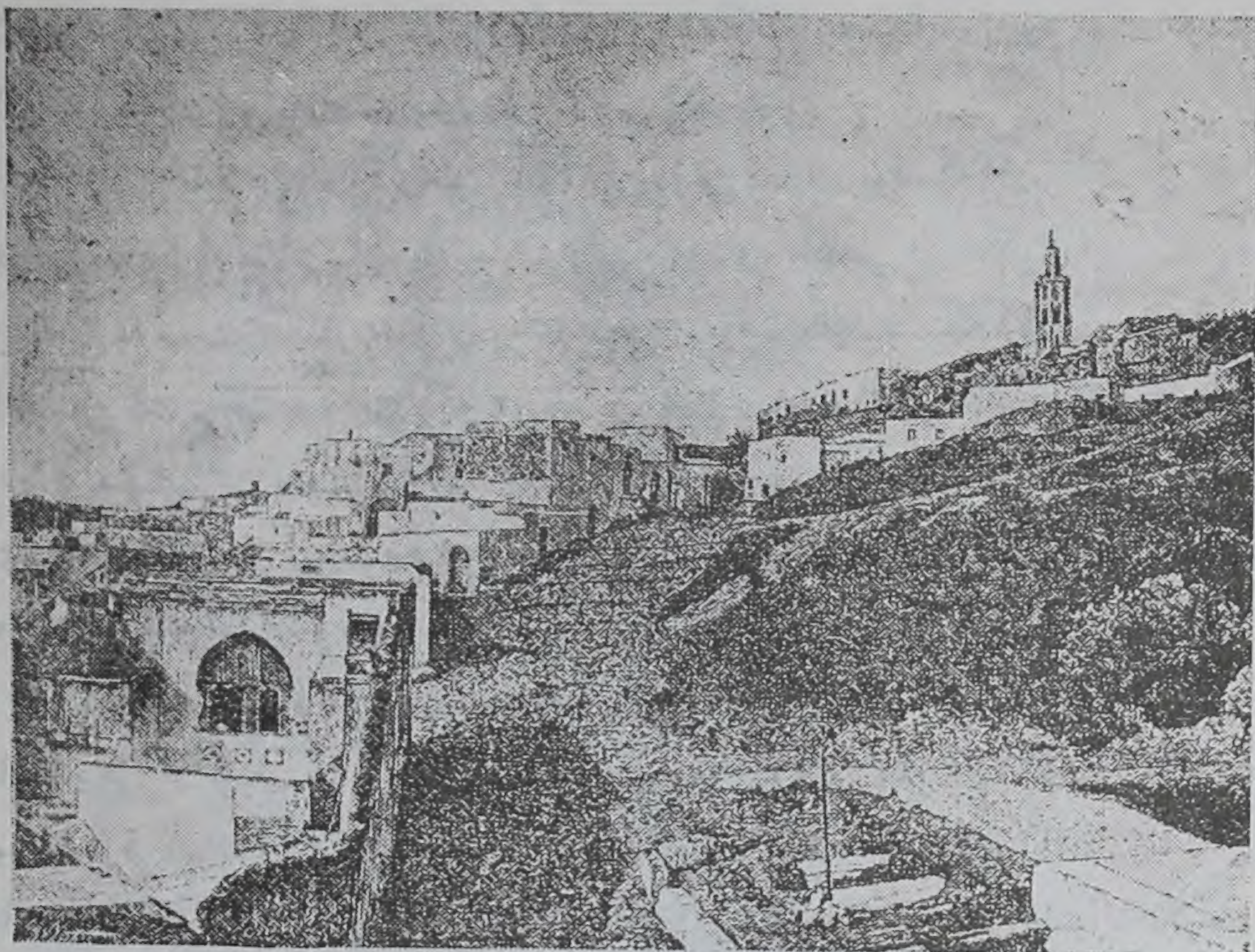
کتاب چهارم - رسوم و نظامات

که این نظامات برای رفع تمام احتیاجات آنها کافی نیست این بود بنای کوشش را گذاشتند که از این نظامات خود را خلاصی بخشند.

لیکن باید دانست که همین نظامات سیاسی ضعیف بوده که از برکت آن اعراب خود را بذروه ارتقاء رسانیدند. اختیارات کشوری، مذهبی و لشکری این سه نیروی بزرگ را به دست یکنفر سپردن برای عرب آنوقت مفید بود که کشور آنها بملوک - الطوائفی تقسیم میشد، چنانکه نتیجه آنها باسرع وقت ظاهر گردید. قبل از اسلام اعراب به قبایل نیم وحشی کوچک کوچکی تقسیم میشدند که هر يك یادیگری همیشه مشغول جدال و قتال بودند و قبل از وفات پیغمبر اسلام همین اعراب در طول یکقرن تمام دنیا را تسخیر نمودند.

نظامات واحده باختلاف زمان سبب ترقی و تنزل یکقوم هر دو میتواند بشود. ما در یکی از ابواب کتاب دیگر خود راجع باثر تفریات و تطورات حاصله در اجتماع نسبت بترقی و تنزل یکقوم شرحی مذکور داشته بیان متضاد فوق را حل نموده ایم، ما در آنجا از یکطرف اینمطلب را ثابت نمودیم که یکقوم وحشی وقتی میتواند از توحش بیرون آید که مطیع يك نظامات و پابند قوانین موضوعه ای باشد و از طرف دیگر نشان دادیم که از میان ملل را قیه آن ملت میتواند ترقی و تمدن خود را ثابت و پایدار نگاهدارد که احکام و قوانین اجتماعی که بوسیله آن ابتدا از توحش بیرون آمده بود بتواند از بند آن خود را آزاد کند. (۱) عرب از برکت پیمبر اسلام مقام اول را برای خود حاصل نمود یعنی از چاه تاریک توحش خارج شد، بشاه راه ترقی و تمدن داخل گردید، لیکن از عهده انجام شرط دوم نتوانست بر آید این بود که ترقیات حاصله خود را از دست داده رو بزوال نهاد. در عرب یکچنین شخصی پیدا شد که تمام طوایف و قبایل مختلفه متفرقه را تحت کلمه واحده جمع نموده بزنجیر محکم قوانین و نظامات مخصوصی آنها را مقید و پابند ساخت، لیکن از میان آنها چنین شخصی پیدا نشد که آن ها را از قید مزبور رهائی بخشد. احکام قرآنی که در زمان پیغمبر و نیز در

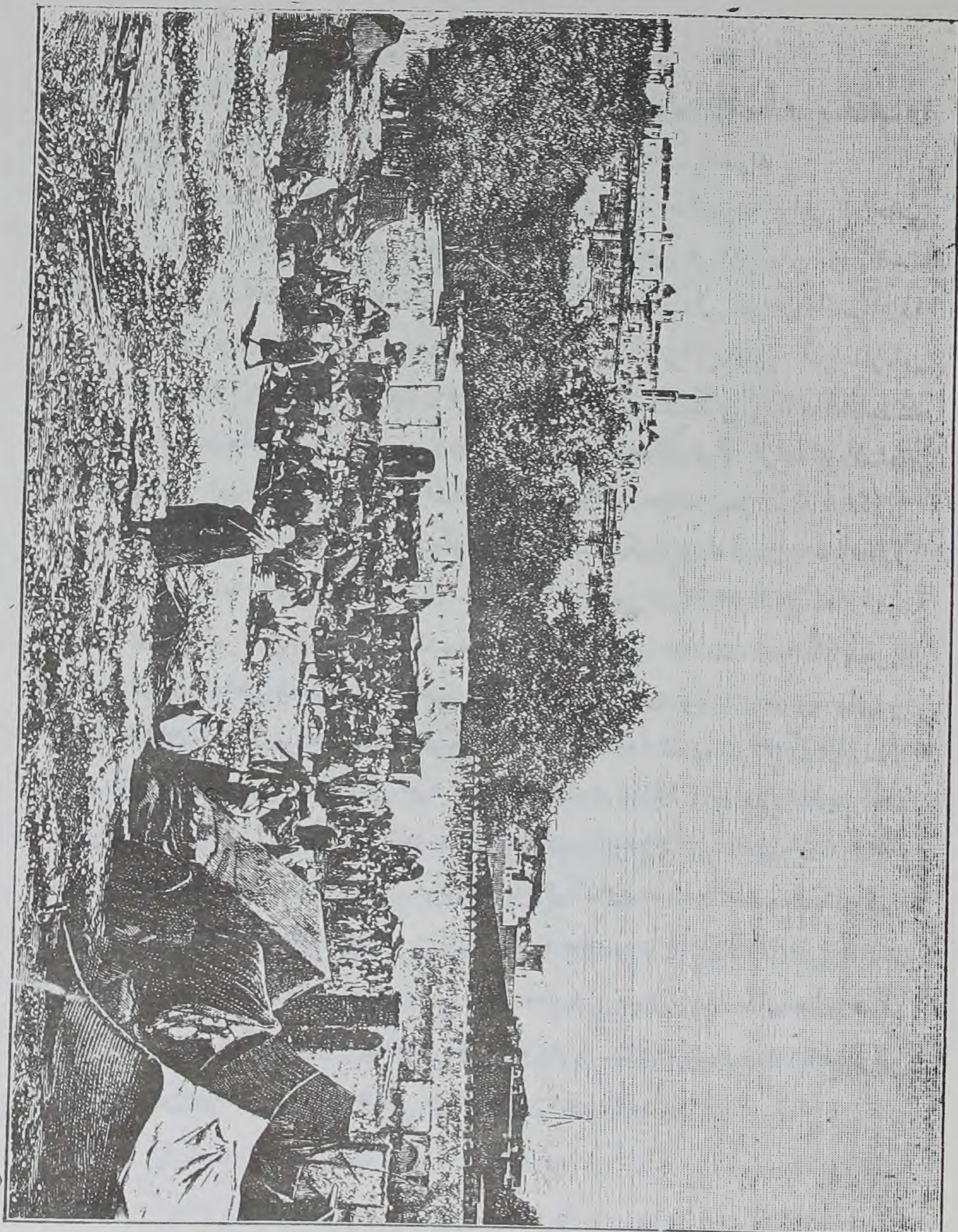
۱ - یعنی مطابق مقتضیات دوره و زمان آنها اصلاح کند و از جمود و رکود خود را نجات بخشد. (مترجم).

(۱۹۱) - یکی از خیابانهای طنجه

ابتدای فتوحات اسلام که کافی برای تمام احتیاجات قومی بود در چند قرن بعد کفایت نمی نمود و اگر این قانون فقط مذهبی میشد مطلبی نبود. لیکن چون علاوه بر قانون مذهبی دستور العمل اجتماعی و سیاسی و مالی هم بوده و تغییر و تبدیل آن به هیچ قسم ممکن نبود لذا بعد از چندی این اشکال پیش آمد که اوضاع و احوال قوم روزانه تبدیل - یافته و بین احتیاجات روز افزون با قانون اساسی غیر قابل تغییر آنها مطابقت وجود نداشته است. بالاخره قانون مذکور آنها را بوضع سابق باقی گذارده نمیگذاشت قدمی جلو تر بردارند.

اگر چه تبدیل نظامات اسلامی غیر ممکن شمرده میشد، ولی با این حال در اغلب مواد کم و بیش چنین گنجایشی بوده است که در آن مطابق احتیاج زمان اصلاحی بعمل آید، ولی چیزی که تغییر آن ابداً امکان پذیر نبود و در حقیقت جزء اعظم نظام

(۱۹۲) بازار بزرگ در طنجه

باب سوم - نظامات سیاسی و اجتماعی

تمام حکومت اسلامی شمرده میشد این بود که کایه اختیارات و اقتدارات مملکت را بدون هیچ مسؤولیتی دست یکنفر سپرده و او را سایه یزدان بشمرند.

این حکومت در دوره حکومت عرب و نیز در دوره حکومت اقوامی که حامی و مروج شریعت اسلام بودند همیشه حکومت مذهبی و نظامی هر دو بود، راست است که آن در اسرع اوقات سلطنتهای خیلی بزرگ تشکیل داده ولی نتوانسته است آن را باقی نگاهدارد و تاریخ عرب، مغول و ترك هم ثبوتی است بر این معنی. این سلاطین با مشکلات داخلی و خارجی روزانه تا این درجه مشغول گشتمکش بوده اند که باستثناء آن اوقات که در رأس این حکومت رجال لایق فوق العاده ای قرار گرفته بودند تمام اوقات آنها مصروف دفاع بوده و برای اصلاح و ترقی کشور موقع پیدا نمیکردند.

بدینجهت سلطنتهای با عظمت لشگری خیلی زود تشکیل یافته و بزودی هم تحلیل رفته نابود میشدند، یعنی بعد از دو یا سه نفر از سلاطین زبردست لایق زمام امور بدست اشخاص غیر لایق افتاده فوراً کشور رو با انحطاط گذاشته است، چنانکه مشرق و اندلس هر دو گواهی هستند بر این معنی. دوره خلافت هارون و پسرش مأمون دوره درخشان بغداد شمرده میشود، لیکن بعد از آن دوره تنزل شروع گردید و نیز اندلس در زمان آخرین خلفای بنی امیه بواسطه کفایت و لیاقت المنصور وزیر اعظم آخرین درجه ترقی را حائز بوده است، ولی در قرن یازدهم وقتی که این خلیفه وفات نمود از همان وقت کشور و خاندان هر دو رو بزوال گذاردند. مملکت بدست برابر افتاد و هر يك از والیان علم استقلال بر افراشتند و مخصوصاً از جنك داخلی بقدری که صدمه دیدند از دشمنان خارجی بآنها آنقدر صدمه نرسید خلاصه اینمطلب همان طور است که در فوق گفته شد: نظامات معینه که در یکوقت قومی را باوج ترقی میرساند همان نظامات در وقت دیگر سبب تباهی و بربادی آن قوم میگردد.

باب چهارم - راجع بزنان مشرق

فصل اول

علل و اسباب تعدد زوجات در مشرق

اگر بخواهیم بر رسوم و نظامات یسکقوم اجنبی آشنا شده درست از آن واقف گردیم برای لحظه‌ای هم شده لازم است از محیط خود قطع نظر کرده وضع و حالت خاص آن قوم را از نظر بگذرانیم و خود را بجای آنها فرض کنیم، خاصه اگر بخواهیم رسم تعدد زوجات را که نسبت بآن در اروپا چقدر خیالات باطل انتشار یافته تحت مطالعه بیاوریم این عمل برای مایشتتر ضروری خواهد بود. در اروپا هیچیک از رسوم مشرق بقدر تعدد زوجات بد معرفی نشده و در باره هیچ رسمی هم اینقدر نظر اروپا به خطا نرفته است.

نویسندگان اروپا تعدد زوجات را شالوده مذهب اسلام دانسته و در اشاعت و انتشار دیانت اسلام و تنزل و انحطاط ملل شرقی، آن را علة العلل قرار داده‌اند. آنها علاوه بر همه اعتراضات، نسبت بزبان مشرق هم ابراز همدردی نموده منجمله اظهار میکنند که آترنان بدبخت را زیر پنجه خواجه سرایان سخت و شدید در چهار دیوار خانه مقید نگاهداشته‌اند و بمجرد حرکت مختصری که موجب رنجش و عدم رضایت خانه خدایان شود حتی ممکن است آنها را با کمال بیرحمی اعدام نمایند، ولی تصور مزبور از جمله تصوراتیست که هیچ مدرك و اساسی برای آن نیست، چنانچه خوانندگان این باب از اهل اروپا برای مدت کمی تعصبات اروپائی را از خود دور سازند تصدیق خواهند نمود که رسم تعدد زوجات برای نظام اجتماعی مشرق يك رسم عمده ایست که بوسیله آن، اقوامی که این رسم میان آنها جاری است روح اخلاقی ایشان در ترقی و تعلقات و روابط خانوادگی آن قوی و پایدار مانده و بالاخره در نتیجه همین رسم است که در

(۱۹۳) - دن گوره فروش در مصر علیا

باب چهارم - زنان مشرق

مشرق اعزاز و اکرام زن هم بیش از اروپاست .

ما قبل از شروع باقائه دلیل و اثبات مدعای خود از ذکر این مطالب ناچاریم که رسم تعدد زوجات ابدأً مربوط باسلام نیست ، چه قبل از اسلام هم رسم مذکور در میان تمام اقوام مشرقی از یهود ، ایرانی ، عرب و غیره شایع بوده است . اقوامیکه در مشرق قبول اسلام نمودند ازین حیث فائده‌ای از اسلام حاصل ننمودند و تاکنون هم در دنیا يك چنین مذهب مقتدری نیامده که اینگونه رسوم مانند رسم تعدد زوجات را به تواند ایجاد کند و یا آنرا منسوخ سازد . رسم مذکور فقط بر اثر آب و هوای مشرق و در نتیجه خصایص نژادی و علل و اسباب دیگری که بطرز زندگانی مشرق مربوط بوده پیدا شده است ، نه اینکه مذهب آنرا آورده باشد و معلوم است آب و هوا و خصایص قومی از جمله عواملی است که فوق العاده قوی و مؤثر بوده و حتی ما لازم هم نمیدانیم که راجع بآن زیاد قلمفرسائی نمائیم . بعلاوه اصل طبیعت و ساختمان مخصوص زنان مشرق و لزوم حضانت طفل و امراض و عوارض و غیره آنها را اغلب مجبور ساخته که از شوهر کناره گیری اختیار کنند و چون آب و هوای مشرق و جبلت قومی طوری است که برای مرد تحمل این کناره جوئی موقتی غالباً غیر ممکن بوده لهذا تعدد زوجات لزوم پیدا نموده است .

در مغرب هم باوجود اینکه آب و هوا و طبیعت هیچیک تنهائی برای وجود چنین رسمی نیست معذلك رسم وحدت زوجات رسمی است که ما آنرا فقط در کتابهای قانون می بینیم درج است والا خیال نمیکنم بشود این را انکار نمود که در معاشرت واقعی ما اثری از این رسم نیست . راستی من متحیرم و نمیدانم که تعدد زوجات مشروع مشرق از تعدد زوجات سالوسانه اهل مغرب چه کمی دارد و چرا کمتر است ؟ بلکه من میگویم که اولی از هر حیث بهتر و شایسته تر از دومی است . اهل مشرق وقتی که بلاد معظمه ما را سیاحت میکنند از این اعتراضات و حملات ما دچار بهت و حیرت گردیده متغیر میشوند .

باری رسم مزبور بدو آاز اسباب طبیعی که در بالا گفتیم پیدا شده و بعد خیلی زود

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

جزء قانون معاشرت قرار گرفت ، آرزو و هوای نسل زیاد که خاصه اهل مشرق است ، ذوق تشکیل عائله و ترتیب زندگی خانگی آنها ، غیرت و انصافی که برخلاف مردان اروپا در نهاد آنهاست که زن را بعد از گرفتن از خود جدا نمیسازند و اسباب دیسگری که ذکر آن خواهد آمد تماماً باعث این شده که قانون ، رسم مزبور را پایدار و استوار نموده است . اگر این اصل را ماقبول کنیم که بتدریج قانون تابع و پابند رسوم میشود باید اینرا هم قبول نمود که تعدد زوجات غیر جائز و خارج از قاعده اروپا که جزء معاشرت ما قرار گرفته یکروز قانوناً جایز قرار داده میشود .

از جمله اسباب تعدد زوجات مشرق اسبابی است که بطبقه معینی اختصاص دارد و از بیان آنها ظاهر میشود که در بعضی ممالک ناموس احتیاج تاچه درجه این رسم را محکم و پایدار نموده است . بعضی اروپائیان متدین و منصف بعد از مشاهده این اسباب و عوامل ، لزوم این رسم را تصدیق مینمایند ، چنانکه مسیو لوپلائی که یکی از علمای مشهور است در کتاب خود نسبت بطبقه سوم اهل مشرق که شغل آنها مزدوری و زراعت است لزوم تعدد زوجات را ذکر نموده و مینویسد که فقط این نیست که ضرورت و احتیاج این رسم را ایجاد نموده باشد بلکه خود زن ها عوض جلو گیری باصرار شوهران خود را برای تزویج ثانوی مهیا و آماده میسازند . فاضل شهر مینویسد که : «نظر باینکه جوانها را درس خیلی کم زن میدهند عیال اولی پس از آوردن اولاد چندی شکسته شده در صورتیکه شوهر بحالت جوانی باقی می باشد ، اینجاست که خود زن شوهرش را برای نکاح ثانوی ترغیب نموده یا لاقلاً اجازه آنرا بمرد میدهد ، البته این مطلب خالی از تعجب نیست که چگونه میشود زن برای ازدواج ثانوی مرد تن در دهد مگر این نکته را هم باید در نظر داشت که در این طبقه از مسلمین تمام کارهای خانه هر قدر سخت هم باشد بعهده زن است که باید آنرا انجام دهد (چون در طبقه مردم زراعت پیشه زن نمیتواند زیاد در خانه توقف کند) ناچار برای انجام فرایض و خدماتی که بعهده او است بکمک و همراهی یک نفر دیگر احتیاج پیدا میکند و این کمک یا از اقربا و خویشان و آن زن باید بعمل میاید و یا از کنیز . کمک گرفتن از اقرباء غالباً خالی

(۱۹۴) - يك دختر جوان مصری

از اشكال نیست اماکنیز علاوه بر عدم بضاعت برای خریداری وی، غالباً چنین اتفاق

میافتد که او در تصرف خانه خدای منزل در آمده بین او با خانمش رقابت پیدا میشود، پس بآسانی میتوان فهمید که در چنین صورتی چگونه خود زن شوهرش را برای نکاح ثانوی آماده و مهیا خواهد نمود، خاصه وقتی که سنش بالا رفته بامور منزل و پرورش اولاد مستغرق باشد.

مصنف فوق مینویسد که یکی از اسباب مهم تعدد زوجات شوق مفرطی است که اهل مشرق با اولاد زیاد دارند و در نظر آنها مصیبتی بالاتر از نداشتن اولاد نیست و اگر از يك زن دارای اولاد هم باشند معذاك برای تکثیر آن بنکاح ثانوی اقدام مینمایند. همین محقق اظهار میدارد که در اینگونه تعدد زوجات هیچگونه رقابت یا خصومت و عداوتی هم میان زنان پیدا نمیشود. در نظر ما این امر بواسطه تعصبات اروپا جزء محالات شمرده میشود و علت اصلی آنهم این است که ما میخواهیم اینگونه مسائل را مطابق تمایلات و احساسات خود تحت نظر گرفته قضایات نمائیم بدون اینکه افکار و عقاید خود آن اقوام را در آن شرکت دهیم. آری برای دور ساختن یا پدید آوردن يك تعصب مدتها وقت لازم دارد بگذرد. در خاتمه بیان مینویسیم که ما وقتی که ازمنه قدیمه را در نظر گرفته میبینیم که در يك خانواده یکزن مورد استفاده و آلت شهوت رانی تمام رجال آن خانواده واقع میشد حتی حالیه هم در هندوستان بعضی اقوام هستند که میان آنها يك زن عیال چندین نفر از اعضاء خانواده میشود، آنوقت ملتفت میشویم که در مسئله تعدد زوجات اهل مشرق افکار و خیالات ما تاچه اندازه محتاج باصلاح بوده و ناگزیریم آنرا تغییر دهیم.

فصل دوم

تأثیر اسلام در وضع زنان مشرق

اسلام بصرف قبول رسم تعدد زوجات که از پیش در مشرق شایع بوده اکتفا ننمود بلکه در وضع زنان مشرق تأثیر نمایان رضایت بخشی بخشید. اسلام بجای اینکه از مقام زن کاسته و ویرا پست و فرومایه معرفی کند چنانکه در اینعصر بدون هیچ

باب چهارم - زنان مشرق

تعقلی ورد زبان خاص و عام است مقام زن را در جامعه بسی بالا برده نسبت به ترقی و سعادت وی خدمات نمایانی انجام داد. مثلاً احکام وراثت قرآن که سابقاً ذکر شد در مقابل قانون اروپا برای زن بغایت مفید و از مطالعه آن معلوم میشود که تاچه اندازه رعایت حقوق زن بعمل آمده است. آری مسئله طلاق را اسلام جائز قرار داد و اختیار آنرا هم بمرد واگذار نموده ولی در عین حال در احکام متعلقه بطلاق اکیداً اینمطلب قید شده است که با زنان مطلقه رویه عدالت و مروت و انصاف را کاملاً باید مرعی داشت. برای معلوم داشتن درجه تأثیری که اسلام در وضع و حالت زنان بخشیده بهترین طریقه این است که مراجعه بقبل از اسلام نموده معلوم داریم که در آن زمان وضع آنان چه بوده و چه مقامی را در جامعه دارا بودند و بعد از اسلام بچه مقامی نائل شدند و برای حل این قضیه طریقی بهتر از احکام نواهی خود قرآن نیست که میفرماید: «ای مؤمنین حرام شده است بر شما مادران شما، دختران شما، خواهران شما، عمه های شما، خاله های شما، برادرزاده، خواهرزاده و مادران رضاعی شما، خواهران رضاعی شما و مادران زنان شما و دختران زنان مدخوله شما که در دامن شما پرورش یافته اند و زنان پسران شما و نیز دو خواهر». (۱) از احکام فوق چنانکه ملاحظه میشود بخوبی میتوان پی برد اشخاصی که این احکام در باره آنها نازل شده معامله آنان قبلاً با این زنان بیچاره که از حالا بر آنها حرام میشوند چه بوده است. لیکن وقتی که این امر را در نظر میگیریم که در ادوار قدیمه اخلاق و اطوار تمام اقوام سامی همینطور بوده است آنوقت با عراب دوره جاهلیت بنظر نفرت و حقارت نخواهیم نگاه نمود، مثلاً احکام نواهی باب هیجدهم کتاب احبار (۲) توریة از آیه ششم تا آیه هیجدهم را که ملاحظه میکنیم می بینیم که آنها مماثل با همین احکام بلکه شدیدتر میباشند. عصر جاهلیت زن را مخلوقی میدانستند برزخ بین حیوان و انسان که فائده خلقت وی فقط تکثیر نسل و خدمت بمرد بود، پیدا شدن دختر برای زن موجب شئامت و بدبختی بوده است، زنده دفن کردن آنها رایج

۱ - سورة نساء آیه ۲۸. (مترجم).

۲ - سفر لاویان توراۃ باب ۱۸ از ورس ۶ تا ۱۸. (مترجم).

و شایع بوده و جزء حقوق مشرعه اولیای دختر شمرده میشد. مسیو کوسن دو پرسوال (۱) مکالمه پیغمبر و قیس یکی از مشایخ بنی تمیم را نقل میکند که از مطالعه آن معلوم میشود نسبت به جنس دختر احساسات عرب چه بوده است. او مینویسد که روزی پیغمبر دختری را روی زانوی خود نشانده غذا میداد. قیس سؤال نمود این بچه میش کیست که دارید نوازش میکنید، پیغمبر فرمود که این بچه من است. قیس گفت بخدا قسم برای من ازین قبیل دختر زیاد بوجود آمده و من علاوه بر اینکه هیچوقت آنها را اینطور روی زانو نشانده ام همه آنها را زنده بگور کرده ام. حضرت فرمود وای بر تو! معلوم میشود که تویك آدم بدبختی هستی که خداوند در قلب تو محبت بشری و دیعه نگذاشته. است و ازین نعمت عظمی که بانسان عطا شده محروم میباشی. اگر میخواهیم بدانیم که اسلام در زنان مشرق چه تأثیری بخشیده لازم است بدوره تمدن اسلام توجه خود را معطوف داشته حالت زنان آن دوره مشرق را تحت نظر قرار دهیم.

از اقوال مورخینی که ذیلاً مینگاریم معلوم میشود که در دوره تمدن اسلام بزنان عیناً همان درجه و مقام داده شد که زنان اروپا بعد از مدت طولانی آنرا داشتند یعنی بعد از اینکه رفتار بهادرانه اعراب اندلس در اروپا بنای اشاعت را گذاشت. ما اینمطلب را در سابق بیان نمودیم که دراهالی اروپا اخلاق بهادرانه که يك جزء عمده آن رفتار با زنان است از مسلمین آمده و از آنها تقلید شده است و مذهبی که توانست زنها را از آن درجه پست و ذلت نجات بخشیده باوج عزت و رفعت نائل سازد مذهب اسلام بوده است نه مذهب مسیح چنانکه عامه خیال میکنند زیرا میبینم که در قرون وسطی رؤساء و سردارهای ما با اینکه مسیحی بودند مع هذا پاس احترام زنها نگاه نمیداشتند و از بررسی (مطالعه) تواریخ قدیمه در این مطلب شبهه ای باقی نمیماند که قبل از اینکه مسلمین رعایت و احترام زنها با سلاف ما بیاموزند امراء و سرداران ما نسبت بزنها با کمال وحشیگری سلوک مینمودند، چنانکه از تاریخ هارن لولیرت (۲)

باب چهارم - زنان مشرق

معلوم میشود که در دوره شارلمان معامله با زنان چه بوده ، حتی خود شارلمان بازن چه قسم سلوک مینمود . مثلاً او یکروز با خواهرش نزاع نموده در اثنای آن بزنی بیچاره حمله برده گیسوانش را گرفت و با چوب او را سخت شروع بزدن نمود و باین هم اکتفا ننموده با دست بند آهنی سه دندان او را شکست و در این حالت خواهرش نیز او را یعنی شارلمان را شروع کرد به نواختن . شما به بینید که در این عصر از یکنفر گاریچی چنین حرکتی بروز نمیکند .

در عروج مدنیت عرب (اسلام) اعزاز و اکرام زن ازین جا معلوم میشود که در میان مسلمین زنان تحصیل کرده و بانوانی که در دانش و ادب استاد بودند بکثرت وجود داشتند . عصر خلفای عباسی در مشرق و بنی امیه در اندلس بانوان زیادی بودند که در اقسام دانش و ادب شهره بودند . مثلاً ولادة (۱) دختر خلیفه ای (۲) بود که در سال ۸۶۰ میلادی خلافت داشت . این دختر در قرطبه در فن شاعری همان مقام شهرت را دارا بود که سافو (۳) در میان یونانیان . کفد (۴) از مورخین اسلام که معاصر عبدالرحمن سوم است نقل میکند که «خلیفه در مدینه الزهرا در مجالس بزم خود از اشعار کنیزش (مزنه) (۵) و همچنین عایشه شاهزاده قرطبه همان خانمیکه ابن حیان درباره او مینویسد که او از حیث علم و فضل و شعر و شاعری نادره زمان خود بود و همچنین از کلمات صوفیه که او هم مثل عایشه عالمه و فاضله بود استفاده مینمود و مورخین معاصر الحاکم دوم مینویسند که در آن زمان علم و ادب در اندلس آنقدر رواج داشته . است که زنان هم در چهار دیوار خانه تحصیل علم و هنر نموده مقام شهرت را حائز میشدند . در قصر لبنای خلیفه دختری بود که نهایت درجه قشنگ و زیبا و در صرف و

۱ - Waladat .

۲ - اسم این خلیفه محمد بود که از سال ۸۵۲ تا سال ۸۸۶ میلادی خلافت نمود .

۳ - Sapho ، در شعر و شاعری تا این درجه استاد بود که بحر جدیدی را ایجاد نموده که بنام او مشهور میباشد . (س) .

۴ - Conde ، یکی از مورخین مشهور اندلس میباشد و او در زبان اسپانیولی تاریخ مفصلی راجع بخلافت بنی امیه تألیف نموده است . (س) .

۵ - Mozna

(۱۹۵) - يك زن بر بردر الجزاير

نحو و شعر و شاعری و حساب و هندسه و علوم دیگر مقام شهرت را حائز و نهایت درجه خوش خط هم بوده است، چنانکه تمام اسرار و مطالب محرمانه خلیفه را این دختر برشته تحریر در میآورد و در شعر و شاعری کسی در آن دوره همپایه او نبود و این دختر که نامش فاطمه است در انشاء و تحریر هم بدرجه کمال بوده تمام ارباب فضل و هنر داد سخن ویرا میدادند. او کتابخانه ای هم مشتمل بر کتب گرانبهای علمی و فنی برای خود تأسیس نموده بود.

باب چهارم - زنان مشرق

دختر دیگری هریم نام که در اشبیلیه مسکن داشت در ادبیات مقام شهرت را
حائز و یکی از استادان زبردست زمان خود بوده دختران اشبیلیه را در منزل تعلیم
و تربیت مینمود و در فن آموزش یدی بسزا داشت و دختران فاضله زیادی بودند که از
مجلس درس او استفاده کرده و تعلیم و تربیت یافته بودند. دختر دیگر رضیه نام ملقبه
به نجم السعید که خلیفه عبدالرحمن وی را آزاد کرده به پسرش الحاکم تزویج
کرده بود، این زن در شعر و سخن و قصص و حکایات مشهوره آفاق بوده است. بعد
از وفات خلیفه او سفری بمشرق نمود و تمام مشرق را گردش کرد و در هر جا که
وارد میشد علما و فضلاء آنجا از وی استقبال و پذیرائی کرده زیاده از حد توقیر و
احترام مینمودند.

آری بعد از انقراض امپراطوری اسلام خصوصاً در دوره حکمرانی ترك لطمه
زیادی باین تمدن قدیم اسلامی وارد شده از مقام زن بسی کاست، لکن من ثابت میکنم
که حالیه میان خود ترکان هم وضع زنان بهتر از وضع زنان اروپاست. از بیان
فوق ما معلوم گردید انحطاطی که برای زن اخیراً پیدا شده هیچ مربوط باسلام نیست
بلکه بدینجهت است که دیانت اسلام رو به تنزل و انحطاط گذارده.
پس ثابت شد که این عقیده ماصحیح است که گفتیم اسلام بجای اینکه از درجه
و مقام زن چیزی بکاهدوی را بمقام بلند و ارجمند رسانیده است و این هم عقیده ای
نیست که ما اول آنرا اظهار کرده باشیم بلکه مسیو کوسن در سوال پیش از
ما عین این عقیده را اظهار داشته و حالیه هم مسیو بارتلهمی سن هیلمر در این عقیده
با ما شریک میباشد.

اسلام اولین مذهبی است که در اصلاح حال زنان و ترقی و تعالی آنان قدمهای
خیلی وسیعی برداشته است زیرا اینمطلب مسلم است که در میان تمام مذاهب و اقوامی
که قبل از اسلام آمده اند وضع و حالت زن زیاده از حد ضایع و خراب بوده است و
هرچند ما اینمطلب را در کتاب اخیر خود کاملاً شرح داده ایم ولی در اینمقام محض
مزید اطمینان خاطر خوانندگان کتاب شرح مختصر ذیل را مینگاریم.

(۱۹۶) - يك زن بربر نزديك بسكرة

باب چهارم - زنان مشرق

یونانیان عموماً زن را يك مخلوق خیلی پست و فرومایه خیال میکردند که فایده وجودش فقط خدمت خانه و تکثیر نسل بوده است و اگر از یک زن بچه ناقص الخلقه بوجود میآمد آن زن را بقتل میرسانیدند. مسیو تروپ لونگ^(۱) مینویسد که در اسپارت اگر از یک زن بدبختی چنین امیدی نبود که از وی سرباز قوی بنیهای بوجود خواهد آمد آن زن را اعدام مینمودند. نویسنده مذکور مینویسد که اگر زنی ولود میشد میتوانستند او را عاریه از شوهرش بگیرند تا از تخمه دیگری نیز برای میهن خود صاحب اولاد گردد. زمان عروج تمدن یونان هم غیر از زنان سازنده و نوازنده از هیچ زنی احترام نمینمودند و بهمین جهت غیر از طبقه زنان مزبوره در هیچ طبقه هم رسم آموزش و پرورش (تعلیم و تربیت) جاری نبوده است.

تمام قانون گذاران ادوار قدیمه هم بزن همین طور خشونت و سختی اظهار داشته اند مثلاً قانون هنود میگوید: قضاء حتمی، طوفان، موت، جهنم، سم، مار گزنده و آتش سوزان در میان تمام آنها هیچکدام از جنس زن بدتر نیست. در کتاب مقدس توریة هم در همین حدود با زن رفتار شده و خشونت و سختی که در آن دیده میشود کمتر از خشونت و سختی نیست که در فوق ذکر شد، چه مینویسد که زن تلخ تر از مرک است و در باب واعظ کتاب مقدس مینویسد که هر کسی که نزد خداوند محبوب است خود را از شر زن محفوظ خواهد داشت و در میان هزار نفر مرد یک نفر پیدا میشود که نزد خدا محبوب باشد اما در میان تمام زنان عالم يك زن هم پیدا نخواهد شد که نزد خدا محبوبه باشد.

امثال متعلقه بملل و اقوام مختلفه هم نسبت بزن احساسات خوبی بروز نداده و از آن مثلها ابدأ بوی محبت و مهربانی استشمام نمی شود، میان چینیان معروف است که حرف زن را باید گوش داد ولی بآن اعتقاد نباید نمود، میان روسها مثل است که هر ده زن دارای یک روح میباشند. در ایطالی مثل است: اسب بد باشد یا خوب مهمیز لازم دارد زنهم خوب باشد یا بد چوب لازم دارد و در زبان اسپانیولی مثل است که از

^(۱) - Troplong.

زنان بد بیاید حذر کرد و بزن خوب هم نباید
هیچوقت اعتماد نمود. قوانین یونان و روم و هندو
و نیز تمام قوانین ملل حاضره زنرا مثل بنده و
یا صغیر تصور نموده اند، قانون منو^(۱) میگوید
زن در صغر سن تحت نظر پدر و در جوانی زیر
اطاعت شوهر و بعد از شوهر باید تحت مراقبت

پسرهای خود باشد و در صورت
نبودن پسر تحت نظر اقارب شوهرش
خواهد بود زیرا زن هیچوقت
قابل آن نیست که مطلق العنان باشد،
در قوانین روم و یونان هم قریب
به همین مضمون ذکر شده است.
حکومت مرد در روم نسبت بزن
جابرانه بوده است و مانند برده در
امور زندگی یا اجتماعی ابداً حق

(۱۹۷) - يك دختر مراکشی در حال پشم‌ریسی
دخالت نداشت و غیر از شوهر شخص دیگری ذیحق نبود که در مسائل راجعه باو
قضاوت نماید. شوهر نسبت بزن سلطان مالک الرقابی بوده که حتی بر جان او هم
تسلط داشته است. در قانون یونان هم وضع زن بهتر از این نبود و زن ابداً دارای
حقوق و اختیارات نبوده است تا اینکه که از حق الارث هم محروم شده بودند.
شرحی که تا اینجا از نظر خوانندگان گذشت اینرا هم نهفته نمیگذارم که
محققین عصر حاضر قطع نظر از مذهب و قانون از خصایص جسمانی و روحانی زن
ثابت میکنند که رتبه‌وی پست تر از رتبه‌ی مرد میباشد، علمای دوره حاضر تا این

باب چهارم - زنان مشرق

درجه کوشش کرده اند ثابت نمایند که زن در ترقیات تمدنی از حیث هوش و ادراك نسبت بمرد رو با انحطاط می رود (۱) یعنی هر قدر تمدن جلو تر می رود زن بقهقری برمیگردد.

از اینکه ملت اسلام برعکس تمام ملل و اقوام قدیمه درجه و رتبه زن را بالا برده خوانندگان کتاب تصور نکنند که آنها زن را در عقل و ادراك پست تر از مرد نمیشردند، خیر بلکه نزد ایشان هم زن قابل اعتماد نبود و وفاداری وی محل تردید بوده است. آنها درباره زنان چنین تصور مینمودند که ایشان مخلوق بس زیبا و دلربایی هستند که انسان بوسیله آنان میتواند قلب خود را تسکین و آرامش داده از هر گونه اختلال و پریشانی خیال بیرون آید، لیکن وفاداری آنها مطلقاً نمیتوان اعتماد نمود، چنانکه مقنن بزرگ هندوستان *منو* در دوهزار سال پیش از پیمبر اسلام در سست بنیادی و بی اعتباری زن اینطور اظهار میدارد که برای صدق لفظ (زانیه) در یکزن همینقدر کافی است که بایک مرد اجنبی در خلوت بقدر پختن يك تخم مرغ مكث نماید. برای ثبوت زنای يك زن در این بیان *منو* مدتی که معین شده تاحدی اغراق بنظر میآید ولی آن همچون نیست که جزء عقیده شرقی ها باشد. البته اینقدر هست که بآنها از نظر عدم اعتماد هیچ قسم آزادی داده نشده و در چهار دیوار حرم آنها را مقید نگاهداشته اند. عقیده اهل مشرق این است که بوسیله دیوارهای بلند و خواجه سرایان هر دو عصمت و عفت زن محفوظ و سالم مانده و مقصودیکه در نظر است از این راه کاملاً بدست میآید. حتی از مطالعه قصص و حکایاتی که در این باب در مشرق برشته تحریر درآمده این نظریه اهل مشرق را خوب میتوان بدست آورد. کتاب الف لیلة و لیلة حیرت انگیز چنانکه همه ما میدانیم از يك چنین دیباچه ای آغاز میشود که از

۱ - یکی از محققین معاصر در تحقیق و تشریح اجزاء داخلی جمجمه انسان خواسته است این مطلب را ثابت نماید که افراد انسان از حیث ادراك و هوش باهم مساوی خلق نشده بلکه طبیعت آنها را مختلف ایجاد نموده است و وقتی که انسان پا بدائرة تمدن میگذازد هر قدر در تمدن ترقی حاصل نمود اختلاف مذکور بیشتر محسوس و آشکار میشود و بنا براین مرد که خلقة فوق مرتبه زن قرار گرفته است هر قدر از حیث فهم و ادراك بالا رفت بهمان اندازه زن از نظر مزبور تنزل میکند. (مصنف).

مطالعه آن ثابت میگردد که فریب دادن مرد از صفاتی است که جزء طبیعت زن قرار گرفته است و اگر او را در يك قفس بند کنند و يك جن هوس رانی هم بر او مسلط باشد باز هم هر وقت بخواهد میتواند اعمال دسیسه کرده مکر و فریب خود را بکار ببرد . اهل مشرق که طبعاً فلسفی مشرب هم هستند خیال میکنند همانطور که در غریزه طیور قوه طیران است در طبیعت زن هم خیانت و بیوفائی بکار برده شده است و از اینرو محض طهارت نسل که خیلی بآن مقیدند آخرین درجه احتیاط و مراقبت را در باره زن مرعی میدارند و از این راه از خیلی اتفاقات ناگوار جلوگیری مینمایند.

فصل سوم

از دواج مسلمانین

مطابق احکام قرآنی بهر مرد مسلمان اجازه چهار نکاح یعنی زناشوئی داده شده . بعلاوه از زنان مملو که مختار است هر قدر بخواهد میتواند نگاهدارد و اولاد آنان هم در حکم اولاد زنان منکوحه هستند . زوج هر وقت مایل شد میتواند زوجه خود را طلاق گوید، لیکن نفقه و کسوه او را مسئول است بدهد .

وقتی که زناشوئی تا این درجه سهل و آسان شد و دختر و پسر درس خیلی کم عادی بتزویج باشند خوب میتوان پی برد که تعلقات بین زنان و مردان نسبت با اروپا تاچه درجه شدید و سخت میباشد و واقعاً هم همینطور است . مراوده يك مرد اجنبی با عیال کسی در شرق از چیزهائی است که خیلی بندرت اتفاق میافتد و این مسئله که میان ما از چیزهای عادی است، در مشرق آنرا خلاف فطرت میشمارند . دکتر ایزاهبر چقدر خوب مینویسد که : « از سوء اطوار (۱) و بیوفائی زنان مفاسد و خانه خرابیهائی

۱ - من بالا نرازین میگویم در اقوامی که یسکزن بیشتر معمول نیست بگیرند فساد اخلاق و بیوفائی زنان منگوحه روزانه زیاد میشود ، مثلاً مطابق صورت هائی که انتشار یافته معلوم میشود که شماره زناهاییکه بداد گستری در سال ۱۸۸۰ میلادی مراجعه و ثابت شده است (آنهایکه مخفیانه بوده و معلوم نیست موضوع بحث نمیشد) ۹ برابر زناهای سال ۱۸۲۶ میلادی میباشد . (مصنف) .

که در مشرق پیدا میشود نمیتوان گفت که آن باندازه ایست که امروز در اروپا وجود دارد . واقعاً نتیجه و اثر طرز معاشرت اروپا در زنان معایب و مفاسدی بار آورده که بمراتب بیشتر از معایب و مفاسد تعدد زوجات میباشد . در مشرق از زنان مراقبت تامه بعمل میآید و آنها هیچوقت نمیتوانند مردی را که اجنبی است ملاقات کنند ، حتی بدون برقع بیرون نمیتوانند بروند ؛ باستثنای قسطنطنیه هیچوقت تنها بیرون نمیروند و بدینجهت هیچوقت موقعی برای اغوای آنها بدست نمیآید و بنابر این از این عقیده اهل مشرق که عصمت و عفت زنان آنها بیشتر از زنان مغرب است ابداً نباید تعجب نمود .

حکومت رئیس خانه که امروز در تمام اقوام نصاری بطور کلی رو بضعف گذارده در مشرق بقوت خود باقی است . زنان با شوهران خود نهایت ادب گفتگو میکنند و بدینجهت اطفال هم تبعیت مینمایند . صاحب خانه بکلی همان حقوق را دارا است که رومیان قدیم دارا بوده اند و درین مسئله هم اهل مشرق هیچ از ما غبطه نمی برند . تجرد که در مغرب عمومیت پیدا نموده و روزانه بر وسعت خود میافزاید در مسلمین عیب شمرده میشود ، عموماً پسر در سن بیست و دختر در سن دوازده سالگی ازدواج میکنند . ۱۰ بر بعد از تمجید این رسم مینویسد : « ما اینمطلب را نمیتوانیم انکار کنیم که ذوق و سلیقه زندگی داخلی و خانگی مسلمین بغایت مفید و عالی است » .

علاوه بر تعدد زوجات در ازدواج مشرقی خصوصیات دیگری هم وجود دارد که بکلی آنها را از ما جدا میسازد . مثلاً اکثر اهل اروپا (لااقل در طبقه دولتمند) زن مبلغ قابلی با اسم جهاز بمرد میدهد . در مشرق خلاف آن معمول است یعنی در آنجا مرد بفرأ خور حال خود مبلغ معتنابهی بدختر تقدیم میدارد .

حقوق قانونی که برای زنان منکوحه از روی قرآن و کتب فقهیه مقرر شده از حقوق زنان اروپا بمراتب بیشتر و بالاتر است . زنان اسلام نه اینکه فقط مهر بگیرند بلکه املاک شخصی آنها هم کاملاً درید تصرف خود آنهاست و در هزینه و مصارف خانواده گی دیناری ملزم نیستند شرکت کنند و هر وقت مطلقه بشوند کسوه و نفقه خود را باید

(۱۹۹) - يك دختر جوان عرب از اهل سوریه

بگیرند و وقتی که شوهر وفات میکند زن تا یکسال از مالیه شوهر نفقه خود را گرفته بعلاوه از ترکه مرد هم سهم معینی باو داده میشود .
علاوه بر حقوقی که گفتیم از زن زیاده توقیر و احترام مینمایند و نظر بمراتب و جهات مزبوره وضع زنان مشرق تا اینقدر خوب و تسلی بخش است که تمام جهانگردان منصف آن را اذعان داشته ، اگر چه رسم تعدد زوجات را انتقاد نموده اند . مثلاً میسیو دو آمیسی (۱) راجع بتعدد زوجات که آنرا یکسره مطابق نظر اهل اروپا تحت مطالعه آورده است انتقاد سخت نموده سپس در حالات زنان مشرق چنین مینویسد :
« زنان را بسیار احترام نموده با کمال ادب و مردانگی با آنها رفتار میکنند . هیچ مردی نیست که در گذرها نسبت بزنی جسارت نموده دست بطرف او دراز کند حتی موقع شورش و نزاع هم یکنفر سپاهی پستی بایک زن دریده و بیحیائی بطور ناهنجار

۱ - M. do Amicis.

و بیباکی رفتار نمیکند. شوهر در رفتار خود با زنش اخلاق کریمه بروز داده بی اندازه مدارا و احترام میکند. اکرام مادر بدرجه پرستش میباشد. هیچ مردی نیست که عیالش را بکسب و کاروا داشته از دسترنج او گذران کند، بلکه مرد شخصاً کفیل معاش زن میباشد و زن از خانه پدر غیر از لوازم شخصی از ملبوس و کنیز و امثال آن چیزی دیگر با خود نمیآورد، در صورت طلاق، شوهر مجبور است که نفقه زن و جیره را بطوری تأمین نماید که خیال وی از هرجه آرام باشد و همین مجبوری است که مرد را از بد سلوکی با زن جلو گیری میکند والا زن حق پیدا میکند که خود را از چنگ او خلاص نماید.

نسبت بتعدد زوجات ظاهراً اعتراضی که میتوان کرد اینست که آن باعث میشود که دوره زندگانی زن بمصیبت و تیره بختی بگذرد. این اعتراض از مدتی در جریان است ولی در حقیقت پایه و مایه ای برای آن نیست حتی اروپائانی که طرز معاشرت اهل مشرق را در جهانگردی های خود مشاهده نموده تصدیق دارند که اعتراض فوق وارد نیست. مسیو ایبر که مخالف باین رسم است، اگرچه مخالفتش آنقدر شدید نیست، اینمطلب را قبول دارد که خود زنها بابت شکایتی از این قضیه ندارند، چنانکه او مینویسد که «زنان مشرق هر چند در نظر خواهران اروپائی خود ستم دیده و بد بخت قلم رفته اند اما در حقیقت آنها اینطور خود را خیال نمیکند، حتی در ملاقاتشان با بانوان اروپائی اظهار داشته اند ایشان هیچ مایل نیستند که حالت موجوده خود را با حالت آنها تبدیل نمایند».

مسیو دو وازینی^(۱) مدیر مدرسه السنه قاهره صراحة مینویسد: «زنان مسلمین

حبس در حرم را هیچوقت برای خود الم و ستم خیال نمیکند و چون در میان همین چهار دیوار متولد شده نشو و نما یافته اند هیچ بخیالشان نمیکند که بشود زندگی دیگری بهتر از این برای زن ترتیب داد. آزادی زنان اروپا را بد میدانند، حرم میدان بازی ایام طفولیت و جای رنج و خوشی آنها بوده است. میگویند عادت بمنزله

۱ - M. de Vangeany.

(۲۰۰) - يك زن ترك در لباس شهری

طبیعت ثانوی است و از اینرو حرم برای دختران جزء طبیعت و فطرت آنها قرار گرفته است و حرکت و سیر در این دائره محدود را تا اینقدر عادی هستند که قدم گذاردن بخارج درمخیله آنها هم خطور نمیکند. و قتیکه زمان عروسیشان میرسد از خانه پدر خارج شده وارد حرم شوهر میشوند. در اینموقع شعف و خوشحالی تازه ای از هر سو آنها را احاطه میکند. روحشان که دارای تربیت عالی و خالی از مخاطرات مشوش و خطرناک است بسعادتی نزدیک میشود که این زندگی تازه بآنها عطا مینماید. افراط در نوازش و تشریفاتی که شوهران نسبت بزنان خود میکنند رسیدن باین سعادت و

خوشبختی را سهل و آسان قرار میدهد، لهذا روح آنها این سعادت جدید را که به آنها رونموده است استقبال میکند و تکلفات و تشریفات زیادی که از طرف شوهر برای آنها بعمل میآید سبب مزید رضایت خاطر آنها گردیده خیال آنها بکای آرام میشود، چه در میان مسلمین هر چیز عمده و نفیسی را بحرم تخصیص میدهند و هر مسلمانی در تزئین و آرایش حرم آخرین درجه مساعی را بکاربرده خود با وضع خیلی ساده قناعت مینماید.

فاضل شهر عقیده ای راهم که نسبت بجهالت زنان مسلمین شایع است با کمال انصاف انتقاد میکند و واقعاً زنان مسلمین از حیث تعلیم و تربیت نسبت بزنان اروپا که زنان طبقات عالییه هم در آن داخلند برتری دارند. او مینویسد که: «در حرم امر تعلیم زیاد انتشار پیدا نموده غالباً زنان و دخترانی پیدا میشوند که زبان عربی، فرانسه، انگلیسی و ترکی را میخوانند و مینویسند. غالب اوقات خانمهای طبقات عالییه مسلمین که در حرم با هم جمع میشوند بفرانسه با هم تکلم میکنند». بنظر من در پاریس خیلی کم همچو زنانی پیدا میشوند که در چهار زبان کامل باشند یا ناقص بتوانند بنویسند و تکلم کنند.

پس معلوم گردید که طرز زندگی زنان مشرق ابداً مانع تعلیم و تربیت ایشان نیست، چنانکه در سابق گفتیم در عروج تمدن اسلام زنان زیادی وجود داشته که در علم و هنر شهره آفاق بوده اند و نویسندگانی که جهالت زنان مشرق را مورد اعتراض قرار داده اند غالباً بآن زنان مملو که ای قیاس میکنند که از بازارهای سرزمین های دیگر خریداری شده در بعضی حرم سراها بنظر میرسند و بدین ماند که درجه تعلیم و تربیت يك كلفت یا دایه پاریس را مقیاس فضل و علم خانم وی قرار دهیم.

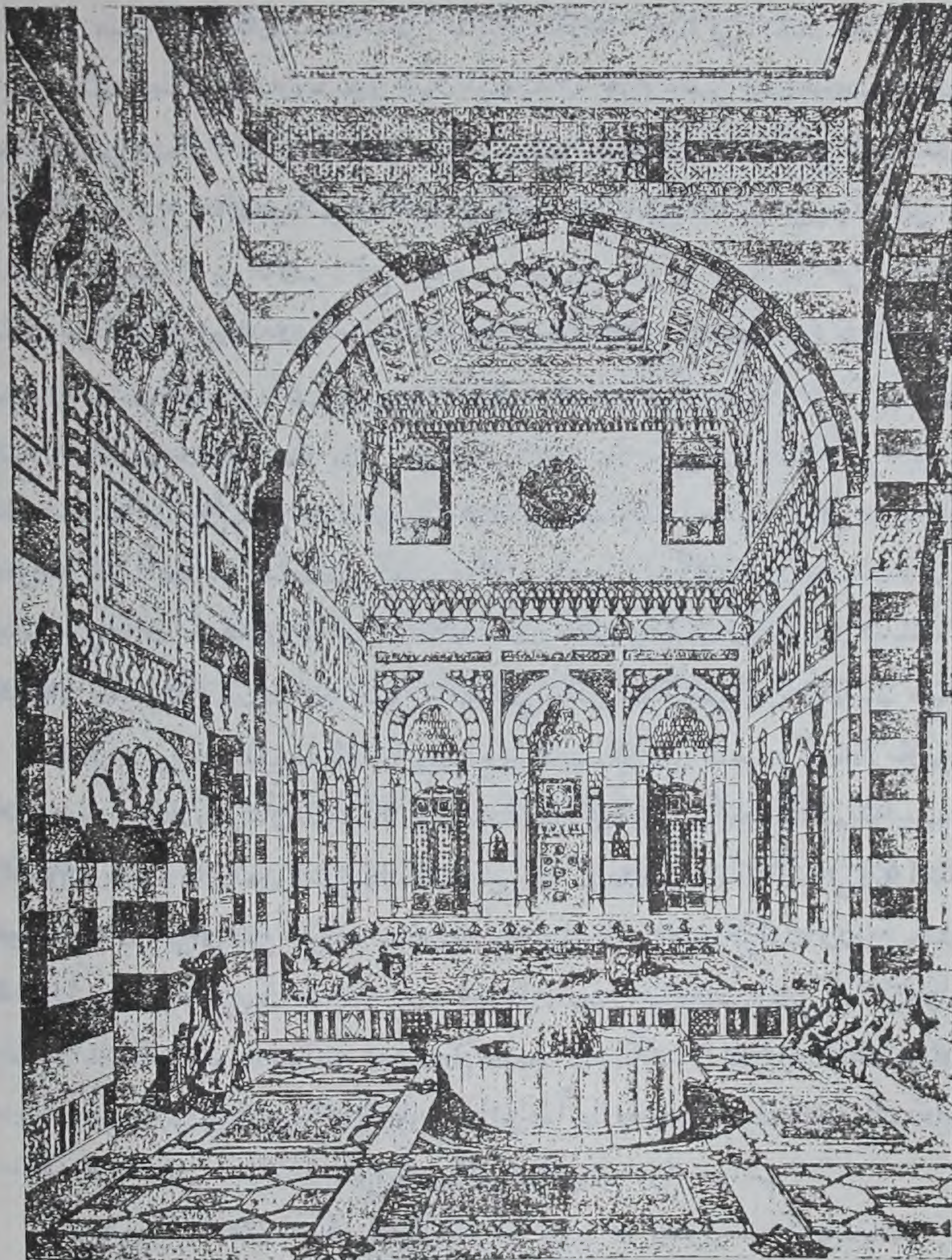
فصل چهارم

حرم در مشرق

لفظ حرم در عربی عموماً بچیزهای محترم اطلاق میشود و مراد از آن وقتی که بخانه اطلاق میکنند يك قسمت جدا گانه ایست که مسلمین آنرا احترام میگذارند و آن

باب چهارم - زنان مشرق

عبارت از قسمتی است که بسکونت زنان اختصاص دارد .
در میان اروپائیان نسبت بحرم مشرق یکرشته خیالاتی انتشار دارد که تماماً بی پایه و مایه است . ایشان همچو خیال میکنند که حرم محلی است مخصوص بفرو -
نشاندن آتش شهوت و عده ای از زنان بدبخت ستم رسیده دوره زندگانی کاهلانه خود را
در آنجا بسر برده بحال خود گریه و ندبه میکنند ، ولی ما قبلاً ثابت نمودیم که این خیال
عاری از حقیقت و بر خلاف واقع است . بعضی از بانوان اروپا که حرم مشرق را
درست سیاحت کرده اند در حرم با کمال تعجب زنانی را دیده اند که شوهران
خود را بغایت دوست داشته پرورش اطفال و انتظام امور خانگی سرگرم و نسبت
بوضع و حالت حاضره خود بسی خوشوقت بوده عار میپندارند که آنرا بوضع و
حالت خواهران اروپائی خود تبدیل کنند و مخصوصاً بحالت زنان اروپا تأسف
میخورند که آنها در کشمکش کسب و کار و امور زندگانی بیرون مبتلا و گرفتار
میباشند برخلاف خودشان که غیر از خانه داری شغل دیگری را مقصدی نیستند و بنا
بعقیده ای که در این باب دارند همین شغل هم برای ایشان موزون و مناسب میباشد .
اهل مشرق اروپا میبهارا که زنان خود را برای شرکت در کسب و کار خارج و یا پیشه
و هنر مجبور میسازند بهمان نظر نگاه میکنند که ما با آن شخص نگاه میکنیم که اسب عالی
نژاد سواری خود را بشخم زمین واداشته یا برای گرداندن سنگ آسیائی بکار اندازد
بعقیده آنها زن برای این آفریده شده است که بزندگان مرد طراوت و روح بخشیده
اطفال را پرورش و تربیت نماید و آنها هیچوقت تصور نمیکند زنانی که بکارهای
خارج واداشته میشوند بتوانند درست از عهده آن بر آیند و نظرباینکه انسان قلبش
همیشه تحت تأثیر اقوامی است که طرز معاشرت آنها را بچشم خود مشاهده نموده این -
است که من در این مسئله با مشرقیها بکلی موافق و همراه میباشم .
من هیچوقت ادعان نمیکنم که کلیه انتظام امور حرم بطور یست که باید باشد ، زیرا
که وضع حرم در تمام بلاد ترك خصوصاً اسلامبول حالیه خوب نیست . اکنون در
طرز معاشرت حرم و زنان قسطنطنیه تقریباً بهمان درجه آزادی است که در پایتختهای

(۲۰۱) - منظره قسمت داخلی حرم ازهد پاشا در دمشق

باب چهارم - زنان مشرق

اروپا دیده میشود، نفوذ اروپائیان، تنعم و تن پروری، عیاشی، فقر و فلاکت کشور مخصوصاً بعد از جنگ اخیر اخلاق عثمانیها را خراب کرده است و حالیه در حرم امراء و اشراف آنجا خانمهایی هستند که بادادن رشوه بخواجه سرایان خوب می شود آنها را بدام آورد و بعضی اوقات دادن رشوه هم لازم نیست. مادام کیلبریزلی محمد پاشا^(۱) زن یکی از صدور قدیم ترك که در حرم امراء و وزراء خیلی بوده - است در کتاب خود موسوم به (سی سال در حرم) مینویسد که زنان سلطان عبدالمجید از دریچه های غرفه کسانی را که از راه عبور میکردند اشاره مینمودند و بنزد خود دعوت میکردند و چون رسمشان این بود آنکسی را که شب نزد خود دعوت کرده بودند محض عدم افشای راز روز دیگر خفه میکردند لذا قضیه مکتوم مانده بخارج انتشار پیدا نمی نمود نویسنده فوق در جای دیگر مینویسد که نازلی خانم دختر محمد علی خدیو مصر هم بهمین وتیره عمل نموده معشوقه های راهگذر خود را بعد از رسیدن بکام بقتل میرسانید و با اینحال زنی بود خیلی غیور و حسود. شوهر مرحومش یکوقت اتفاق افتاده به کنیزی که روی دست او آب میریخت گفت (بس است غزال من). وقتی که خبر آن به شاهزاده خانم رسید یکدفعه در غضب شده حکم داد آن کنیز را بقتل رسانیدند و بعد امر کرد در کاسه سرش برنج ریخته بالای اجاق طبخ نمودند و سپس آنرا در یک سینی نهاده جلو پاشا موقع خوردن غذا گذاشتند، گفت «جناب پاشا لقمه ای هم از این غزال خودت تناول کن به بین چه لذت دارد». از شنیدن آن و دیدن اینمنظره غریب شوهرش پریشان شده و سینی را پرتاب کرد و بلند شد و تا مدتی هم باندرون نرفت و از همانروز از این خانم نفرت پیدا کرد.

خلاصه در تأیید تا برخلاف رسم تعدد زوجات دلایلی که ممکن است اقامه نمودما همه را در این باب ذکر نموده معلوم داشتیم معایب و مفاسدی که در رسم مزبور میشود تصور کرد مخصوص است به اندرونهای امراء ترك و آنها بیشتر نتیجه دسته بندیهای سیاسی است که در آنجا جریان دارد، لیکن در طبقات متوسطه از این مفاسد

کتاب چهارم - رسوم و نظامات

و خرابی یافت نمیشود. حال اگر کسی برای طرز معاشرت حرم مسلمین مطالبی را که در فوق نقل نمودیم مقیاس قرار دهد بدین ماند که دعای و عرضحال های شنبع و فصاحت آوری که برای طلاق، روزانه در جراید، مانتشار می یابند مقیاس زندگانی زناشویی اروپا قرار داده و یا روح اخلاقی فرقه کشیشان را بنا بر موارد چندی که قسم تبعد و پارسائی را شکسته خود را ملوث میسازند موازنه کنیم.

(۲۰۲) - مجمعه مسین نقره نشان کار دمشق

یقین دارم که خوانندگان کتاب بادر نظر گرفتن تمام مطالب و عقایدی را که در بالا گفتیم تصدیق خواهند نمود که رسم تعدد زوجات یک رسم خیلی خوبی است که بوسیله آن روح اخلاقی و لطف زندگی خانگی و محترم شمردن مراسم خوب آن اقوامی که پابند رسم مزبورند بیشتر از اقوام دیگر میباشد و نیز تصدیق مینمایند که اسلام اول مذهبی است که در ترقی و اصلاح حال زنان قدمهای وسیعی برداشته و دیگر چون در مشرق همیشه احترام زن نسبت با اروپا بیشتر بوده لذا در آموزش و پرورش و رفاهیت و آسایش هم آنها بر خواهران اروپائی خود تفوق دارند.

باب پنجم - مذہب و اخلاق

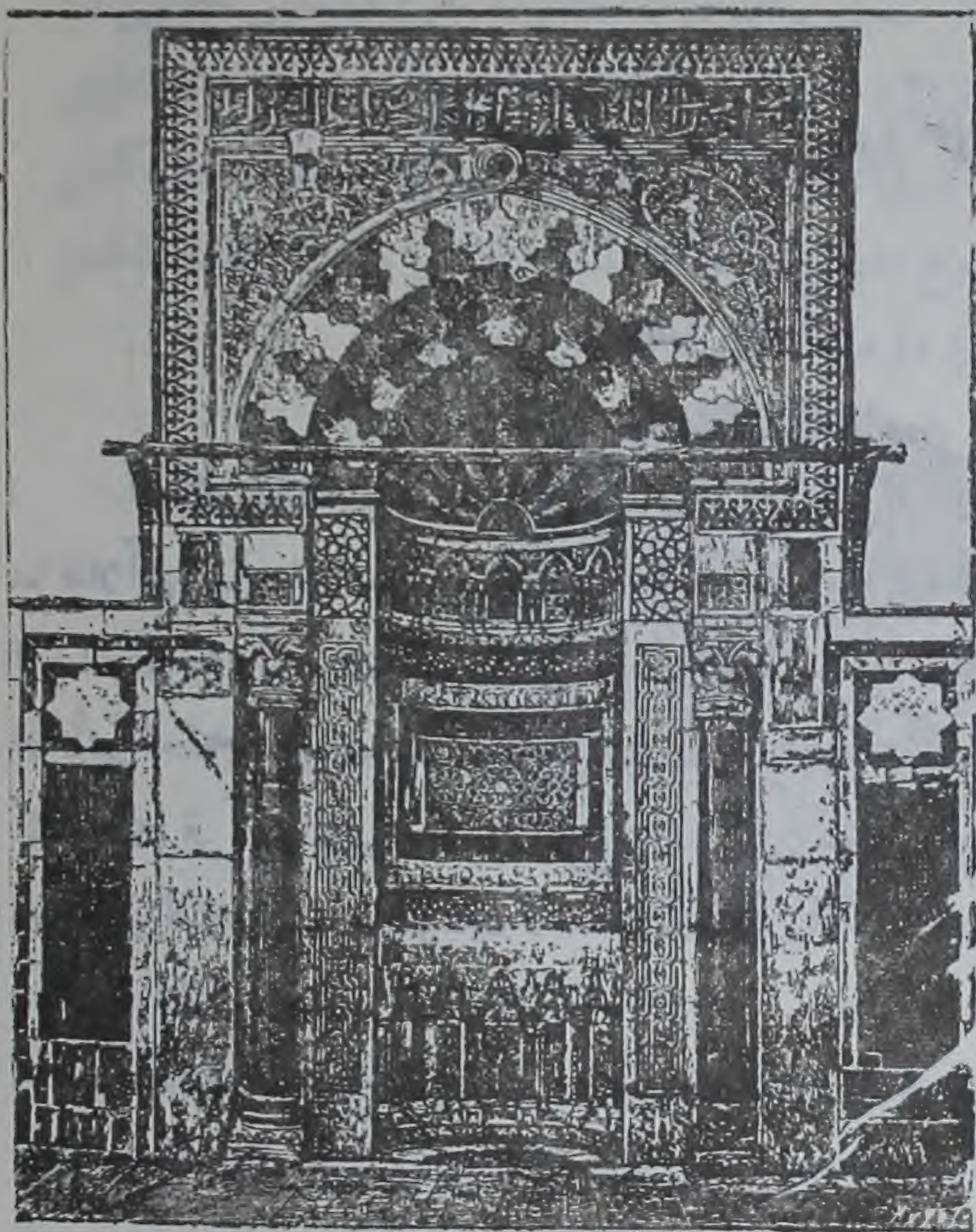
فصل اول

تأثیر مذہب در مسلمین

احکامی را که پیغمبر اسلام (ص) در قرآن پیش از هزار و سیصد سال مقرر داشته ما قبلاً آنها را بیان نمودیم ، لیکن احکام مذکورہ احکامی است تحریری و البتہ بین این احکام با وضع و ترتیبی کہ بآنها عمل میشود تفاوت کلی موجود میباشد و چون از تأثیر احکام مزبورہ در طرز معیشت درجۃ اهمیت آن معلوم میشود لذا باید دید کہ احکام قرآنی تأثیری کہ در وضع زندگانی مسلمین بخشیدہ چیست؟ برای کشف این مطلب لازم است موضوعات و مسائل چندی را کہ تاکنون اسمی از آنها برده نشده در اینجا مذکور داریم .

دیانت اسلام از نظر تأثیر در پیروان خود از هیچیک از مذہب و ادیان دنیا عقب نیست و اقوامی کہ این احکام برای دلالت و ہدایت آنها نیازل شدہ اگر چہ ہر قدر با ہم اختلاف داشتہ باشند حالہ ہم بہمان درجہ پابند آن احکامند کہ ہزار و سیصد سال قبل پابند بودہ اند . بی شک میان مسلمین بعضیہا هستند کہ در مذہب بی پروا بودہ و یا اشخاصی وجود دارند کہ اصلاً بیعقیدہ میباشند ، ولی چنین شخصی پیدا نمیشود کہ برخلاف افکار عمومی تظاهر نمودہ یا متجاہر در ترک نماز و روزہ و سایر ارکان اسلامی باشد .

روزہ رمضان کہ از روزہ اربعین بعضی فرقہ ہای نصاری ہم سخت تر است معذالک مسلمانان دنیا با کمال مراقبت از عہدہ اداء آن بر میآیند و همچنین است حال نماز . در تمام اقطار آسیا و افریقا نقاطیکہ من سفر کردہ ام مخصوصاً دیدہ ام کہ ہمیشہ اینرکن اعظم اسلامی را با کمال اہتمام سر وقت ادا میکنند . در رود خانہ نیل اتفاق افتاد کہ

(۲۰۳) - یکی از محرابهای جامع ازهر در قاهره

با جمعی از اعراب
هم سفر بودم و يك
عده مقصر میان آن-
ها بودند که همه را
بزنجیر بسته میبردند.
چیزی که بر تعجب من
افزود این بود که دیدم
این مقصرین بدون خوف
از مجازات حکومت
وقت حدود قانون
مدنی را شکسته، ولی
نسبت به قانون مذهبی
جرات مخالفت را ندارند،
چنانکه وقت نماز که
میشد زنجیرهای خود
را کنار گذاشته بر کوع
و سجود و پرستش خدای
قهار مشغول میشدند.

برای اطلاع از حالات اهل مشرق (که اهل اروپا عموماً از ایشان خیلی کم
واقفند) لازم است که انقیاد و پابندی شدید آنها را نسبت باحكام مذهبی همیشه در نظر
بگیریم. مذهب که در میان ما از تأثیر افتاده در آنها نهایت درجه مؤثر میباشد و
بوسیله همین مذهب میتوان در روح آنان تأثیر نموده انقلاباتی خونین ایجاد نمود. در
انقلاب جدید مصر که باعث خونریزیهای زیاد گردید فی الحقیقه وسیله موفقیت و

پیشرفت غیر از مذهب چیز دیگری نبوده است. مسئله کشف روحیات یکقوم که چقدر صعب و مشکل است هیچوقت آنقدر بر من معلوم نشده بود که در آشوب مصر معلوم گردید. در آن ایام جراید هر روز انتشار میدادند که مسلمانان مصر برای استرداد حقوق سیاسی خود آشوب کرده اند در صورتیکه ایشان از این مراحل بکلی دور و بیخبر بودند و همانطور که در اطاعت و حسن انقیاد از يك خدای نادیده عادی هستند نمایندگان ویرا هم بآسانی قبول مینمایند. هر کس که آنها را بنام خدا و مذهب بخواند فوراً تمکین مینمایند و اگر وقتی در آنها خاطره ای هم پیدا بشود فقط این است که آیا این داعی واقعاً بنام خدا آنها را دعوت کرده است یا خیر. بیننده لامذهب باشد یا مذهبی بالضرورة این عقیده زبردست مذهبی را احترام خواهد نمود. همین عقیده بوده است که مسلمین بانیروی آن تمام روی زمین را به تصرف خود در آوردند و امروز هم بواسطه همین عقیده است که تمام حوادث و مصائب وارده را بطور رضا و تسلیم قبول نموده اند. این عقاید يك تصویری از راحت و آرامی در نظر عوام جلوه گر میسازد که در آنها فراغت و قناعت پدید میآورد. لذا ائذو نعمتهائی را که از آن در حال حاضر محروم ولی امید دارند که در عقبی بآن نائل خواهند گردید این امید آنها را از نتایج سوء یأس و نومیدی محفوظ داشته از دخول در انقلابات شدید باز میدارد. کسانی که اینگونه عقاید و خیالات را موهوم شمرده بنظر حقارت نگاه میکنند، آنها اگر بانظر انصاف بنگریم یکرشته خیالات دیگری را هم از قبیل نام بلند و شهرت سیاسی یا حب جاه و تمام آن چیزهای خیالی دلربا و فریبنده ای را که بر اثر آنها عمر عزیز را بباد میدهیم باید موهوم خیال کنند چه اگر درست ملاحظه شود این امور هم منتهی بیک سلسله خرافات و اوهام میگردد، ولی باید دانست که همین خیالات و اوهامند که تا امروز سلسله جنیان بشر بوده بانیروی آن کارهای بس بزرگ و نمایانی صورت گرفته است و کسیکه برای تحریک بشر غیر از این اوهام دواعی دیگری ایجاد کند که بتوانند جانشین آنها گردند هنوز آنکس پیدا نشده است

فصل دوم

اعمال مذهبی اسلام و فرق مختلفه آن

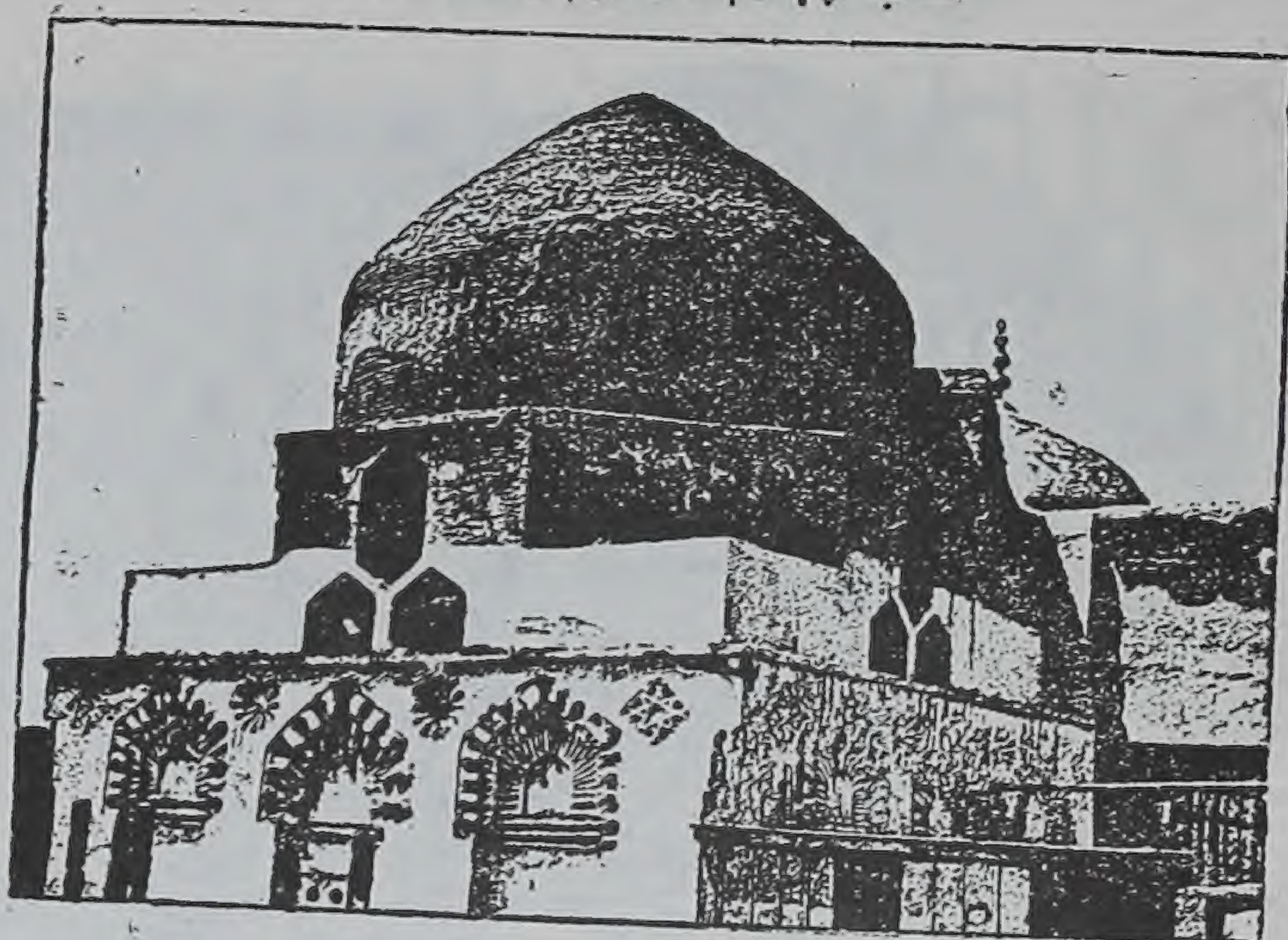
ما قبل از بیان اعمال مذهبی مناسب میدانیم که از فرق مختلفه اسلام مختصری ذکر نماییم . مثل سایر مذاهب در اسلام هم فرق زیادی یافت میشوند که عده آنها از اوایل سنین هجری تا کنون بالغ بر هفتاد و دو فرقه میباشد و این چندان جای تعجب نیست چرا که ما فقط بعد از فرق مذهب پرتستان نگاه کنیم از عده بالا تجاوز میکند .

(۲۰۴) - مقبره یکی از اولیا در يك جنگل

در میان مسلمین دو فرقه اند که خیلی مهم و بعلاوه قدیم میباشد و آن یکی شیعه و دیگری سنی است . عقیده شیعه اینست که بعد از پیغمبر خلافت حق علمی دامت پیغمبر بوده است ، برخلاف سنی که عقیده دارد سلسله خلافت خلفاء راشدین بهمان ترتیبی است که واقع شده و مذهب عامه در اسلام همان مذهب سنت و جماعت است . علاوه بر دو فرقه ای که گفتیم فرق دیگری هم هستند که از میان آنها فرقه وهابی مقام اهمیت را دارا میباشد . وهابی ها یک قرن زیاد تر نیست که ظهور نموده و معذک در قسمت مرکزی عربستان به تأسیس دولت مقتدری موفق شده اند . مرام آنها همانا اشاعت و ترویج تعالیم ساده اولیه اسلام است و در واقع وهابی را پرتستان اسلام باید دانست . اهل ایران عموماً شیعه هستند ، ترك و عرب سنی و اهالی نجد وهابی میباشد .

بین این فرق مختلفه مذهبی برد باری و روا داری حکم فرماست و بدین لحاظ

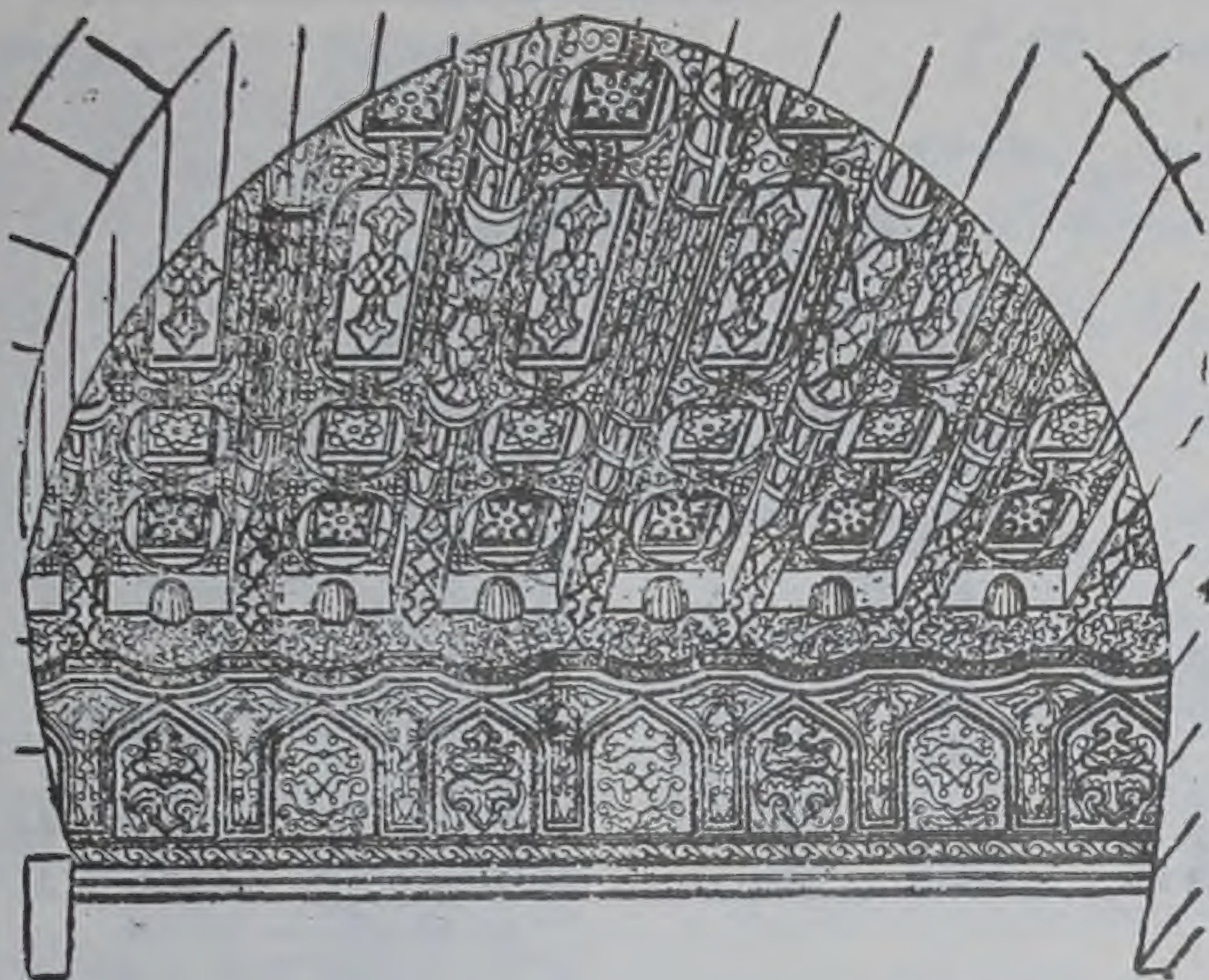

(۲۰۵) - قسمت علیای مقبره یکی از خلفای عباسی (که مرمت شده) در قاهره

میتوانند برای فرق مختلفه نصارای شام سر مشقی باشند. در اسلام هیچوقت چنین محکمه مذهبی تشکیل نشده است که عقاید فرقه‌ای را بوسیله آتش و آهن بر فرقه دیگر تحمیل نمایند. در جامع از هر که بزرگترین دانشگاه اسلام است تمام استادان مذاهب مختلفه که در آنجا جمعند در کمال محبت با هم بسر میبرند و اینک ما خامه را بذکر اعمال مذهبی دیانت اسلام معطوف میداریم:

نماز از جمله اعمالیست که شارع اسلام آنرا فرض و واجب قرار داده و آن بر هر عبادتی مقدم شمرده شده یکنفر مسلمان از هر طبقه و قومی باشد هیچوقت آنرا ترك نمیکند.

مطابق سنت نبوی نماز در پنج وقت معین خوانده میشود. در تمام کشورهای اسلامی مؤذن در ساعات معین بالای مناره ایستاده مسلمین را برای اداء این فریضه اعلام میدارد، اذان قبل از طلوع آفتاب و اول ظهر و یکساعت و نیم قبل از غروب و اول غروب و یکساعت و نیم بعد از مغرب گفته میشود. در ساعات مزبور مؤذن بالای مناره

(۲۰۶) - سقف مسجد المؤید در قاهره

مسجد ایستاده با آواز بلند و بالحن جالب توجیهی صدا میکند: **الله اکبر - اشهدان لا اله الا الله - اشهدان محمد رسول الله - حی علی الصلوة**. بعد از اذان نماز گذار دستها را محاذی سر برده نیت می بندد و بعد شروع بتلاوت آیات قرآنی نموده ملاحظه ترتیبی که مقرر است مشغول رکوع و سجود میشود.

جمعه که روز جمع شدن در مسجد است نماز ظهر سه ربع زودتر خوانده شده و بعد شروع بوعظ میشود. چون برای نماز وضو از واجبات میباشد این است که در صحن هر مسجدی حوض آبی هم بنا شده است.

روزه

یکی از ارکان اسلام شمرده شده، تمام طبقات مسلمین بلا استثناء خود را باداء آن مکلف میدانند که هیچوقت بتصور اهل اروپا نمیکنند. روزه در ماه رمضان گرفته میشود و اینماه در اوقات و فصول مختلفه سال اتفاق میافتد. مراد از روزه این است که از اول فجر تا غروب از خوردن و آشامیدن پرهیز شود، حتی قلیان و سیگار هم نمیتوان استعمال نمود. امساک از آب مخصوصاً

قلیان و سیگار تا ایندرجه سخت است که روزه دار قریب بغروب با یکدست قلیان یا سیگار و بادست دیگر آتش یا کبریت نشسته منتظر بلند شدن آواز مؤذن است تا روزه را بشکند، بعد از افطار از اقسام اطعمه و اشربه لذیده خود را از تکان روزه بیرون میآورد. قهوه خانه‌ها و مساجد تمام شب باز و روشن میباشند.

اعیاد
علاوه بر عید رمضان اعیاد دیگری هم وجود دارد

از جمله عید ولادت پیغمبر و پانزدهم شعبان -

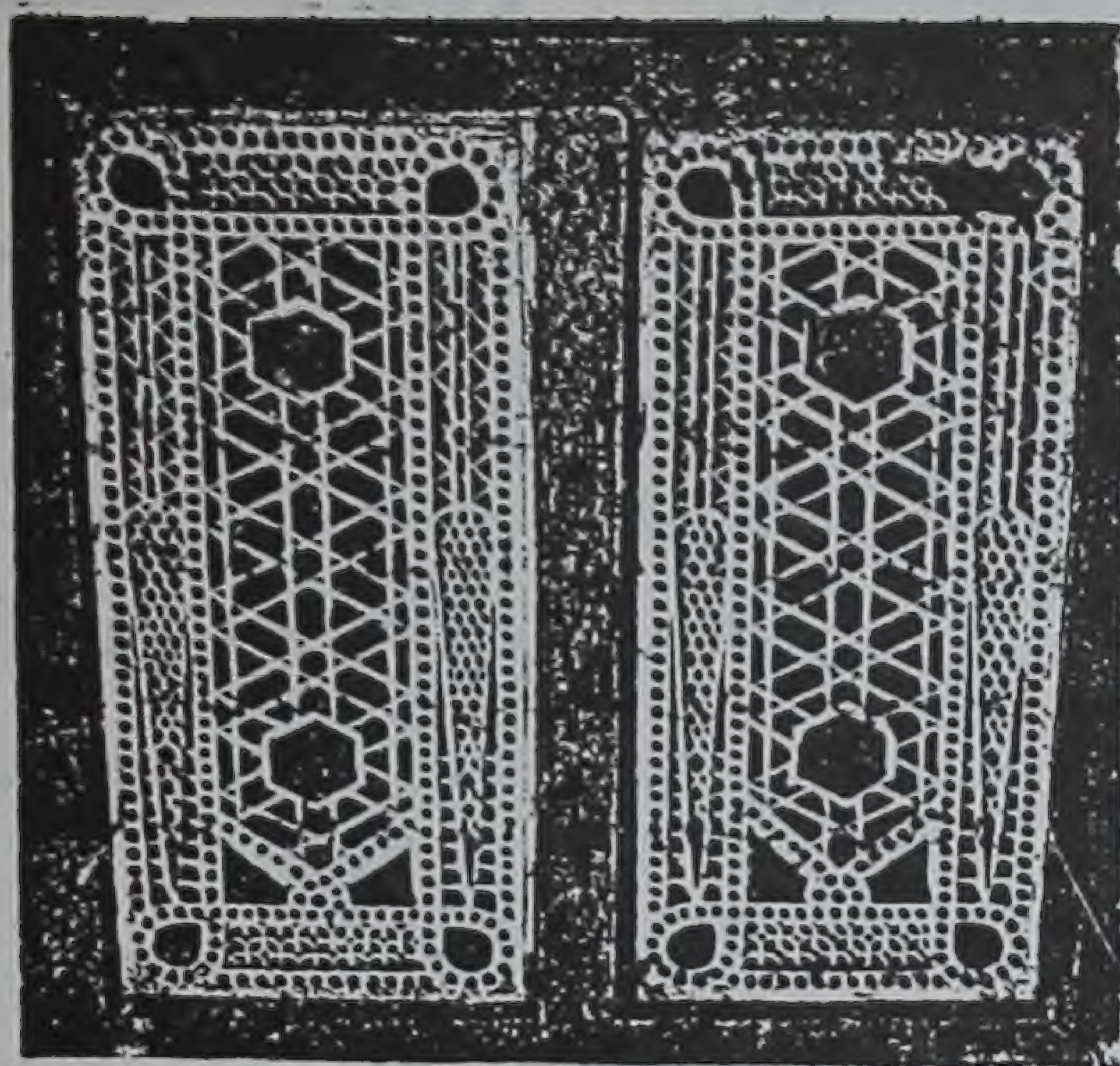
است که آنرا لیلۃ القدر یا شب بی‌رات مینامند (۲۰۷) - درب شیشه‌ای يك مسجد در قاهره و نیز عید قربان که به عید اضحی معروف است، عید اخیر که در آخرین ماه سال اتفاق میافتد بآن اهمیت زیاد میدهند. در هر خانه گوسفند یا حیوان دیگری قربانی میکنند و مردم لباسهای فاخر پوشیده برای گردش بیرون میروند. در شب این عید مساجد باز و باقسام چراغ و قنادیل فراوان مزین میباشند، بخاطر دارم که در یکشب عید قربان کنار رودس از عکس هزاران قنادیل که در آب افتاده منظره‌ای پید شده که بینهایت دلپذیر بوده است.

مذهب اسلام در زندگی روزانه مسلمانان تا ایندرجه دخالت دارد که هیچک از آئین و رسوم آنان را نمیتوان از عنوان مذهبی خارج کرد و بدینجهت ختنه و ازدواج و عروسی که ذکر آنها گذشت جزء رسوم مذهبی و اجتماعی هر دو باید قرار داد.

زیارت بیت الله که بر هر مسلمانی در مدت عمر لا اقل یکمرتبه (بابودن استطاعت) واجب است که آنرا درك کند یکی از ارکان

حج

مهم اسلام شمرده میشود و آن از جمله ارکانی است که دارای نتایج و فواید سیاسی

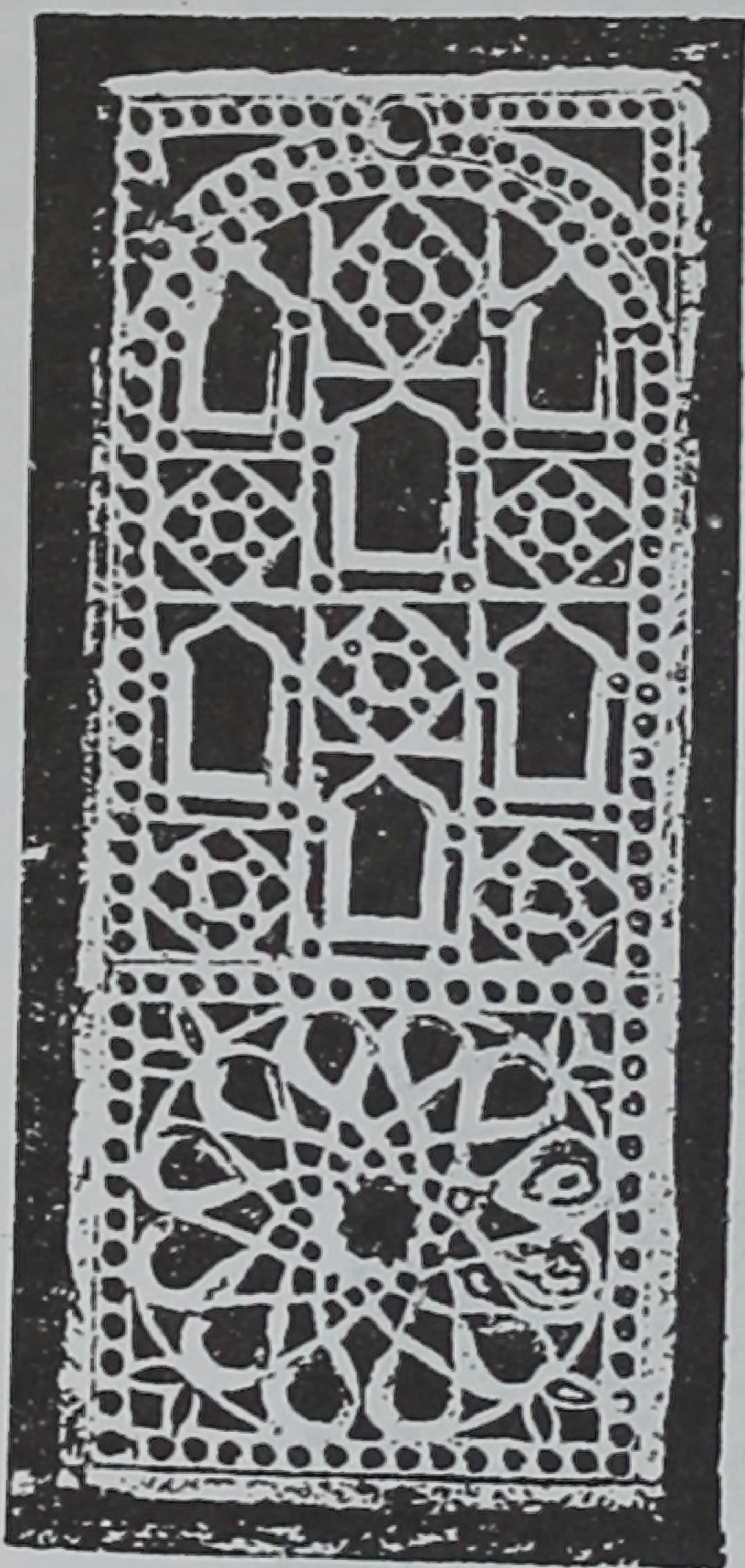

خیلی زیاد میباشد ، سفر حج با
کاروانهای خیلی مهم و بزرگ صورت
می گیرد که مهمترین آنها کاروانی
است که از قاهره و دمشق حرکت
میکند و این سفر که سفریست
دور و دراز بسیاری از حجاج در
عرض راه تلف میشوند . لیکن
برای این زیارت که در زمان آنحضرت
هم شایع بوده و شالوده آن از
زمان خیلی قدیم گذارده شده است

(۲۰۸) درب شیشه ای يك مسجد در قاهره

تحمل تمام زحمات و خسارات سهل و آسان بوده زائرین در خودشان احساس الم
و خستگی هیچ نمیکند . حجاج که نزدیک مکه میرسند سر میتراشند و بعد لباسهای
خود را کنده غسل میکنند ، سپس چادری بخود میبندند و با همین حالت هفت مرتبه
خانه کعبه را طواف میکنند و حجر الاسود را که ذکر آن گذشت مینوسند و بعد از مکه
بکوه عرفات که نزدیک است رفته در آن جا خطبه گوش میکنند و برای اداء سنت
ابراهیم شیطان را با سنگریزه میزنند همانطور که ابراهیم شیطان را با سنگریزه
دفع نمود و بعد قربانی میکنند ، در همین جا اعمال حج خاتمه پیدا میکند . بعد از
انجام مناسک حج اغلب حجاج بقصد زیارت قبر پیغمبر (ص) طرف مدینه حرکت میکنند .
غالباً در مکه ایام حج دوستان هزار مسلمان جمع میشوند . گوی مسلمانین
اقطار عالم از مراکش و افریقای مرکزی گرفته تا ایران و هندوستان و چین در اینجا
همدیگر را ملاقات نموده از حال هم با خبر میشوند .

بموجب احکام قرآنی تمام مسلمین با هم برادر میباشند و چنانکه پیشوایان

(۲۰۹) درب یکی از مساجد

اسلام بیان مینمایند حج بیت الله برای تشیید مبانی اخوت مقرر گردیده است ، آری تمام حجاج در یکجا جمع شده از حال هم با خبر میشوند و در امور مذهبی تحقیقات بعمل میآورند و کنگاش میکنند و در نتیجه این ملاقات و کنگاش که احدی از فرنگیان از خوف جان نمیتوانند بآنجا قدم بگذارند نظریاتی که پیدا میشود در تمام کشور های اسلامی بوسیله خود حجاج شایع و منتشر خواهد گردید . لازم یادآوری نیست که در یکوقت معینی اجتماع تمام مسلمین روی زمین در یکجا از نظر سیاسی

چندر دارای نتایج مهمه خواهد بود . مکه گذشته از این که یکی از اماکن مقدسه است از تجارت گاه های مهم دنیا هم شمرده میشود و محصولات نقاط دور دست تماماً باینجا حمل شده مبادله میگردد .

راجع بوجد و حال دراویش
مثل سایر مذاهب در اسلام هم طایفه ای هستند معروف به دراویش و این دراویش از دستجات مختلف تشکیل یافته که شغل و پیشه آنها درویشی است ، در تمام مذاهبی که از دنیا مذمت شده و آنرا سراب خوانده اند این فرقه یافت میشود ، در دیانت اسلام و نیز در دیانت مسیح دنیا دار ابتلا و امتحان محض شناخته شده و غرض از حیات عاریت جز تحصیل توشه برای آخرت چیز دیگری نیست و نتیجه این میشود که بعضی طبایع ، دنیا را پست و حقیر شمرده در صدد میافتند که از مصائب و آلام آن خود را رهائی بخشند . در میان دراویش دیدن اهل وجد و حال خالی از اهمیت نیست و علت اینکه ایشان را بدین عنوان میخوانند این است که آنها برای پیدا شدن حال و وجد رقصی میکنند که قدیم در خانقاه های

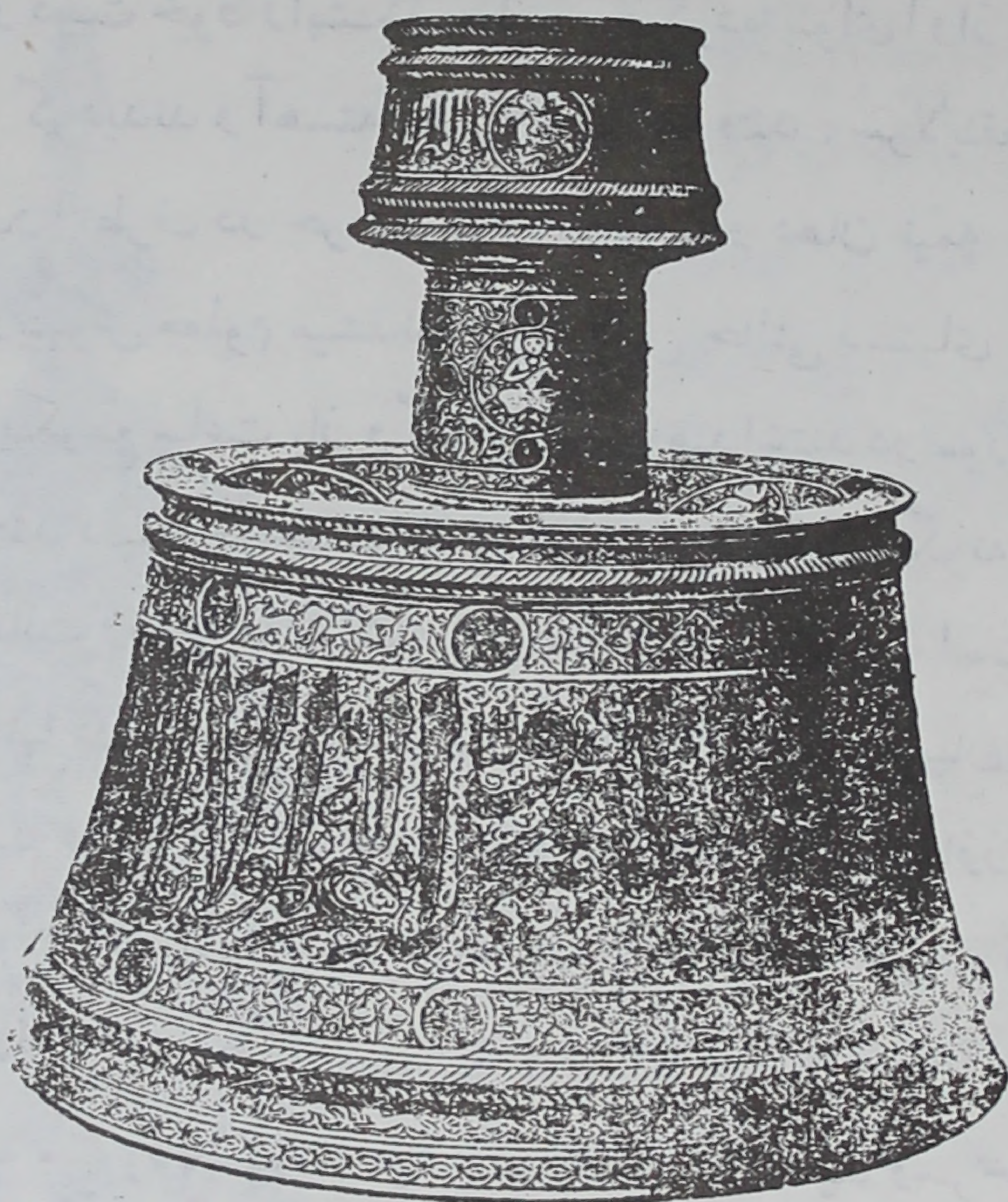
(۲۱۰) - شمعدان سلطان قلاون

ما راهب‌ها می‌کردند (۱).

من در قسطنطنیه این درویش را شخصاً دیده و حالت وجدی که طاری آنها
میشود شبیه بخواب مصنوعی است. این وجد بعد از چرخ زدن زیاد پیدا میشود و
مقدمه یعنی قبل از رقص شروع بساز و آواز میکنند که بکلی مشابه است با آهنگ
مذهبی ما هر چند این آواز قدری بم و سنگین است اما در شیرینی و لطافت بر آواز
ما برتری دارد، خلاصه آواز نازک نی، بکوب بکوب نقاره، زیر و بم رباب باهم جمع شده
کیفیت و لطف مخصوصی پدید می‌آورد، چنانکه مسیو گوتیه (۲) در بیان تأثیر آن چنین

۱ - گراور شماره «۲۱۴» صفحه ۵۶۶ دیده شود. (مترجم).

۲ - Gautier.

(۲۱۱) - دیگر از شمعدانهای سلطان قلاون

مینویسد : « شیرینی ولطافت حیرت انگیز این آواز برای سیر عوالم غیر محسوس و نادیدنی اشتیاق مخصوص و نیز خوشی و رنج غیر قابل بیانی در قلب من ایجاد مینمود . در آنحال میل میکردم که خود را برای این آواز قربانی کنم . یادگارهای زندگیهای اولیه و صورتهایی که آنها را میشناختم ولی در دنیا ندیده بودم باحال گله گذاری جلو چشمم جلوه گر شده قلبم را بکلی میربودند . انواع و اقسام صورتها و خوابهای فراموش شده از دور بشکل غبار آبی رنگ از نظرم میگذشتند . خلاصه از این آواز و نغمات حیرت انگیز بالینکه بآن آشنا نبودم چنان حالت وجدی در من طاری شد که سرم را گاهی طرف شانه راست و گاهی طرف شانه چپ حرکت میدادم . »

« مدت کمی که از این ساز و آواز گذشت یکدفعه در اویش عباي خود را کنار

انداخته و با پیراهن دو دست خود را بشکل صلیب باز کرده بنوای آواز و ساز برقصیدن و چرخ زدن مشغول گردیدند و آهسته آهسته جلو میرفتند. سرلاینقطع یا از جلو خم شده و یا باینطرف و آنطرف در حرکت بود، چشمها و دهان نیمه باز و آنها در این حالت بکلی بیخود و بیهوش معلوم میشدند و در چنین حالتی دستهای خود را بدون هیچ زحمتی زیاده از یک ربع ساعت باز و گشاده نگاه میداشتند در صورتیکه انسان در حال صحت و عادی چند دقیقه هم نمیتواند دستهای خود را بدینگونه نگاهدارد. حرکت آنها در این حالت رقص بغایت شیرین و موزون و با تناسب است. من در این حال ملتفت بودم که آنها در خوابی هستند که خارج از توصیف و بیان است، در این خواب آنها چه میبینند؟ ظن قوی این است که درخت هائی می بینند از زمرد که روی آن میوه هائی از یاقوت آویزان است و نیز کوههائی از عود و عنبر، قصرهائی از الماس، خیمه های مروارید نشان که در بهشت بآنها وعده داده شده است از نظرشان میگذرد. از تبسمی که مینمودند معلوم میشد که با حوریان سفید و سرخ و سبز بهشتی هم آغوش شده از لبان شکرین آنها بوسه های معطر بر میدارند، بستن چشم حاکی است که جلال و جبروت مالک الملکی را سیر میکنند که از سطوتش قرص آفتاب جهان تاب منکسف شده زمین، همان زمینی که اکنون بر سطح آن روی انگشتان پا ایستاده اند آنوقت از نظر غایب میشود مانند کاغذی که میان آتش سوخته ناپدید می گردد، خلاصه آنها در این حالت مشغول سیر اسماء و صفات الهی میباشند.

وقتی که آنها از حالت وجد بیرون می آیند راست میایستند و بعد سری فرود آورده از اطاق خارج میشوند.

دراویشی که نعره میزنند (اهل ورد) من آنها را هیچ ندیده ام، اما از بیاناتی که راجع بآنها از نظرم گذشته چنین معلوم میشود که آنها هم مثل دراویشی که بالا گفتیم حالت وجد پیدا میکنند، چنانکه کلماتی را با صدای بلند تکرار کرده بیکسو